This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Ga
64
74A

Ga 64.74
A

Harvard College Library

From the
CONSTANTIUS FUND
Bequeathed by
Evangelinus Apostolides Sophocles
Tutor and Professor of Greek
1842–1883

For Greek, Latin, and Arabic
Literature

SYLLOGE

EPIGRAMMATUM GRAECORUM

QUAE

ANTE MEDIUM SAECULUM A. CHR. N.

TERTIUM INCISA AD NOS PERVENERUNT

EDIDIT

Ernst

~~ERNESTUS~~ HOFFMANN.

Halis Saxonum

APUD KAEMMEREROS.

MDCCCLXXXXIII.

Ga 64.74
A

HARVARD COLLEGE
DEC 1 1893
LIBRARY

Constantius fund.

930

PRAEFATIO.

Cum Georgius Kaibel illustrissimum epigrammatum Graecorum e lapidibus collectorum corpus a. 1878 publici iuris fecisset, omnes viri docti et excellentem singulorum carminum tractationem et paene absolutam syllogae perfectionem uno consensu laudaverunt. Sed fieri non potuit, quin per annos materia illa novis titulis repertis aliisque iterum collatis in dies magis magisque et augeretur et emendaretur. Qua re perspecta et Kaibel ipse (Supplementum epigrammatum Graecorum in Mus. Rhen. XXIV. 1879. p. 181-213) et Allen (On greek versification in inscriptions. Papers of the American School of classic. Stud. at Athens IV. Boston. 1888) et Cougny (Epigrammatum Anthologiae Palatinae vol. III. Paris. 1890) et Herwerden (Studia critica ad epigrammata Graeca Leiden. 1891) additamenta ediderunt, quae tamen ex parte iam tempore quo in lucem prodierunt non satis plena erant. Itaque ipse novam epigrammatum syllogen instituere conatus sum, quae omnes titulos Graecos metro inclusos, qui sive lapidibus sive vasis inscripti ad nos pervenerunt, complecteretur. Cum tamen prae tanta inscriptionum per totam Graeciam eiusque colonias incisarum multitudine omnium temporum epigrammata unius opusculi spatium valde excederent, nunc carmina medio saeculo a. Chr n. tertio quae videntur priora pro virili parte colligere et tractare constitui, reliqua, quae et ipsa iam in unum congessi, in praesentia seponens. Neque spero ad hanc et spinosam et amplam rem absolvendam plane me defecisse vires neque in hoc libello conscribendo oleum atque operam prorsus me perdi-

disse. Quod aliquanto confidentius putare potuisse mihi videor, quod virorum singularium Hilleri, Roberti, Dittenbergeri consilium mihi hanc dissertationem concipienti nunquam defuit. Nam Eduardus Hiller, cuius mortem praematuram valde lugeo, in huius opusculi incunabulis et rudimentis summa benevolentia et liberalitate me adiuvit; Caroli Roberti archaeologicarum rerum peritissimi et bibliotheca et scientia copiosa mihi semper praesto fuit; Guilelmus Dittenberger cum multis aliis rebus tum maxime idcirco me in sempiternum sibi devinxit, quod Inscriptionum Graecarum Septentrionalium partem priorem, antequam ipsius cura ederetur, inspiciendi facultatem mihi benignissime praebuit. Etiam Carolo Haeberlino mecum intima coniuncto amicitia maximam debeo gratiam, quia cum ceteroquin socium consiliorum meorum et adiutorem se praestitit, tum corrigendo hanc epigrammatum syllogen me stipendiis militaribus impedito multum temporis consumpsit.

Restat, ut, quas notas in textu inscriptionum usurpaverim, breviter exponam. Ubi litterae temporum iniuria deletae restituuntur, uncis quadratis [ ], ubi litterae et lapicidae socordia omissae supplentur et falso positae emendantur, uncis rotundis ( ), ubi litterae errore repetitae vel male insertae delentur, his uncis < > eas inclusi.

CONSPECTUS.

Pars prima: Epigrammata sepulcralia . . . . . 4—103
Classis prior: Saeculi septimi et sexti et quinti . . 6— 47
Sectio prior: Attica . . . . . 6— 30
Sectio altera: Reliqua . . . . . 30— 47
Classis altera: Saeculi quarti et prioris tertii partis 48—103
Sectio prior: Attica . . . . . 48— 89
Sectio altera: Reliqua . . . . . 89—103
Pars secunda: Epigrammata dedicatoria . . . . . 105—209
Classis prima: Dis dedicata . . . . . 107—179
Sectio prior: Attica . . . . . 107—142
Sectio altera: Reliqua . . . . . 143—179
Classis secunda: Hominum honores . . . . . 180—188
Sectio prior: Attica . . . . . 180—183
Sectio altera: Reliqua . . . . . 183—188
Classis tertia: Agonistica 189--209
Sectio prior: Attica . . . . . 189—193
Sectio altera: Reliqua . . . . . 193—209
Pars tertia: Fragmenta dubia, sive sepulcralia sive dedicatoria 211—215
Pars quarta: Epigrammata varia . . . . . 217—236
Classis prior: Epigrammata artificum . . . . . 219—223
Classis altera: Reliqua . . . . . 223—236

I. EPIGRAMMATA SEPULCRALIA.

A. SAECULI SEPTIMI ET SEXTI ET QUINTI.

1. ATTICA.

1. Cippus sepulcralis *ἐν Βουρβᾷ* repertus *ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν βαθμίδων πυραμιδοειδῶς κειμένων ἐπ' ἀλλήλαις, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὁποίων ἵδρυτο ἡ ἐνεπίγραφος βάσις τοῦ ἀγάλματος, ἧς εὑρέθη τὸ πλεῖστον εὐτυχῶς μέρος, μετὰ τῶν ἄκρων ποδῶν τοῦ ἐπ' αὐτῆς γυναικείου ἀγάλματος*; nunc Athenis in museo centrali. Edd. Staes *Δελτ. ἀρχ.* 1890 p. 103 n. 18 et p. 111 sq., Kirchhoff CIA. IV. n. 477[p] p. 188 sq.

. . . . . *ε φίλης παιδὸς κατέθηκεν*
καλὸν ἰδεῖν· ἀϝυτὰρ Φαίδιμος εἰργάσατο.

Initium distichi conieci legendum esse *Σῆμ' Ἀγάθαρχος τῆιδε* s. *ξεῖνε* vel sim.; Smith Amer. Journ. of Philol. 1891 p. 211 supplevit: *Σῆμα Φιλημονίδης με* (cfr. n. s. n. 56. 1 *Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλιγείδαι μ' ὁ πατεὶρ ἐπέθεικε θανό[ν]τι*); Kirchhoff proposuit: *Μνῆμ* ⏑⏑ — ⏑⏑ *ὧδε* aut *Εἰκόν* ⏑ — ⏑⏑ *τήνδε*, ex quibus hoc supplementum propter *καλόν*, quod in pentametro versu subsequitur, scrupulos mihi movere videtur. Sed certius quidquam effici nequit. — Litterae Atticae antiquiores (ΑΚΦΜΜΣ); interpunctionis nota ⁝ adhibita ad singula verba dirimenda. Vetustissimi temporis documentum cernitur in digamma Ϝ voci *αὐτάρ* inserto; cfr. in titulo Naxio n. s. no. 406 *ἀϝυτοῦ* et in titulo Attico CIA. IV. n. 373[234] p. 198 *ναϝυ[πηγός]*. Kirchhoff monumentum medio sexto saeculo recentius non esse existimat.

2. Basis Sepoliae in hortis Notarae reperta, cuius margo superior laesus est. Ed. Rangabé Mém. sur trois inscr. Gr. inéd. 1863 p. 1 sqq.; ex apographo Koehleri ed. Kirchhoff CIA. I. 463, unde Kaibel Ep. Gr. 1, Roberts Introd. to gr. epigr. n. 36, Cougny Anth. Pal. III. 2. 11.

[Εἴτ' ἀστό]ς τις ἀνὴρ εἴτε ξένος ἄλ(λ)οθεν ἐλθὼν
Τέτ(τ)ιχον οἰκτίρας ἄνδρ' ἀγαθὸν παρίτω
ἐν πολέμωι φθίμενον νεαρὰν ἡήβην ὀλέσαντα·
ταῦτ' ἀποδυράμενοι νεῖσθε ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν.

Versum primum restituit Kirchhoff Herm. V. 1871. p. 53; v. 2 nom. propr. *Τέττιχον* invenit Kekulé Die ant. Bildw. im Thes. p. 159; ad versum tertium cfr. n. s. n. 36 1 *ἀπώλεσαν . . . . ἥβην.* — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus habet litteras Atticas antiquiores: ΑΚΦΜΜΥΣΥ; ϟ pro *ει* scriptum in *νεῖσθε*; spiritus asper formam antiquissimam Ε exhibet. Ad singulos versus dirimendos adhibetur interpunctionis nota ⁝, verum in lapide post primum versum unum modo punctum superest, post tertium omnia tria evanuerunt lacuna relicta.

---

3. Lapis muris aedium S. Patusae ad ecclesiam ruinosam S. Salvatoris inaedificatus. Edd. e Fourmonti schedis Boeckh CIG. 22, accuratius Kirchhoff CIA. 1. 645, inde Kaibel Ep. Gr. 3, Roberts Introd. to gr. epigr. 39.

Ἀρχένεως τόδε σ[ῆμα . . . . . .
ἔστησ' ἐνγὺς ὁδοῦ, ἀγαθοῦ καὶ [σώφρονος ἀνδρός].

Supplementa sunt Kirchhoffii. — Vs. 2 lapis exhibet ΔΟΙ, Kirchhoff legit *ὁδῷ*, equidem recepi *ὁδοῦ* Kiesslingium secutus, qui recte hastam post ΔΟ scriptam pro interpunctionis nota positam esse putavit; nam *ἐνγὺς ὁδοῦ* in aliis quoque epitaphiis reperitur, velut n. 21. 1 et n. 23. 1 et hiatus *ὁδοῦ ἀγαθοῦ* caesura excusatur; huc accedit, quod hoc in titulo interpunctionis nota non solum ad versus, sed etiam ad verba non arte inter se cohaerentia distinguenda usurpatur. Quas ob causas *ἐνγὺς ὁδοῖ' ἀγαθοῦ* non scripserim; de elisione

litterae *ο* in *-οιο* cfr. H. L. Ahrens Kl. Schr. I. p. 152 et p. 163, Bergk Archil. fragm. 77 (= fragm. 74 Hill.), Lugebihl Fleck. Jb. Suppl. XII. p. 212, Christ Proleg. ad Iliad. p. 135. — De hiatu qui exstat inter *hοδοῦ* et *ἀγαθοῦ* cf. ceteros nostrae syllogae locos in quibus hiatus invenitur; nempe versuum dactylicorum in fine primae theseos n. 66. 1 *χαίρετε οἱ παριόντες* et n. 88. 4 *χαίρε[ι]ε οἱ παριόντες*, in tertia arsi una cum caesura penthemimeri n. 54. 2 *Πυρ(ρ)ιόδα hός*, 148. 6 *κρύ]πτω οἷας*, n. 200. 4 *ἀείμνασιοι οὕς*, n. 374. 2 *νικάhας ταυτᾶ hᾶτ'*, 418. III. 6 *ἥκω (ἁγνήν)*, sine caesura n. 407. 3 *ψυχ[ὴ] ὄλετ'*, *κατὰ τρίτον τροχαῖον* una cum caesura n. 318. 1 *ἀνέθηκε ὑπέρ*, n. 374. 1 *ἀνέθηκε Ἀθαναία[ι]*, in fine tertii pedis n. 407. 1 *[κατ]ὰ hόρκια*, in quarto pede n. 45. 1 *ἐγὼ hέστα[κ']*, n. 55. 1 *Διοκλέαι ἔσσιασ'*, *κατὰ τρίτον τροχαῖον* n. 115. 4 *ἑπτὰ ἔτη* (pent.), in fine quarti pedis una cum caesura bucolica n. 407. 3 *ἑ[νθάδε] hιερός*, in quinta arsi n. 303 *πρωροὲ ἀνέθηκαν*, *κατὰ πεμπτὸν τροχαῖον* n. 122. 5 *πάντα ὁμοῖ(α)*, n. 330. 5 *τὰ (ἅ)παντα*, in fine quintae theseos n. 394. 4 *καί ἑ εὔφρων*; huc adde ex versibus iambicis n. 406 *λίθου εἰμί*. — Tituli *βουστροφηδὸν* scripti litterae sunt Atticae antiquiores: AΚΕΘΝΡΣΥ; *ο* pro *ου* scriptum; spiritus asperi forma vetustissima Η.

---

4. *Basis quadrata cum pila infixa sepulcrali, fracta illa, sed quae vestigia servabat colorum, reperta ad Velanidezam haud procul ab Aristionis sepulcro.* Edd. Rangabé Ant. Hellén. I p. 17 sq. n. 20, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* p. 360 n. 3102, ex Koehleri ectypo Kirchhoff CIA. I. 468, Kaibel Ep. Gr. 5, Roberts Introd. to gr. epigr. 38, Cougny Anth. Pal. III. 2. 542, Conze Die att. Grabrel. I tab. 1 p. 3 sq.

Λυσέαι ἐνθάδε σῆμα πατὴρ Σήμων ἐπέθηκεν.

Cougny titulum propter scurrilitatem quam in nominibus *σῆμα* et *Σήμων* deprehendere liceat, infimae aetati tribuendum esse censet. Quae sententia litteratura utique refutatur, nam antiquissimae litterarum formae posterioribus temporibus numquam tam accurate imitatione expressae sunt, ut nos falli

possimus. Scurrilitatem autem quam Cougny epigrammati inesse vult, quia patris nomini *Σήμων* cum voce *σῆμα* permagna intercedit similitudo, equidem cognoscere nequeo. — Titulus in tres versus divisus totus a sinistra ad dextram exaratus litteras Atticas antiquiores exhibet: ΑΕΦΜΓΣ ; interpunctionis nota non exstat.

---

5. *Lapis repertus ad portum S. Nicolai, qui est haud procul a Sunio promontorio.* Primus edidit e Caftanzogli schedis Rangabé Ant. Hellén. II. 2488, deinde Cordellae usus ectypo Benndorf Philol. XXVIII. 175; denuo Kirchhoff CIA. I. 470, inde Kaibel Ep. Gr. 7; cfr. etiam Roberts Introd. to gr. epigr. 40, Cougny Anth. Pal. III. 2. 8.

> [*T*]*οὐπικλέους παιδὸς Δαμα*[*σ*]*ιστράτου ἐνθάδε σῆμα*
> *Πεισιάναξ κατέθηκε· τὸ γὰρ γέρα*[*ς*] *ἐστὶ θανόντω*[*ν*].

Initio versus prioris *Τοὐπικλέους* suppl. Bursian Ber. d. saechs. Ges. d Wiss. 1860 p. 201; Benndorf coniecerat *Τερπικλέους*, sed haec forma, ut adnotat Wilamowitz apud Kaibelium, contra leges linguae Graecae in nominibus propriis conformandis usurpatas peccat. Cetera crasis exempla in versibus hexametris: n. s. n. 81. 1 *τοὐμόν*, n. 88. 4. *τἀμά*, n. 94. 1 *τοὔνομα*, n. 108. 3 *τἀμά*, n. 127. 2 *ταὔτ' ἐνόμιζον*, n. 222. 1 *τἀθ*[*ηναίαι*], n. 232 *Ἀρεσίου*, n. 240. 1 *τἀθηναίαι*, n. 262 *τἀθ*[*ηναί*]*αι*, n. 307 *τἀθάναι*, n. 349 I. 3 *τοὔ*]*νομα*, n. 420. E. 1 *τοὔργον*, n. 420. E. 23 *ὦναξ*, n. 23. 2 *κἀγαθοῦ ἀνφ*[*ότερον*], n. 122. 1 *κἀμοί*, n. 389. 4 *κἀ*[*μφιαρ*]*α*(*ε*)*ίοις*, n. 419. 10 *καὐ*[*τοί σο*]*ι*, n. 420. B. 14 *καλοκἀγαθίαν*, n. 334. 9 *χοἰ*, n. 401 *χὠ*, n. 117. 1 *προὔπεμψε*; in versibus iambicis crasis invenitur n. s. n. 52. *ὧρχέδ*[*α*]*με*, n. 270. 2 *τἄντρον*, n. 308 *τἀργεῖοι*, n. 401. 2 *τηὐτρειφάντω*, n. 397 *κἀπο*[*ί*]*ησε*, n. 398 *κἀπόησε*. — V. 2. *θανόντω*[*ν*] praefert Kaibel, quia epigrammatum usus et ratio pluralem postulant. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΦΕΦΜΝD(*ρ*)Σ; *O* pro *ου* scriptum.

---

6. *Lapis repertus est ad portum S. Nicolai, qui est haud procul a Sunio promontorio.* Edd. e Caftanzogli schedis

Rangabé Ant. Hellén. II 2489, ex apographo Cordellae Kirchhoff CIA. I. 471; inde Kaibel Ep. Gr. 8; cfr. etiam Loewy Inschr. gr. Bildh. 13, Roberts Introd. to gr. epigr. 41.

a.

. . . . . *ἣν γ]ὰρ ἡαπόσης*
νοῦν τε καὶ ἀνο[ρέ]αν ἔξοχος ἡηλικίας.

b.

[Οὐκ ἀνεπ]ιστήμων τόδ' ἐπόει Ἡιπ(π)ό[στρατ]ος (σ)ῆμα.

V. 2 *ἀνορέαν* recepit Kirchhoff Herm. V. 1871. p. 54 n 4. — Quae sequuntur distichon, propter verborum collocationem pro versu quodam habenda esse recte Kaibel contendit. Ex supplementis quae viri docti ad hexametrum restituendum protulerunt, equidem recepi Allenii (Gr. versif. of inscr. p. 162) coniecturam; cfr. n. 322. 3: *Εὔφρων ἐξεποίησ' οὐκ ἀδαὴς Πάριος.* Lacuna enim satis magna ad hanc restitutionem et Hippostratum nominativum nomenque artificis esse necesse est, quia genetivus si recipitur pro nomine mortui est accipiendus neque in ullo epigrammate verba artificis defuncti nomen commemorant; illud aperte nostrae inscriptionis verbis quae ex praecedenti disticho perierunt continebatur. Versus autem qui efficitur quocunque modo eum restituendum esse putamus imperitum versificatorem resipit (cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26). — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΜΜΙΝ(ρ)ΣΤ; spiritus asperi forma Η.

---

7. *Lapis nunc immissus ecclesiae quae est Merendae capite inverso.* Ex apographo Fourmonti ed. Boeckh CIG. I. 28; ex accuratissimo archaeologorum Atheniensium et Rangabei ectypo ed. Kirchhoff CIA. I. 469, inde Kaibel Ep. Gr. 6; ex Lollingii apographo Ath. Mitth. I. 1876 p. 174 artificis titulum repetivit Kirchhoff CIA. IV. p. 47, quem iterum dat Lolling Ath. Mitth. IV. 1879. p. 10. Ex Ioannis Schmidtii ectypo edidit Loewy Inschr. gr. Bildh. 12; inde Kirchhoff CIA. IV. p. 112; cfr. etiam Roberts Introd. to gr. epigr 43, Cougny Anth. Pal. III. 3. 69.

a.

Σῆμα Φρασικλείας· κούρη κεκλήσομαι αἰεί,
ἀντὶ γάμου παρὰ θεῶν τοῦτο λαχοῦσ' ὄνομα.

b.

Ἀριστίων Πάρι[ός μ' ἐπόησ]ε

a. Prioris versus lectio quam iam Schwab Arch. Anz. 1850 p. 229 invenit, Schmidtii apographo confirmata est. — V. 1 idem asyndeton vid. n. 33. 1 et n. 47. 1, cfr. etiam 147. 1, 187. 1, 305. 1 — In versu altero memorabilis synizesis in voce *θεῶν*. Reliqua synizesis exempla quae exstant in nostra sylloge: n. 46. 2 *Οἰανθέος γενεάν*, n. 55. 3 *Λιο]κλέα, τεὸς ἀδελφεός* (synizesis litterarum *εο* syllabam correptam esse sinens), n. 172. 1. *Κλεομάνδρου*, n. 253. 2 [*Κλε]όδωρός μ'*, n. 299. 3 *Λεινομένεος*, n. 348. 1 *Θρασυμήδεος*, n. 247 *θεοῦ*; n. 330. 3 *δώδεκα θεοῖς*, n. 420 E. 8 *χρυσέοις*, n. 34. 9 *δ[ῆμος Ἐρεχθέως]*, n. 63. 2 *λεωφόρον*, n. 181. 6 *κοσμ]έων*, n. 191 *Ἐχεκρατίδεω*, n. 299, 2 *Λεινοδίκεω* et *ἀλ(λ)έων*, n. 299. 3 *Κριτωνίδεω εὔχομαι* (correpta syllaba synizesin habens), n. 330. 4 [*νικ]έων*, n. 349. II. 2 *ἰαχέω*, n. 55. 1 *Λιοκλέαι ἔσστασ'*, n. 312. 1 *χρυσέαν*, n. 330. 8 *βασιλέας* (i. q. *βασιλείας*), n. 35. 2 *Πυθίων*, n. 67. *Κυπρίου* et *Σαλαμι(νί)ου*, n. 103. 1 *Διονυσίου*, n. 407. 3 *Γναθ(θ)ίου*, n. 326. 3 *Λυκάο[νος]*, n. 6. 3 *ἐπόει Ἱππ(π)ό[στρατ]ος*, n. 60. 1 *Λέρμυι*, n. 91. 2 *Ἑρσηίς*, n. 174. 3 *Ἁγνηίς*. — b. Supplevit Lolling; cfr. n. 8 et n. 9 et n. 10. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΛΦΘΜΡΣΦΥ; ΕΙ scriptum pro *ει* in *Φρασικλείας* et *αἰεί*. *Ο* pro *ου* scriptum praeter ΤΟΥΤΟ. Interpunctionis nota apud Loewyum non exstat; apud Kirchhoffium post *Φρασικλείας*: et post *κούρη*:

---

8. *Fragmenta duo basis Pentelicae εἰς τὸ Φορβαντεῖον d. XXII. septembr. 1858 eruta.* Ed. Pittakes *Ἐφημ.* n. 3293. 3294; ex Velsenii apographo et Koehleri ectypo Kirchhoff CIA. I. 466; inde Kaibel Ep. Gr. 4; ex ectypo Hirschfeldii Loewy Inschr. gr. Bildh. 11; cfr. etiam Roberts Introd. to gr. epigr. 44.

a.

[*Ἀ*]*ντιλόχου ποτὶ σῆμ', ἀγαθοῦ* [*κ*]*αὶ σώφρονος ἀνδρός,*

. . . . . .

b.

Ἀριστίων μ' ἐπόησεν.

Supplevit Pittakes. Ex litterarum apicibus quae ex altero versu supersunt Kaibel *ἴστε προσερχόμενοι* vel tale quid cognoscere vult. Huius monumenti artifex idem est ac n. 7 et n. 9 et n. 10. — Titulus a dextrorsum, b sinistrorsum scriptus exhibet litteras Atticas antiquiores: ΑΚΦΜΝΝΥD(ρ)ΣΤ

---

9. *Basis oblonga marmoris candidi, eruta illa e ruderibus muri urbis septentrionalis ad Dipylum a. 1873 . . . Titulus a scriptus est in laterum angustiorum altero margini superiori proxime subiectus, b in laterum latiorum eo quod illi est a sinistra contiguum.* Ed. Kumanudes *Ἀθην.* II. 1873 p. 136 sqq.; ex ectypo Luedersii Kirchhoff Abh. d. Berl. Akad. 1873 p. 153 sqq. (Kaibel Ep. Gr. 2 c. praef. p. IX) et CIA. IV. 477 b. p. 48 et p. 164; ex Swobodae ectypo Loewy Inschr. gr. Bildh. n. 395; cfr. etiam Roberts Introd. to gr. epigr. n. 44[a], Cougny Anth. Pal. III. 2. 544.

a.

Σῆμα πατὴρ Κλε[ό]βουλος ἀποφθιμένωι Ξενοφάντωι
θῆκε τόδ' ἀντ' ἀρετῆς ἠδὲ σαοφροσύνης.

b.

[Ἀριστίων μ' ἐποίησε Π]άριος.

Κλε[ό]βουλος Kumanudes, Kaibel, Loewy. Luedersium, qui post ΚΛΚ nihil umquam in lapide exaratum esse contendit, secutus Kirchhoff *Κλείβουλος* scribit; equidem Kumanudi et Kaibelio magis confidendum esse arbitror. — Titulum b supplevit Kumanudes *Ξενόφαντος Πάριος,* ratus in hoc latere mortui nomen iteratum vel potius primitus scriptum fuisse, quia probabile non esset artificis nomen in latiore latere insculptum fuisse. Attamen angustius latus sine dubio frons monumenti erat, quia statua basi olim infixa faciem hanc in partem converterat; cfr. Loeschke Ath. Mitth. IV. 1879. p. 300. Itaque has litteras ad artificis memoriam referendas esse verisimilius est, praesertim cum in epigrammate ipso de

peregrino mortui genere nihil dicatur. Quare perspecta, Lolling Ath. Mitth. I. 1876. p. 175 et Loeschke l. l. non dubitaverunt hic quoque Aristionis Parii artificis nomen restituere, quem iam ex aliis inscriptionibus novimus (cfr. n. 7 et 8 et n. 10). Equidem horum virorum doctissimorum sententiam, quamquam certis argumentis non confirmanda nonnihil habet dubitationis, amplexus titulum [*Ἀριστίων μ' ἐποίησε Π*]*άριος* supplendum esse censeo; hunc autem verborum ordinem recepi, quia verba sic disposita lapidis latus optime explent. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΘΜΙΝΡΣΦΥ; Ο pro *ου* scriptum.

---

10. Fragmentum columnae Atticae in museo Britannico, ortasse ab Elgino huc allatum. Ed. Hirschfeld Arch. Zeitg. 1873 p. 108; ex illius viri ectypo Kaibel Ep. Gr. add. 4ª f Kirchhoff CIA. IV. 477ª p. 47 et p. 164; cfr. etiam Loewy Inschr. gr. Bildh. 18.

[.....*τόδ*]*ε σῆμα ἀγαθοῦ* [*καὶ σώφρονος ἀνδρός*].
[*Ἀριστίων Πάριό*]*ς μ' ἐποίησε.*

Sepulcrale fuisse monumentum cognovit Hirschfeld; columellae hunc in usum adhibitae exempla collegit Weisshaeupl Grabep. d. gr. Anth. p. 55 sqq. — Hirschfeld, Kaibel, Loeschke Ath. Mitth. IV. 1879 p. 31 hoc quoque opus ad Aristionem Parium referre non dubitaverunt, quibus equidem propter litteraturae similitudinem quandam adsentior nec tamen sine dubitatione; cfr. n. 7. 8. 9. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΕΘΜΣ.

---

11. *Basis marmoris Pentelici a. 1830 reperta in ea parte urbis cui nunc nomen Palaeochori.* Ed. Ross Arch. Aufs. I. p. 91; ex Velsenii et Koehleri apographo Kirchhoff CIA. I. 477, inde Kaibel Ep. Gr. 13, Loewy Inschr. gr. Bildh. n. 8, Cougny Anth. Pal. III. 2. 13.

[*Ἐνθά*]*δε Φ*[*ωκυλίδης ἄλοχον*] *κατέθηκε θανοῦσαν*
Λ[*αμπιτ*]*ὼ αἰδοίην γῆς ἀπὸ πατρωίης.*
Ἔνδοιος ἐποίησεν.

Initio prioris versus *ἐνθάδε* recte legit Kaibel, quia *quattuor ab initio litterarum spatium vacat*; *ἄλοχον* in lacuna fuisse iam Ross vidit; nomen mariti quod Φ vel Θ incepit *Φωκυλίδης* fuisse conicit Gutscher Att. Grabschr. I. p. 5; nomen uxoris invenit Rangabé Ant. Hellén. I. 22 c. tab. Ad *κατέθηκε θανοῦσαν* cf. no. 32. 2 *Πυθαγόρην ἔθεσαν* et n. 84. 2 *μήτερα ἔθηκα*. — Ad *πατρῷίης* cf. n. 349. 4. *ἥρῶα*, n. 322. 2 *πόλῆας*, n. 325. 2 *Ζῶΐλου*. — De artifice dicit Paus. I. 26. 4: *Ἔνδοιος ἦν γένος μὲν Ἀθηναῖος, Δαιδάλου δὲ μαθητής, ὃς καὶ φεύγοντι Δαιδάλῳ διὰ τὸν Κάλω θάνατον ἐπηκολούθησεν εἰς Κρήτην. Τούτου καθήμενόν ἐστιν Ἀθηνᾶς ἄγαλμα, ἐπίγραμμα ἔχον, ὡς Καλλίας μὲν ἀναθείη, ποιήσειε δὲ Ἔνδοιος*. Itaque Endoeus quem Daedali discipulum fuisse fabulati sunt circa medium sextum saeculum floruit. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΕΘΜΣΡ; interpunctionis nota ⁝ adhibetur ad versus dirimendos. — Maritum qui posuit monumentum non Atticum, sed e Ionica quadam civitate oriundum fuisse e dialecto evicit Kirchhoff Herm. V. 1871 p. 54.

---

12. *Fragmentum marmoris albi immissum muro sacelli S. Ioannis quod est ad pagum Liopesi.* Edd. Ross Arch. Aufs. I p. 214 sq; ex Velsenii et Prokeschii schedis Kirchhoff CIA. I. 472 et IV. p. 112; inde Kaibel Ep. Gr. β, Roberts Introd. to gr. epigr. 45ᵃ, Cougny Anth. Pal. III. 2. n. 12. /9

Σῆμα τόδε Κύλων παίδοι(ν) ἐπέθηκεν θανό(ν)τοι(μ)
μ(ν)ῆμα φιλημοσύνης . . . . . .

Titulus non accurate a lapicida insculptus est; dualem reposuit Keil Syll. inscr. Boeot. p. 633 adn. 39. In voce *παίδοιν* littera *ν* a quadratario omissa est; nam post ΓΑΙΔΟΙ vacat. In voce *θανόντοιν* alteram litteram *ν* ante *τ* sculptor non expressit, ut persaepe in vasis: *Ἀταλάτη, Τυιάρεως* (cfr. Meisterhans Gr. d. att. Inschr.² p. 64), tertiam litteram *ν* ante sequens *μ* in *μ* conversam omisit, nam in antiquioribus titulis Atticis consonantes geminatae, etiamsi duarum finitimarum vocum, simplici littera scribuntur (cfr Meisterhans p. 71 sq.).

In voce *μνῆμα* pro *ν* errore *τ* incidit. — Versus alter utrum hexameter fuerit an pentameter in dubio relinquitur. Litterarum vestigia post *φιλημοσύνης* Kirchhoff legit: *ἵμ[ερο]ν ὠμ[ὸν ἔχων]*? — Versus prioris pes alter claudicat; simile mendum metricum his hexametris inest: n. 35. 8 *οὐδέ<δε>να πημάνας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων* (excusatur caesura), n. 54. 1 *Μνᾶμ' ἐμὶ Πυρ(ρ)ιάδα, ὁς οὐκ ἠπ[ί]στατο φεύγειν* (excusatur caesura), n. 61. 1 .... *τόδε σ[ῆ]μα μήτηρ ἐπέθηκε θανόντι*, n. 108. 4 *ἀλλὰ φίλοι τ' ἤμυναν καί μοι κτέρισαν τάφον οὔτηι*, n. 122. 3 *πᾶσιν δ' ἀνθρώποισι παρέσχον ἀνένκλητον ἐμαυτό[ν]* et 5 *καὶ ἐγὼ τοῦδ' ἀνδρὸς ἔφυν, καὶ πάντα ὁμοῖ(α)*, n. 192. *Ἀσταγόραι πατρὶ [Μ]α[γνη]σικλίας ἐπέθεικεν*. Cf. etiam n. 88 et n. 42. — Verbo *ἐπέθηκε* falso *ν* paragogicum additum; aeque n. s. n. 182. 3 *ἔστησεν τόδε*, n. 204. *ἀνέθη]κεν Διός*, n. 304. 1 *ἀνέθηκεν Κάλλωνος*, n. 393. 2 *εἶπεν δί[κ]αιον*. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΖΗΘΜΜΝΝΥΣΦ; interpunctionis nota: adhibetur ad singula verba distinguenda. De Cylone tyranno cogitandum non esse Schuetz Hist. alph. Att. p. 25 sqq. ex littera ϙ non adhibita comprobat.

---

13. *Basis marmorea, in superiore parte in usum pilae inserendae excavata. Reperta est prope Dipylon ad forum Libertatis in aedibus Theodori Stephanu, muro immissa vetustiori.* Edd. Kaibel Rh. Mus. XXXIV. p. 181 n. 2_a, Kirchhoff CIA. IV. 477^h p. 112.

Ἄνθρωπε, ὁς (σ)τείχεις καθ' ὁδὸν φρασὶν ἄλ(λ)α μενοινῶν,
στῆθι καὶ οἴκτιρον σῆμα Θράσωνος ἰδών.

Ad versum priorem adnotat Kaibel: *Clausula homerica cfr. Od. β. 90 νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ et β. 34 ὅτι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ, deinde α 151 τοῖς μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει, ut illius aetatis poetam Homeri lectione imbutum fuisse dubitari non possit; φρασίν autem i. q. φρεσίν.* — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΗΜΝΡΣ; spiritus asper expressus est signo Η. Interpunctionis nota: adhibetur ad singula verba dirimenda; sed voces arte inter se coniunctae non distinguuntur.

---

14. *Lapis immisus muro exteriori sacelli S. Demetrii quod est Ceratiae.* Ex Rossii apographo Kirchhoff CIA. I. 475, inde Kaibel Ep. Gr. 11. Roberts Introd. to gr. epigr. 49, Cougny Anth. Pal. III. 2. 14.

[*Λοι*]*μῶι θανούσης εἰμὶ* [*σῆ*]*μα Μυρ*(*ρ*)*ίνης.*

Kirchhoffii sunt supplementa. Commemoratur pestis; quae quo tempore Atticam vastaverit accuratius fortasse definire possumus, scil. circa ann. 520—510 a. Chr. n. Hunc enim ad morbum ab Atheniensium republica arcendum Hageladas Argivus, quem his annis floruisse ex tribus victorum statuis ab illo confectis efficitur, Herculis *Ἀλεξικάκου* imaginem conformavit; auctor autem, quem Plin. N. H. XXXIV. 49 exscripsit, sculptorem illum Peloponnesiacum errore ol. 87 (a. 432 a. Chr. n) fuisse tradit, quia propter titulum dedicatorium illius operi infixum universe de *λοιμῷ* quodam verba facientem de notissima illa belli Peloponnesiaci peste falso cogitavit; cfr. Loeschke Exc. zur Enneakrunosepis. Progr. Dorp. 1883 p. 25 sq, Robert in scholis ad Graecae artis historiam pertinentibus. Verum non extra dubitationem est, num revera *λοιμός* de peste dicatur; huc accedit, quod statua Herculis *Ἀλεξικάκου* etiam temporibus peste non laborantibus dedicata esse potest. — Litterae Atticae antiquiores: AꟻΘMMNRSV.

---

15. Fragmentum marmoris Pentelici *ἐν τῷ ἐκκλησιοπέδῳ τοῦ ἁγ. Νικολάου* in occidentali urbis parte inventum. Ex Koehleri apographo ed. Kirchhoff CIA. I. 476, inde Kaibel Ep. Gr. 12, Roberts Introd. to gr. epigr. I n. 50.

[*Ἐνθάδε σῆμα θανόντι φίλωι Χ*]*σενόφα*[*ντος ἀδελφῶι*]
[*Ἐνδόχ*]*σωι κατέθ*[*ηκεν, ἐπεὶ πάρος ὤλετ' ἄ*]*ηωρος.*

Versum priorem supplevit post Kirchhoffium Kaibel; alterius supplementa sunt Kirchhoffii. Haec carminis sepulcralis restitutio probabilitatem quandam habet, sed certius quidquam

effici nequit. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΦΙΣ; spiritus asper exprimitur littera Η.

16. *Basis fracta marmoris Pentelici, inventa Thorici. Athenis in museo centrali exscripsit Roehl. Ectypon chartaceum miserat Lueders.* Ed. Kirchhoff CIA. IV. 477[d] p. 49.

χιο . . . . . .
μνη[μ . . . . . .
ἀδελφὸς . . . . . οιχ . . . . .

Praeter haec nihil cognosci potest; sed hos fuisse versus certum. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΔΕΜΙΦΘ+

17. *Fragmenta duo marmoris albi, eruta e tumulo sepulcrali prope Velanidezam Atticae.* Composita ed. Staes Δελτ. ἀρχ. 1890 p. 27, inde Kirchhoff CIA. IV. 477[n] p. 188.

[Σώ]φρων, εὐ[ξύν]ετος Ξε[νάρη]ς πι[νυτ]ός, τὰ κάλ'[εἰδώ]ς
. . . . . .

Restituit Kirchhoff, in supplendo πινυτός se Dielsii invento usum esse professus; quae subsequuntur, perobscura. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΜΝΡΣΥΘ+.

18. Fragmentum marmoris albi a tribus partibus ut videtur fractum, inaedificatum muro prope Dipyli introitum sito. Edd. Koehler Ath. Mitth. X. 1885. p. 403., Kirchhoff CIA. IV. 477[i] p. 112.

[Σῆμά μ'ἐπ' Εὐκλεῖ, ξεῖ]νε, [πα]τὴρ Κάλ(λ)αισχρος ἔθ[ηκε].

Hunc titulum valde corruptum temptavit Kirchhoff post Koehlerum. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΝΡΡΣ+, sed iam Θ.

19. Fragmentum marmoris super portam sacelli S. Salvatoris prope Liopesi inaedificatum. Edd. Rangabé Ant. Hellén. I. 29, Ross Arch. Aufs. I. 218; ex Rossii apographo Kirchhoff CIA. I. 487, inde Kaibel Ep. Gr. 18.

. . . . . .
. . . . . *οὕ*]*νεκα πιστὸς ἔφυς.*

Ex carmine sepulcrali hoc versus frustulum superesse apparet. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΝΣΥ.

---

20. *Athenis; ex Lusierii museo misit Rosius.* Ed. Boeckh CIG. 913; inde Kirchhoff CIA. IV. 477ᵉ p. 49.

[*Ἡήδ᾽ εἰκ*]*ὼν ἔστι*[*ηκ*]*εν Ἀμεινίου· ἔστι δὲ ἄ*[*ρ᾽ αὐτῶι*]
[*μνῆμα δικαιοσύν*]*ης ἡείνεκα καὶ γενεᾶς.*

Titulum restituit Kirchhoff Boeckhii supplementis ex parte adhibitis; vs. 2 etiam *σαοφροσύνης* vel *φιλημοσύνης* poeta scripserit. — De voce *ἔστηκεν* sine spiritu aspero scripta v. Meisterhans Gr. d. att. Inschr.² p. 152 adn. 1313. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΝΣ; spiritus asper littera Η expressus; Ε pro *ει* in *ἡένεκα*, ΕΙ in *Ἀμεινίου*; *O* pro *ου* scriptum.

---

21. *Cippus fractus marmoris albi, repertus prope Velanidezam Atticae; τὰ γράμματα δὲν ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἄνω ἄκρου τῆς πλακός, ἀλλὰ μετὰ περιθώριον ἔξεχον ὀλίγον . . . . ἵδρυτο δὲ ἡ στήλη ἴσως ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ τύμβου.* Edd. Staes *Δελτ. ἀρχ.* 1890 p. 27 sqq., Kirchhoff CIA. IV. 477ᵒ p. 188.

Σῆμα τόδ᾽ ἐνγ[*ὺ*]*ς ἡοδοῦ Φι*[*λοδήμου κἀν*]*θεμ*[*ίωνος*]
ἡοὺς θα[*νάτου κίχε π*]*ότμος* . . . . . .

Titulum temptavit Kirchhoff; sed dubitanter. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΘΜΥΣΦ; spiritus asper signo Η expressus; interpunctionis nota ⁝ inter *ἡοδοῦ* et *Φι*[*λοδήμου*] adhibita.

---

22. Basis quadrata Athenis excavata. Ex apographo Leonis ed. Kaibel Ep. Gr. add. 1ᵃ; denuo ex apographo Roehlii Kirchhoff CIA. IV. 477ᵉ p. 48 sq.

Παι[*δὸς ἀπο*]*φθιμένοιο Κ*[*λεοί*]*του τοῦ Μενεσαίχμου*
μνῆμ᾽ ἐσορῶν οἴκτιρ᾽ ὡς καλὸς ὢν ἔθανε.

Defuncti pueri nomen invenit Kirchhoff. — Litterae Atticae antiquiores: ΕΘΜΣ; alpha lineam mediam paullulum inclinatam, ν utrimque lineas obliquas habet; interpunctionis nota ⁝ adhibetur ad versus dirimendos. In voce ὡς spiritus asper expressus non est, fortasse quia vocalis vocis praecedentis eliditur: cfr. n. 34. 7 *δ'οἱ* praeter *hοι, hήδε, hελπίδα,* CIA. I. 228. 16, 230. 14b. *παρ' Ἄβδηρα,* ceteroquin semper *Ἄβδηρα* sim.

---

23. *E schedis Mystoxydis quas ad Boeckhium misit Forchhammer inter Atticas* ed. Kirchhoff CIA. I. 473; inde Kaibel Ep. Gr. 10, Cougny Anth. Pal. III. 2. n. 9.

[Σῆμ]α τόδ' [ἐ]ν[γ]ὺς ὁδοῦ Θεοσήμου [στῆσα . . .
[ἀν]δρὸς ἐμο[ί τ]ε φίλου κἀγαθοῦ ἀνφ[ότερον.]

Supplementa sunt Kirchhoffii. *ἐμοί τε,* quod praeter *ἐμοῦ γε* et *ἐμοί γε* proposuit vir doctus, recepi Kaibelium secutus; *γε particula nisi plane inutilis sit, verendum ne ex ambiguo accipiatur.* In fine prioris versus nomen uxoris excidit, quod supplere iam nequimus. De crasi *κἀγαθοῦ* cf. n. s. n. 5. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΘΝ▷(ρ)ΣΥΦ, sed Ε; spiritus asper non expressus est littera.

---

24. *Fragmentum basis Pentelicae Eleusine immissum nunc muro domus cuiusdam.* Edd. Ross Arch. Aufs. II. 672 sq., Kirchhoff CIA. I. 478; inde Kaibel Ep. Gr. 14, Roberts Introd. to gr. epigr. 60, Cougny Anth. Pal. III. 2. 606.

[Α]ἰνείαι τόδε σῆ[μα πατὴρ hῶι παιδὶ θανόντι]
Τιμοκλῆς ἐπέ[θηκε . . . . . .

Supplevit Bergk Arch. Zeit. 1850 p. 172; Ross voluerat:

[Α]ἰνείαι τόδε σῆ[μα πατὴρ] Τιμοκλῆς ἐπέ[θηκεν].

Litterae Atticae antiquiores: ΕΕΜΜΣ, sed Α.

---

25. Fragmentum marmoris Pentelici repertum haud procul

ab Hephaesteo. Ed. Kirchhoff CIA. I. 474 et IV. p. 112.

. . . . . .
. . . καὶ] σὲ μένει θάνατος.

καὶ addidit Kirchhoff. Est altera pars pentametri. — Litterae Atticae antiquiores ΑΕΕΕΘΣ.

---

26. *Basis λίθου πωρίνου, effossa ad portam Acharnicam.* Edd. Pittakes Ἐφημ. 1139, Kirchhoff CIA. I. 486 et IV. p. 49.

Ἀντίου τόδε σῆμ[α . . . . . .

Pro Ἀντίου scripseris etiam [Μ]αντίου sive [Φ]αντίου. *Versus hic fuit hexameter, quem qui composuit trochaeum in primo pede admisit proprii nominis rationibus excusabilem et usu sancitum.* (Kirchhoff.) Similiter trochaeus invenitur in primo pede n. s. n. 49 Λϝεινία τόδε, n. 214b. Θηβᾶδης ἐποίησε, n. 224. 1 Αἰσχίνης ἀνέθηκεν, n. 258. 1 [Σμ]ικύθη μ' ἀνέ[θηκεν, n. 292 Σιμίων μ' ἀνέθ(η)κε, n. 348. 1. Νικίας με ἀνέθηκεν, n. 402 [Γλαυκί] α)ι με; in ceteris pedibus n. 46. 1 υἱοῦ Τλασίαϝο, n. 63. 3 Εὐω[πί]δης τόδε, n. 173. 1. Οἰνόβιος Λίωνος, n. 176 [Αι]μύρνος ἐνθάδε, 226. 1 Διονύσιο[ς τ]όδ', 342. 1. Ἀρτεμῆς Θεοκρίτου. Tribrachys pro dactylo usurpatur n. 39. 1 Θεοφίλη οὔποτε, n. 45. 2 Πολυνόϝας, n. 99. 6 Χίος ἀγαλλομένη, n. 135. 1 Κλεαγόρας, n. 169. 2 Κλεαγόρα, n. 191. 1 Πολ[ύ]ιδος (cf. Il. 5. 148 et 13. 663), n. 268. Λιογέν[ης] ἀνέθηκεν (aeque Homerus aliique sescenties), n. 319. 1 Θρασυμάχου παῖδες, n. 320. 1 [Θρασυ]μάχου παῖδες, n. 378. 2 Πυνταγόρας (cfr. Anth. Pal. VII. 374. 5 Πυνταγόρην). Creticus pro dactylo falso adhibetur: n. 6b Ηιπ(π)ό[στρατ]ος (σ)ῆμα, n. 66. 1 Ἀντιστάτης ηυός, n. 73. 3 Νικόβουλε ἠελίου, n. 255. 1 [καλὸν] Χαρῖνός [μ' ἀνέ]θηκεν, n. 268 ἀνέθηκεν Αἰσσχύλου, n. 271. 1 Αυσικλείδης ἀνέθηκεν, n. 331. 2 Ἀρτέμωνος παῖς σοι, n. 335. 3 Ἀριστονίκου πολύς, n. 375. 1 παῖς ὁ [Π]ίθωνος. Cetera exempla in quibus nomine proprio metrum violatur: n. 47. 2 Ἐπ' Ἀράθθοιο, n. 199. 2 [Ὄ]νασος Ὀ[ν]άσ[αν]τος, n. 213. 2 ἧς Χαιρίωνος, n. 340. 1 ἀνέθηκεν Κάλλωνος, n. 401. 1 Ξυνὸν Ἀθανοδώρου τε καὶ

Ἀσωποδώρου. In epigrammatis iambicis versus nomine proprio corrumpitur n. 44 *Δημαινέτης εἰμί* et n. 52 *Σελινώντιος*. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΝϟ, sed Ε.

---

27. Fragmenta duo magnae basis Athenis inter rudera muri Themistoclei a. 1832 reperta. Edd. Ross Arch. Aufs. II. 580 sq.; inde Kirchhoff CIA. I. 479, Kaibel Ep. Gr. 15, Roberts Introd. to gr. epigr. 57, Cougny Anth. Pal. III. 2. 15.

[Σ]ῆμα φί[λ]ου παιδὸς τόδε Δη[μάνθης κατ]έθηκεν
Στησίου, ὃν θάνατο[ς δακρυ]όεις καθ[έ]χει.

Titulum supplevit Ross praeter *κατέθηκεν* quod restituit Kirchhoff. Nomen proprium fuisse *Δημάνθης* incertum; etiam de nomine *Δήμαρχος* vel simili quodam cogitari potest. — Litterae Atticae antiquiores: ΑϝΜΓΦ, sed iam Θ; spiritus asper signo Η expressus.

---

28. *Tabula marmoris Pentelici a sinistra parte fracta, eruta in fundamentis ecclesiae τοῦ Εὐαγγελισμοῦ*. Edd. Pittakes *Ἐφημ.* n. 905; ex Koehleri ectypo Kirchhoff CIA. I. 481, Kaibel Ep. Gr. 16, Roberts Intr. to gr. ep. 58.

[Κρύπτει σῆμα τόδ . . . . .]ον ἀηώριον εἰς Ἀίδαο
[πᾶσι λιπόντα φίλοις πέν]θος ἀποιχόμενον.

Temptavit Kirchhoff; *τόδ* adiecit Kaibel. — Litterae Atticae antiquiores: ΑϝΕΝΡϟΓ, sed Θ; spiritus asper signo Η expressus.

---

29. *Basis marmoris Pentelici a dextra parte integra; eruta inter rudera aquaeductus ad turrem Andronici*. Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 546, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτυμβ.* 3477, Kirchhoff CIA. I. 480.

. . . . . *τόπωι* (?)
. . . . . *σῆμ]α θανόν[τος*
. . . . . *ου μνῆμ' ἐ[πέθηκε.*

Supplevit Kirchhoff. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΜΥΝ, sed Θ.

---

30. Inter antiquitates hominis cuiusdam Piraeei habitantem deprehensum, nunc museo Piraeensi inlatum *δισκοειδὲς μαρμάρινον λεπτὸν κατασκεύασμα εἰς δέκα τεμάχια, φέρον εἰκόνα διὰ χρωμάτων παριστῶσαν πωγωνοφόρον ἐπὶ θρόνου καθήμενον ἄνδρα.* Edd. Dragatses *Δελτ. ἀρχ.* 1889 p. 80 et p. 151 sq. (minusculis) et ex Lollingii apographo Kirchhoff CIA. IV. 422[14] p. 185.

Μνῆμα τόδ' Αἰνείου σοφίας ἰατροῦ ἀρίστου.

Titulus prope imaginem incisus habet litteras Atticas antiquiores partim rubro partim caeruleo colore ex ordine tinctas: Α Ε (*ε, η, ει*) Μ Υ Ο (*ο, ου*) Ρ Σ Φ. Ad titulum explicandum prior editor adposite affert Stephan. Byz. s. v. *Κῶς . . . ἦν δὲ Ἱπποκράτης τῶν καλουμένων Νεβριδῶν· Νέβρος γὰρ ἐγένετο διασημότατος τῶν Ἀσκληπιαδῶν, ᾧ καὶ ἡ Πυθία ἐμαρτύρησεν· οὗ Γνωσίδικος, Γνωσιδίκου δὲ Ἱπποκράτης καὶ Αἴνειος καὶ Ποδαλείριος, Ἱπποκράτους Ἡρακλείδης, οὗ Ἱπποκράτης ὁ ἐπιφανέστατος*; suspicatur enim ad illum Aeneum pertinere nostram inscriptionem.

---

31. Fragmentum basis marmoris Pentelici; nunc Athenis in museo societatis archaeologicae. Ed. Kirchhoff CIA. I. 490.

. . . . . *δικαιοσ]ύνης ἀρετῆς τε*
. . . . . *μων*

Versus hi fuerunt carminis, ut videtur, sepulcralis. (Kirchhoff) Pro *δικαιοσύνης* conicere possis *φιλημοσύνης* sive *σαοφροσύνης*. — Litterae Atticae; at sigma iam quattuor linearum est.

---

32. Cippus ad Dipylon in Ceramico exteriore repertus. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 15, Curtius Arch. Zeitg. 1871. p. 29; Kaibel Ep Gr. 36, Kirchhoff CIA. IV. 491[12] p. 115, Cougny Anth. Pal. III. 2. 132.

Πυθαγόρου.
Προξενίας ἀρετῆς τε χάριμ προγόνων τε καὶ αὐτοῦ
ἐνθάδ' Ἀθηναῖοι Πυθαγόρην ἔθεσαν,
υἱὸν δημοσίαι Διονυσίου· ἱππόβοτον δὲ
πατρίδα Σαλυβρίαν ἵκετ' ἄχος φθιμένου.

Pythagoram e decreto populi Atheniensium loco publico concesso sepultum esse verba carminis, monumentum impositum privata opera nec Atticorum hominum cura elaboratum esse scripturae ratio testantur. (Kirchhoff.) — V. 2 ad *ἔθεσαν* cfr. n. 11. 1 *κατέθηκε θανοῦσαν* et n. 84. 2 *μήτερα ἔθηκα.* — Titulum circa medium quintum saeculum a. Chr. n. insculptum esse recte contendit Koehler Ath. Mitth. X. 1885 p. 366sq. propter antiquiorem litterarum speciem et monumenti formam stelis ante bella Persarum usurpatis similem. Litterae Ionicae vulgares, sed *β* et *ρ* angulares, non rotundae; *ν* utrimque lineas obliquas et *α* nonnumquam mediam sive in hanc sive in illam partem inclinatam habet (ΑΔΑ); O pro *ου* scriptum.

---

33. Columella marmoris Pentelici Piracci reperta. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτυμβ.* 2961, Kaibel Ep. Gr. 73, Kirchhoff CIA. IV. 491[8] p. 114, Cougny Anth. Pal. III. 2. 152.

Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα· κύκλωι στεφανοῦσ(ι)ν (ἑ)ταῖροι
μνημείων ἀρετῆς οὕνεκα καὶ φιλίας.
Ἡροφίλη *Ἀνθεμίς.*

Ad prioris versus asyndeton cfr. n. 7. 1 et n. 47. 1, cfr etiam 147. 1, 187. 1, 305. 1. Recte refert Kirchhoff *μνημείων* ad *οὕνεκα* et verba in hanc sententiam accipit: *circa undique coronis* (*hoc σῆμα Ἀνθεμίδος*) *ornare solent ἑταῖροι, ut memores se esse testificentur virtutis et amicitiae eius.* Cfr. n. 38. 1 *σῆς ἀρετῆς μνημεῖα Θεοφίλη οὔποτε λήσει,* n. 101. 8 *μνημεῖον φιλίας,* n. 153. 3sq.: *σωφροσύνης ἀρετῆς τε . . . . μνημεῖον,* n. 165. 2 *σῆς δ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύν[η]ς μνημεῖον.* Quod attinet ad pentametrum, Kirchhoffio non adsentior, qui *οὕνεκα* sive a carminis auctore sive a lapicida pro eo quod debuerit *εἵνεκα* usurpatum esse putat; nam compluribus locis com-

probatur *οὕνεκα* pro praepositione adhibitum; cfr. Wilamowitz Eurip. Heracl. II. p. 83. — Koehler Ath. Mitth. X. 1885. p. 363 sq. titulum temporibus bello Peloponnesiaco prioribus tribuit, quia semel, scil. in voce *Ἡροφίλη*, vocalis *η* littera E expressa est. Litterae Ionicae vulgares, sed ΝΝ.

---

34. Tabula marmoris albi olim in planitie Academiae posita, nunc in museo Britannico. Edd. Boekh CIG. 170, Kirchhoff CIA I 442, Hicks Anc. gr. inscr. in the Brit. Mus. I. 37 p. 102 sqq., Kaibel Ep. Gr. 21; Cougny Anth. Pal. III. 2. 19.

a. *Ἀθάνατόμ με [θ]α[νοῦσι πολῖται σῆμ' ἀνέθηκαν]*
σημαίνειν ἀρετ[ὴν τῶνδε καὶ ἐσσομένοις]
καὶ προγόνους [. . . . . ἀρετῆς δὲ]
νίκην εὐπόλεμομ μνῆμ' ἔλαβον [σ]φ[ετέρας].

b. 5 *Αἰθὴρ μὲμ ψυχὰς ὑπεδέξατο, σώ[ματα δὲ χθὼν]*
τῶνδε, Ποτειδαίας δ' ἀμφὶ πύλας ἐ[δάμεν].
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, ho[ι δὲ φυγόντες]
τεῖχος πιστοτάτην helπίδ' ἔθεντο [βίου.]

c. *Ἄνδρας μὲμ πόλις hήδε ποθεῖ καὶ δ[ῆμος Ἐρεχθέως,]*
10 *πρόσθε Ποτειδαίας hοὶ θάνον ἐμ πρ[ομάχοις],*
παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀντίρρο[πα θέντες]
ἡ[λλ]άξαντ' ἀρετὴν καὶ πατ[ρίδ'] εὐκλ[έισαν].

Versum primum restituit Kaibelii supplementis adhibitis Nauck Mél. Gréco-Rom. IV. p. 646, qui praeter hanc restitutionem proposuit: *θανοῦσι πόλις μνημεῖον ἔθηκεν*; vs. 2—4 supplevit Kaibel, vs. 5—12 Boeckh. — Epigrammata in honorem Atheniensium qui in pugna ad Potidaeam ol. 87. 1 (= 432 a. Chr. n.) commissa perierunt: cfr. Thuc. I. 63: *Ἀθηναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν (ἀπέθανον) καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός.* Pausan. I. 29. 9: *τοὺς δὲ ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Ἀσιανῆς ἠπείρου διαφθαρῆναι (τὰ ἐλεγεῖα) δηλοῖ*; dicit Pausanias de columna quadam in Academia erecta, cuius epigrammata fortasse eadem sunt atque illa quorum fragmenta hic tractamus; cfr. etiam Demosth. de coron. p. 332. — Litteratura Attica vulgaris praeter ϝ, sigma iam

quattuor linearum est; EI pro *ει* in *Ποτειδαίας*, *ποθεῖ*, *τεῖχος*; E pro *ει* in *σημαίνεν*: O pro *ου* scriptum; spiritus asper expressus signo H, sed ΔΟΙ v. 4 = *δ' οἱ* cfr. n. 22. 2. Notanda forma Dorica *Ποτειδαίας* in titulo Attico.

---

35. Lapis Athenis ad urbem prope portam Acharnensem a. 1810 repertus. Edd. Boeckh CIG. 175, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 16, Kaibel Ep. Gr. 26, Koehler CIA. II. 1675 (cfr. etiam Herm. 24. p. 92 sqq. et Beloch ib. p. 479 sq.), Cougny Anth. Pal. III. 2. 53.

Μν[ᾶ]μα [τόδ' ἐστὶ ἐ]πὶ σ(ώ)ματι κείμενο(ν) ἀνδρὸς ἀρίστου.
Πυθίων ἐγ Μεγάρω[ν] δαϊ(ξ)ας ἑπτὰ μ[ὲ]ν ἄνδρας,
ἑπτὰ δὲ ἀποῤῥήσας (λ)όγχας ἐπὶ σώματι ἐκείνων
εἵλετο τὰν ἀρετὰν πατέρα εὐκλείζων ἐνὶ δήμωι·
5. *οὗτος ἀνήρ, ὃς ἔ[σ]ωισεν Ἀθηναίων τρεῖς φυλὰς*
ἐκ Παγᾶν ἀγαγὼν διὰ Βοιωτῶν ἐς Ἀθήνας,
εὐκλέισε Ἀνδοκίδαν δισχίλοις ἀνδραπόδοισιν·
οὐδέ<δε>να πημάνας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Ἀίδα κατέβα πᾶσιν μακάριστος ἰδέσθαι.

Versibus subiuncta sunt verba:

φυλαὶ αἵδ' εἰσίν· Πανδιονὶς Κεκροπὶς Ἀντιοχίς.

Versum primum supplevit Kaibel; *μνᾶμα ὁράᾳς ἐπὶ* vult Herwerden Stud. crit. p. 23. — Vs. 2 de nominis proprii *Πυθίων* synizesi cfr. n. s. n. 7. — De versu 8 uno pede claudicante cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 12. — Koehler qui res in epigrammate commemoratas anno 446 gestas esse evicit, Pythionem Megarensem paullo post pacem a Nicia factam occubuisse dicit; quae in tempora litterarum species bene quadrat; litteratura enim tituli Dorica dialecto conscripti est Ionica vulgaris, at *ν* nonnumquam lineas utrimque obliquas habet et O pro *ου* et E pro *ει* scriptum.

---

36. *Tabula marmoris Pentelici quam Athenis inventam incertum quo loco possidet societas archaeologica.* Ed. Kuma-

nudes *Ἀθην* X. 1881. p. 524 sqq. (litteris minusculis); commentario brevi instruxit Kirchhoff Herm. XVII. 1882 p. 623 sqq; idem una cum apographo iterum in lucem prodidit CIA. IV. 446ᵃ p. 108.

Ηοίδε παρ' Ηελλήσποντον ἀπώλεσαν ἀγλαὸν ἡήβην ·
βαρνάμενοι, σφετέραν δ' εὐκλέισαμ πατρίδα,
ἡώστ' ἐχθροὺς στεναχεῖμ πολέμου θέρος ἐκκομίσανιας·
αὐτοῖς δ' ἀθάνατον μνῆμ' ἀρετῆς ἔθεσαν.

Ad versum primum cfr. n. 2. 3: *νεαρὰν ἡήβην ὀλέσαντα* et [Simon.] ep. 89: *οἵδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην.* — V. 2. *βαρνάμενοι* cfr. G. Meyer Gr. Gr.² § 14 p. 13, Kühner-Blass Gr. Gr. I³ p. 155, p. 259. — *Memoriam his contineri eorum qui Alcibiade duce ad Hellesponti oras pugnantes ceciderunt monumentumque cuius partem eiusque potiorem tenemus, positum esse postquam is Athenas rediit ol. 92. 4 exeunte vel ol. 93. 1 ineunte (a. 408 a. Chr. n.) paucis demonstrare conatus sum in commentatione supra laudata neque iis quae ibi exposita sunt nunc habeo quae addenda esse videantur. Haereo tamen in scriptura monumenti quae remotioris paullum aetatis speciem prodere possit videri. Atque significavit mihi Koehler hanc speciem maxime conspicuam esse in formis litterarum quae sunt Alpha et Rho adhibitis. Itaque hanc dubitationem celare eos quorum interest nefas duxi, interim tamen perstans in ea quam supra indicavi sententia, donec ista aut solvetur dubitatio aut vera esse iustis argumentis demonstrabitur* (Kirchhoft). Litterae Atticae vulgares, at sigma quattuor linearum; spiritus asper signo H expressus est; E pro *ει* et O pro *ου* scriptum.

---

37. Fragmentum marmoris Pentelici; nunc Athenis in museo centrali. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 462ᵃ p. 110.

Οἵδ' ἀρετῆς . . . . . .
ἡγεμόνων . . . . . .
φρά[ξ]ε[σ]θ[αι . . . . . .
— — — — — — — — — — — —

Restant trium versuum initia, quos fuisse carminis in defunctorum civium honorem compositi in aperto est. (Kirchhoff.). — Litterae Atticae vulgares praeter Ν; *figura litterae sigma qualis fuerit non satis liquet; puto tamen fuisse* ϵ; *spiritum bis neglexit lapicida, Ionico* Γ *semel usus pro Attico* Λ. (Kirchhoff).

38. Epistylium marmoris Pentelici, cuius inscriptionem Koehler Athenis in hypogaeis musei centralis exscripsit et edidit CIA. II. 2338.

[*Καλλίστ*]*ρατος Λυσιστράτη Νικοστράτη Κ*(*αλλίμαχος.*)
Ἐνθάδ' ἀνὴρ ἀγαθὸς κεῖται Καλλιστράτου υὸς
Καλλίμαχος φυ(*λ*)*ῆς Κεκροπί*(*δ*)*ος Μελιτεύς.*

Litterae Ionicae vulgares praeter *ν*, cuius utrimque lineae nonnumquam obliquae sunt; Ε pro *ει* scriptum in *κεῖται.* — Titulus medio quinto saeculo posterior est, quia defuncti nomini iam demoticon additum invenitur, id quod priore aetate usu non venit.

39. *Athenis sub anaglypho repraesentante mulierem sedentem, cui manum porrigit alia figura.* Edd. Boeckh CIG. 954, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 2980, Kaibel Ep. Gr. 60, Koehler CIA. II. 3790, Cougny Anth. Pal. III. 2. 142.

Σῆς ἀρετῆς μνημ(*εῖ*)*α, Θεοφίλη, οὔποτε λήσει,*
σώφρων καὶ χρησιὴ καὶ ἐργατὶς πᾶσαν ἔχουσα ἀρετ<*ι*>*ήν.*

Ad versum priorem cfr. n. 33. 2. Nomen proprium metricis legibus adversatur; cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Probum ectypi pentametrum corrupit is qui composuit hunc titulum vocibus *καὶ ἐργατὶς* insertis. Simili modo prior pentametri pars incondita est in his versibus n. s. n. 61. 2. *Φανοκρίτη παιδὶ χαριζομένη*, n. 123. 6 *γήραι καὶ φροντίδι εὐσεβίας ἕνεκα*, n. 140. 2 *Ἀρχιστράτην ἀνδρὶ ποθεινοτάτην.* — Litteratura Ionica vulgaris; titulum saeculo quarto esse antiquiorem Koehler existimat, si revera forma litterae Ν qualem dat Boeckh in lapide fuit.

40. *Tabula magna marmoris Pentelici cum anaglypho e vico, Βάρη Athenas translata; servatur in monasterio τῶν Ἀσωμάτων.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3153, Kaibel Ep. Gr. 87, Koehler CIA. II. 3961, Cougny Anth. Pal. III. 2. 50.

Μνῆμα Μνησαγόρας καὶ Νικοχάρους τόδε κεῖται·
αὐτῶ δ' οὐ παραδεῖξαι ἀφείλετο δαίμονος αἶσα
πατρὶ φίλωι καὶ μητρὶ λιπόντε ἀμφοῖν μέγα πένθος,
οὕνεκα ἀποφθιμένω βήτην δόμον Ἄιδος εἴσω.

Verba epigrammatis primo obtutu non facilia sunt intellectu. Kaibel hoc poetam versibus 2. 3. voluisse putat: *fatum festinans prohibuit ne ipsi defuncti arte exhiberentur.* Contra hanc interpretationem Herwerden Mnem. 1882 p. 387 et Stud. crit. p. 22 recte: *Quid quaeso,* inquit, *prohibere potuit artificem quominus ad delineationem cadaverum raptim factam post obitum componeret anaglyphen?* Quod tamen ipse profert ad hunc locum corrigendum *αὐτῶ δ' οὐ παραδέξαι' — ἀφείλετο δαίμονος αἶσα* —, id nemini placere luce clarius est. Nec magis rectum mihi Koehler attigisse videtur, qui hos versus explicat: *sors liberos parentibus eripuit prohibuitque ne exemplo suo ad virtutem instituerent.* Equidem adstipulor anonymo cuidam recensenti in Berl. phil. Wochenschr. 1892 p. 598, qui loci obscuritatem hac explicatione e medio tollit: *Nur das Mal, das Bild der Mnes. und des Nik. steht hier; die Kinder selbst vorzustellen hat der Wille des Daemon den Eltern genommen.* — Litteratura Ionica vulgaris; O pro *ου* scriptum; contra vs. 2 *οὐ*; E pro *εἰ* in *ἀφέλετο, ἔσω,* contra *παραδεῖξαι* et *κεῖται.* Monumentum ad ultima saeculi quinti decennia relegandum esse putat Koehler.

---

41. *Tabula magna marmoris Pentelici cum aetomate et anaglypho; reperta esse dicitur ad vicum Μενίδι;* nunc Athenis in museo centrali. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3264, Kaibel Ep. Gr. 76, Koehler CIA. II. 4082, Cougny Anth Pal. III. 2. 146.

Πένθος κουριδίωι τε πόσει καὶ μητρὶ λιποῦσα
καὶ πατρὶ τῶι φύσαντι Πολυξένη ἐνθάδε κεῖται.

Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ov* scriptum. Koehler non dubitat, quin hoc monumentum saeculo quarto sit antiquius.

---

42. Thorici; lapis ubi nunc sit ignoratur. Ex Belgeri ectypo edd. Kaibel Ep. Gr. 23, Koehler CIA. II. 3820.

Καλλίμαχος

Καλλιμάχου μνημεῖον ἐν ἀνθρώποισι τόδ' ἔσται·
χαίρετε δ' οἱ παριόντες, ἐ[γ]ὼ δὲ λιπὼν πατρίδα ἐνθάδε κεῖμαι,
δύσμορος, οὐδὲ φίλους γονέας ἐπιδών.

Versus alter est hexameter uno pede longior; similiter legitur n s. n 66. 1: *Χαίρετε οἱ παριόντες. ἐγὼ δὲ Ἀντιστάτης υἱὸς Ἀτάρβου*; ceteros versus hexametros claudicantes collegi ad n. 88 et n. 12. Versus tertius pentameter mendosus esse videtur aeque ac n. 54. 2 *ἀλ(λ)' αὖθε πὲρ γᾶς ἰᾶσδε πολ(λ)ὸν ἀριστεύων ἔθανε.* — Litterae Ionicae vulgares; O pro *ov* scriptum in *ὀδέ, φίλος*, contra *Καλλιμάχου*. Koehler suspicatur titulum saeculo quarto esse antiquiorem.

---

2. RELIQUA.

43. In parietе lateris septentrionalis acropolis veteris Aegialae haud procul a vico Tholaria. Edd. Duemmler Ath. Mitth. XI. 1886 p. 97 sqq., Kirchhoff Stud.[4] p. 32, Roberts Introd. to gr. epigr. 158, Bechtel Abh. d. goett.. Akad. 1887 p. 152.

Δηϊδάμαν(τ)ι Πύγμας ὁ πατὴρ [τ]όνδ' οἶ[κον ἔτευξεν].

Inscriptionem enucleavit Kirchhoff; finem ipse temptavi. — Titulus duabus lineis sinistrorsum scriptus has litterarum formas exhibet: ΓΔΕΒ(h)ΙΜΛΓ(λ)ΡΣ(σ)ΤΥ; alpha mediam lineam paullulum inclinatam habet; omicron minoris quam reliquae mensurae. Kirchhoff hanc inscriptionem temporibus saeculo sexto prioribus tribuit.

---

44. Arcesinae, in lapide sepulcrali Edd Kumanudes *Ἐφημ. ἀρχ.* 1884 p. 85sq., Kirchhoff Stud.[4] p. 33, Roberts Introd. to gr. epigr. 158[d].

Δημαινέτης εἰμὶ μνῆμα τῆς Λαμψαγόρεω.

Trimeter iambicus esse videtur, cuius metrum nominibus propriis corrumpitur (cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26). — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus habet has litterarum formas: ΑΓΔΕΗ(η)ΙΙ(λ)ΜΝΟ(ο,ω)ΓΡ(ρ)ΣΤ; ΓΣ(ψ) Titulum temporibus saeculo sexto prioribus tribuit Kirchhoff.

---

45. Fragmentum lapidis a. 1819 Corcyrae repertum. Edd Boeckh CIG. 20 coll. p. 268, Kaibel Ep. Gr. add. n. 181[a], Roehl Inscr. Gr. ant. 340, Roberts Introd. to gr. epigr. 96, Blass Dial.-Inschr. III. 3186.

[*Στάλαν* . . . . .]*ίμου ματρὸς ἐγὼ ἡέστα*[*κ'*] *ἐπὶ τύμωι*
Πολυνόϝας· μ[*οῦνος δὲ πάις κατελεί*]*πετο ματρ*[*ός*].

Vs. 1. *Σᾶμα* suppl. Kaibel, [*Σᾶμ' Ἐχετ*]*ίμου* Roehl. *Si titulum no. 49 conferimus . . . . initio item v. στάλα melius suppleatur aliusque nomen pro Ἐχετίμου inseratur. Neque enim unquam in titulis antiquissimae aetatis . . . supra bustum sive tumulum (ἐπὶ τύμβῳ) ullum σῆμα commemoratur, cum hoc vocabulum potius pro toto sepulcro usurpetur.* (Loch De tit. sepulcr. p. 3) — De hiatus inter *ἐγώ* et *ἡέστα*[*κ'*] cf. n. s. n. 3. — *ἐπὶ τύμωι* cfr. n 48. — Vs. 2 *Πουλυνόϝας* Roehl contra dialectum; *Πωλυνόϝας* melius Wilamowitz ap. Kaibelium; attamen, ut adnotat Blass, nomine proprio error metricus excusatur (cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26) — Post nomen proprium littera quae *μ* esse videtur; cetera supplevit Blass. Kaibel hanc litteram pro *σ* accipiens proposuit: *σ*[*τοναχὰ δὲ ἡνιῶι κατελεί-*] *πετο ματρ*[*ός.*] — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus, ita ut litterae primae lineae sinistrorsum incisae inversae positae sint, has litterarum formas exhibet: ΑΑ<(γ)Β(ε)Ϛ(ι)Ρ(λ)Μ(μ)ΡΜ(σ) Υ(υ); ΕΒ(h).

---

46. Sepulcrum ex parvis lapidibus calcariis exstructum a. 1843 Corcyrae ad meridiem urbis hodiernae repertum est; infra summum lapidem in modum gisi eminentem titulus uno versu scriptus sinistrorsum currit. Edd. Rangabé Ant. Hellén. I n. 318, deinde praeter alios Ross Arch. Aufs. II. 563, Kaibel Ep. Gr. 342, Roehl Inscr. Gr. ant. 342, Roberts Introd. to gr. epigr. 98, Blass Dial.-Inschr. III. 3188, Cougny Anth. Pal. III. 2. 7.

Ηυιοῦ Τλασίαϝο Μενεκράτεος τόδε σᾶμα
Οἰανθέος γενεάν· τόδε δ'αὐτῶι δᾶμος ἐποίει·
ἧς γὰρ πρόξενϝος δάμου φίλος· ἀλλ' ἐνὶ πόντωι
ὤλειο. δαμόσιον δὲ καϝὸν [π]ο[τὶ πάντας ἀφῖκε·]
5. *Πραξιμένης δ'αὐτῶι γ[αία]ς ἀπὸ πατρίδος ἐνθὼν*
σὺν δάμωι τόδε σᾶμα κασιγνήτοιο πονήθη.

Menecrati, Tlasiae filio, hospiti, cum in fluctibus perisset, Corcyraei hoc cenotaphium exstruxerunt. — V. 1. *Τλασίαϝο* forma Ionica dialecto Doricae ab auctore huius poematii accommodata (cfr. Blass Miscell. epigr. p. 131 sq., Kühner-Blass Gr. Gr. I³ p. 79, Brugmann Gr. Gr.² § 79. 3 Anm. p. 120). De nomine proprio metrum violante cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — De vocis *Οἰανθέος* synizesi cf. n. s. n. 7. — V. 4 post *δὲ* viderunt et exscripserunt: Mustoxides ΙΜΟΡΑΚ, Orioli ΝΟΑΚ, Philetas ΟΡΜΟΦΑΚ, Roehl ΟΙΜΟΦΑΚ. Quid supplendum sit, utique dubium. Roehlii coniectura *δαμοσίων δὲ καφῶν* (=*σκαφῶν* cfr. Ahrens Dial. II. 109. 110) *ῥόθιον, τὸν ἔθαψεν* iam propter formam contractam *καφῶν*, ut adnotat Blass, recipi nequit; huc accedit quod sensus quem praebent haec supplementa minus aptus mihi esse videtur. Fortasse legeris *δαμόσιον δὲ καϝὸν [π]ο[τὶ πάντας ἀφῖκε]* adhibitis restitutionibus Philetae *δαμόσιον δὲ κακ[ὸν προσεδέξατο πῆμα]* et Schneidewini Goett. gel. Anz. 1845 p. 941 sqq: *δαμόσιον δὲ καθί[κειο πένθος ἅπαντας]*. De littera koppa dicit Kirchhoff Stud.⁴ p. 106: Mangel des Koppa (im korkyräischen Alphabet) ganz sicher nur zufällig. — V. 5. *αὐτῶι* pertinet ad *ἐνθὼν* (Ross); Schneidewin vult *αὐτοῖ* i. e. *αὐτόσε*, sed causa

hanc formam ceteroquin ignotam fingendi mihi exstare non videtur. — *γαίας* supplevit Philetas. — V. 6. *πονήθη* activo sensu cfr. Archil. frgm. 12 (Hiller): *εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα | Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.* (Kaibel). — Augmentum in voce *πονήθη* omissum formaeque *Τλασίαϝο* et *κασιγνήτοιο* Homerum resipiunt. — Titulus sinistrorsum incisus habet has litterarum formas: Α<(γ) Δ Β(ε, η) F Θ ⋚(ι) Κ Γ Μ Γ Ξ Ο(ο, ω) Γ Ρ Μ(ς) Τ Υ ϙ(koppa); Β⋚ = ει; ΟΥ = ου; interpunctionis signum ⋮ adhibitum ad singulos versus distinguendos.

---

47. *Cippus e lapide calcario factus, repertus a. 1846 Corcyrae prope sepulcrum Menecratis; inter effodiendum lapis in duas partes est fractus, nunc servatur in musco collegii* Edd. post alios Ross Arch. Aufs. II. 575 sqq., Kaibel Ep. Gr. 180, Roehl Inscr. Gr. ant. 343, Roberts Introd. to gr. epigr. 99, Blass Dial.-Inschr. III. 3189, Cougny Anth. Pal. III 2. 1.

Σᾶμα τόδε Ἀρνιάδα· χαροπὸς τόνδ' ὤλεσεν Ἄρης
βαρνάμενον παρὰ ναυσὶν ἐπ' Ἀράθθοιο ρhοϝαῖσι
πολλὸν ἀρισταεύ(ϝ)οντα κατὰ στονόϝεσ(σ)αν ἀϝυτάν.

Versum primum Ross cumque secuti Kaibel, Roehl, Roberts, Cougny ita legunt, ut ipse praebeo. Verum Blass, qui et asyndeto et patris nomine omisso offendit, priorum editorum ante Rossium interpunctionem recipiens scribit *Σᾶμα τόδε Ἀρνιάδα Χάροπος. τὸν δ' ὤλεσεν Ἄρης.* Attamen, ut adnotat Cauer Woch. f. klass. Phil. 1889. no. 25 p. 678, in aliis quoque inscriptionibus asyndeton eodem fere loco invenitur, ut no. 7. 1. *Σῆμα Φρασικλείας κούρη κεκλήσομαι αἰεί* et no. 33. 1. *Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα· κύκλῳ στεφανοῦσιν ἑταῖροι* et nomen Martis sine epitheto in dialectum epicam ceteroquin usitatam male quadrat; huc accedit, quod patris nomen sine articulo aut voce *παῖς, υἱός* sim. rarissime in epigrammatis nobis occurrit. Itaque ipse quoque Rossii lectioni adstipulandum esse censeo; patris autem nomen in aliis quoque epitaphiis omissum est. Fortasse praeferas *τὸν δὲ* eum vero Mars per-

didit, ut particula *δὲ* tertio loco posita sit. – V. 2. *βαρνάμενον* cfr. no. 36. 2; de *ρhoϝαῖσι* vide ad no. 48; de *Ἀράϑϑοιο* cfr. quae adnotavi ad n. s n. 26. – V. 3. lapis habet ΑΤΥΟΤΥΙΤΜΣΙΑ, qua in voce litteram Τ alii viri docti (ut Roehl, Blass) errore additam, alii (ut Kaibel) falso pro ϝ a lapicida incisam esse putant. Equidem Kaibelii sententiam probo, quia in titulis his vetustis Corcyraeorum ad hiatum in mediis vocibus evitandum ceteroquin quoque ϝ insertum invenimus. — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus habet has litterarum formas: Α Γ (β) Δ Ꝑ (ε) Ꝑ Θ Ϛ (ι) Κ Ρ Μ Υ Ο Γ Ρ Μ (σ) Τ Υ Χ

48. Fragmentum columnae albae marmoreae a. 1866 Corcyrae haud procul a sepulcro Menecratis (n. 46) repertum. Post alios ed. Bergmann Herm. II. p. 136 sqq., inde Kaibel Ep. Gr. 181, Roehl Inscr. Gr. ant. n. 344, Roberts Introd. to gr. epigr. 100, Blass Dial.-Inschr. III. 3190, Cougny Anth. Pal. III. 2. 2.

Στάλα Ξενϝάρεος τοῦ Μhείξιός εἰμ' ἐπὶ τύμωι.

Ad *Μhείξιος* cfr. Roehl Inscr. Gr. ant. 514 in inscriptione Selinuntia MHECA[REI, *μhεγαλοῦ* in inscr. Att. n. 220. 2 et 221. 2; *λhαβών* in tit. Aeginet. n. 410, *Αhάβητος* Benndorf Gr. u. sicil. Vasenb. tab. XXIX. 3 (cfr. Kretschmer Kuhns Zeitschr. XXIX 1888 p. 445); *λhεών* in vasis fragmento *Ἐφημ.* 1886 tab. VII; *Αhεοντίς* in vase Corinthiaco Blass Dial.-Inschr. III. 3140[a]; *ξυνhῆ* in basi ahenea antiquarii Berolinensis n. s. n. 309. *Ἀνhαξίλεω* in vasi in acropoli Athenarum reperto Benndorf Gr. n. sicil. Vasenb. tab. XXIX. 15; *ρhoϝαῖσιν* in tit. Corcyraeo no 47. 2; *ϝhεκαδάμοε* in tit. Tanagraeo Roehl Insc. Gr. ant. 131; *ϝhέ* in tit. Pamphyl. Roehl ib. 505. 23. — De *τύμωι* cfr. nr. 451. — Titulus sinistrorsum una linea scriptus, ita tamen, ut proximae litterae margini appropinquantes deorsum deflexae sint, habet hanc scripturae speciem: Α Ꝑ (ε) Ꝑ (spir. asp.) Ꝑ Ϛ (ι) Ρ (λ) Μ Θ (ο) Ξ Γ Μ (σ) Τ Υ.

49. Lapis repertus a. 1874 apud veterem Corinthum, nunc Athenis in museo instituti Germanici archaeologici. Edd.

Lolling Athen. Mitth. I. 1876 p. 40sqq., Kaibel Ep. Gr. 463[a] add. p. 527, Roehl Inscr. Gr. ant. 15, Blass Dial.-Inschr. III. 3114, Roberts Introd. to gr. epigr. n. 85.

Δϝεινία τόδε [σᾶμα], τὸν ὤλεσε πόντος ἀναι[δής].

Supplevit Kirchhoff apud Lollingium. Monumentum cenotaphium fuisse videtur. — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus hanc litterarum speciem praebet: A B (ε) E (ει) F ξ (ι) ᴙ ᴉ (λ) M (σ); titulus ad priorem saeculi sexti partem pertinet.

---

50. Angulus lapidis defractus, in cuius margine litteratura dextrorsum currit; repertus prope rudera Anactorii. Ex Leake Travels in north. Greece IV. tab. XXXIV. n. 166 repetiverunt Boeckh CIG. 1794g, Roehl Inscr. Gr. ant. 330, Roberts Introd. to gr. epigr. 107, Blass Dial.-Inschr. III. 3176.

. . . . . *ολλυοσαμ* | . . . .

Roehl in his litteris hexametrum:

[*Πόντος* ⏑ – ⏑ *ἀπ*]*ώλλυ*᾽, *ὃς Ἀμ*[*πρακίαν ποτ*᾽ *ἔναιεν.*]

cognoscere mavult quam nomina propria, velut . . . . *ὄλλυος Ἀμι*[*άντου.*] Attamen quid fuerit in lapide, propter fragmenti exiguitatem discerni nequit. Verum quod Fick Goett. gel. Anz. 1883 p. 124 proposuit: *Ὄλλυο Σαμι*[*άδα* . . . . collato epigr. n. 201. 1. *Ὄλεο δὴ στυγερῷ θανάτῳ κτλ.*, probandum non est, quia ante *ολλυο* litteras perisse ex lapidis specie concludi potest — Litterae A ᴉ (λ) M □ ξ (σ).

---

51. Titulum in Acarnania septentrionali incertum quo loco repertum edd. praeter alios Boeckh CIG 1794[h], Kaibel Ep. Gr. 182, Roehl Insc. Gr. ant. 329, Roberts Introd. to gr. epigr. 106, Blass Dial.-Inschr. III. 3175, Cougny Anth. Pal. III. 2. 20.

Προκλείδας [*τ*]*ό*[*δ*]*ε σᾶμα κεκλήσε*[*τ*]*αι ἐνγὺς ὁδοῖο,*
ὃς περὶ τᾶς α(*ὐ*)*τοῦ γᾶς θάνε βα*(*ρ*)*νάμενος.*

Titulum propter litteraturam ex colonia quadam Corinthiorum,

fortasse Anactorio, oriundum esse docet Kirchhoff Stud.[4] p. 108. — V. 1 *Προκλείδα* corrigere Boeckh, ut sit genetivus, voluit. Nominativum *Προκλείδας* et Keil Arch. Zeitg. 1849 p. 594. Plut. Alc. c. 24, ubi *Ἀλκιβιάδης* nominatur hortus Tissaphernis, et Kaibel l. l. CIG. 2058 *ἕως οὗ ὁ ἥρως Σωσίας* allato defendere student. Sed haec exempla bene quadrare nemo contendet. In omnibus autem aliis epigrammatis similiter compositis genetivus hoc loco invenitur. Itaque Bechtel Dial.-Inschr. III. 3025 (cfr. Meister Dial. II. 272) *Προκλείδας* genetivum comprobare vult, contra quem quae affert Blass in Kuehner-Blass Gr. Gramm. I[3] p. 372 adn 1 nullius momenti sunt; nam id luce clarius hanc genetivi formationem in his dialectis non unicam, sed praeter vulgarem in usu tantum fuisse posse. Dittenberger animum meum benigne advertit in formas dialecti Tegeatae *ζαμίαν*, *ἐσδοκαῦ*, quae et ipsae genetivi formationem in aliorum nominum genere ceteroquin solemnem exhibent; unde cognoscitur dialectos Graecas haud raro in genetivis conformandis a vulgari usu abscessisse. — Litterae tituli dextrorsum scripti: A ϒ(*β*) C(*γ*) Δ B (*ε*, *η*) ⊕ I(*ι*) Λ (*λ*) ϒ O(*o*, *ov*) P ϵ(*σ*) V. Usurpantur igitur iam Ionicae formae I et ϵ iuxta B ϒ (aeque in Melo et Selinunte) ⊕.

---

52. Cippus marmoris Delphis repertus. Edd. Pomtow Monatsber. d. berl. Akad. 1887 p. 707 sqq., Blass Dial.-Inschr. III. 3044.

Οἴμοι ὦρχέδ[α]με ho Πυθέα Σελινώντιος.

Titulum enucleavit Kirchhoff apud Pomtowium. — Inscriptio est trimeter iambicus cuius metrum ethnico violatur (cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26); legendum enim est:

Οἴμ᾽ ὦρ|χέδαμ᾽| ὁ Πυ|θέα|Σελινών|τιος.|

ὦρχέδαμε i. q. *ὦ Ἀρχέδαμε*; cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 5. — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus habet has litterarum formas: A Δ E ⊕ I(*ι*) ϒ M ϒ O(*o*, *ω*) ϒ ϵ ϵ TX; H(h). Inscriptionem sexto a. Chr. n. saeculo tribuit Pomtow.

---

53. Lapis Pari in angulo domus Marci K. Damiae inversa positura inaedificatus. Ed. Em. Loewy Arch.-epigr. Mitth. XI. 1887 p. 185. 187 n. 1.

[*Ἔνθ᾽*]*ἐμὲ Πυθῶναξ ho M* . . . . . .
[*μν*]*ῆμα κασιγνήτηι παρθ*[*εν* . . . . . .
. . . . . *θ*]*υγατρὸς ἀρ*[*ίστης*(?) . . . . . .

Supplevit Loewy. — Litteraе: Α Λ (γ) Ε. Η (η et h) Θ Ι ΚΜΝR ξ V X Χξ (ξ) Ο (ω) Ω (ο). Hic quoque titulus sexto saeculo tribuendus esse videtur.

---

54. In pago *Ὀζοὺν Καραλὰλ* eparchiae Karditzae repertum ed. Kirchhoff Herm. XX. 1885 p. 157, Roberts Introd. to gr. epigr. 237[b].

Μνᾶμ᾽ ἐμὶ Πυρ(ρ)ιάδα, hὸς οὐκ ἠπ|*ί*|*στατο φεύγειν·*
ἀλ(λ)᾽ αὖθε πὲρ γᾶς τᾶσδε πολ(λ)ὸν ἀριστεύων ἔθανε.

Versum priorem esse hexametrum omnes viri docti consentiunt; *ἐμὶ* dictum pro *ἐμμὶ* (cfr. Kirchhoff, G. Meyer Gr. Gr.[2] p. 282). *ὃς* scriptum contra leges metricas, nam *ὡς* non convenit huic loco; cf. quae adnotavi ad n. s. 12. An praestat *μνᾶμ᾽ ἐ(π)ὶ Πυρ(ρ)ιάδαε, ὅς*? (Wilamowitz Ind. schol. Gott. 188[5]/[6] p. 13.) — De hiatu qui exstat inter *Πυρ(ρ)ιάδα* et *hὸς* cfr. n. s. n. 3. — De versu altero Kirchhoff putat eum qui composuit hanc inscriptionem pangere voluisse pentametrum quod male ei contigerit; cfr. no. 47. 3: *πολλὸν ἀριστεύ(ϝ)οντα κατὰ στονόϝεσ(σ)αν ἀϝυτάν* et 51. 2 *hὸς περὶ τᾶς α(ὐ)τοῦ γᾶς θάνε βα(ρ)νάμενος*. Pentameter mendosus invenitur etiam n. 42. 3: *δύσμορος, οὐδὲ φίλους γονέας ἐπιδών*. Id mihi quoque maxime probabile est. Usener Altgr. Versb. p. 32 sq. duos esse versus contendit, scil. dimetrum iambicum catalectum et tetrapodiam dactylicam catalectam. Haeberlin Wochenschr. f. kl. Phil. 1888 p. 1221 n. 40 augmento verbi *ἔθανε* deleto heptapodiam iambicam construit. — Titulus, qui has habet litterarum formas: Α D (δ) Ε (ε, η) Φ Β (h) Μ Ν Ο (ο, ω) R (ρ) S ϟ (σ) V Φ, circa a. 500 a. Chr. n. lapidi incisus est (cfr. Kirchhoff).

---

55. In vico Hadji-Amar prope Pharsalum lapis oblongus ecclesiae dirutae portae liminis superioris loco immissus. Edd. Heuzey et Daumet Miss. archéol. de Maced. n. 199, inde Roehl Insc. Gr. ant. 325; melius ed. Lolling Ath. Mitth. VII. 1883 p. 221, inde Fick Dial.-Inschr. I. 324, Cauer Del.² n. 393, Roberts Introd. to gr. epigr. n. 239.

[*Μνᾶμα τ*]*όδ' ἁ μάτηρ Διοκλέαι ἔσσταο' Ἐχεναῖς*
[*πολλὰ γο*]*ῶσα ὅτ' ἀνώρως ὄλετο ὢν ἀγαθός·*
[*αἰαῖ, Διο*]*κλέα, τεὸς ἀδελφεὸς ἔσσται πηλοῦ·*
[*πᾶς δὲ κ*]*ατοικτίρας ἄνδρα ἀγαθὸν παρίτω.*

Titulus a sinistra parte fractus nonnihil difficultatis praebet. Cum autem inscriptio *στοιχηδὸν* incisa sit neque de versus quarti supplementis dubitare possimus, iam constat. quot litterae in initiis singularum linearum interierint. Qua re perspecta Wilamowitz Ind. schol. Gott. 188⁵/₆ p. 13 sq. recte in primordio epigrammatis [*μνᾶμα τ*]*όδ'* legendum esse adnotat (*Διοκλέαι* per synizesin legendum cfr. n. s. n. 7. de hiatu inter *Διοκλέαι* et *ἔσσταο'* cfr. n. s. n. 3); idem restituere conatus est versus 2. 3. In capite versus 2 pro *πολλὰ* scribi posse *λυγρὰ* Wilamowitz ipse adnotat; etiam *δακρυχέουσα* hic fuisse conieceris (*δάκρυ χέουσα* Cauer). Quae restant de versu secundo. legit Lolling, cui assentitur Wilamowitz; admittitur tamen pentameter caesura carens, ad quem comprobandum exempla quantum video afferri nequeunt. *ἄνωρος* pro *ἄηωρος* invenitur etiam in titulis Cretensibus (cf. G. Meyer Gr. Gr.² p. 216). Iam dubitaveris, an Roehlii et Caueri coniecturam *ὅτ' ἀνὼρ ὡς ὄλετο ὢν ἀγαθός* praeferendam esse existimes! Attamen *ἀνώρ* pro *ἀνήρ* inaudita forma est. — V. 3 si revera in lapide exstat ΓΕΛΟ et sic lapicida scribere voluit, nihil iam restat, nisi ut cum Lollingio ΙΒΑΝ colore additum fuisse ad Roehlii coniecturam *λοιβὰν* efficiendam putemus; praeterea una cum Roehlio *ἔσσταγε* pro Attico *ἔσσταξε* accipienda est. Cum iam in capite versus de vocibus *Διο*]*κλέα, τεὸς ἀδελφεός* dubitatio nulla sit, cum Hillero in sched. epigr. totum hexametrum sic suppleveris: [*ἐν δ', ὦ Διο*]*κλέα, τεὸς ἀδελφεὸς*

ἔσσιαγε λο[ιβάν. Verum aoristus *ἔσσιαγον* nullo pacto tolerari potest. Itaque magis mihi arridet coniectura Wilamowitzii, qui ϟ in Γ commutans in fine versus *ἔσσια πηλοῦ* sive *πηλῶ* scribendum esse censet; cfr. versus *σπονδιάζοντας* ap. Hom. *δήμου φῆμις, ἠῶ δῖαν* et Anth. Pal. XIV. 76 in oraculo quodam *Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς· μέγα μ' αἰτεῖς, οὔ τοι δώσω.* Idem in initio versus fuisse *αἰαῖ* bene suspicatur (cfr. Kaibel Ep. Gr. 99. 4, 418. 5). *Τεός*, ut adnotat Wilamowitz, per eam correptionem excusatur, quam in versu Praxillae (fragm. 1 in Anth. lyr. Hill.) indicat Hephaest. 22. De *ἔσσια* Wilamowitz dubitat, utrum morienti Diocli an sepeliendo defuerit frater; verum illa vox, cum de sepultura vix bene dici possit, sic est intellegenda, ut iste in pugna ubi Diocles fortiter pugnans obiit procul ab eo affuerit. — Litterae hanc habent speciem: ΑΕΔΘΝΡϟΥ(χ).

---

56. Ad vicum Palaeopanagiam horae fere spatio a Thespiis occidentem versus lapis ecclesiae S. Blasii inaedificatus. Titulum ex apographo a se ipso confecto primus ed. Ross in Epist. epigr. ad Aug. Boeckh. Halis 1850 p. 12; deinde post alios Kaibel Epigr. Gr. 486, Roehl Inscr. Gr. ant. 146, Roberts Introd. to gr. epigr. 208, Meister Dial.-Inschr. I. 765, Cougny Anth. Pal. III. 2. 23. Monumentum iterum accurate examinatum publici iuris fecit Lolling Sitzgsb. d. Berl. Akad. 1885 p. 1037 n. 70; inde Dittenberger IGS. I. 1880.

Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλιγείδαι μ' ὁ πατεὶρ ἐπέθεικε θανό[ν]τι
Ὅσ[θ]ιλος, ὦ[ι] πένθος θῆκεν ἀποφθίμενος.

Post accuratam Lollingii lectionem de tituli litteris iam dubitari nequit. — V. 2 habet lapis, ut omnes uno consensu praebent editores, □ϟ; sed cum *ὡς πένθος θῆκεν* neque per se recte dictum sit neque asyndeton tolerabile videatur, Dittenberger, ut iam Keil Arch. Anz. 1850 p. 208 aliique, dativum pronominis relativi restituit lapicidam syllaba antecedente in errorem inductum esse iudicans. — Titulus *στοιχηδὸν* scriptus ita ut singuli versus undenis litteris contineantur;

litterarum formae: ΑΑΛ(γ)ΒΕ(ε, ει) Η(ϑ) ΙΜΝ Ο(ο)ΓΠ(π) ΡΣΦ.

57. *Magnus lapis eius generis quod vocatur πῶρος .... Pars postica et latus dextrum laevigatum. In fronte margo, qui a sinistra et superiore parte titulum a habet, linea insculpta a reliqua planicie separatur. In interiore planicie praeter titulum b, qui est prope marginem sinistrum, figurae quaedam lineis insculptis descriptae. Tanagrae (Skimatari) in museo.* Ex Lollingii apographo edidit Dittenberger IGS. I. add. n 3501.

a.

[Πωταλὶς] ἀ[νδ]ρ[ὶ φίλωι σιάλ]αν ἐ[πέ]ϑη[κε] ϑανό[ντι] Μ[αντιϑέωι] ξενίαν ἱππασύναν τε σοφῶι.

b.

Πωταλίς.

Sic hoc epigramma restituendum existimo; nomen viri quale fuerit pro certo definiri nequit, ac ne illud quidem dubitatione caret, quod sumpsi Πωταλίς (b) uxoris nomen esse. Ceterum vocabulum σιάλαν quod reposui, a litterarum ductibus quos Lollingius enotavit, non uno nomine discrepat. Multo propius ad eos accederet μνάμαν, sed id sic usurpari posse pro μνᾶμα vel μναμεῖον non puto. (Dittenberger). — Litterarum species: ΑΕΕΘΝΣΥΦ; spiritus asper signo Η expressus; interpunctionis nota ⁝ adhibita ad pentametrum ab hexametro distinguendum.

---

58. Haliarti lapis muro orientali ecclesiae S. Constantini inaedificatus. Edd. Schmidt Ath. Mitth. V. 1880 p. 132 n. 26, ex Lollingii apographo et Schmidtii ectypo Roehl Inscr. Gr. ant. 149 (cfr. etiam Larfeld Syll. inscr. Boeot. p. 82 n. 142[b], Meister Dial.-Inschr. I. 661, Roberts Introd. to gr. epigr. 224), Dittenberger IGS. I. 2852.

Καλλία Αἰγίϑ(ϑ)οιο· τὸ δ' ἐν πρᾶσ(σ)', [ὦ] παροδῶτα.

Restituit hexametrum Roehl. Verum quod idem colloquium

esse viatoris et Calliae defuncti monet aetatem horum lusuum nihil curans, Wilamowitz Ind. schol. Gott. 188$^{5}/_{6}$ p. 13 recte adversatur, ipse inscriptionem ita interpretans: *loquitur monumentum se esse Calliae Aegisthi filii*; *valeant praetereuntes.* Sed cum genetivus per se adhibitus in titulis Boeoticis permiri aliquid habeat, *Καλλία* pro nominativo intellegendus esse videtur (cf. n. s. n. 288 et n. 411); epigrammatis igitur auctor mortuum ipsum loquentem inducit. — Genetivus *Αἰγίϑ(ϑ)οιο* alienus a dialecto Boeotica epicum sermonem resipit; idem cadit in *πρᾶσσε* pro *πρᾶττε* usurpatum. — Litterae: Α Γ ▷(δ) Ε⊕ΙΟ(ο, ω) ΚΣΥ.

---

59. *Lapis inaedificatus inversa positura in meridionali pariete ecclesiolae S. Lucae quae est in vico Kakosi.* Ex apographo Prokeschii ed. Rangabé Ant. Hellén. I, 31; inde Rossii schedis adhibitis Keil Syll. inscr. Boeot. 60^{a} p. 170 (cf. etiam Kaibel Ep. Gr. 487); ex Rossii et Lollingii apographo Roehl Inscr. Gr. ant. 167; inde Meister Dial.-Inschr. I. 744, Roberts Introd. to gr. epigr. 213, Cougny Anth. Pal. III. 2. 24. Denuo exscripsit Lolling Sitzgsber. d. Berl. Akad. 1885 p. 1037 n. 76; inde Dittenberger IGS. I. 2247.

Ἀσσιοῖ[ς] καὶ ξείνοισι φανεὶς φίλο[ς ἐνϑάδε κεῖμαι.]
[ὅ]ς πο[τ'] ἀρισσιεύων ἐν προμάχοι[ς ἔϑανον.]

Exorsum versus prioris supplevit Kaibel eumque secuti Roehl, Meister, Dittenberger, alii *εἰμὶ* . . . . .; insecutum esse nomen mortui nunc iam deperditum. Keil proposuerat *ἐνϑάδε κεῖται* (nomen defuncti erat infra incisum) vel *Εὔκλος ὅδ' ἐστί.* Finem versus alterius restituit Keil *ἐν προμάχοι[σι πέσεν]*, Kaibel *ἐν προμάχοι[ς ἔπεσον]*, Dittenberger *ἐν προμάχοι[ς ἔϑανεν.]* Inter has coniecturas quae verum attigerit dici nequit; mihi maxime placet v. 1 *ἐνϑάδε κεῖμαι* et v. 2 *ἐν προμάχοις ἔϑανον.* Ad v. 1 cf. [Plat.] epigr. n. 6 (Hiller Anth. lyr. p. 138): *Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς.* — Litterae: ΑΕ(ε, η) Μ ΝΚΣΥΦΨ(χ); ΨΣ(ξ).

---

60. Stele marmoris Naxii Tanagrae reperta, nunc in museo Tanagraeo; titulus sub anaglypho duorum virorum nudorum qui inter se amplectuntur. Primus ed. titulum Kumanudes Ἀθην. II. 1874 p. 405; veram tituli speciem expressit Robert Arch. Zeit. 1876 XXXIII. p. 148 sqq.; inde Kaibel Ep. Gr. 484, Roehl Inscr. Gr. ant. 265, Meister Dial. - Inschr. I. 875, Roberts Introd. to gr. epigr. 219, Dittenberger IGS. I. 579.

Ἀμφάλκεις [ἔ]στασ' ἐπὶ Κιτύλοι ἠδ' ἐπὶ Δέρμυι.
Δέρμυς *Κιτύλος.*

Litterae: A ⋮ (ε, ει, η) L M O P ⋮ Y Φ. Bruno Sauer Ath. Mitth. XVII. 1892 p. 41 inscriptionem inter annos 540—500 incisam esse comprobat.

---

61. Marmor Erythris repertum, inde Smyrnam translatum. Repetivit ex *Μουσ. κ. Βιβλιοθ. τῆς εὐαγγ. σχολ.* Smyrnae 1878 p. 60 meliore apographo Lollingii adhibito Kaibel Rh. Mus. XXXIV. 1879 p. 183 sq. n. 229[a]; cfr. etiam Roehl Insc. Gr. ant. 495, Roberts Introd. to gr. epigr. 141.

. . . . . τόδε σῆμα μήτηρ ἐπέθηκε θανόντι
Φανο[κ]ρίτη παιδὶ χαριζομένη.

Metrum huius tituli corrumpitur et voce *μήτηρ* in hexametro usurpata et pentametro tribus vel duabus syllabis breviore. Haec vitia metrica Roehl eo tollere conatur, ut lapicidam inscriptionem

. . . . . τόδε σῆμα ἐπέθηκε θανόντι
Φανοκρίτη μήτηρ παιδὶ χαριζομένη

voce *μήτηρ* transposita turbasse contendat. Sed haec explicatio vix multum probabilitatis habet; multo magis mihi placet sententia Wilamowitzii Ind. schol. Gott. 188$^5/_6$ p. 13, qui Phanocritam tale exemplum, ut *Καλλιμάχῳ τόδε σῆμα πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι | Κάλλων τηλυγέτῳ παιδὶ χαριζομένη* in suum usum adhibens metrum parum curasse censeat. De

hexametris mendosis cf. quae adnotavi ad n. s. n. 12; Usener Altgr. Versb. p. 33 hoc quoque disticho metricam doctrinam a se propositam fulcire frustra conatur (cfr. quae adnotavi ad n. 88). — De pentametris claudicantibus cfr. n. s. n. 39. — Titulus habet has litterarum formas: Α Δ Ε Ι Η(η) Θ Ι Κ Μ Ν Ο Γ Ρ Ξ Τ Φ + (χ).

---

62. Lapis a sinistra parte defractus olim Spartae muro ecclesiolae infixus, nunc Athenis in museo. Edd. Ross Arch. Aufs. I. p. 7, Neubauer Herm. X. 1876 p. 153, Kaibel Ep. Gr. 472, Roehl Inscr. Gr. ant. 54, Loewy Inschr. gr. Bildh. 22, Roberts Introd. to gr. epigr. 248.

[*Γ*]*λαυκατί*[*ας* . . . . . .
. . . . . *μνᾶμα, καλᾶς* . . . .
. . . . . *ιδα* h*υιύς*.
Παι[*δίας* vel sim. *ἐπόει*].

Hanc fuisse tituli indolem putat Roehl. Neubauer, cuius lectionem Kaibel comprobat, sic inscriptionem temptavit:

[*Γ*]*λαυκατ*[*ία με μ*]*νᾶμα Κάλας* [*ἔθετ' Ἀνθ*]*ίδα υἱύς*.
Παι[*δίας* vel sim. *ἐπόει*].

sed in his supplementis mirandum esse, quod cum de eius qui sepelivit origine edoceamur, nihil de sepulti patre atque de affinitate Glaucatiae et Calae dicitur, recte adnotat Roehl. Sed Roehl ne ipse quidem verba tituli nobis servata ita disposuisse mihi videtur, ut pristinum eorum ordinem reppererit. Cum tamen melius quidquam proferre nequeam, restitutiones horum virorum attulisse satis habeo, aliis maiore fortuna verum inveniendum relinquens. — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus habet hanc litterarum speciem: Α D(δ) Μ Ν Ϟ(σ) Υ Β(h). Propter litterae sigma formam vetustam Kirchhoff Stud.[4] p. 152 sqq. titulum ante ol. 75 (= 480 a. Chr. n.) insculptum esse censet.

---

63. Chii, lapis ad sinistram fractus, in vico Kurunia in septentrionali insulae parte sito penes G. Cotzatum. Edd. Haussoullier Bull. de corr. Hellén. III. 1879 p. 316 sqq, Roehl Inscr. Gr. ant. 382, Roberts Introd. to gr. epigr. 150, Cougny Anth. Pal. III. 2. 125.

Ἐσλῆ[ς] τοῦ[τ]ο [γ]υναικὸς ὁδὸν παρὰ τ[ή]νδε τὸ σ[ῆ]μα
λεωφόρον Ἀσπασίης ἐσ[τ]ὶ καταπθιμ[έν]ης·
ὀργῆς δ' ἀ[ντ'] ἀγαθῆς Εὐω[πί]δης τόδε μν[ῆμ]α
αὐτῆ(ι) ἐπέστησεν, τοῦ παράκοιτις ἔην.

Notandus est usus pronominis *τοῦτο*, quod epidictica vi usurpatum esse in inscriptionibus vetustis negaverunt Junghahn De Simon. Cei epigr. Jahresber. d. Louis. Gymn. Berlin 1869 et Kaibel Jb. f. klass. Phil. 105 (1872) p. 783 sqq., Quaestion. Simon. Rh. Mus. XXVIII. p. 436 sqq. — V. 1 ad *ἐσλῆς* cfr. *ἐσλός* in tit. Amorg. n. 191 et *hεσλός* in titulo Arcad. n. 309. 4. — V. 2 *λεωφόρον* per synizesin legendum cf. n. s. n. 7; *καταπθιμένης* cfr. *ἄπθιτο* in tit. att. — V. 3 cfr. *στυργᾶς ἀντιτίνουσα χάριν* in Bull. de corr. Hellén. III. 1879 p. 327. n. 17; nomine proprio metrum violatur, cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — V. 4 notandum *τοῦ* vim pronominis relativi habens in titulo Ionica dialecto scripto; *ἔην* forma homerica. — Litterae Ionicae vulgares; memorabiles ΥΦ; O pro *ου* scriptum. Titulus priori quinti saeculi parti adscribendus.

---

64. Fragmenta quattuor tabulae marmoris Pentelici Athenis reperta; unum a dedit iam Boeckh CIG. 166, a et b ed. Kirchhoff CIA. I. 441 (cf. Kaibel Ep. Gr. 20, Roehl Inscr. Gr. ant. 36), c et d Kirchhoff CIA. IV. p. 107; omnia quattuor dat Prellwitz Dial.-Inschr. III. 3266.

Hic titulus catalogum militum in proelio quodam occisorum continebat. *Sermonis et litteraturae indicio fretus Boeckh conclusit esse haec nomina Cleonaeorum illorum qui cum Argivorum copiis Atheniensibus ol. 80. 4 (458) auxilio profecti in pugna Tanagraea occubuerant quosque in Ceramico sepultos esse memorat Paus. I. 29. 7.* Supra hunc indicem

per columnas duas dispositum incisum erat carmen in honorem defunctorum quod in dextero tabulae margine continuatum fuisse ex tabulae reliquiis elucet. Attamen cum titulus undique sit mutilatus, de illius epigrammatis forma nihil certi dici potest; restant tantummodo haec carminis verba, de quorum prisca collocatione nihil constat:

in superiore margine:

. . . . . ἐν Ταν]άγραι Λα[κεδαιμονι . . . .
. . . . . ι πένθο[ς . . . . .

in dextro margine:

. . . . . μαρνά[μενοι . . . . .

vel alius eiusdem participii casus.

Kirchhoff versum priorem fuisse: [Τοίδε ποκ' ἐν Ταν]άγραι Λα[κεδαιμονίοις ἐμάχοντο sim.] suspicatur. — Species litterarum: A E D ⊕ M N ⊢(λ) ϙ(koppa) ⊢⊢(ξ) R ⊰ Φ +.

---

65. Lapis Imbri in urbe Kastro repertus, mutilatus a sinistra et dextra parte. Ed. Durrbach Bull. de corresp. Hellén. 1889 XIII. p. 430.

τ ι α ν ο ι κ ε τ ο .
. π α ν δ α μ α τ ο |ρ
. τ ρ ε ς μ ε τ α π .
α . . ι α ι δ α μ α .

Titulus στοιχηδὸν scriptus ita mutilatus est, ut mihi non contigerit, ut inscriptionem enucleem; v. 2 inesse πανδαμάτωρ quod epitheton voci χρόνος nonnumquam tribuitur (cfr. Anth. Pal. III. 2. 163 v. 8) iam intellexit Durrbach. — Litterae vulgares praeter N ⊰. Titulum ad alteram quinti saeculi partem pertinere adnotat Durrbach.

66. Lapis Aeginae repertus, inde Athenas delatus. Edd. Kirchhoff Monatsb. d. berl. Akad. 1873 p. 265 sqq, Kaibel

Ep. Gr. 22, Roehl Inscr. Gr. ant. 368, Roberts Introd. to gr. epigr. 128.

Χαίρετε οἱ παριόντες· ἐγὼ δὲ Ἀντισθένης υἱὸς Ἀτάρβου
κεῖμαι τῆιδε θανὼν πατρίδα γῆν προλιπών.
Ἀντισθένης Ἀθηναῖος.

In priore versu Kirchhoff errore lapicidae Μ excidisse ratus legendum esse suspicatur *χαίρετέ μοι παριόντες*; sed articulus *οἱ* postulatur neque deesse potest. Mirum tamen, quod spiritus asper in voce *υἱός* littera Η expressus in articulo *οἱ* omissus est. Hiatus autem, ut adnotat Fick Goett. gel. Anz. 1883 p. 123, excusatur, quia est in caesura dactylica post primum versus pedem. De nomine defuncti metrum violante cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26. Hexameter uno pede longior; cfr. n. s. n. 42. De hiatu inter *χαίρετε* et *οἱ* cfr. n. s. n. 3. — Litterae: Α Ε (*ε, ει, η*) Θ Ν Ο (*ο, ου, ω*) Ρ Σ Υ. Titulum dialecto Attica et Aeginetica litteratura conceptum c. ol. 83 (= 448 a. Chr. n.) incisum esse adnotat Kirchhoff l. l. et Stud.[4] p. 114.

---

67. Tabula triangula lapidis calcarii Aeginae a. 1854 reperta. Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 2649, Kaibel Ep. Gr. 188, Roehl Inscr. Gr. ant. 362, Robert Introd. to gr. epigr. 127[c], Bechtel Dial.-Inschr. III. 3414.

Γλευκία τόδε σᾶμα τὸ Κυπρίου τοῦ Σαλαμι(νί)ου.
Διότιμός με ἐπέθηκε

V. 1 *τὸ* scripsit Bechtel; ceteri *τοῦ*. *Σαλαμινίου* correxit Buecheler ap. Kaibelium; lapis ΜΟ. — De verborum *Κυπρίου* et *Σαλαμινίου* synizesi cfr. n. s n. 7. — Litterae: Α Γ Δ Ε (*ε, η*) Θ Μ Ο (*ο, ου* Σ Υ.

68. Tylissi, columna lapidea muro septentrionali immissa. Ed. Halbherr Mus. Ital. III. p. 687 sq.

Ἀρίστιωι
Φιλογένης ἀρετᾶς μνᾶμ' ἀνέ|θ|ηκε τόδε.

Titulus pentameter, cui praecedit metro non inclusum nomen defuncti; pentametri singulares sunt etiam n. s. n. 306, 322, 403, 415. — Litterae vulgares; OI pro ῳ scriptum in Ἀρίστοι.

B. SAECULI QUARTI ET PRIORIS TERTII PARTIS.

1. ATTICA.

69. Athenis penes Constantinum Carapanum; *tabella marmoris Pentelici cum aetomate rotundo et anaglypho hydriae.... e regione Lycabetti.* Edd. Pottier Bull. de corr. Hellén. 1880. IV. p. 131. Koehler CIA. II. 2453. Cougny Anth. Pal. III. 2. 121 b. add. p. 590

Λήμνου ἀπ' ἠγαθέας κεύθει τάφος ἐνθάδε γαίας
ἄνδρα φιλοπρόβατον Νικόμαχος δ' ὄνομα

in hydria:

Νικόμαχος Πειραιεύς.

Nicomachum e cleruchis Atticis insulae Lemni fuisse intellexit Pottier; idem in eo falsus est, quod titulum post annum 387 lapidi incisum esse censuit. Nicomachum Athenis mortuum esse consentaneum est inter annos 404 et 387, quo tempore cleruchi Attici Lemno expulsi fuerunt. (Koehler) — Litteratura Ionica vulgaris: *O* pro *ου* scriptum; E pro *ει* in *Πειραιεύς*, contra *κεύθει*.

---

70. *Tabula marmoris Pentelici bipartita cum aetomate ad S. Trinitatem; pars superior haud dubie olim picta fuit.* Edd. Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 14. E. Curtius Arch. Zeitg. 1871. p. 28, Kaibel Ep. Gr. 37, Koehler CIA. II. 1678, Cougny Anth. Pal III. 2. 44.

Ἐνθάδε Θέρσανδρον καὶ Σιμύλον ἄνδρε ποθεινὰ
πατρίδι Κερκύραι δέξατο γαῖα τάφωι,
πρέσβεις ἐλθόντας· κατὰ συντυχίαν δὲ θανόντας
παῖδες Ἀθηναίων δημοσίαι κτέρισαν.

Thersandrum et Simylum anno 375 Athenis mortuos esse, quo tempore Corcyraeos foederi maritimo accessisse constat, probabiliter coniecit Curtius; certe ea fere aetate titulum lapidi incisum esse ex litterarum specie colligitur. (Koehler) — Litterae Ionicae vulgares; E pro *ει* scriptum in *πρέσβες*, contra *ποθεινώ*.

---

71. *Pars superior marmoris Pentelici cum reliquiis anaglyphi.* Athenis reperta, nunc in museo Berolinensi reposita. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 24. Kaibel Ep. Gr. 78, Koehler CIA. II. 1687, Cougny Anth. Pal. III. 2. 210.

Φίλαργος Ἀγγελῆθεν. Ἡγίλλα Φιλάργου.

Ἡλικίαμ μὲν ἐμὴν ταύτην δεῖ πάντας ἀκοῦσαι·
εἰκοστῶι καὶ πέμπτωι ἔτει λίπον ἡλίου αὐγάς
τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην, ἣν εἴχομεν ἡμεῖς,
ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄρισ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

Litterae Ionicae vulgares; O pro *ου* scriptum in *Φιλάργο*, contra *ἀκοῦσαι, ἡλίου, τοὺς, τρόπους, τούτων*; EI.

---

72. *In ara sepulcrali eleganter ornata, inter Piraeeum et portum Phoronem in conspectu Salaminis reperta et . . . museo Leidensi illata.* Edd. Boeckh CIG. 800 b, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 149, Kaibel Ep. Gr. 50, Koehler CIA. II. 1774, Cougny Anth. Pal. III. 2. 43.

Φιλοστράτη Φίλωνος. Φίλων Καλλίππου Αἰξωνεύς.

Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετ(ῆ)ς ἐπὶ τέρμα μολοῦσαν
Φαναγόραν κατέχει Φερσεφόνης θάλαμος.

Ἀλκιμάχη Καλλιμάχου Ἀναγυρασίου.

Habes sepulcrum trium mulierum et unius viri. (Cougny), — In epigrammate Phanagorae litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum; El.

---

73. *Stele marmoris Pentelici cum fastigio sculpto Athenis reperta;* partem priorem ed. Boeckh CIG. 174, totum epigramma Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 420, Kaibel Ep. Gr. 62, Koehler, qui exscripsit ad museum centrale, CIA. II. 1995, Cougny Anth. Pal. III. 2. 144.

Νικόβουλος Μυννίχου Ἐλευσῖνος.

Σῆς ἀρετῆς ἕστηκεν ἐν Ἑλλάδι πλεῖστα τροπαῖα
ἔν τε ἀνδρῶν ψυχαῖς οἶος ἐὼν ἔλιπες,
Νικόβουλε, ἠελίου λαμπρὸμ φῶς· Περσεφόνης δὲ
δ|ῶμ|α ποθεινὸς ἐὼν σοῖ|σι φίλο|ις κατέβης.

Versum quartum supplevit Kumanudes. V. 3 nomen defuncti legibus metricis adversatur; cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum; El.

---

74. *Stele marmoris Hymettii cum anaglypho hydriae; ad S. Trinitatem.* Edd. Schoell Bull. dell' instit. 1870. p. 146, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 858, Kaibel Ep. Gr. 34, Koehler CIA. II. 2339, Cougny Anth. Pal. III. 2. 48.

Πότνι|α Σ]ωφροσύνη, θύγα[τ]ερ μεγαλόφρονος Αἰδοῦς,
πλεῖστα σὲ τιμήσας εὐπόλεμόν τε Ἀρετὴν
Κλείδημος Μελιτεὺς Κλειδημίδου ἐνθάδε κεῖται·
[ξῆ]λος πατρι . . οι . . μη . . . . . .

Versum quartum leviter quidem, sed eodem tempore et ab eodem homine lapidi incisum esse atque vs. 1—3 contra Kaibelium monet Koehler. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum; El

---

75. *Basis quadrata marmoris Pentelici Athenis reperta* asservatur ante museum centrale. *In superficie ab utraque parte*

sunt singula cava rotunda. Hydrias duas in basi positas fuisse probabile est. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1052, Kaibel Ep. Gr. 64, Koehler CIA. II. 2496, Cougny Anth. Pal. III. 2. 604.

Ὀλυμπιόδωρος. Πολεμώ. Σώτιος.

Σώτιον ἐνθάδε γῆ κατέχει τέχνην τε κράτιστον
ἣν εἶχεν πάντων ὄντα φύσιν τε ἀρετῆς
ἀστοῖσίν τε ποθεινόν· ἀεὶ γὰρ πᾶσιν ἀρέσκων
[τ̄]ν ψυχήν τε φίλοις ἔσχε δικαιοτάτην.

[Μ]ελάντης Ποτάμιος.

Nomina v. 1 Πολεμώ et v. 6 postmodo in lapide addita neglegenter incisa sunt. (Koehler) — Litterae Ionicae vulgares; E pro *ει* scriptum in *ἔχεν*, *ποθενόν*, contra *κατέχει*, *ἀεί*.

---

76. *Stele marmoris Pentelici reperta ad S. Trinitatem*, nunc Athenis in museo centrali. Edd. Kumanudes *Ἀθην.* III. 1875. p. 596, Koehler CIA. II. 2541, Cougny Anth. Pal. III. 2. 178.

Ἄρχιππος Σκαμβωνίδης.

Εἴ τις ἐν ἀνθρώποις ἀρετῆς ἕνεκ' ἐστεφανώθη,
πλεῖστον ἐγὼ μετέχων τοῦδ' ἔτυχον στεφάν[ου]
χρυσοῦ. Ἀθηναίων δὲ ἐστεφάνωσε πόλις·
εὐδαίμων δὲ ἔθανον παίδων παῖδας καταλείπω[ν].

Litterae Ionicae vulgares; EI *O* pro *ου* scriptum.

---

77. *Stele marmoris Pentelici cum fastigio sculpto Piraeeo Athenas translata.* Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 748, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1261, Kaibel Ep. Gr. 69, Koehler, qui exscripsit ad museum centrale, CIA. II. 2643, Cougny Anth. Pal. III. 2. 32.

Τηλέμαχος Σπουδοκράτους Φλυεύς.

Ὦ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς παρὰ πᾶσι πολίταις
κλεινὸν ἔπαινον ἔχοντ' ἄνδρα ποθεινότατον
παισὶ φίλῃ τε γυναικί. — τάφον δ' ἐπὶ δεξιά, μῆτερ,
κεῖμαι σῆς φιλίας οὐκ ἀπολειπόμενος.

Ἱερόκλεια Ὀψιάδου ἐξ Οἴου.

Versum primum enucleavit Nauck Rh. Mus. 1848. p. 442. — Hierocleae titulus postea adiectus est; Telemachi epigramma sepulcrale est colloquium illius cum matre iam antea defuncta, iuxta quam nunc ipse sepultus est. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum in *Σπουδοκράτος, τάφο,* contra *Σπουδοκράτος, ἀειμνήστου, οὐκ*; EI scriptum pro *η* in *φίλει. Telemachi titulus cum carmine parte priore saeculi quarti incisus est.* (Koehler)

78. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici cum anaglypho* (quo eques nudus peditem proculcans repraesentatur) *e vico Χαλάνδρι delatum in museum Berolinense.* Edd. Ross Rh. Mus. VIII. 125, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1265, Kaibel Ep. Gr. 25, Koehler CIA. II. 2646.

[. . . . . ἕταροι δέ τε πάντες ἴ]σασιν
καὶ πατρὶς ὡς πολλοὺς ὤλεσα δυσμε[νέων.]
[ὑμεῖς δ', ὦ παριόντες, ἐνὶ ξείνοισι γενέ]σθε
μάρτυρες ὅσσ' ἀρετῆς (σ)τῆσα τροπαῖα μά[χης].
. . . . . νλ·λ)ος Φλυεύς.

Supplementa sunt Kaibelii; displicent tamen formae ἕταροι et *ξείνοισι.* (Koehler) — Litterae Ionicae vulgares praeter N; *O* pro *ου* scriptum.

79. *Athenis ad ecclesiam Catholicon.* Edd. Boeckh. CIG. 173, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3487, Kaibel Ep. Gr. 24, Koehler CIA. II. 2717, Cougny Anth Pal. III. 1. 75 (= 2. 39).

[*Εἰ*] *τοιῶνδε ἀνδρῶν εἴη πόλις, οὔποτ᾽ ἂν αὐ*[*τῆς*]
[*ἐ*]*χθροὶ στήσαιεν Ζηνὶ τροπαῖον ἔδος.*

in altero latere eiusdem lapidis:

[*Κ*]*ι*[*ώμ*]*ενον εὔκλεια*[*ν δ*]*ορὶ καὶ χερὶ τόνδε πρὸς ἀ*[*νδ*]*ρὸς*
[*ἐχθροῦ Ἀρι*]*σ*[*τ*]*όκρ*[*ιτ*]*ον ὤλεσε θοῦρος Ἄρ*[*ης*].

— — — — — — — — — — — —

V. 1 *εἰ* supplevit G. Hermann Leipz. Litt.-Ztg. 1829 Jan.; *αὐτῆς* invenit Kaibel; versum tertium restituit Boeckh. V. 4 *ἐχθροῦ* addidit Kaibel; *Ἀριστόκριτον* coniecit Kumanudes; *Ἄρης* iam Boeckh. V. 5 legitur . . . . *ξοχασ* . . . .; aperte *ἔξοχα* cognoscitur. — Litterae Ionicae vulgares; E pro *ει* scriptum; *O* pro *ου* in *ὅποιε*, sed *θοῦρος*.

---

80. *Tabula marmoris Pentelici cum aetomate et anaglypho e vico Μενίδι Athenas translata.* Edd. Mylonas Bull. de corresp. Hellén. III. 1879 p. 359, Koehler CIA. II. 2718, Cougny Anth. Pal. III. 2. 127.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἔστερξεν Ἄρης, ἐφίλησε δ᾽ἔπαινος
καὶ γήραι νεότης οὐ παρέδωχ᾽ ὑβρίσαι·
ὧγ καὶ Γ[*λ*]*αυκιάδης δήιους ἀπὸ πατρίδος εἴργω*[*ν*]
ἦλθ᾽ ἐπ[*ί*] *πάνδεκτον Φερσεφόνης θάλαμον.*

Litterae Ionicae vulgares; E pro *ει* scriptum; *O* pro *ου*, sed *οὐ*. — Ad priorem quarti saeculi partem referendum esse titulum vidit Mylonas.

---

81. *Tabula marmoris Pentelici cum aetomate reperta Piraeei inter septentrionem et occasum in loco qui dicitur Καραβᾶ*; nunc Piraeei in museo. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1412, Kaibel Ep. Gr. 52, Koehler CIA. II. 2753, Cougny Anth. Pal. III. 2. 35.

[Οὔνομ]α μὲν τοὐμὸν καὶ ἐμοῦ πατρὸς ἥδε ἀγορεύ[ει]
[στήλ]η καὶ πάτραν· πιστῶν δὲ ἔργων ἕνεκα ἔσχο[ν]
[Πισ]τὸς ἐπωνυμίαν, οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν.

Πραξίνους Τερεία Αἰγινήτης.

Restituit Kumanudes. — V. 1 reliqua crasis exempla ex nostra collectione composui ad n. 5. 1. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum, contra *οῦ*; E pro *ει*.

82. *Tabula marmoris Pentelici cum cymatio et anaglypho* (virum sedentem et discos vel scuta tenentem repraesentante) *Athenis museo Parisiensi inlata.* Edd. Boeckh CIG. 837, Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 1638, Kaibel Ep. Gr. 54, Koehler CIA. II. 2867, Cougny Anth. Pal. III. 2. 37.

Σωσίνους Γορτύνιος χαλκόπτης.

Μνῆμα δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης ἀρετῆς τε
Σωσίνου ἔστησαν παῖδες ἀποφθιμένου.

Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum.

83. *Tabella marmoris Pentelici cum cymatio reperta Athenis ante universitatem litterarum, nunc servatur in museo Berolinensi. In parte inferiore tabulae imagines Ariastidis et Pythoclis pictas fuisse adparet.* Edd. Ross Bull. dell' inst. 1840 p. 104, Kaibel Ep. Gr. 71, Koehler CIA. II. 2892, Cougny Anth. Pal. III. 2. 33.

Ἐνθάδε [Π]υθοκλῆς κεῖται πολλοῖσι ποθεινὸς
καὶ Σάτυρος νέος ὢν ἔσχεν ἐπωνυμίαν.
[π]αῖς δὲ Ἡρακλείδου, μητρὸς δὲ Ἀριαστίδος ἐστί,
[π]ατρὶς δ' ἐστὶ Ἔφεσος, κλεινοτάτη πόλεων.
θρεφθεὶς δ' ἐν χθονὶ τῆιδ' ἔθανον μέγα πῆμα φίλοισ[ι]
τῆι τε κασιγνήτηι πένθεα πλεῖστα λιπών.

Ἀριαστίς. Πυθοκλῆς.

Ἀριαστίς nomen subscriptum sororis esse videtur, nam patrem

et matrem ante filium Pythoclem obiisse versibus 5 et 6 indicatur. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum; E pro *ει* in *θρεφθές*, *κλενοτάτη*, *ποθενός*, at *Ἡρακλείδου*, *κεῖται*, *πλεῖστα*.

---

84. *Stele marmoris Pentelici; Piraeei in hortis Meletopuli.* Edd. Dragatses *Παρν.* 1882 p. 250, Koehler CIA. II. 2920.

Βελτίστη Νουμηνίου Ἡρακλειῶτις.

Μήτερα ἔθηκα ὁσίως ὁσίαν τοῖς πᾶσιν ἰδέσθαι,
ἀνθ' ὧν εὐλογίας καὶ ἐπαίνων ἄξιός εἰμι.

Statuam Beltistae iuxta stelen inscriptam positam fuisse existimat Koehler; sed melius Gutscher Gr. Grabepigr. I. p. 31 *ἔθηκα* eodem sensu usurpatum esse adnotat atque *ἔθεσαν* n. 32. 2 et *κατέθηκε* n. 11. 1, scil. vim sepeliendi habens. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum; EI.

---

85. *Tabula marmoris Hymettii in urbe reperta; servabatur in arce.* Lapidem non invenit Koehler. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1825, Kaibel Ep. Gr. 90, Koehler CIA. II. 3004, Cougny Anth. Pal. III. 2. 139.

Ὄστεα μὲν καὶ σάρκας ἔ⟨ι⟩χει χθὼν παῖδα τὸν ἡδύν,
ψυχὴ δ' εὐσεβέων οἴχεται εἰς θάλαμον.
εἰ δ' ὄνομα ζητεῖς, Θεογείτων, Θυμούχου παῖς,
Θηβαῖος γενεάν, κεῖμα[ι] κλειναῖς ἐν Ἀθήναις.

In versu primo notanda appositio permira, cuius alia exempla afferre nequeo. — Ectypon huius inscriptionis in lucem proditum non est; exscripsit Kumanudes *κεῖμα*, *Θυμόχου*, contra *εἰς*, *ζητεῖς*, *Θεογείτων*, *Θυμόχου*, *κλειναῖς*.

---

86. *Pars superior stelae marmoris Pentelici a dextra mutila, Piraeei reperta;* nunc in Barbaceo. Edd. Kaibel Rh. Mus. 1879 XXXIV. p. 182 n. 58ᵃ, Koehler CIA. II. 3086.

[*Η*]*δ' ἔθανεν προλιποῦσα πόσιν καὶ μήτ*|*ερα σεμνὴν*|
[*κ*]*αὶ κλέος ἀθάνατον σωφροσύνης* [*μεγάλης.*]

Ἀριστοκράτεια Κορινθία. *Θεόφ*[*ιλος*].

Versum priorem supplevit Kaibel (Haeberlin vult *κεδνήν*), alterum Haeberlin, qui proposuit etiam *ἕνεκεν, ἐνὶ γῇ, ἀγαθῆς, ὑπὲρ ἧς.* Kaibel praebet *ἔλαβεν*, Koehler vult *ἔλιπεν.* — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum; EI.

87. Athenis, *tabella marmoris Pentelici cum aetomate et reliquiis anaglyphi.* Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 273, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1922, Kaibel Ep. Gr. 47, Koehler CIA. II. 3111, Cougny Anth. Pal. III. 2. 38.

(*Ἐ*)*νθάδ*(*ε*) *γῆ κατέχει τίτθην παίδων Διογείτου*
ἐκ Πελοποννήσου τήνδε δικαιοτάτην.

Μαλίχα Κυθηρία.

Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum; EI.

88. *Tabula marmoris Hymettii a parte superiore fracta, reperta Piraeei. In parte superiore fragmenti exstant reliquiae anaglyphi.* Nunc Piraeei in museo servatur. Edd. Dragatses *Ἐφημ. ἀρχ.* 1885 p. 92, Koehler CIA. II. 3385.

Πάντων ἀνθρώπων νόμος ἐστὶ κοινὸς τὸ ἀποθανεῖν.
ἐνθάδε κεῖται Θεοίτης παῖς Τελέσωνος Τεγεάτας Τεγεάτου
καὶ μητρὸς Νικαρέτης, χρηστῆς γε γυναικός.
χαίρε[*τ*]*ε οἱ παριόντες, ἐγὼ δέ γε τἀμὰ φυ*(*λά*)*ττω.*

Versus inconditi, quos Usener Altgr. Versb. p. 102 frustra ad sententiam suam de origine hexametri defendendam usurpat; nam in homine tam recentis aetatis tamque legum metricarum imperito scientiam vetustissimi Graecorum versus fuisse quis est cui vir ille doctus persuaserit? Similes versus hexametri, quorum tota structura incondita, sunt n. s. n. 123. 1 *Εἰ τὸ καλῶς ἐστι θανεῖν, κἀμοὶ τοῦτ' ἀπένειμε Τύχη* et n. 148. 2 *φιλοῦντα ἀντιφιλοῦσα τὸν ἄνδρα Ὀνήσιμον ἠσθα Κρατίστη.*

Cf. etiam n. s. n. 12 et 42. — V. 4 de hiatu inter χαίρε[τ]ε et οἱ cf. n. 3. 2; de τἀμά cf. n. 5. 1. — Litterae Ionicae vulgares; E pro ει scriptum in θανεν, sed κεῖται; O pro ου. Interpunctionis nota ⁝ et : bis adhibita ad versus distinguendos. *Titulus priore saeculi quarti parte non est recentior.* (Koehler)

---

89. Marmor quadratum Hymettium, Piraeei in impluvio gymnasii. Edd. Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 2716, Kaibel Ep. Gr. 53, Koehler CIA. II. 3577, Cougny Anth. Pal. III. 2. 36

Γλυκέρα Θουκλείδου.

Οὗ σπάνις ἐστὶ γυνα(ι)κὶ ἐσθλὴν καὶ σώφ[ρ]ονα φῦναι
τὴν αὐτὴν δοκίμως, τοῦδ' ἔτυχεγ Γλυκέρα.

Litterae Ionicae vulgares; O pro ου scriptum in ὗ, at Θουκλείδου, τοῦδε; EI. Koehler titulum propter litterarum formam medio saeculo quarto non putat antiquiorem.

---

90. *Aedicula marmoris Pentelici cum basi Hymettia; ad S. Trinitatem.* Edd. Rusopulus Ἐφ. τῶν Φιλομαθῶν 1870 n. 736 p. 2068, Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 2784, Kaibel Ep. Gr. 35, Koehler CIA. II. 3620, Cougny Anth. Pal. III. 2. 122.

in epistylio:

a. *Οὐθεὶς μόχθος ἔπαινον ἐπ' ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖσιν*
ζητεῖν, ηὕρηται δὲ ἄφθονος εὐλογία·
ἧς σὺ τυχὼν ἔθανες, Διονύσιε, καὶ τὸν ἀνάγκης
κοινὸν Φερσεφόνης πᾶσιν ἔχεις θάλαμον.

in basi:

b.5. *Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν, Διονύσιε, γαῖα καλύπτει,*
ψυχὴν δὲ ἀθάνατον κοινὸς ἔχει ταμίας·
σοῖς δὲ φίλοις καὶ μητρὶ κασιγνήταις τε λέλοιπας
πένθος ἀείμνησιον σῆς φιλίας φθίμενος·
δισσαὶ δ' αὖ πατρίδες σ' ἡ μὲν φύσει, ἡ δὲ νόμοισιν
10. *ἔστερξαν πολλῆς εἵνεκα σωφροσύνης.*

Subtus Rusopulus imagines hominum duorum colore pictas distinxisse sibi visus est. Aediculae superinposita est imago marmorea tauri dextrorsum irruentis. (Koehler) — Vs. 3. 4: Herwerden Stud. crit. p. 24 quia genetivus *ἀνάνκης* cum *θάλαμον* vix iungi possit, in lapide ΑΝΑΝΚΗΙ esse suspicatur, ut intellegendum sit: Persephonae thalamum fati necessitate omnibus communem (cfr. Kaibel Ep. Gr. 145. 1. *πανάφυκτον ἀνάγκῃ ζεῦγμα*). Lapis tamen praebet ΑΝΑΝΚΗΣ. De lapicidae autem errore cogitare non liceat in titulo ceteroquin diligenter insculpto. Quare refutanda est etiam coniectura quam Haeberlin Wochenschr. f. kl. Phil. 1891 p. 740 profert; vult enim scribere *ἀνάσσης*, quadrario grave in incidendo erratum tribuens. Iam nihil aliud mihi restare videtur, quam ut coniunctiones *τὸν ἀνάνκης κοινὸν πᾶσιν θάλαμον* et *τὸν κοινὸν Φερσεφόνης πᾶσιν θάλαμον* in unam contractas esse putemus; hic igitur dicitur *Ἀνάγκη Φερσεφόνη*, ut *Νίκη Ἀθηνᾶ*. (Haeberlin) — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum in *ὀθείς*; ΕΙ; praeterea memoratu dignum *οὐθείς*. *Titulus medio saeculo quarto monumento incisus est.* (Koehler)

---

91. Stele parva marmoris Pentelici cum aetomate levi Piraeei reperta, nunc Athenis in hypogaeis musei centralis. Edd. Ross Bullet. dell' inst. 1841 p. 51, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 2856, Kaibel Ep. Gr. 91, Koehler CIA. II. 3673, Cougny Anth. Pal. III. 2. 141.

Ἑρσηίς
Τηλοῦ πατρίδος οὖσ' ἔθανον κλειναῖς ἐν Ἀθήν(α)ις,
Ἑ(ρ)σηίς, γνωτοῖσιν πᾶσι λιποῦσα πόθον.

De *Ἑ(ρ)σηίς* cf. n. 7. 2. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum, Ε pro *ει*.

---

92. *Tabula marmoris Pentelici cum aetomate Piraeeo Athenas translata.* Lapidem frustra quaesivit Koehler. Edd. Pittakes

Ἐφημ. 2614, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 2904, Kaibel Ep. Gr. 41, Koehler CIA. II. 3720, Cougny Anth. Pal. III. 2. 121.

Εὐρυμάχου ψυχὴν καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
αἰθὴρ ὑγρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύνβος ὅδε.

Peplĭ Aristotelei ep. 50 (Hill.) adposite conferri iubet Kaibel: *Θυμὸν δὴ Κύκνου καὶ ὑπερφιάλους ἐπινοίας | αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὅδε.* — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum in *ὑπερφιάλος*, contra *Εὐρυμάχου*; EI.

---

93. *Pars sinistra aetomatis marmoris Pentelici reperta Athenis ad ecclesiam Καπνικαρέαν.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3484, Kaibel Ep. Gr. 82, Koehler CIA. II. 3840, Cougny Anth. Pal. III. 2. 140.

Εἰκὼν μνῆμα χρόνου, τιμὴ δὲ κασιγνήταισιν
τοῖν . . . . . .
Καλλιστοῦς τε Φίλης τε, οἷν ἡ πίστις διέμεινεν
ἀ . . . . . .

Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum; E pro *ει* in *διέμενεν*, contra *εἰκών*. — Interpunctionis nota: distinguit hexametros et pentametros.

---

94. *Tabula marmoris Pentelici cum fastigio rotundo;* Athenis in arce. Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 3399, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3076, Kaibel Ep. Gr. 63, Koehler CIA. II. 3880, Cougny Anth. Pal. III. 2. 145.

Κρῖος.

Οὗτος, ὃς ἐνθάδε κεῖται, ἔχει μὲν τοὔνομα κριοῦ,
φωτὸς [δὲ] ψυχὴν ἔσχε δικαιοτάτου.

De *τοὔνομα* cf. n. 5. 1. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum in *τὄνομα*, *κριῶ*, *δικαιοτάτο*, contra *οὗτος*; EI.

---

95. *Tabella marmoris Pentelici cum fastigio rotundo.* **Titulum ad museum centrale exscripsit Koehler et edidit CIA. II. 4014.**

Ἐργ|α|τὶς οὖσα γυνὴ φειδωλός τε ἐνθάδε κεῖμαι.
Νικαρέτη.

Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου*; EI.

---

96. *Fragmenta tria marmoris Pentelici monumenti sepulcralis; ad viam quae a promontorio Suniensi ad vicum Laurium ducit; anaglyphum titulo subiectum imaginem Pamphilae repraesentat.* Edd. Milchhoefer Ath. Mitth. XII. 1887 p. 297 n. 261, Koehler CIA. II. 4054.

[. . . . . *ὑμ|εναῖος*(?), *ἐν ὦι ποτε Παμφίλη ἥδε*
ζῆλον ἔχουσ' ὤικει τὸμ μακαριστότατον·
[*πρὶν δὲ κύκλους*] *τελέσαι* [*βίου ε*]*ἴκοο*[*ιν*] *ὀρφανίσασα*
νυμφιδίους οἴκους ἡλικίας ἔθανεν.

Supplevit Koehler, nisi quod *πρὶν δὲ κύκλους* pro *κύκλους πρὶν* scripsi; praeterea voci *εἴκοσι* adieci *ν*, nam et lacuna sufficit ad duas litteras supplendas et *ν παραγωγικὸν* hic ad hiatum evitandum postulatur. In capite tituli suspicatur Gutscher Gr. Grabg. I. p. 27 adn: *οὐχ ὑμνεῖτ' ἑ*[*μ*]*εναῖος* vel sim., sed haec coniectura in verba sequentia non bene quadrat; videtur *οἶκος* vel sim. versui infuisse, ut amicus meus Georgius Braun conicit. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum; interpunctionis nota ⁝ ad hexametros et pentametros dirimendos adhibita.

---

97. *Tabula magna marmoris Pentelici cum anaglypho reperta in Attica. Lapis nunc in obscuris Barbacei hypogaeis ita positus est, ut tituli non nisi vestigia quaedam dispicere possis.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3391b, Kaibel Ep. Gr. 72, Koehler CIA. II. 4203.

Φα[*ίδιμο*]*ν Ε*[*ὐ*]*θυ*[*γέ*]*νους ὅδ' ἔχει τάφος ἀνφικαλύψας.*

Titulum temptavit Kumanudes. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum.

---

98. *Fragmentum basis vel columnae rotundae marmoris Pentelici repertum in arce.* Edd. Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 3492, Kaibel Ep. Gr. 32, Koehler CIA. II 4318.

— — — — — — — — — — — — —
[πε]ν[τ]ήκονθ' ὃς ἔτη . . . . . .
καὶ νομίμοις π[ατρίοις ὤλετο πειθόμενος].

Suppleverunt Kumanudes et Kaibel. — Litterae Ionicae vulgares. Koehler titulum parte priore saeculi quarti haud recentiorem existimat.

---

99. *Tabula marmoris Hymettii cum aetomate rotundo; servatur in via Menandri in domo Procopii. Lapis nunc ita muro immissus est, ut initia singulorum versuum non dispiciantur.* Edd. Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 2486, Kaibel Ep. Gr. 88, Koehler CIA. II. 3412, Cougny Anth. Pal. III. 2. 51.

Σύμμαχος Σίμωνος Χῖος.

a. Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεὶς βιότωι, λύπαις δὲ ἐλαχίσταις
χρησάμενος, γήρως τέρμα μολὼν πρὸς ἄκρον,
Χῖος μὲν γενεὰν βλαστών, πατρὸς δὲ Σίμωνος
Σύμμαχος ἐν δαπέδοις Κεκροπίας ἐκλίθην.

b. 5 Ἡ μὲν καλλικόμοις πτόρθοις βοτρυώδεος οἴνης
Χίος ἀγαλλομένη Συμμάχωι ἐστὶ πατρίς·
αἱ δὲ θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσί τε Ἀθῆναι
σῶμα σὸν ἐγ κόλποις κρύψαν ἀποφθίμενον.

In versu sexto *mira Χίος nominis trochaica mensura* (Kaibel); aeque [Simon.] ep. 111 (Hiller) οὐδ' ἵκεν Χίον ἐς ἀμφιρύτην (cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26). — Litterae Ionicae vulgares; EI. *Titulus ad partem priorem saeculi quarti pertinet.* (Koehler)

---

100. *Fragmentum stelae marmoris Pentelici in arce repertum; lapis valde tritus, a dextra fractus.* Edd Rangabé Ant.

Hellén. II. 2204, Kumanudes Ἀτ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 3480, Kaibel Ep. Gr. 28, Koehler CIA. II. 1679.

[Οὐδ]ὲν ἐλευθερίας κρεῖ[ττον πέλει ἀνθρώποισιν·]
[ἧς] ο[ἵδε] ἱέ[μ]ενοι [θ]υ[μ]ίσκον ὑπὲρ πατρίδος]
[ν]α[υ]μαχίας ἐν ἀγῶν[ι· τ]ιμά[ος δ', ὃν δῆμος ἔδωκεν,]
φράζει [καὶ] πατρίδ' α[ἰ]ς [ἠγλάισαν χάρισιν].

Titulum temptavit Kaibel, verum v. 1 ἀνθρώποισιν proposuit Haeberlin pro ἀνδράσιν ἐσθλοῖς, quia epitheton in talibus deesse solet (cfr. Tyrt. frgm. 10, 13. 29 (Hiller), n. s. n. 40. 1, 76. 1, 88. 1, 112 etc. — Finem versus secundi restituit Herwerden Mnem. N. S. 1882 p. 386: Haeberlin ἐνὶ προμάχοις vel ἀρηΐθοοι, ἀρηΐφιλοι; fortasse tamen loci, ubi pugnatum erat, mentio excidit. — Litterae Ionicae vulgares; titulum circa medium saeculum quartum vel paullo post lapidi incisum esse existimat Koehler.

101. *Tabula marmoris Hymettii cum aetomate et anaglypho a parte dextra fracta: servatur in hypogaeis* **Barbacei** . . . . *de anaglypho superest mulier sedens alteri figurae quae periit dextram iungens.* Edd. Kaibel Ep. Gr. 35a add., Koehler CIA. II. 3602, Cougny Anth. Pal. III. 2. 126

Δημητρί[ου]. Θεοδότης.

a. Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα τὸ σόν, [Δημήτριε, σῶμα]
οἴχεται εἰς Ἔρεβος· σωφροσύν[ης δὲ χάρις]
θάλλει ἀγήραος· τύμβῳ δέ σε [θῆκε θανόντα]
Ἔρξις ἴσον στέρξασ' οἷσι τέκ[εσσιν ὁμοῦ].

b. 5. Ἄφθονον εὐλογίας πηγήν, Δημ[ήτριε, λείπεις]
ἀσκήσας κόσμον σωφροσύνη[ν τε τρόπων],
ὧν σε χάριν στέρξασ' Ἔρξις τεκ[έεσσιν ὁμοίως]
μνημεῖον φιλίας τεῦξε τάφ[ον φθιμένωι].

Recepi supplementa Koehleri: versus 1, 7, 8 eodem modo iam Kaibel restituit. — Litterae Ionicae vulgares; ΟΥ, ΕΙ. Kaibel alteri saeculi quarti parti titulum tribuit.

102. *In marmore Hymettio ab omnibus partibus praeter dextram fracto, reperto ad theatrum Herodis.* Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 3149, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3519, Kaibel Ep. Gr. 159, Dittenberger CIA. III. 1319; ex meliore apographo Koehler CIA. II. 4307.

[Τηροῦσα ἣ διέμ]ειναν ἀείμνηστον τρόπον, αὕτη·
[σῶμα μὲν ἐνθάδε γῆ]ς [κ]εῖται, ψυχὴ δ' ἐν Ὀλύμπ[ωι].

Versum priorem supplevit Kaibel; alterum ipse temptavi adhibitis illius supplementis *ἧς μὲν σῶμ' ἐνὶ γῇ κεῖται, ψυχὴ δ' ἐν Ὀλύμπῳ*; quae proposui in litterarum vestigia quae supersunt melius quadrare mihi videntur. — Litterae Ionicae vulgares; ΕΙ; *titulus medio saeculo quarto non est multo recentior.* (Koehler)

---

103. *Stele marmoris Pentelici cum reliquiis anaglyphi* (pedes aliquot hominum repraesentantibus); *fuit Athenis . . . .; ubi nunc sit ignoratur.* Edd. Ross Demen p. 87. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 927. Kaibel Ep. Gr. 66, Koehler CIA. II. 2378, Cougny Anth. Pal. III. 2. 31.

Σῆμα τόδ' Οἰναίου Διονυσίου τῶν δ' ἔτι πρόσθεν
Πείθωνος πατρὸς οὗ καὶ Φειδίππου τόδε θείου
τούτου τῶν τ' ἄλλων ὧν τύπος εἰκόν' ἔχει.

Vs. 1 *τῶν τ' ἔτι* coniciat Koehler in lapide fuisse; ΔΕ et ΤΕ in titulis transcribendis facile commutari. *Διονυσίου* per synizesin legendum; cfr. n. 7. 2. — V. 2 *τόδε* male metri gratia insertum adnotat Kaibel. — Litterae Ionicae vulgares; ΟΥ, ΕΙ; *titulum saeculi quarti esse, licet littera* Ν *antiquiorem exhibeat formam adnotat Rossius, qui solus lapidem vidisse censendus est.* (Koehler)

---

104. *Pone porticum Attali in schola publica; tabella marmoris Pentelici cum actomate et reliquiis anaglyphi . . ex anaglypho capita duo supersunt hominis alterum, alterum feminae·*

Titulum *litteris satis minutis lapidi incisum et temporis et hominum iniuria male habitum* ed. Koehler CIA. II. 4308.

. . . . . .
[ἐς τὸν] ἅπα[ντ]α χρόνο[ν αὐ]τοκασιγνήτα
συμ . . . . . ν [ἐ]σορᾶτε [ν]έαν . . . .

Supplevit Koehler adnotans reliqua incerta esse; verum de supplementis ipsis quae praebet vir doctus dubitari potest, quia posterior pentametri pars alibi pure dactylica in illius restitutione spondeum adhibet. — Litterae Ionicae vulgares praeter ny, quae utrimque lineas obliquas habet; interpunctionis nota: adhibita ad versus singulos dirimendos. *Monumentum bonae aetatis est.* (Koehler)

105. Fragmentum tabulae marmoris Pentelici; nunc in museo centrali. Ed. Koehler Ath. Mitth. X. (1885) p. 405 et CIA. II. 3903.

Γηραιὰν ἄνοσον παῖδας παίδων ἐπιδοῦσαν,
Λύσιλλαν, κατέχει κοινοταφὴς θάλαμος

Litterae Ionicae vulgares. — *Titulus non multo recentius medio quarto saeculo exaratus est.* (Koehler)

106. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici repertum siquidem Pittacesio fides habenda est ad Olympieum. A parte superiore et a dextra marginem servat, sed ab hac quidem parte alteram tabulam adiunctam fuisse oportet, nisi forte recentiore aetate sectus est.* Edd. Pittakes Ἐφημ. 545, Kaibel Ep. Gr. 27, Koehler CIA. II. 1680.

[Ὦ Χρόν]ε, παντοίων θνητο[ῖς πανεπίσκοπε δαίμων],
[ἄγγελο]ς ἡμετέρων πᾶσ[ι γενοῦ παθέων]·
[ὡς ἱερὰν σώιζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώραν]
[Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήισκομεν ἐν δαπέδοις].

Fragmentum teste Koehlero inter annos 350 et 300 scriptum superest de epigr. Anth. Pal. VII. 245, ubi perperam Gaetulici

nomine fertur. Epitaphium esse eorum qui in pugna Chaeronensi ceciderunt, exposui in diss. de monumentorum aliquot Graecorum carminibus (Bonnae 1871). (Kaibel) — In versu primo *σώιζειν* cum iota adscripto contra Kaibelium et Koehlerum recepi (cf. Meisterhans Gramm. d. att. Inschr.[2] p 142 adn. 1243). — Litterae Ionicae vulgares.

---

107. *Tabella marmoris Pentelici a parte superiore mutila cum anaglypho* (in quo mulieri sedenti altera adstans dextram iungit); *reperta in vico Μενίδι.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3406, Kaibel Ep. Gr. 45, Koehler, qui exscripsit ad museum centrale, CIA. II. 2343, Cougny Anth. Pal. III. 2. 160.

Φανοσ|τράτη . . . . .| Με[λιτέως γυνή?]. Φανοστράτη.

[Μ]αῖα καὶ ἰατρὸς Φανοστράτη ἐνθάδε κεῖται
[οὐ]θενὶ λυπη[ρ]ά. πᾶσιν δὲ θανοῦσα ποθεινή.

Ex hoc titulo apparet quod iam aliunde compertum est, mulieres fuisse apud veteres quae medicinam profiterentur. Phanostrate nostra et obstetrix et medica fuit. (Cougny) — Litterae Ionicae vulgares; notanda est forma *οὐθενί. Titulus altera parte saeculi quarti vix recentior.* (Koehler)

---

108. *Tabula marmoris Pentelici cum aetomate et anaglypho reperta ad S. Trinitatem*; nunc Athenis in museo centrali. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1607. Kaibel Ep. Gr. 96, Renan Corp. inscr. Sem. I. tab. 23. 115. A, Koehler CIA. II. 2836, Cougny Anth. Pal. III. 2. 172.

Ἀντίπατρος Ἀφροδισίου Ἀσκα[λωνίτης].
Δομσαλὼς Δομανὼ Σιδώνιος ἀνέθηκε.

Titulus Phoenicius:
Ego Sem, filius Abdastarti, Ascalonites. Quod erexi ego Domsillehus, filius Domhannonis, Sidonius.

Anaglyphum.

Μηθεὶς ἀνθρώπων θαυμαζέτω εἰκόνα τήνδε,
ὡς περὶ μέν με λέων, περὶ δ᾽ἐγ πρῶιρ᾽ (ἐ)γκτετάνυσται·
ἦλθε γὰρ εἰχθρολέων τἀμὰ θέλων σποράσαι·
ἀλλὰ φίλοι τ᾽ἤμυναν καί μοι κτέρισαν τάφον οὕτηι
5. *οὓς ἔθελον φιλέων, ἱερᾶς ἀπὸ νηὸς ἰόντες·*
Φοινίκην δ᾽ἔλιπον, τῆι δὲ χθονὶ σῶμα κέκρυμμαι.

In fine versus alterius lectionem Koehleri recepi. — V. 3 de *τἀμά* cf. n. 5. 1. — Versus quarti metrum claudicat (cf. quae adnotavi ad n. s. n. 12). — In versu sexto lapis ΔΕΛΙΓΟΝ; Wachsmuth Ann. dell' inst. 1861 p. 322 *δὲ λιπ(ών)ν*; Kaibel alii *δ᾽ ἔλιπον τῆιδε*; ipse Haeberlino adstipulatus sum, qui articulum *τῆι* demonstrative usurpatum esse censet. — *Anaglyphum repraesentat hominem mortuum in lecto recubantem, cui a sinistra leo imminet, quum a dextra homo nudus qui pro capite rostrum navis habet, leoni occurrere videatur . . . . Usener . . . ex suspicionibus populorum Semiticorum mortuum non rite sepultum a malo quodam genio ad inferos abripi et hunc genium leonis imagine repraesentari exposuit (de Iliadis carmine quodam Phocaico p. 33 cfr. Wolters Verz. d. Gipsabg. 1797). Iam vel alteram anaglyphi partem explicare licebit. Scilicet Antipater cum Athenis occubuisset et periculum esset, ne corpus rite non sepeliretur, casu navis Phoenicia Piraeei adpulit cum legatis quibusdam sacris, qui ut e more patrio sepeliretur curaverunt auctore puto Domsalo, qui princeps legationis fuisse videtur.* (Koehler; cfr. etiam Wolters Ath. Mitth. XIII. 1888 p. 310 sqq.) — Litterae Ionicae vulgares; ΕΙ pro *ηι* in *τεῖδε*. *Titulus Antipatri saeculo quarto exeunte vix multo recentior.* (Koehler)

109. *Stele marmoris albi reperta e regione Laurii.* Edd. Bérard Bull. de corresp. Hellén. XI. 1888 p. 246 sqq., Koehler CIA. II. 3260ᵇ p. 355.

Ἀτώτας μεταλλεύς.

Πόντου ἀπ᾽ Εὐξείνου Παφλαγὼν μεγάθυμος Ἀτώτας
ἧς γαίας τηλοῦ σῶμ᾽ ἀνέπαυσε πόνων.

τέχνηι δ' οὔτις ἔριζε· Πυλαιμένεος δ' ἀπὸ ῥίζης
εἴμ', ὃς Ἀχιλλῆος χειρὶ δαμεὶς ἔθανεν.

Mortis Pylaemenis narratio hic diversa est ab Homero, qui illum a Menelao interfectum esse tradit (Il. V. 576); congruunt tamen hi versus cum Dict. Cret. III. 5, quem affert Bérard: *Achilles Pylaemonem Paphlagonum regem comminus fundit*, ita ut in aliquo carmine hanc fabulae formam fuisse oporteat. — Litterae Ionicae vulgares praeter Ξ; *l'inscription appartient à la deuxième moitié du IV siècle.* (Bérard)

---

110. *Fragmenta duo tabulae magnae marmoris Pentelici cum aetomate et anaglypho;* a servatur in arce, edd. Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 2777, Kaibel Ep. Gr. 83. Cougny Anth. Pal. III. 2. 133; b Piraeei in museo; utrumque coniunxit Brueckner Ornam. d. att. Grabst. p. 47, Koehler CIA. II. 3619.

Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐμ βίωι ἥδε,
ἀλλὰ πόσιν τε αὐτῆς σωφροσύ[νην τε τρόπων]·
ἀντὶ δὲ σῆς ἥβης, Διονυσία, ἡ(λ)ικίας τε
τόνδε τάφον κοσμεῖ σὸς πόσις Ἀντίφ[ιλος].

Versum alterum supplevi; Brueckner vult: σωφροσύνην τ' ἐφίλει, sed recte in ἐθαύμασεν et ἐφίλει offendit Haeberlin. — Litterae Ionicae vulgares; titulum partis alterius saeculi quarti esse censet Koehler.

---

111. *A Koulouri (insulae Salaminis) sur la corniche d'un monument funéraire; l'inscription est gravée sur deux lignes, le troisième à la suite du premier.* Edd. Monceaux Bull. de corr. Hellén. VI. 1882 p. 534 sq., Koehler CIA. II. 3897, Cougny Anth. Pal. III. 2. 1[illegible]1[b] p. 590.

[Π]άντων ὧν θέμις ἐστὶ τυχεῖν εὐδαίμοσι θνητοῖς
[ζ]ῶσά τε ἐκοινώνουν καὶ φθιμένη μ[ετ]έχω·
ἡλικίας δὲ πόθον νεαρᾶς μνήμην τε λιποῦσα
σωφροσύνης ἔθ[α]νον, Λογχὶς ἐπωνυμίαν.

Litterae Ionicae vulgares; litteraturam quartum indicare saeculum censet Monceaux.

112. *Basis (?) marmoris Hymettii a sinistra et a dextra mutila; angulus superior laesus est.* Exscripsit ad porticum Hadriani qui dicitur Koehler et ed. CIA. II. 4298.

. . . . . *αἶνος ἄριστος ἐν ἀνθρώποισ[ι* . . . .

Ratio tituli qui altera parte saeculi quarti haud est recentior obscurior est. (Koehler) — Litterae Ionicae vulgares.

---

113. In hypogaeis musei centralis, fragmentum tabulae marmoris Pentelici cum reliquiis anaglyphi. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3489, Koehler CIA. II. 4313.

ον τόδε γαῖα κ(α)λύ[πτει
ημες ⋮ δ . φνιεα
θ]ανόντων ζῶσα λε[λ
σι χρησα[μ]ενο.

Nihil expediri potest. — Litterae Ionicae vulgares. *Titulus saeculo quarto certe non multo recentior, sed idem valde neglegenter incisus est.* (Koehler)

---

114. *Tabula marmoris Pentelici a parte superiore fracta, reperta Piraeei; titulo subiectum est anaglyphum mulierem sedentem repraesentans, cui puer adstans porrigit tympanum.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 585, Kaibel Ep. Gr. 44, Koehler CIA. II. 2116, Cougny Anth. Pal. III. 2. 159.

[*Χαιρεστράτη Μεν*]*εκρ*[*άτους Ἰκ*]*αριέως* [*γυνή*].

Μητρὸς παντοτέκνου πρόπολος σεμνή τε γεραιρὰ
τῶιδε τάφωι κεῖται Χαιρεστράτη, ἣν ὁ σύνευνος
ἔστερξεν μὲν ζῶσαν, ἐπένθησεν δὲ θανοῦσαν·
φῶς δ' ἔλιπ' εὐδαίμων παῖδας παίδων ἐπιδοῦσα.

Nomina superinscripta supplevit Kumanudes, nisi quod *Μενεκράτους* pro *Μενεκράτου* correxit Kaibel et *γυνή* addidit Koehler. — Litterae Ionicae vulgares; *titulus saeculo tertio vix est antiquior.* (Koehler)

---

115. In urbe repertus *lapis nunc in duas partes fractus est, qua fractura vs. 1 et vs. 2 singulae, vs. 3 et 4 binae litterae perierunt; idem muro insertus, ut pars infima examinari nequeat.* Edd. Boeckh CIG. 1001, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3299, Kaibel Ep. Gr. 156, Koehler CIA. II. 4135, Cougny Anth. Pal. III. 2. 609.

Γαῖα μὲν εἰς φάος ἦ[ρ]ε, Σιβύρτιε, γαῖα δὲ κεύθει
σῶμα, πνοὴν δὲ α[ἰ]θὴρ ἔλαβεν πάλιν, ὅσπερ ἔδωκεν·
πατρὶ δὲ σ[ῶι] καὶ μητρὶ λιπὼν λυπὰς ὑπ' ἀνάνκης
ὤιχο[υ ἀν]αρπασθεὶς ἑπτὰ ἔτη γ[εγ]ο[νώς].

De hiatu v. 4 inter *ἑπτὰ* et *ἔτη* cf. n. 3. 2. — Litterae Ionicae vulgares; *titulus parte priore saeculi tertii lapidi incisus est.* (Koehler)

---

116. *Tabula marmoris Hymettii cum aetomate Athenis reperta.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 699, Kaibel Ep. Gr. 61, Koehler CIA. II. 2225, Cougny Anth. Pal. III. 2. 143.

Φιλιτία.

Πολυκράτης Πολυράτου Κριωεύς. [*Π*]*ολύμνηστος Πολυράτου Κριωεύς.*
[*Νικοπ*]*τολέμη Νικοκλέους Ἐ*[*κ*]*αλῆθεν* [*Πο*]*λυ*[*μνή*]*στου Κρ*[*ι*]*ωέως γυνή.*

[*Σ*]*ῆς ἀρετῆς, Νικοπτολέμη, χρόνος οὔποτε λ*[*ύ*]*σει*
[*μ*]*νήμην ἀθάνατον, σῶι πόσει ἣν ἔλιπες·*
εἰ δέ τις εὐσεβίας παρὰ Φερσεφόνηι χάρις ἐστίν,
καὶ σοὶ τῆσδε μέρος δῶκε τ[*ύ*]*χη φθιμένηι.*

Nomen Philitiae fortasse postmodo in lapide additum est; idem

cur Kumanudes ad titulum pertinere negaverit, non satis intellego. (Koehler) — Litterae Ionicae vulgares; v. 2 *Φερσεφόνει* et v. 4 *φθιμένει.*

---

117. *Epistylium aediculae marmoris Pentelici, in quo hydria posita fuit, et basis saxea ad Trinitatem.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 735, Kaibel Ep. Gr. 39, Koehler CIA. II. 2263, Cougny Anth. Pal. III. 2. 47.

In epistylio:
Μακαρεὺς Λακιάδης. Ἀρχέβιος.

In basi:

Εἴ σε τύχη προὔπεμψε καὶ ἡλικίας ἐπέβησεν,
ἐλπίδι γ' ἦσθα μέγας τῶι τε δοκεῖμ, Μακαρεῦ,
ἡνίοχος τέχνης τραγικῆς Ἕλλησιν ἔσεσθαι·
σωφ[ρ]οσύνηι δ' ἀρετῆ[ι] τε οὐ[κ] ἀκλεὴς ἔθανες.

Poeta primo versu sic orationem instituit quasi sequeretur huiuscemodi apodosis: ἡνίοχος ἂν τέχνης τραγικῆς Ἕλλησιν ἐγένου. (Herwerden Stud. crit. p. 22) Cfr. Asclepiad. Anth. Pal. VII, 11. 3. 4. *εἰ δ' Ἀίδας μοι μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα;* — V. 1 de *προὔπεμψε* cf. n. 5. 1. — Litterae Ionicae vulgares; *σωφροσύνει* scriptum, sed *ἀρετῆι.*

---

118. *Ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου . . . . . εὑρεθείσης . . δυτικοβορείως τῶν ἀνακτόρων . . . ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς οἰκίας τοῦ Ἀριστείδου Παπούδωψ.* Edd. Kumanudes *Ἀθην.* 1875 p. 596, Koehler CIA. II. 2545[b] p. 354, Cougny Anth. Pal. III. 2. 177.

Εἴ τινα γῆ κατέχει χρηστήν, καὶ τήνδε γυναῖκα,
οὐδεμιᾶς θνητῆς λειπομένην ἀρετῆι·
εὐδαίμων δ' ἔλιπεν βίοτον καὶ πᾶσι ποθεινή.

. . . . . *φίλη* . . . . . [*β*]*ούλου. Ξανθιππίδης Σκαμβωνίδης.*

Ectypon huius tituli publici iuris factum non est; exscripsit Kumanudes v. 2 *ἀρετεῖ*. Idem ad tempora Macedonica refert nostram inscriptionem.

---

119. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici. In arce exscripsit Lolling.* Ed Koehler CIA. II. 2892[b] p. 355.

. . . . . *Ἐ]φεσίου.*
. . . . . *ἑ]γ χθονὶ τῆιδε.*

Litterae Ionicae vulgares; scriptum *τεῖδε*.

---

120. *Columella marmoris Pentelici Salamine reperta.* Edd. Boeckh CIA. add. 2322[b] [42], Kaibel Ep. Gr. 93, Koehler CIA. II. 3406, Cougny Anth. Pal. III 2. 643.

Χρηστοῦ Τέχνωνος μνῆμα τοῦ Φρυγὸς τόδε,
ὃς νῦν ποθεινὸς γέγονα τοῖς ἐν τῆι πόλει.

Litterae Ionicae vulgares; scriptum v. 2 *τεῖ*.

---

121. *Angulus dexter superior tabulae marmoris Pentelici cum aetomate et anaglypho*; Athenis in musei centralis hypogaeis. Minusculis litteris ed. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 2861; cum apographo Koehler CIA. II. 3675.

. . . . . *τ]α τε γαῖα δέδε[κται]*
. . . . . *σ]μονι δ' ἐστὶ παρα . . . .*
[οὐδεμιᾶς θνητῆς λει]πομένην ἀρετῆ[ι].
. . . . . *Εὐάνθης.*

Versum tertium temptavi. — Litterae Ionicae vulgares; scriptum v. 3 *ἀρετεῖ*.

---

122. *Stele marmoris Pentelici cum fastigio sculpto reperta ad S. Trinitatem.* Edd. Koehler Ath. Mitth. X. (1885) p. 403 sq., Haussoullier Bull. de corr. Hellén. X. 1886 p. 162 sq., Koehler CIA. II. 2724, Cougny Anth. Pal. III. 2. 257[b] add. p. 593.

Γῆρυς ἰσοτελής. Νικὼ Γήρυος γυνή. Θεόφιλος ἰσοτελής.

a *Εἰ τὸ καλῶς ἐστι θανεῖν, κἀμοὶ τοῦτ' ἀπένειμε Τύχη.*
οὐδὲ φάος λεύσ(σ)ων ὅγε δαίμοσιν ἦν ἀγέραστος,
πᾶσιν δ' ἀνθρώποισι παρέσχον ἀνένκλητον ἐμαυτό[ν].
ἔντιμον χθονίοισι θεοῖς ὑπεδέξατο γαῖα.

b5 *καὶ ἐγὼ τοῦδ' ἀνδρὸς ἔφυν, καὶ πάντα ὁμοῖ(α)*
γήραι καὶ φροντίδι εὐσεβίας ἕνεκα.

Epitaphium peregrini eiusque uxoris et filii; epigrammata, quae ad patrem et filium pertinent, ex diversorum titulorum laciniis composita valde incompta sunt. Cf. quae adnotavi ad n. s. n. 12 et n. 89; de v. 6 vide n. s. n. 39. — V. 1 de *κἀμοὶ* v. n. 5. 1. — V. 5 de hiatu inter *πάντα* et *ὁμοῖ(α)* cf. n. 3. 2. — Litterae Ionicae vulgares; *ι* pro *ει* in *εὐσεβίας* v. 6 (cfr. Meisterhans Gr. d. att. Inschr.[2] p. 38 adn. 310). *Titulus medio saeculo tertio certe non est recentior.* (Koehler)

---

123. *Frustum marmoris Pentelici e museo societatis archaeologicae in museum centrale nuper translatum.* Ed. Koehler CIA. II. 1676.

[Οὔτε π]οτ' εὐρυχόρων Κ[ηφισοῦ . . . . . .
. . . . Μ]εγαρῆς οὔ[τ . . . . . .
— — — — — — — — — — — —

Litterae Ionicae vulgares.

124. *Frustum marmoris albi inaedificatum muro domus cuiusdam in via Μουσαίου prope ecclesiam S. Irenes.* Ed. Koehler CIA. II. 1677.

υ δ ο
ο σ υ ν α
ι δ ο σ ο
μ] α ρ ν α μ ε [ν

Litterae Ionicae vulgares.

---

125. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici cum aetomate rotundo*; exscripsit in museo centrali Koehler et ed. CIA. II. 1693.

Σμῖκρος Μ . . . . . Ἀνκυλῆθε[ν].

Θνῆτος ὑπ' ἀθαν[ατ . . . . . .
πνεῦμα ἀποπαυ . . . . . .
πᾶσιν ἰσ . . . . . .

Litterae Ionicae vulgares.

---

126. *Tabula marmoris Pentelici cum aetomate reperta in vico Βράονα*, nunc Athenis in museo centrali. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 170 coll. add. p. 444, Kaibel Ep. Gr. 65, Koehler CIA. II. 1791, Cougny Anth. Pal. III. 2. 40.

Μνησαρχίδης Μνησάρχου Ἁλαιεύς.

Εἰ τὰ θεῶν τιμ[ᾶν χρ]ηστῶν τ' ἔργων ἐπιθυμεῖν
καὶ τὸ δικαιοσύν[ηι τε φίλο]ν τε φίλοισι προσεῖναι
δόξα ἀρετή τε βροτοῖς καὶ ἀνεγκλήτως βιοτεῦσαι,
4. *πάντα σὺ ταῦτ' [ἔ]σχ[ε]ς, [Μ]νησα[ρ]χίδ[η], ἀπρο[φ]ανί-*
σ[τ]ω[ς].

Μνήσιππος Χαριταίου Ἁλαιεύς.
Μνησ[αρχίδης? . . . . . .

Titulum enucleavit Kumanudes excepto versu secundo quem restituit Kaibel; hunc versum Herwerden Mnem. 1882 p. 387 et Stud. crit. p. 21 scribere vult: *καὶ τὸ δικαιοσύν[ην ἀσκοῦ]ντι(α) φίλοισι προσεῖναι*; sed cum Herwerden lapicidae unam litteram errore insculptam tribuat neque quidquam gravius contra Kaibelii supplementum proferri possit, huius viri docti restitutionem ipse quoque in textum recepi. — Litterae Ionicae vulgares.

---

127. *Tabella marmoris Pentelici cum aetomate rotundo Piraeeo Athenas translata;* nunc in museo centrali. Edd. Pittakes Ἐφημ. 311, Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 254, Kaibel Ep. Gr. 81, Koehler CIA. II. 1868, Cougny Anth. Pal. III. 2. 602.

a *Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ μέρος εἶχον ὁμοίως,*
τὴν αὑτῶν φιλίαν καὶ χρήματα ταῦτ' ἐνόμιζον.

b *[Οὐδ]ένα λυπήσασα, τέκνων δ' ἐπιδοῦσ[α ἔτι] παῖδας*
τῆς κοινῆς μοίρας πᾶσ[ιν ἔχει] τὸ μέρος.

. . . . . οστράτη . Μελινώ.
. . . . . νος Ἀναφλυστ[ίου].

In prioribus versibus recepi Kaibelii interpunctionem, qui versum alterum interpretatur *et amicitiam communem et divitias communes putabant.* — V. 2 de *ταῦτ'* cf. n. 5. 1. — V. 3 *ἐπιδοῦσ[α ἔτι]* restituit Keil Anal. epigr. et onomat. p. 7. — V. 4 supplevit Kumanudes. — Referendus est titulus ad duas feminas, quarum nomina subscripta sunt. Prius distichon ad utramque pertinet, alterum ad unam ex iis prius morte abreptam. Utrumque epigramma una cum unius mulieris nomine eodem tempore insculptum nomenque sororis post mortem ipsius demum additum esse adnotat Kaibel. — Litterae Ionicae vulgares.

---

128. *Stele marmoris Pentelici reperta ad S. Trinitatem; carmini anaglyphum superinsculpi coeptum est, non tamen absolutum.* Edd. Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 305, Kaibel Ep. Gr. 74, Koehler, qui exscripsit ante museum centrale, CIA. II. 1908.

Στρατωνίδης Εὐδώρου Ἀφιδναῖος.
Εὔδημος Εὐφάνους Ἀφιδναῖος.

[Ἐ]νθάδ[ε ἐγὼ κε]ῖμαι πρ . . . . . ἑταιρο . .
[ε]ἴκοσ[ι καὶ δ]ύ' ἔτη γ[εγονὼς ἔλιπον νε]ότητα
[ἐ]ν πᾶσι[ν κλεινὸν ἔργμασιν αἶν]ο[ν] ἔ[χ]ων
[σ]ωφροσ[ύνης πλε]ῖ[στον καὶ φιλί]ας μετέχων,
[γ]υμνασί[ων δ' ἄθ]λων [κῦδος ἀειρά]μενος.

Vs. 1. 3. 4 supplevit Kaibel; idemque v. 2, ubi ipse pro *λείπω* scripsi *ἔλιπον*; v. 5 temptavi Kaibelii supplementis: *[γ]υμνασί[ων ἔργοις δόξαν ἀειρά]μενος* adhibitis. — Litterae Ionicae vulgares.

---

129. Anaglyphum Athenis Cantabrigam delatum; ibi ad scalam bibliothecae S. Trinitatis adfixum vas Atticum exhibet, in quo vir et iuvenis manus iungentes repraesentantur. Edd. Boeckh CIG. 805, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 928, Kaibel Ep. Gr. 49, Koehler CIA. II. 1994, Cougny Anth. Pal. III. 2. 42.

[Εὐ]θύκριτος [Εἰτ]εαῖος.

Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολόντα
[Ε]ὐθύκριτον πατρία χθὼν ἐκάλυψε τάφωι,
μητρὶ φίλον καὶ πατρί, κασι[γ]νήταις δὲ ποθεινὸν
πᾶσ[ί] τε ἑταίροισιν σύντροφον ἡλικίας.

Litterae Ionicae vulgares.

---

130. *Columella saxea.* Ed. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 511. Exscripsit ante museum centrale Koehler et ed. CIA. II. 2061.

Κλέοχος τεχνίτης Φιλοκράτους Εὐωνυμεύς.

Trimetrum iambicum agnovit Dittenberger Jen. Litter.-Zeitg. 1879 p. 366. — Litterae Ionicae vulgares.

---

131. Athenis. E schedis Welckerianis ed. Keil Rh. Mus. XX. 558, deinde Kaibel Ep. Gr. 67, Koehler CIA. II. 2081, Cougny Anth. Pal. III. 2. 41.

Κ[υδίμαχ]ος [Θ]ορασε[ύς.]

Κυδίμαχο[ν] χθὼν [ἥδε τ]α[φ]ῆς στε[γέεσ]σι κ[αλ]ύ[πτει]
ὄλβι[ο]ν [εὐαί]ωνα βί[ου] πλεύσαντα πρὸς ὅρμον·
[π]αῖδα[ς γὰρ] παίδω[ν ἐ]σιδὼν καὶ γῆρα[ς ἄ]λ[υπον]
τὴν πάντων κοινὴν μοῖραν [ἔχει] φθί[με]νος.

Keilii sunt supplementa. Idem suspicatur poetam v. 2 memorem fuisse Callim. V. 117 *ὀλβίσταν ἐρέεισε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι*; quodsi verum, titulus serius insculptus est, quam ut hic tractari possit; sed supplementum *εὐαίωνα* incertum. — Litterae Ionicae vulgares.

---

132. Tabula marmoris Pentelici reperta in Salaminis insulae parte occidentali prope ecclesiam *Παναγία Ζώνη*. Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 1642, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 667, Kaibel Ep. Gr. 58, Koehler CIA. II. 2191.

Ἐξηκεστίδης Ἀριστοδώρου Κοθωκίδης.

Σῶμα μὲν [ἐνθ](άδ') [ἔχει . . . . . .]
μνῆμα δὲ [σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης].

. . . . . φο . . . . Ἐ(ξ)ηκεστίδου Κοθωκίδης.

Supplevit Kaibel. Versum alterum scripseris etiam *μνῆμα δὲ[σῆς ἀρετῆς σοῖσι φίλοις ἔλιπες]*. -- Litterae Ionicae vulgares praeter *Ξ*.

---

133. Columna marmoris albi olim Athenis, ab Elgino in museum Britannicum transportata; *super anaglypho eleganti, in quo eques barbatus cursu concitato sequente ministro.* Edd. Boeckh CIA. 749, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1002, Hicks Anc. gr. inscr. in the Brit. Mus. I. 92 p. 145, Kaibel Ep. Gr. 75, Koehler CIA. II. 2442, Cougny Anth. Pal. III. 2. 603.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοήλικος ἡδέα παίσας
ἐκ γαίας βλαστὼν γαῖα πάλιν γέγονα·
εἰμὶ δὲ Ἀριστοκλῆς Πειραιεύς, παῖς δὲ Μένωνος.

Litterae Ionicae vulgares.

---

134. *Tabella marmoris Hymettii reperta Piraeei in coemeterio; nunc est penes Al. Meletopulum.* Edd. Meletopulos *Ἐφημ. ἀρχ.* 1884 p. 66, Koehler CIA. II. 2477.

a *Πλεῖστομ μὲν καὶ ζῶσα [τ]ρόπων σῶν ἔσχες ἔπαινον,*
Λυσάνδρου Πιθέως [Ἀ]ρχεστράτη ἔγγονε, καὶ νῦ[ν]
[λ]είπεις σοῖσι φίλοισι μέγαν πόθον, ἔξοχα δ' αὐτῆς
ἀνδρί, λιποῦσα φάος μοιριδίωι θανάτωι.

b 5 *Εὐσεβῆ ἀσκήσασα βίον καὶ σώφρονα θνήισκω,*
ἡνίκα μοι βιότου μόρσιμον ἦλθε τέλος.

c *Πένθος μητρὶ λιποῦσα κασιγνήτωι τε πόσει τε*
παιδί τ' ἐμῶι θνήισκω καί με χθὼν ἥδε καλύπτει,
ἣ πᾶσιν κοινὴ τοῖς ἀπογιγνομένοις.
10. *εἰμὶ δὲ Λυσάνδρου Πιθέως Ἀρχεστράτη ἥδε.*

Litterae Ionicae vulgares; semel Γ exstat; interpunctionis nota ⁝ semel adhibita ad hexametrum et pentametrum distinguendos.

---

135. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici; servatur in arce.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1051, Koehler CIA. II. 2494.

Κλε[αγόρας] Ποτ[άμιος].

Κλεαγόρας . . . . . θνήισκει . . . . . .
[ο]ὐδένι δο . . . . . χθὼν ὑπο . . . . .

Supplevit Kumanudes. — De nomine proprio versum corrumpente cfr. quae adnotavi ad n. s. 26. — Litterae Ionicae vulgares.

---

136. Athenis. Eschedis Fourmonti edd. Boeckh CIG. 1042, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3485, Kaibel Ep. Gr. 29, Koehler CIA. II. 2720.

[Μοχθηρᾶς ὅδ' ἔβη νέ]ατο[ν πρ]ὸς τέρμα κελ[εύ]θο[ν],
εὔκλειαν δ[ὲ] β[ί]ου [κάλλιπ' ἀποφθίμενος].
[καὶ γὰρ ἐλευθερίας κλεινοῖ]ς ἐν ἀγῶσι δαμέντα
Ἰσ[όνομο]ν πατρί[α χθὼν ἐκάλυψε τάφωι].

Supplementa sunt Kaibelii, nisi quod *πρ]ὸς τέρμα κελ[εύ]θο[ν]* dedit iam Boeckh et *β[ί]ου* correxit Wilamowitz. — Litterae Ionicae vulgares.

137. In marmore Pentelico titulus valde detritus. Exscripsit in arce Koehler et edidit CIA. II. 2721.

. . . . . *α Ὀλύμπου ε* . . . . .
. . . . . *ν φθιμένους κρύπτει τάφος* . . .
. . . . . *ν δ' ὑπεδέξατο* . . . . . .

Litterae Ionicae vulgares.

---

138. *Tabula marmoris Hymettii a quattuor partibus fracta, reperta in arce.* Litteris minusculis edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3493, Kaibel Ep. Gr. 33, cum apographo dedit Koehler CIA. II. 2722.

. . . . . *θαν]άτωι* . . . . . .
. . . . . *πατρία χθ]ὼν ἐκάλυψ[ε τάφωι]*
. . . . . *ἀρ]ήιον· εὖ δ' ἐν ἀ[γῶνι]*
[μαρνάμενος μοιρῶν δόγμα]σι παγκρατ[έσιν]
5. *[ἔφθιτο· μειλιχίοισι δ' ἐπ'] ἤθεσι νοῦ τ' [ἐπὶ δόξηι]*
[κῦδος ἀπ' ἰφθίμων εἵλε]το Κεκροπ[ιδῶν].
. . . . . *ἔχ]ει βιότοιο [τελευτὴν]*
. . . . . *πέν]τ' ἐπὶ π[έντ' ἐτέων]*
[τετράσιν εὖ ζήσας ὑπέδυ τ]άφον· ἀλλ'[ένὶ οἴκωι]
10. *[μήτηρ δύστηνος μύρ]εται ἠίθ[εον].*

Temptavit Kaibel. — Litterarum formae vulgares praeter Α.

---

139. *Tabula albi marmoris cum cymatio*; loci incerti, nunc in subterraneis Barbacei. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1651, Kaibel Ep. Gr. 89, Koehler CIA. II. 2876, Cougny Anth. Pal. III. 2. 607.

Νικίας Νικίου Ἐρετριεύς.

Σῆμα τόδ' ἐν κενεῆι κεῖται χθο[ν]ὶ . ο . υ . . . . . .
Ὠρείου κρύπτει πυρκαϊκὴ φθιμένου·

τὸν δ' ἔτι παπταίνοντ' ἐπὶ γούνασι παῖδ[α . . . . . .]ς
Ἅιδης οἱ σκοτίας ἀμφέβαλεν πτέρυγας.
5. *ἡ δ' ὁσίαν στέρξασα λέχους Κύπ[ριν . . . . . .]μιν*
χῶμα καὶ ἐν ξεστῶι γρ[ά]μ[μ]' ἐτύπωσε π[έ]τρ[ω]ι·
δηλοῖ δ'οὔνομα πατρὸς ἐμόν θ' ὅδε τύμβος, ὁδῖται·
ἀλλ'ἴτε τέρμ' ἀγαθῆς τ' ἐξανύοιτε τρί[β]ον.

De origine Attica lapidis dubitat Kaibel, sed si Eretriae ille positus fuisset, quae est sententia Kaibelii, nomini Niciae ethnicum vix additum foret. (Koehler) — Vs. 1. suspicatum Kaibel: *σῶμα δ' ἐπ' ἄγρου.* V. 5 coniecit idem: *Κύπ[ριν χέεν ἡ]μῖν*; incertum; lapis exhibet: ΚΥΓΙΙΙΕΥ . Ι . . . . ΜΙΝ — Litterae Ionicae vulgares praeter Ξ.

---

140. Athenis in museo centrali *tabula magna marmoris Pentelici cum anaglypho et aetomate.* Edd. Ross Intelligenzbl. 1837 p. 99, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 2656, Kaibel Ep. Gr. 51, Koehler CIA. II. 3532, Cougny Anth. Pal. III. 2. 34.

Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν καὶ σώφρονα γαῖ' ἐκάλυψεν
Ἀρχεστράτην ἀνδρὶ ποθεινοτάτην.

De pentametro mendoso cf. quae adnotavi ad n. s. n. 39. — Litterae Ionicae vulgares.

---

141. *Stele marmoris Pentelici cum anaglypho Piraeeo Athenas translata; super anaglyphis figuris quae sunt mulieris sedentis inter virum stantem, cuius dexterae dexteram iungit, et quem maritum ipsum esse Diphilum facile credas; et senem a tergo stantem, maesto habitu, reposito dexterae capite.* Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 423, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 2796, Kaibel Ep. Gr. 57, Koehler CIA. II. 3635, Cougny Anth. Pal. III. 2. 137.

Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει σόν, Δίφιλε, γαῖα θανόντο[ς],
μνῆμα δὲ σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

Litterae Ionicae vulgares.

---

142. *Fragmentum tabulae marmoris albi; Eleusine in casa Anastasii Ianos.* Edd. Hauvette-Besnault Bull. de corresp. Hellén. VIII. (1884) p. 40, Koehler CIA. II. 3682.

Λείπω πᾶσ[ιν ἐν ἀνθρώποις μέγα κῦδος Ἀρίστων]
πένθος τ', οὐκ ὀλίοις χρ[η]σ[άμενός γε φίλοις],
Εὐδαίμων δὲ ὄνομ' ἔσχον, ἐπε[ὶ βλέπον Ἠελίου φῶς]·
παῖδας γὰρ παίδων εἶδον, ὃ πᾶσ[ι φίλον].

Versuum 1—3 supplementa invenit a me adiutus Georgius Braun. Finem versus quarti restituit Gurlitt ap. Gutscherum Gr. Grabschr. I. p. 38 adn.; Koehler coniecit *ὁ πᾶσ[ι φίλος]*. — Litterae Ionicae vulgares.

---

143. *Athenis in via Ἀθηνᾶς; lapis a sinistra integer.* Edd. Pottier Bull. de corresp. Hellén. II. 1879 p. 417, Kaibel Rh. Mus. 1879 XXXIV. p. 182 n. 84[a], Koehler CIA. II. 3765.

. . . . . .
Ἡράκλ[ει' ἐρατὴν προλι]ποῦσ' ἥβην [πόσιός τε]
[Φαίδρ]ου ἀποφθιμ[ένη μέγαρα π]ρολιποῦσα με[τέσχεν]
[κοι]νοῦ ἀνοικτίστη[ς Περσεφό]νης θαλάμου.

Versum quartum supplevit iam Pottier; reliqua temptavit Kaibel nonnihil sane de apographi fide dubitans addiditque hanc adnotationem: *cum displiceat duplex προλιποῦσα participium, tum incerta est viri mentio et nomen, mira duplex primi pedis incisio trochaica ceteroquin rarissima, insolitum denique quod bis accidit, ut extremo versu coepta sententia sequenti demum absolvatur.* — Litterae Ionicae vulgares.

---

144. In Barbaceo *fragmentum tabulae marmoris Hymettii Piraeei repertum.* Edd. Kumanudes Ἀτ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 3491, Kaibel Ep. Gr. 84, Koehler CIA. II. 3803.

[*Ἐσθλὴ τῆιδε ν*]*όημα τρόπους (θ') ἅμ', Ἴασ[σ]α, καλύπτει*
[*γῆι, πάσης ἀρετῆς π*]*λεῖστον ἔχουσα μέρος·*
[*σοὺς δὲ τύπους ἐπὶ τῆιδε*] *σορῶι δεικνῦσα ἀναφαίνει*
[*εἰκών· τοῦτο γὰρ ἐστ' ἐ*]*μ φθιμένων νομίμοις.*

Temptavit Kaibel. — Litterae Ionicae vulgares.

---

145. *Tabula marmoris Pentelici Piraeei reperta; nunc exstat in hortis Meletopuli.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3037, Kaibel Ep. Gr. 56, Koehler CIA. II. 3839, Cougny Anth. Pal. III. 2. 136.

Καλλιστώ.
Σῶμα σὸν ἐν κόλποις, Καλλιστοῖ, γαῖα καλύπτει,
σῆς δὲ (ἀ)ρετῆς μνήμην σοῖσι φίλοις ἔλιπες.
Εὐκολίνη.

Litterae Ionicae vulgares.

---

146. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici cum aetomate.* Exscripsit in Barbaceo Koehler et ed. CIA. II. 3853.

. . . . . .
. . . . . *εἵνε*]*κα σωφροσύνη*[*ς τ᾽ ἀρετῆς τε*].
Κ[*λ* . . . . . .

Temptavi. — Litterae Ionicae vulgares.

---

147. Piraeei in museo; *tabella marmoris Pentelici cum fastigio sculpto et anaglypho,* quo mulier sedens marito dextram porrigens repraesentatur. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3125, Kaibel Ep. Gr. 79, Koehler CIA. II. 3931, Cougny Anth. Pal. III. 2. 608.

Χαῖρε τάφος Μελίτης· χρηστὴ γυνὴ ἐνθάδε κεῖται·
φιλοῦντα ἀντιφιλοῦσα τὸν ἄνδρα Ὀνήσιμον ἧσθα κρατίστη.
τοιγαροῦν ποθεῖ θανοῦσάν σε, ἧσθα γὰρ χρηστὴ γυνή. —
καὶ σὺ χαῖρε, φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμοὺς φίλει.

Epigramma et metri insolentia (2 vers. hexam. et 2 troch. septen. catal.) *et inconcinno genere dicendi insigne.* (Kaibel) — V. 2 *φιλοῦντα* corrumpit metrum; cf. quae adnotavi ad n. s. n. 89. Vs. 3. 4 qui et sententia et metro priores duos valde superant, ex praeclaro quodam poeta desumptos esse conicit Haeberlin Wochenschr. f. kl. Phil. V. 1888 No. 40. p. 1221. — Litterae Ionicae vulgares.

---

148. *Tabula marmoris Pentelici cum aetomate reperta ad S. Trinitatem;* nunc in museo centrali. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3151, Kaibel Ep. Gr. 95, Koehler CIA. II. 3959, Cougny Anth. Pal. III. 2. 688.

Μινακὼ Λίβυος χρηστή.

Εἴ τις ὅλως γέγονεν χρηστὴ γυνή, ἥδ' ἐγώ εἰμ[ι]
πρός τε δικαιοσύ[ν]ην καὶ τοῖς ἄλλοισιν ἅπασιν·
οὖσα δὲ τοιαύτη χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι
οὔτε παρ' ὧν ὤιμην οὔτε ἀπὸ δαιμονίου
5 . . . . . *ος ἀπὸ μητρὸς ἐμῆς καὶ πατρὸς ἄπιμι·*
[σιγῆι δὲ κρύ]πτω, οἵας χάριτάς μοι ἀπέδ[ω]κα(ν)·
[ἀνθ' ὧν ἤμελλον π]αρὰ τῶν παίδων κομίσεσθαι

V. 3 syllabae alterius vocis *δικαίαν* diphthongus correpta est; cfr. n. s. n. 340. 1 *Ἰστιαιεύς*, n. 196. 2 *Ἀγασικλεῖος*, n. 357. 6 *εὐσεβείας*, n. 209. 1 *ἐπο]ίησεν*, n, 322[b] *ἐξεποίησ'*, n. 400 *ἐπ[ο]ίησεν*, n. 348. 1 *υἱὸς*. — V. 5 Herwerden Stud. crit. p. 57 suspicatur: [*νῦν δ' Ἀϊδ*]*όσ(δ)' ἀπὸ*, quod tamen litterarum vestigiis minus convenit. — Vs. 6. 7 temptavit Kaibel; Herwerden ib. v. 6 [*παῖδες* sive [*παῖδας δὲ κρύ*]*πτω* et v. 7 [*τοίας μέλλουσιν π*]*αρὰ* adnotans *defuncta mulier quae et a parentibus et a liberis suis iniuriis sese affectam esse significat, hos similia a suis ipsorum liberis experturos esse sperat.* De hiatu inter *κρύπτω* et *οἵας* cf. n. 3. 2. — Litterae Ionicae vulgares; notandum v. 5 *ἄπιμι*.

149. *Tabula vel cippus marmoris Pentelici; superficies lapidis, qui in arce repertus esse perhibetur, detritaest.* Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 930, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3498, Kaibel Ep. Gr. 80, Koehler CIA. II. 4297, Cougny Anth. Pal. III. 2. 211.

[*Ἀ*]*θάνατος φιλία σῆς ψυχ*[*ῆ*]*ς* [*ἐ*]*στι παρ' ἀνδ*[*ρὶ*]

Sequuntur quattuor versus de quibus nihil fere legi potest — Litterae Ionicae vulgares.

150. *Fragmentum epistylii marmoris Pentelici repertum ad S. Trinitatem.* Ed. Koehler CIA. II. 4299.

Ἄξιον εὐλ[ογίας καὶ ἐπαίνων ἐνθάδε κεύθει]
χθὼν ἀρε[τῆς καὶ σωφροσύνης πρὸς τέρμα μολόντα],
ὅμ ποτε ἀ . . . . . .
οὐχ ὅσι[ον . . . . . .

Vs. 1. 2 temptavi. — Litterae Ionicae vulgares.

---

151. Tabula marmoris Pentelici in Attica reperta; nunc in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3481, Koehler CIA. II. 4300.

Μνῆμα τό[δ' εὔτυκ]τον θνητ[ῶν ἡγή]τορος ἀν[δρῶν],
Εὐκτίτο[υ, ὃν θάνα]τος ἑξαν[ιόντα πλα]νῶν
βλαψίφ[ρων ἔκιχ', ἤ]σχαλ[λ . . . . . .
. . . . . .

Haec supplementa profert Allen Gr. versific. of inscr. p. 180 n. XLI, sed dubitanter. — Litterae tituli *στοιχηδὸν* incisi Ionicae vulgares.

---

152. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici Piraeeo Athenas translatum.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* add. 3500*β* p. 451, Kaibel Ep. Gr. 68, Koehler CIA. II. 4301.

Ὄ(λ)βιον εὐγήρων ἄνοσ[ον καλὸν εὔτεκνον ἐσθλὸν]
τύμβος ὅδ' εὐθάν[ατον κρύπτει Ἀριστόβιον.]

Titulum temptavit coll. Herod. I. 32 Th. Gomperz in litteris ad Koehlerum datis; cf. idem Arch.- epigr. Mitth. X. 1886 p. 41 sq. *Adiectivum εὐθάνατος mortis epitheton est Menandro Athen. p. 549 C, quo titulus vix antiquior.* (Kaibel) — Litterae Ionicae vulgares.

---

153. *Marmor Hymettium repertum prope Athenas in regione quae Βάθια dicitur.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3499, Kaibel Ep. Gr. 55, Koehler, qui exscripsit ad museum centrale, CIA. II. 4302.

Πα[τρὶ . . . . .]ἠδὲ Φιλ[ίννηι]
[μητρὶ . . . . .]ἡλικί[αν] προλιπών·
σω[φροσύνη]ς δὲ ἀρετῆς τε [πρόφρ]ων τόδε τεῦξε πατήρ σοι
μνημεῖον θνητοῖς πᾶσιν ὁρᾶν φανερόν.

V. 1 restituerunt Kumanudes et Kaibel; v. 2 supplevit Koehler; v. 3 *σωφροσύνης* invenit Kumanudes; *πρόφρων* coniecit Kaibel. — Litterae Ionicae vulgares.

---

154. *Basis Pentelica monumenti sepulcralis a sinistra mutila, reperta prope Rhamnunta.* Edd. Lolling Ath. Mitth. IV. 1879 p. 282, Koehler CIA. II. 4303.

[Τρισσῶν δὴ στε]ίχων ἀτραπόν, ξένε, φράζεο σῆμα
[αὐτοκασ]ιγνήτων, οἳ γενεὴν ἔλιπον·
[ὧν ἄρ' ἐγὼ]ν [ἔμ]ολ[ο]ν πύματος βασίλεια Ἀίδαο
[ἐν γήρ]α(ι) λιπαρῶι θυμὸν ἀποπρολιπών.

Vs. 1—3 supplevit Allen Gr. versific. of inscript. p. 179 n. XXXVII; v. 1 *δοιῶν* Haeberlin W. f. kl. Philol. 1888 p. 1223, verum adversatur v. 3 *πύματος*. V. 4 supplevit Haeberlin (ib. cfr. Odyss. *λ*. 136, *τ*. 138, *ψ*. 283, Pind. N. VII. 99, n. 195. 1 *γήραϊ . . . λιπὼν βίον*); Allen coniecit *ἐν βίωι ἁ λιπαρῶι*, sed nihil est *ἁ* hoc loco versusque sententia minus placet. — Litterae Ionicae vulgares.

---

155. *Fragmentum marmoris Pentelici* Athenis in arce repertum. Edd. Rangabé Ant. Hellén. II. 2214, Pittakes Ἐφημ. 2807, Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 3495, Koehler CIA. II. 4304.

. . . . . .
. . . . *ασι.ενσσα* . . . . . .
. . . . *ισιδὲπένθος ἐ* . . . .
. . . *τ]άτην ἔλιπον.*
vacat.

Fortasse coniceceris: v. 3 *πα]ισὶ δὲ πένθος ἔ[θηκα* et v. 4 *[τὴν δ' ἄλοχον σεμνὴν οἰκτροτ]άτην ἔλιπον.* — Litterae Ionicae vulgares.

---

156. Athenis, in arce; *angulus dexter superior tabulae marmoris Pentelici cum aetomate.* Edd. Rangabé Ant. Hellén. 2213, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3494, Koehler CIA. II. 4305.

. . . . . *γι κάλυψεν*
. . . . . *δε]ιξαμένην.*

Litterae Ionicae vulgares.

---

157. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici;* nunc in Barbaceo. Ed. Koehler CIA. II. 4306.

. . . . . *ινα καλυπτε φ* . . . . . .
. . . . . *γνώμην οὐδὲ φύ[σιν* . . . . . .
. . . . . *ψ]εύδομαι ὧν γεγρ[α* . . . . .
. . . . . *κ]αλύψω καὶ γυνὴ ειτα* . . . .
5 . . . . . *ἑ]νη φθιμένων εἰς δῶ[μα* . . .

Litterae Ionicae vulgares.

---

158. *Tabulae marmoris Pentelici fragmentum Athenis repertum,* nunc in museo societatis archaeologicae. Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3500, Kaibel Ep. Gr. 85, Koehler CIA. II. 4309.

a [*Δωροθέου καὶ μη]τρ[ὶ φίλ]ηι καὶ πατρὶ [ποθεινοῦ*]
[*πα]ιδὸς τύμβον ὁρᾶν τόνδε πρό[σελθε, φίλε*].

b *Ἤσκουν μὲν τὸ δίκαιον ἐμιμού[μην τε τὸ καλόν*],
ἐν τῶι δ' ἐκτελέσαι λείπομα[ι οὐ δι' ἐμέ].
5 *μοῖρα γὰρ οὐκ εἴασ', ἔστησ[ε δὲ τέρμα κελεύθωι*]·
ἐν τριάκοντ' ἔτεσιν κ[άτθανον ὠκύμορος].

Supplevit Kaibel, nisi quod v. 2 *παιδός* et v. 3 *ἐμιμούμην* iam restituit Kumanudes et v. 1. *φίληι ποθεινοῦ* pro *φίλης ποθεινῆς* correxit Koehler; nomen proprium adiecit exempli gratia Gutscher Gr. Grabschr. I. p. 27. — Litterae Ionicae vulgares.

---

159. Fragmentum tabulae marmoris Pentelici Athenis repertum; ad museum centrale exscripsit Koehler et edidit CIA. II. 4310.

. . . . . *Μ]οῖραι τελέενθ'* . . . . .
. . . . . *πων γῆ κατέχει φθιμε[ν* . . .]

Litterae Ionicae vulgares.

---

160. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici; in parte superiore tabulae anaglyphum sculptum fuit.* Edd. Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3490, Koehler CIA. II. 4311.

. . . . . *ὃ] μὲν ἤνδανεν, οἷς χρῆν·*
. . . . . *ἀγαθ]όν.*

Litterae Ionicae vulgares.

---

161. Fragmentum vasis sepulcralis marmoris albi; inter Elgini marmora musei Britannici. Anaglyphum repraesentat militem iuvenem seni valedicentem. Edd. Boeckh CIG. 1041, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3486, Hicks Anc. gr. inscr. of the Brit. Mus. I. 132 p. 158, Koehler CIA. II. 4312.

. . . . . *ον Ἑ[ρμ]οτίων* (?) . . . .
. . . . . *σο]φία[ν] δ' ἔτ' ἔχειν*
ε . . . . . *πατρὸς ἡνίκα τέγ[ξ]η[ι]*
. . . . . *ων ἔτυχεν.*

V. 1 temptavit Koehler; v. 2 supplevit Allen Gr. versific of inscr. p. 179; v. 3 restituit Hicks (sc *δάκρυα*). — Litterae Ionicae vulgares; Ε pro *ει* scriptum in *ἔχεν*.

---

162. *Frustum marmoris Pentelici, a parte superiore margo integer esse videbatur; repertum esse dicitur subter Propylaea.* Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 1091, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3483, Kaibel Ep. Gr. 31, Koehler CIA. II. 4314.

[Αἰχμῆι τόνδε θαν]όντα δορὸς κλ[υτὸν υἷα Φιλίππου]
[Ἀνδρομένην κ]ρύπτει χθόνιο[ς τάφος ἐνθάδε γαίας].

Titulum sic fere fuisse coniecit Kaibel; nomina exempli causa inseruit Gutscher Gr. Grabschr. I. p. 33; v. 2 ἐνθάδε γαίας ipse addidi; Haeberlin qui offendit in χθόνιος et ἐνθάδε γαίας mavult ὄλβιον ἄνδρα sim. — Litterae Ionicae vulgares.

---

163. *Fragmentum aetomatis marmoris Pentelici Athenis repertum.* Edd. Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 3488, Koehler CIA. II. 4315.

. . . . ος ἔσχε κλυ . . . ν . . . . . .
. . . . λε]ιπομε[ν . . . . . .

Litterae Ionicae vulgares.

---

164. *Basis (?) marmoris Pentelici; Piraeei in via Καποδιστρίου in domo privata.* Edd. Kumanudes Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 3497, Koehler CIA. II. 4317.

. . . . . παν]τοδαπὸς τελέσαντα
. . . . . ἐν]θάδε γῆ κατέχει.

Ectypon publici iuris factum non est.

---

165. *Fragmenta duo marmoris Pentelici cum parte inferiore anaglyphi;* nunc in Barbaceo. Edd. Kaibel Ep. Gr. 59, Koehler CIA. II. 4319, Cougny Anth. Pal. III. 2. 138.

— — — — — — — — — — — —
[σῆ]ς δ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύν[η]ς μνημεῖον ἅπασιν
[λείπε]ις οἰκ(τ)ρὰ παθὼν μοίρας ὕπο δαίμονος ἐχθροῦ.

Supplevit et correxit Kaibel Bull. dell' inst. 1874 p. 170. — Supra hos versus anaglyphum fuit et supra hanc imaginem ad minimum unum hexametrum olim scriptum fuisse intellexit Kaibel. — Litterae Ionicae vulgares.

---

166. *Fragmentum stelae marmoris Pentelici*; nunc in Barbaceo. Ed. Koehler CIA. II. 4320.

. . . . . τ]όδε σῆμ' ἀγαθῆς, ἣ πᾶσι [ποθεινὴ]
[σ]ωφροσύνης ἀρε[τῆς θ' εἵνεκα καὶ σ]οφίας.

Supplementa sunt Koehleri, nisi quod v. 2 pro *οὕνεκα* scripsi *εἵνεκα*; nam etiamsi coniunctionem *οὕνεκα* pro praepositione nonnumquam usurpatam esse exemplis probari potest, tamen melius mihi videtur in supplementis vulgarem sermonis Graeci usum sequi. — Litterae Ionicae vulgares.

---

167. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici; exstat in arce.* Exscripsit Koehler et ed. CIA. II. 4320[b] add. p. 356.

— — — — — — — — — — — —
. . . . . *κυβερνήτην δ* . . . . . .

Litterae Ionicae vulgares.

---

168. *Frustum marmoris Hymettii* Athenis in arce repertum. Edd. Rangabé Ant. Hellén. II. 2212, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 3496, Kaibel Ep. Gr. 98, Dittenberger CIA. III. 1316, Koehler CIA. II. 4316.

— — — — — — — — — — — —
. . . . . *ὅ*[*τι*] *μο*[*ῖραν*]
[*ἀρκεῖν οὐκ ἐ*]*δάη Πιερὶς* [*οἶσι φίλοις*]·
[*τρισσάκι δ' ἐκτελ*]*έσας δέκ*[*ατον ζωῆς λυκάβαντα*]
[*οἰχόμενος κ*]*ατέχει Φερ*[*σεφόνης θάλαμον*].

Temptavit Kaibel. — Litterae Ionicae vulgares; *titulus, siquidem adcurate exscripsi, saeculo tertio certe non est recentior.* (Koehler)

---

169. *Στέγη μεγάλου μνημείου ἐν σχήματι ναΐσκου, ἐκ πεντ. μαρμάρου, τεθραυσμένη πρὸς τῷ δεξιῷ ἄκρῳ . . . . Ἡ πρὸς ἀριστερὰ ἐπιγραφὴ* b *προσετέθη μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου.* Ed. Staes *Δελτ. ἀρχ.* 1889 p. 157.

a

Κλεαγόρα Φιλέου Μελ[*ιτέως*].

Εἰς φῶς παῖδ' ἀνάγουσα βίου φάος ἤν[*υσεν αὐτὴ*]
Κλεαγόρα, πλείστης σωφροσύνης [*μέτοχος*]·
ὥστε γονεῦσιν πένθος ἀγήρατον [*καταλείπειν*].
ἐσθλῶν [*γὰρ φθιμένων οὐκ ἀπόλωλ' ἀρετή*].

b

Φιλέας Φιλάγρου Μελιτεύς.

Vs. 1 - 3 supplevit Hiller Berl. philol. Wochenschr. 1890 p. 234; v. 4 temptavi cfr. Tyrt. fragm. 9. 14. — De nomine proprio versum alterum violante cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — De litterarum formis nihil dicitur, ita ut de tituli huius aetate certi quidquam proferre nequeam.

II. Reliqua.

170. In occidentali Delphorum parte non multum ab ecclesia *τοῦ Ἁγίου Ἠλίου* lapis calcidarius inversa positura muro immissus. Ed. I. Schmidt Ath. Mitth. V. 1880 p. 198 sq.

. . . . . *τόδε σῆμα πατὴρ ἀνέθηκε Κ* . . . .
[*εἰς Ἀίδαν τὸν ἔπεμψε θοῶι νέ*]*ον ἄμπυκι Μοῖρα.*

Temptavit Schmidt. — Litterae vulgares; ad initium fere quarti saeculi pertinere titulum censet Schmidt.

---

171. *Tabula magna marmorea. Dimidia pars superior planiciei anticae scriptura vacat; in inferiore dimidia parte titulus. Thebis in museo.* Ed. Kaibel Herm. VIII. p. 422 et Ep. Gr. 488 (Cougny Anth. Pal. III. 2. 25). Ex exscriptione Lollingii Dittenberger IGS. I. 2531.

Σοῦ μὲν δὴ πατρὶς δήν, Κερκίνε, Φοξίου υἱέ,
Πυντιὰς Ἡράκλει᾽ ἕξει ἄχος φθιμένου,
ἣμ [*ποθέ*]*ων ἐγ χερσὶ φίλων θ*[*άνες· οὔ*]*ποτ᾽ ἐπαίνου*
[*λησόμ*]*εθ᾽. ἦ μάλα γὰρ* [*σὴν φ*]*ύσιν ἠγασάμην.*
. . . . *ανδρος.*

Kaibel Tanagrae haud inepte inscriptionem tribuit, *quia Tanagraei olim cum Megarensibus Heracleam coloniam condiderunt faciliusque Cercini apud Tanagraeos amicos obitus explicatur (Paus. V. 26. 7).* — V. 3 supplevit Dittenberger Comment. E. Curtio obl. p. 289 et Ind. schol. Hal. 1885|6 p. IX; Kaibel

proposuerat: ἡμ[ετέρ]ων ἐγ χερσὶ φίλων· ὅ[θεν οὔ]ποτ' ἐπαίνου. V. 4 [λησύμ]εθ' invenit Leo apud Kaibelium: [σὴν φ]ύσιν Kaibel. Amici qui Cercinum sepeliverunt et ipsi Heracleae Ponticae oriundi fuisse videntur; hinc Ionicum et dicendi et scribendi genus explicandum. — Litterae Ionicae vulgares praeter Ν; *O* pro *ου* scriptum. Dittenberger recte titulum medio saeculo quarto non recentiorem existimat.

---

172. Arcesinae, in promunturio insulae Amorgi. Edd. post alios Boeckh CIG. II. 2264ᵛ add. p. 1037, Kaibel Ep. Gr. 219, Cougny Anth. Pal. III. 2. 533.

Κλεομάνδρου τόδε σῆμα, τ[οῦ] ἐν πόντωι κίχε μοῖρα,
δακρυόεν δὲ πόλει πένθος ἔθηκε θανών.

V. 1 de *Κλεομάνδρου* cf. n. 7. 2; lapis habet *ΤΩ*; *τοῦ* Keil ad Ross. Arch. Aufs. II. 648; *τὸν* Ross ib.; *τῶι* Boeckh. — Litterae vulgares; *O* pro *ου* scriptum. Titulus quarti saeculi esse videtur.

---

173. Lapis marmoreus in insula Amorgo repertus. Ed. ex apographo Ioannidis Constantinopolitani Henzen Ann. dell' Inst. 1864 p. 102 sq., inde Kaibel Ep. Gr. 220.

Οἰνόβιος Δίωνος ἀποφθιμένου τόδ' ἀώρου
μνῆμ' ἔσ[τησεν]· ὁρᾶν δ'ἡλικίην παρέχει.

Versum alterum supplevit Kaibel, recte intellegens Ioannidem post *εσ* lacunam indicare oblitum esse; Henzen voluit *ἐσορᾶν · . . . δ'ἡλικίην*. — Nomen *Δίωνος* versum violat, cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Litterae vulgares; *O* pro *ου* scriptum. Titulus ad quartum saeculum pertinere videtur.

---

174. Inter marmora Elginiana in museo Britannico; ubi repertus sit titulus, ignoratur. Edd. post alios Boeckh CIG. 3648, inde Kaibel Ep. Gr. 86, Cougny Anth. Pal. III. 2. 49.

Διειτρέφης Ζωίλου Παριηνὸς στρατιώτης.
Δημοφῶν Μητροδώρου Παριηνὸς στρατιώτης.

Μνῆμα φίλη μήτηρ με Λιειτρέφει ἐνθάδ' ἔθηκεν
καὶ Περικλεῖ φθιμένοιν Μητρίχη αἰνόμορος·
Ἀγνῆς τ' ἐνθάδε οἱ θυγάτηρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
μο[ῖ]ρ[α]ν Δημοφόων, τῆς μέτα πᾶσι βροτοῖς.

Boeckh titulum Parianis adiecit, quia defuncti Paro exorti dicuntur; sed ob eam ipsam causam verisimile non est sepulcrum fuisse in insula Paro exstructum, quia ibi patriam addere supervacaneum erat. Qua re perspecta matrem Metrichen cum filiis Athenas migrasse Kaibel putat; sed res valde incerta. — Hiatus qui exstat v. 3 inter *ἐνθάδε* et *οἱ* eo excusatur, quod in initio vocis alterius digamma excidit. Cf. n. 186. 5 *τοῦτο δέ οἱ*, 329. 9. *ἀθάνατο[ί] οἱ ἀπεμν[ή]σαντο*, n. 344. 3. *ὅσσα ἐώργει.* — De *Ἀγνῆς* cf. n. 7. 2. — Litterae vulgares; ***O*** pro *ου* scriptum; ***E*** pro *ει*; interpunctionis nota: in nominibus supra epigramma scriptis ad singula distinguenda adhibita.

---

175. Lapis Orei repertus. Ex Papasliotis apographo Arch. Zeitg. 1856 p. 270, Kaibel Ep. Gr. 209, Cougny Anth. Pal. III. 2. 149.

Πολλά σε ἔπαινος ἐπευκλέισεν νεότητος ἐν ἀκμῆι
παῖδα μὲν ὄντα νέον κοσμιότητι τρόπων·
ἥβηι δὲ αὐξηθέντα νόμων πατρίων θεραπεία[ι],
ἐν συνό[δοις] ὅ[τ'] Ἄρης ἀντιπάλους συνάγοι,
5 *ἱππομαχοῦντα· ἀρετῆι γὰρ ἐτόλμησας στεφανῶσαι*
πατρίδα καὶ προγόνους· μνῆμα δὲ σῆς ἀρετῆς
στ[ῆσε] πατὴρ Θεο[κλ]ῆς, ἀειμνήστοισ(ι) δὲ ἐπαίνοις
κόσμησε ἥδε πόλις καὶ κατὰ γῆς φθίμενον.

V. 4 Papasliotis exscripsit *συνολωδεοδαρης*; temptavit Nauck *συνό[λῳ δ'] ὅ[τ'] Ἄρης*, melius Kaibel *συνό[δοις] ὅ[τ'] Ἄρης*; fortasse neutrum verum. — V. 7 Papasliotis *θεο . . . δης* exscripsit et coniecit *Θεό[δωρος]*; Nauck peius *θεο[ει]δ[έ]ς*; fortasse scribendum cum Kaibelio *Θεο[κλ]ῆς*. — *ἀειμνήστοισι* correxit Nauck, Papasliotis exscripsit *ἀειμνήστοις δὲ*. — Titulus *quarti saeculi si quidem non erratum est in ἱππο-*

μαχῶντα v. 5; sic enim legendum esse vidit Baumeister recte negans Ἱππομάχων Graecum nomen esse. (Kaibel)

---

176. Tabula marmoris albi Citii reperta, nunc in museo Luparensi; exhibet titulum bilinguem Graecum et Phoenicium. Edd. Lebas-Waddington Voy. arch. III. 2741, Renan Corp. inscr. Sem. I. 45 tab. VIII.

Titulus Graecus:

[*Ξά*]*νθιος* [*ἐκ*] *Λυκίης* [*Λι*]*μύρνος ἐνθάδε κεῖμαι*
ἀνὴρ [*ἐ*]*κπωματοποιός.*

Sequitur titulus Phoenicius, quem Renan ita vertit:

Limyrinus Lycius, fabricator urceorum, [ipse (est) in domo] hac.

Renan vidit unum hexametrum perfici in inscriptione Graeca desinentem in verba *ἐνθάδε κεῖμαι*; nec obstare, quod *νος* syllaba brevis esset, quandoquidem hi poetastri in prosodiam peccare solerent (cfr. n. s. n. 26, ubi versus nomine proprio corruptos collegi); verba *ἀνὴρ ἐκπωματοποιός* et ipsa in hexametrum cadere. — Litterae vulgares; quarto saeculo adscribit titulum Waddington.

---

177. Lapis quadratus Spartae repertus, ubi domini Chrysokakis cuiusdam inaedificatus erat. Edd. Roehl Athen. Mitth. I. 1876 p. 233, Kaibel Ep. Gr. 471ᵃ add. p. 527.

[*Αἰνετίδαν με χθὼν Πολυαινέτ*]*ου εἶλε Κόρινθος*
[*ἀνίχ' ὑπὲρ Σπάρτας ἐν συ*]*νόδοις ὀλόμαν,*
[*ἅ μοι μνᾶμ' ἐπέθηκε· πατ*]*ρὶς δέ μοί ἐστιν Ὀρειοί.*
[*ζαλωτὸς δ' ἔσομαι τοῖς ἐπι*]*γινομένοις.*

Temptavit Kaibel. *Ὀρειοί* patria defuncti adhuc ignota. — Litterae vulgares; litterarum indicio et scriptura *ἐπιγινομένοις* fretus Roehl titulum alteri quarti saeculi parti tribuit. De *ἐπιγινομένοις* cfr. G. Meyer Gr. Gr. ² p. 270, Meisterhans Gr. d. att. Inschr. ² p. 58 sq., Kuehner-Blass Gr. Gr. I³ p. 284.

---

178. Golgis in vico Athienu sub anaglypho. Edd. Deecke Dial. Inschr. I. n. 71 p. 33sq., Meister Gr. Dial. II. p. 159 et p. 201, O. Hoffmann Gr. Dial. I. p. 79 n. 146.

Meister temptavit:

Ἐγὼ ἦμ(ι) Ἀριστοκρέτης κά
μεν ἔστασαν [κα]οίγνητοι
μεμνάμένοι εὐϝεργεσίας
τάς παι εὖ ποτ(ε) ἔϝερξα.

O. Hoffmann vult:

Ἐγὼ ἐμὶ Ἀριστοκρέτης κά μεν ἔστασαν [κα]σίγνητοι
μεμνᾰμένοι εὐϝεργεσίας, τάς παι εὖ ποτε ἔϝερξα.

De lectione huius tituli nihil efficere possum; de aetate id dici potest inscriptionem inter saeculum septimum et quartum a. Chr. n. incisam esse.

---

179. Thebis in scala septentrionali ecclesiae S. Georgii; sinistra pars continet inscriptionem quam edd. Kumanudes *Ἀθην.* III. 1874 p. 478, Foucart Rev. archéol. 1875 I. 110, Kaibel Ep. Gr. 492 coll. praef. p. XIV, Meister Dial. Inschr. I. 711, Loewy Inschr. gr. Bildh. 93ᵃ, Cougny Anth. Pal. III. 2. 218, Dittenberger IGS. I. 2532.

Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ[ῶν ἐπ]ινοί[α]ις,
ἀλλὰ τύχη κρείσσων ἐλπίδος ἐ[ξ]εφάνη,
ἣ καὶ Τιμοκλέην Ἀσωπίχου ἠφάνισ' υἱὸν
πρόσθε πρὶν ἐνδείξασθ' ἔργα πρέποντα φύσει·
5 *ὃς Βασίλεια Διὸς καὶ ἐν Ἡρακλέους τρισ(ὶ)ν ἄθλοις*
ἵπποις νικήσας δώματ' ἐπηγλάισεν.

Πολύκλειτος ἐπόεισε.

Restituerunt Kumanudes et Foucart. — V. 5 *regalia Iovis*

Thebis instituta erant post Leuctrensem victoriam Triphonio quod quidem finxisse videtur Epaminondas iubente; *cfr. Diod. Sic. XV. 53. 4: προστέταχεν ὁ θεὸς αὐτοῖς, ὅταν ἐν Λεύκτροις νικήσωσιν, ἀγῶνα τιθέναι Διὶ βασιλεῖ στεφανίτην.* (Cougny) Lapis habet ΤΡΙΣΕΝΑΘΛΟΙΣ, sed plerique editores iure praepositione *ἐν* bis repetita offenderunt. Leo apud Kaibelium proponit *τρισ(ὶ)ν ἄθλοις*, id quod repetivit Herwerden Stud. crit. p. 30 interpretatus *in ternis ludis Herculensibus*; Leonis emendationem recepit Dittenberger. *τρὶς ἐνάθλοις* scribit Foucart, at non adiectivo, sed substantivo opus esse hic recte ipse adnotat. Kaibel coniecit *ἔ(τ)' Ἡρακλέους τρὶς ἐν ἄθλοις.* — Titulus dedicatorius sermone epico, inscriptio artificis dialecto Boeotica concepta est. Artifex huius monumenti erat Polycletus minor, ad quem referendum est etiam n. s. n. 380. Titulus igitur altera saeculi quarti parte exaratus est, sed accuratius nostrae inscriptionis aetatis indicium fortasse inde habemus, quod monumentum post victoriam Leuctrensem (a. 371 a. Chr. n.) et ante Thebas a. 335 a. Chr. n. ab Alexandro Magno dirutas erectum esse videtur. Dittenberger scripturae ratione inductus tertium Polycletum praeter duos illos antiquiores artifices cognomines statuit et nostram inscriptionem post Thebas a Cassandro restitutas (a. 316 a. Chr.) incisam esse censet. — Litterae vulgares praeter Ξ, Ν et Ν, omicron et theta paullo minoris moduli.

---

180. Thebis in museo tabula lapidis nigri, infra defracta. Edd. Haussoullier Bull. de corresp. Hellén. III. 1879 p. 387, Cougny Anth. Pal. III. 2. 27; ex exscriptione Lollingii Dittenberger IGS. I. 2534.

Ἀρίστων.

Ἦ μάλα δή σε φίλως ὑπεδέξατο γαῖα ὑπὸ κόλπους
ὄλβιον αἰῶνος μᾶκος ἀμειψάμενο[ν]·
καὶ σοί γε ὡραία χάρις ἤλυ[θεν α]ὖτη, Ἀρίστων,
λ[υγρ]οῦ [ἐλευθ]ερίαν τοῦδ' ἐσιδ[όντι βίου].

Versus secundum et tertium restituit Haussoullier, versum

quartum Dittenberger putans hic illud beneficium praedicari, quod a vitae curis atque malis, quibus sub illam ipsam aetatem cives affecti erant, tempestiva morte liberatus esset. — Litterae vulgares, at Ν Ξ, omicron paullo minoris quam reliquae mensurae; *extremae litterarum hastae paullulum dilatatae et profundius incisae . . . . titulum sub finem quarti a. Chr. n. saeculi aut tertii initio exaratum existimaverim.* (Dittenberger)

---

181. *Thebis in ecclesia Panagiae . . . . nunc aut latet aut periit.* Edd. Rangabé Ant. Hellén. II. 2247; ex Rossii apographo Keil Syll. inscr. Boeot. p. 174 n. LXIII; melius Lebas Voy. arch. II. 553; inde Kaibel Ep. Gr. 489, Cougny Anth. Pal. III. 2. 128, Dittenberger IGS. I. 2536.

a [Ὃν μεγάλ' αὐχή]σασα πατρὶς Θήβη ποτ' ἐώ[λπει]
πρωτεύσειμ πάσης Ἑλλάδος εἰς ἀρετήν,
πρὶν διάνοιαν τέρμα λαβεῖν, βίον, ὦι κε[χάρητο],
ὤλ[εσεν ἢ φ]θονερὰ τ[οῖς ἀ]γαθοῖσι τύχ[η].
5 . . . . . οχων ἔθα[ν]εν Διογείτον[ος υἱός],
[ἐν πολέμωι, κοσμ]έωγ γῆς πατρίας δύναμιν.

b . . . . . οἰκείαι γνώμηι Θηβαῖος ἔτε[υξεν].

V. 1 supplevit et correxit Wilamowitz ap. Kaibelium; hic addidit voci ἐώλπει digamma; *sed haec lectio etsi a ratione palaeographica nonnihil commendationis habet, tamen reicienda est, quia epigramma sermone Attico compositum est.* (Dittenberger) V. 3 κεχάρητο invenit Wilamowitz. Vs. 4—6 restituit Keil; v. 6 ab initio fuisse potest etiam ἐν προμάχοις. De vocis κοσμ]έωγ synizesi cf. n. 7. 2. — Initium versus septimi Herwerden Stud. crit p. 24 si certum sit primam nominis proprii litteram fuisse ny explere vult verbo Ν[ικίας]. — Litterae vulgares praeter Ν. *Quarto a. Chr. n. saeculo haud improbabiliter tribuit Kaibelius, etsi cur negemus etiam initio tertii exaratum esse posse nulla est causa.* (Dittenberger)

---

182. Tabula marmoris albi iuxta portam ecclesiolae S.

Pacis prope vicum Xylokeratidi in insula Amorgo inaedificata. Ed. Duemmler Ath. Mitth. XI. 1886 p. 106.

Νύμφη . . . . . ειο . . . . . .
σῆς δὲ ἀρετῆς ἐπίδηλα ἀ[π]οφω . . . . . .
μνῆμα ἔστησεν τόδε.

Sententia et indoles epigrammatis obscura. — De ny in *ἔστησεν τόδε* falso addito cfr. n. 12. 1. — Litterae vulgares. Duemmler titulum quarto saeculo tribuit.

---

183. Tabula marmoris Parii Citii reperta, nunc in museo Britannico. Edd. post alios Boeckh CIG. 2613, inde Kaibel Ep. Gr. 255, Cougny Anth. Pal. III. 2. 151; accuratius Newton Anc. gr. inscr. in the Brit. Mus. II. 389.

Κρήτα μὲν πατρίς μου, ὁδοιπόρε· τίκτε δὲ μάτηρ
Νικώ, Σωσειάναξ δ' ἦ[ε]ν ἐμὸς γενέτας·
Πραξαγόρας δ' ὄνομ' ἔσχον ἐπικλεές, ὃν πρὶν ἐπ' ἀνδρῶν
θήκατο Λαγείδας κοίρανος ἡγεμόνα.

Vs. 3. 4: *ἡγεμὼν ἐπ' ἀνδρῶν* nomen praefecti militum; cfr. CIG. 2621. — Litterae vulgares. Versu quarto, quo Ptolemaei Lagi filii mentio fit, efficitur, ut titulum initio saeculi tertii exaratum esse putemus.

---

184. *Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ* 1858 *Ἀπριλίου* 1 *εἰς τὴν νῆσον Κέω, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Συμεῶνος.* Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 3248, Kaibel Ep. Gr. 210.

Κομψῆς τόδ' ἐστὶν μνῆμα τῆς . . . . . .

Nomen patris in lapide . . ΚΥΜΟΥ; Bergk Jb. f. klass. Phil. LXXIX. (1859) p. 193 coniecit *Λικυμνίου. Fuit tamen nomen incipiens a Λα-vel Ἀλκ-, litterae* Μ *ex duabus coaluisse videtur, velut* ΔΙ *vel* ΝΙ. (Kaibel) — Litterae vulgares praeter Ν.

---

185. Basis marmoris nigri in aula demarchiae Pharsali, a dextra parte defracta. Ed. Fougères Bull. de corresp. Hellén. XIII. 1889 p. 404.

Εἴσιδε τὸν Νε[ίκη]ς καὶ Ἀμωμήτοιο Φ[ίλιστον]
παῖδα, τὸν εὐεργής, ὦ ξένε, τ[ύμβος ἔχει]·
ὧι τόδε ἀείμναστον μάτηρ μνα[μεῖον ἔθηκε],
πόλλ' ἀδινοῖς δάκρυσιν θρῆνον ὀ[δυραμένη].

Temptavit Fougères. — Litterae vulgares praeter Ξ et ΘΘΩ minore quam reliquae mensura; *d'assez bonne époque.* (Fougères)

---

186. Lapis Smyrnae in septentrionali urbis parte repertus, nunc in museo Smyrnaeo. Edd. Hirschfeld Monatsber. d. Berl. Akad. 1874 p. 727, Kaibel Ep. Gr. 234, Cougny Anth. Pal. III. 2. 166.

Ὀστέα μὲν κρύπτει Τμῶλος νεάτ(α)ισιν ὑπ' ὄχθαις
Ἑρμίου, ὀγκωτὰ δὲ (ἀ)μφιβέβακε κόνις
[τ]ηλεφαής· ξεστὰ δὲ πέτρα καθύπερθε ἀγορεύει
[τ]ὸν νέ(κ)υν ἀφθόγγωι φθεγγομένα στόματι.
5 *τοῦτο δέ οἱ κενέωμα τάφου ποθέοντες ἑταῖροι*
[Σ]μύρνης ἀγχιάλοις χεῦαν ἐπ' ἀιόσιν.

Epigramma perelegans sine ulla bucolica caesura dorico sermone scriptum praeter Σμύρνης patriae vulgarem formam. (Kaibel) — De versus quinti hiatu v. n. s. n. 175. — Litterae vulgares, sed Ν et ΘΩ paullo minoris quam reliquae mensurae.

---

187. Lapis Smyrnae repertus in coemeterio Iudaeorum, nunc in museo Smyrnaeo. Edd. Gelzer Rh. Mus. XXVII. p. 465, Hirschfeld Monatsber. d. Berl. Akad. 1874 p. 727, Kaibel Ep. Gr. 235, Cougny Anth Pal. III. 2. 167.

Χαῖρε, Κρίτων· σοὶ μέν (γ)ε καὶ εἰν Ἀίδαο δό[μοισιν]
ὄντι τεῆς ἀρετῆς οὐχὶ λέλοιπε κλέος·
τοιγάρτοι παίδων σε φίλαι χέρες, ὡς θέμις ἐστί,
κρύψαν, ἐπεὶ γήρως ὄλβιον ἦλθε τέλος.

Finem versus primi suppleverunt Gelzer, Hirschfeld; γε correxit Kaibel, lapis ΤΕ. — Litterae vulgares praeter Ν et ΟΩ minoris moduli.

---

188. Lapis in insula Syro repertus. Edd. Lebas Rev. arch. 1844 I. p. 44. et Voy. arch. II. 1896, Stephanos *Ἀθην.* 1875 p. 659, Kaibel Ep. Gr. 211. Cougny Anth. Pal. III. 2. 171.

Ἐσθλὸν τῆιδ' ἱερῆα καὶ εὐσεβῆ ἀμφικαλύπτει
χθὼν ἥδε Κλειτοφῶντα τὸν Ἐρασισθένου·
στήλην δ' ἔστησεν θυγάτηρ ἐπὶ σήματι τήνδε
αὔξουσα φήμην πατρὸς εὐκλεῆ γραφῆι.

Litterae vulgares praeter Ν.

---

189. Columna alta marmorea, Elateae reperta. Edd. P Paris Bull. de corresp. Hellén. 1886 X. p. 383, Cougny Anth. Pal. III. 2. 173[b] p. 590.

Ἐπὶ Δαμοτίμωι.

Ἦ μάλα δὴ φθίμενόν σε κλυτὰ πατρίς, ἅδε Ἐλάτεια,
καλοῖσι, Δαμότιμε, κυδαίνει λόγοις·
ἐσθλὸς γὰρ καὶ ἄμωμος ἀκ[μα]ῖς ἐνὶ σώφρονος ἥβας
θνήσκεις δαμασθεὶς θυμὸν ὠκείαι νόσωι·
5 *πολλά[κι] δ' ἀμφὶ τεὸν μάτηρ τάφον οἰκτρὸν ἄυσεν*
Δεξὼ στενάζουσα ὀρφανὰν τέκνου χάριν.

Litterae vulgares praeter ΝΞ. Titulus sub finem saeculi quarti aut initio tertii incisus est.

---

190. Basis marmoris caerulii Paphi Cypriorum in aula ecclesiae *Παν. Καθ.* inventa. Edd. Lebas-Waddington Voy. archéol. III. 2802, inde Kaibel Ep. Gr. 254, Cougny Anth. Pal. III. 2. 158; accuratius Oberhummer Muench. Sitzgsber. 1888 p. 334 sqq., Deecke Journ. of hellen. stud. IX. 1888 p. 258 sq.

Ἦν χρόνος, ἡνίκα τόνδε σο[φ]ώτατον Ἑλλὰς ἔκλειζεν
ἰατρῶμ Φαΐδαμ παῖδα Δαμασσαγόρα·
ὃι πα[τρὶς ἦν Τέ]νεδος, πρόγονοι δ' ὄνομαστοὶ ἀπ'[αἴ]ης
ἔκ[γ]ονοι Ἀτρειδᾶν Ἑλλάδος ἁγεμόνων.

Versus tertii initium suppleverunt et Oberhummer et Deecke; Waddigton voluit *Πά[φος ἦν μὲ]ν ἕδος*; idem in fine *ἀπ' αὐτῆς*, Buecheler ap. Kaibelium *ἀπ' ἀλκῆς*; Froehner Phil. Supplem. V. 1888 p. 23 *ἀπ' ἀρχῆς*; Deecke *ἀπ' αἴης*. — Litterae vulgares, sed ΝΓ et Ο paullo minoris quam reliquae mensurae.

---

191. Arcesinae, in promunturio insulae Amorgi. Post alios ed. Boeckh CIG. II. 2264w add., inde Kaibel Ep. Gr. 221, Cougny Anth. Pal. III. 2. 157; ex novo apographo ed. Weil Ath. Mitth. I. 1876 p. 334 adn. (cfr. Kaibel add. p. 519)

Ἐσλὸς ἐὼν Πολ[ύ]ιδος, Ἐχεκρατίδεω φίλος υὸς,
οἶκον ἀμαυρ[ώ]σας ὤλετ' ἄωρος ἐών.

V. 1 de *ἐσλός* cfr. G. Meyer Gr. Gr.[2] § 267 p. 260; de vocis *Ἐχεκρατίδεω* synizesi cf. n. 7. 2. — De nomine proprio versum corrumpente cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Litterae vulgares.

---

192. Tabula marmoris albi, reperta Pheris in coemeterio Turcico. Ed. Lolling Athen. Mitth. VII. 1882 p. 234.

Ἀσταγόραι πατρὶ [Μ]α[γνη]σικλίας ἐπέθεικεν.

Nomen eius qui monumentum erexit temptavit Lolling; idem adnotat postea demum nec tamen multo huic titulo additum esse alterum ex quo cognoscuntur: *ἀπ . . . . . ἔθεικαν μναμμεῖον.* — Hexameter uno pede claudicat; cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 12. — Litterae vulgares.

---

193. Pheris. Edd. Monceaux Bull. de corr. Hellén. VII. 1883 p. 61 n. 15, Cougny Anth. Pal. III. 2. 53e add. p. 590.

Σώιζων μὲν πίστιν, τιμῶν δὲ ἀρ[ετὰν] θάνες ὧδε,
κάλ' Ἰασα[γόρα], πατρίδος ἐκ Τεγέας.

Versum priorem restituit Monceaux, alterum Dittenberger Ep. Misc. in histor. philol. Aufs. f. E. Curtius 1884 p. 301; Monceaux scripserat *Καλ(λ)ία Σα . . . .*; sed lambda semel scriptum

aliquid miri haberet in inscriptione tertii a. Chr. n. saeculi. Nomen proprium *Ἰασαγόρας* invenitur etiam in tit. Larisaeo Ath. Mitth. VII. p. 229. — Litterae vulgares.

---

194. Epistylium marmoreum Pharsali in scalis domus Katranis inaedificatum, undique defractum, nisi quod margo superior servatus est. Ed. G. Fougères Bull. de corresp. Hellén. XIII. 1889 p. 403.

. . . . . π]ρομάχοιο Θίβρωνος
κοινὸ[ν τόνδε] τάφον, δακρυόεντα δόμ[ον]·
[κύδει δ' ἤλλαξα]ν θνητὸν δέμας ἀθανάτω[ι . . .
. . . . . .

Supplevit Fougères. — Litterae vulgares.

---

195. Tabula marmoris albi reperta prope Chalcidem; nunc Chalcide in aula demarchiae. Ed. Lolling Athen. Mitth. X. 1885 p. 283.

Γήραϊ δή, Κλεόνικε, λιπὼν βίον αἰνετὸς ἀστοῖς
κεῖσαι τόνδε μέγαν τύμβον ἐφεσσάμενος,
[Φ]ειδία ἐκγεγαώς· λιπαρὸς δὲ τὸ κλ[εῖ]ος ὀπίσσω
παίδων τε ἀκμαία λείπεται ἁλικία.
Κλεόνικος Φειδίου.

V. 3 lapis ΚΛΙΟΣ; *κλέος* Lolling, *κᾶδος* Allen Gr. versif. of inscr. p. 181 n. XLVIII, *κλεῖος* Herwerden Stud. crit. p. 110. — Litterae vulgares.

---

196. Pheris, in aula demarchiae. Ed. G. Fougères Bull. de corr. Hellén. XIII. 1889 p. 404.

Σωφροσύνης (ἀρ)ετῆς μνημεῖον τοῦτ' ἀνάκειται
Πύῤῥωι Ἀγασικλεῖος παιδὶ καταφθιμένωι·
εἰ δ' ἦν τοὺς ἀγαθοὺς ἀνάγειν, πάλιν ἦλθες ἂν εἰς φῶ[ς],
ἐκπρολιπὼν ἀδύτους Περσεφόνης θαλάμους.

V. 1 lapis exhibet ΜΕΤΗΣ, quod Fougères correxit in

ΑΡΕΤΗΣ, male coniungens *σωφροσύνης* et *ἀρετῆς* cum voce *μνημεῖον*; iure tamen Herwerden Stud. crit. p. 100 si hanc coniecturam probamus alterum genetivum *σωφροσύνης* dependere ex altero *ἀρετῆς* putavit (cf. Kaibel Ep. Gr. 525. 4: *σωφροσύνης ἀρετὴν ἤθεσιν [ἀραμένη]* et n. 384. 5. *σωφροσύνης δ' ἀρετὴν οἶδεν ἐμὸς γαμέτης*). Neque facilis est illa duorum genetivorum coniunctio, verum lenior litterarum commutatio quam in altera coniectura a Herwerdeno prolata, quae mihi quoque in mentem venerat: ΜΕΓΑΛΗΣ. — V. 2 de diphthongi vocis *Ἀγασικλεῖος* ante vocalem correptione cf. quae adnotavi ad n. 148. – Litterae vulgares.

---

197. Rhodi, in horto Constantini Paraskevae reperta basis marmorea. Edd. Holleaux et Diehl Bull. de corr. Hellén. 1885 IX. p. 117, Cougny Anth. Pal. III. 2. 181[b] p. 590.

[*Εἰκόνα Παρμενίδ*]*ος θυγατρὸς σφετέρας με Δαήμων*
[*καὶ Κλεινὼ μ*]*άτηρ μνᾶμ' ἐπὶ παιδὶ θέσαν·*
[*ὑψίστ*]*ου δέ μ' ἔχει τέμενος Διός, ὄ(φ)ρα τ' Ἀπόλλων*
[*τηλ*]*οῦ ἄμειψεν ἑλὼν ἐκ πυρὸς ἀθάνατον.*

5 [*Ε*]*ἰκόνα Παρμενίδος (σ)τᾶσεν θυγατρός μ*[*ε Δαήμων*]
[*κ*]*αὶ Κλεινὼ μάτηρ* [*μνᾶμ' ἐπὶ παιδὶ φίλῃι*].
. *φογ* . . . . . .
. . . . . .

Vs. 1. 2. 5 suppleverunt Holleaux et Diehl. — V. 3 *ὑψίστου* coniecit Herwerden Stud. crit. p. 26; potest tamen etiam aliud Iovis epitheton fuisse, ut *αἰγιόχου* sim. — V. 4 [*τηλ*]*οῦ* proposuit Allen Gr. versific. in inscr. p. 185 n. LXIX, malim [*θνητ*]*οῦ*. Herwerden suspicatur *ο*[*ὖ*] *ῥά* [*μ'*] *Ἀπόλλων* [*οὐ*]-*δὸ*[*ν*] *ἄμειψεν* sine ulla probabilitate. V. 6 ipse temptavi coll. v. 2. — Litterae vulgares.

---

198. *Rhodi, in suburbio, in fragmine marmoris albi.* Edd. Ross Inscr. ined. III. 281 p. 33, Kaibel Ep. Gr. 198.

[*Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγ*]*εινόν, ὅπερ καὶ* (*π*)*ᾶσ*[*ι πρό*]*κειται,*
[*ἀλλὰ πρὶν ἡλικία*]*ς καὶ γονέων πρότερον.*

Notum distichon, cuius hoc longe vetustissimum est exemplum. (Kaibel) — Litterae vulgares.

---

199. Tabula alba marmorea in monasterio Stavro-Myrtou insulae Cypri reperta. Edd. Beaudouin et Pottier Bull. de corr. Hellén. III. 1879 p. 168 sq., Deecke Dial.-Inschr. I. n. 30 p. 19, Cougny Anth. Pal. III. 2. 416.

[*Ἐνθ*]*άδ' ἐγὼ κεῖμαι καί με χ*[*θ*]*ὼν ἥδε καλύπτει,*
[*Ὄ*]*νασος Ὀ*[*ν*]*άσ*[*αν*]*τος, μήπω ὀιόμενος·*
οὐ γὰρ π[*ο*]*νηρὸς ἐών, ἀ*[*λ*]*λὰ δικαιότατος*
τήνδ' ἐ[*θ*]*έ*[*μη*]*ν ἀρετὴν τοῖς παριοῦσιν ὁρᾶν.*

Ὄνασος Ὀνάσα(ν)τος.

Versus secundi prior pars nominibus propriis corrumpitur; cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Primus versus tertii pes claudicat. — Litterae vulgares.

---

200. *In meridionali latere plano saxi, decem minutarum intervallo a vico Kakosi ad viam, qua Lebadeam itur, in occidentali margine eiusdem iugi saxosi, cuius orientalem partem occupat acropolis antiqua Thisbiensium.* Ex Lollingii exscriptione ed. Dittenberger IGS. I. 2284.

[*Τῶιδ' ὑ*]*πὸ* [*π*]*έ*[*τ*]*ρω*[*ι*] *κε*[*ῖμ*]*αι ἀγ*[*ήνορος Εὐξενίδαο*]
[*ξα*]*ν*[*θ*]*ὴ παῖς . ακανφανι . ο . . ου . . . . . .*
πολλὰ [*δὲ*] *τοῦδ' ἀρετᾶς ἡρώ*[*ων . . . . . .*
[*κ*]*εῖνται ἀείμναστοι, οὓς οὐ . . . . . .*

Expedivit titulum quantum potuit Dittenberger adnotans quomodo singuli versus inter se cohaererent sese adhuc non intellexisse. — V. 4 de hiatu cf. n. 3. 2. — Litterae vulgares.

---

201. Triccae. Edd. Lebas Rev. arch. 1844 I. 315, ex apographo a se confecto Ussing Inscr. ined. Gr. p. 33; inde Kaibel Ep. Gr. 505, Cougny Anth. Pal. III. 2. 162.

Ποντάλα Πονταλεία κόρα, Τιτυρεία γυνά.

Ὤλεο δὴ στυγερῶι θανάτωι προλιποῦσα τοκῖα[ς],
Πωτάλα, ἐγ γαστρὸς κυμοτόκοις ὀδύναις·
οὔτε γυνὴ πάμπαν κεκλημένη οὔτε τι κούρη,
πένθος πατρὶ λίπες μητρί τε τῆι μελέαι.

Ἑρμάου Χθονίου.

Index et clausula Thessalicam referunt dialectum. (Kaibel) — Titulum tertii a. Chr. n. saeculi esse ait Lebas.

---

220. Byzantii. Edd. Dethier et Mordtmann Denkschr. d. K. Akad. d. Wissensch. phil.-histor. Kl. XIII. 1864 p. 49, Kaibel Ep. Gr. 249.

. . . . . *Ἀθαναίωνος.*

, ... *ὡ]ς ἀσφαλὲς εἰπεῖν,*
[ἐλπίδα . . . . . κλεινοτά]την πόλεως·
[τοὔνεκά μιν φθίμενον δῆμος, θ]έμις ὡς ἀγαθοῖσιν,
[θάψεν· ἀποφθιμένων τοῦτο γάρ] ἐστι [γ]έρας.

Sententiam epigrammatis adumbravit Kaibel. — *Editores IV saeculi esse titulum adfirmantes miror litterarum formas multo recentiores dedisse.* (Kaibel) — Litterae vulgares praeter ΠΣ.

II. EPIGRAMMATA DEDICATORIA.

A. DIS DEDICATA.

I. ATTICA.

203. Fragmentum lapidis porici, quod vidit ad Erechtheum m. Maio 1837 Ross rettulitque in diario. Ed. Kirchhoff CIA. I. 355, ubi cum altero fragmento errore ad unum titulum compositum est; item Kaibel Ep. Gr. 738, Roberts Introd. to gr. epigr. 35, Cougny Anth. Pal. III. 1. 7. Errorem cognovit Kirchhoff CIA. IV. p. 40; cf. Dittenberger Jen. Litter.-Zeitg. 1879 p. 367.

ϙου[φαγόρας μ' ἀνέθηκε Διὸς γλαυϙ]ώπιδι ϙούρηι.

Titulus βουστροφηδὸν scriptus exhibet litteraturam Atticam antiquiorem (ϟϙ).

---

204. Fragmentum *edidit Pittakes Ἐφημ. 1131, qui legi ait ἐπὶ τοῦ χείλους τμήματος ἀγγείου πηλίνου μεγάλου; id repertum a se mense Novembri anni 1830 ad Parthenonis partes meridionales.* Kirchhoff CIA. I. 355, quia accurate cum altero fragmento miro quodam casu convenit, hoc cum illo ad unam inscriptionem referendum esse errore censuit; item Kaibel Ep. Gr. 738, Roberts Introd. to gr. epigr. 35, Cougny Anth. Pal. III. 1. 7. Sese errasse intellexit Kirchhoff CIA. IV. p. 40, postquam fragmentum denuo ad Erechtheum erutum Bull. de corr. Hellén. I. 1877 p. 52 editum est; cf. Dittenberger Jen. Litter.-Zeitg. 1879 p. 367.

[. . . . . ἀνέθη]κεν Διὸς γλαυϙώ[πιδι ϙούρηι].

ν paragogicum errore additum est; cf. quae adnotavi ad n. s. n. 12. 1. — Titulus exaratus dextrorsum litteratura Attica antiquiore (Ⅰ ⋮ ⋮ ⋮); interpunctionis nota ⋮ inter *ἀνέθηκεν* et *Διός* adhibita.

---

205. Fragmenta duo lapidis porici eruta ad murum arcis septentrionalem. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[98] p. 89.

Φυ[*λ* . . . . . *μ᾽ ἀνέθηκε Διὸς γλαυ*ϙ]*ώπιδι* ϙ[*ούρηι*].

Supplevit Kirchhoff. — Tituli incisi sinistrorsum litteratura antiquior Attica (ϙ).

---

206. Fragmenta duo basis lapidis porici, undique truncata, ex quibus unum erutum cum novum museum in arce exstrueretur edidit Kirchhoff CIA. IV. 373[c] p. 41, alterum quod nunc in aedicula prope Erechtheum sita servatur publici iuris fecit idem ib. n. 373[d]; utrumque ad unum idemque monumentum pertinere indicavit idem p. 126 Loeschkio et Lollingio testibus. Cf. etiam Loewy Inschr. gr. Bildh. n. 15. 16.

b	a
	ο ϙ
ι ο ι τ ο ν α	*ο ν α θ*
⌉ *ε : ν ο μ ο*	*ν ο*

a. V. 1 *κού*[*ρηι* Kirchhoff, v. 2 *δῶρ*]*ον Ἀθ*[*ηναίαι* idem. — b. V. 2 *Κ*]*ώμων ἐπ*[*οίησεν* ipse. — In basis superficie fuisse titulum dedicatorium *βουστροφηδὸν* scriptum apparet; qui num revera metro fuerit compositus quoque modo sit restituendus, adhuc obscurum. In latere quodam titulus artificis sinistrorsum insculptus fuit. — Litterae Atticae antiquiores (Ⅰ ⋮ ⊕ ⋮ ϙ); interpunctionis nota : inter artificis nomen et *ἐποίησεν* adhibita.

---

207. Fragmenta duo columellae marmoris albi inter se arte cohaerentia, eruta ad murum arcis septentrionalem, ex quibus dextrum iam ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[174] p. 97. Coniuncta

fragmenta publicavit Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1888 p. 118 n. 4 et ex accuratiore eiusdem apographo Kirchhoff CIA. IV. p. 183.

[— *ἐ*]*ποίει κἀνέθηκε τῆι θεῶι.*

Patet iam titulum versu senario conceptum fuisse. (Kirchhoff) — Litteratura Attica antiquior: Α (*α*), Ε et Ε, Ν (*ν*), sed Θ; interpunctionis nota: adhibita ad *κἀνέθηκε* et *τῆι θεῶι* distinguendum.

---

208. Tria fragmenta marmoris albi, eruta olim in arce, quae in duobus lateribus inscriptiones exhibent. E Lollingii exscriptione ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[1] p. 79.

in fronte:

. . . . . *Ἀθ*]*ηναίαι δεκάτ*[*ην* . . . . . .

in superiore parte:

. . . . . *σοφοῖσι*
σώιζεσθ[*αι* . . . . .]*τέχνην λώι*[*ο*]*ν hέχ*[*σειν*].

Supplementa sunt Kirchhoffii, qui titulum redintegrari certa ratione non posse profitetur. — Litteratura Attica antiquior: Α ϝ (iuxta Ε) Φ Υ Θ Η (spir. asp.).

---

209. Fragmentum columnae striatae erutum olim in arce. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[2] p. 79.

. . . . . *ἐπο*]*ίησεν Ἀθήνηι*
. . . . . *μον hαγνῆι.*

De diphthongi verbi *ἐπο*]*ίησεν* correptione cf. n. s. n. 148. — Forma *Ἀθήνη* adhibita carmen ab homine Ionicae originis compositum esse demonstrat; cfr. n. 243. 1. Idem concludi potest ex litteratura; titulus enim sinistrorsum incisus litteris Atticis antiquioribus Α ϝ Μ Υ ϟ Η (spir. asp.), sed scribitur Θ.

---

210. Frustum marmoris Pentelici, in duobus lateribus litteras exhibens. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[b] p. 41.

. . . . . *τοῖσι* vel . . . . [*κασιγνή*]*τοισι*
. . . . . *hέχει.*

V. 3 nihil statui potest. — Litteratura Attica antiquior: A ⋮ et E ⋮ X H (spir. asp.)

211. Particulae complures tabularum duarum marmorearum, e quibus singulas iam Kirchhoff CIA. IV. 373[5], 373[58], 373[29], 373[53] edidit; haec frustula cum aliis composuit compositaque publicavit Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1891 p. 73 sq. et tab. A n. 7, inde Kirchhoff CIA. IV. p. 163.

[*Σοὶ τόδ' ἄγ*]*αλ*[*μ' ἀνέθηκε Φιλ*]*όσ*[*τρα*]*τος* [*ὧδ*]*ε Τάλου παῖς*
εὐξ[*άμ*]*ενος κούρη*[*ι π*]*αιδὶ Διὸς μεγάλου.*

[*ὁ δεῖνα ἐποίησ*]*εν.*

Priorem versum refingere conatus est Kirchhoff; Lolling leges metricas minus respiciens coniecit: [*Π*]*αλ*[*λάδ' ἄγαλμα Φιλ*]*ό-σ*[*τρα*]*τος* [*ὧδ' ἀνέθη*κ]*ε Τάλου παῖς.* — Litterae Atticae antiquiores (A E N R ⋮ +); interpunctionis nota ⋮ adhibita ad pentametrum ab hexametro dirimendum.

212. Fragmenta sex columnae marmoris albi, quae singula iam ediderunt Lolling Sitzgsber. d. Berl. Akad. 1888 p. 313 n. 1, Kirchhoff CIA. I. 350[b], IV. 373[108], 373[199], 373[218], 373[195] quaeque copulavit copulataque publicavit Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1891 p. 75 sqq. et tab. A n. 8, inde Kirchhoff CIA. IV. p. 153.

[*Καλλίμαχός μ' ἀν*]*έθηκεν Ἀφιδναῖο*[*ς*] *τἀθηναίαι.*
Α[. . . . *ἀθ*]*ανάτων, hοὶ Ὀ*[*λυμπον*] *ἔχουσιν,*
[*στησάμενος πολέ*]*μαρχος Ἀθηναίων τὸν ἀγῶνα*
τὸν Μή[*δων?* . . . . . *τ*]*ελεῖν* vel *στ*]*έλ*(*λ*)*ειν ὀνο* . . .
παισὶν Ἀθηναίων μ . . . . . .

Dedicationis formula soluta oratione concepta est; subsequuntur quattuor hexametri. Monumentum referendum esse censet Lolling ad Callimachum Aphidnaeum polemarchum,

quem in pugna Marathonia occisum esse Herodotus VI. 109. 114 narrat. Idem restituit titulum, nisi quod versum quartum legit Kirchhoff. — Litteratura Attica antiquior: A ⋮ ⊕ R ⋮ +; spiritus asper signo H expressus; interpunctionis nota ⋮ adhibita ad singulos versus distinguendos.

---

213. *Fragmenta tria columellae striatae effossa ad arcis murum septentrionalem inter Propylaea et Erechtheum. Titulus in striarum duabus incisus erat haud dubie deorsum decurrens.* Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[94] p. 88.

. . . . ης ϑῆκε Διὸς κούρηι τόδ' ἄ[γα]λμα,
[ὅσπερ δὴ] πατρὸς ἡῦς Χαιρίωνος ἐπεύχεται (εἶ)να[ι].

Supplevit Kirchhoff monens notandam esse formam vocabuli ἡῦς e ἱύς contractam et Chaerionis patris nomen per vim intrusum (cfr. quae adnotavi ad n. s. n. 26); Allen Gr. versif, in inscr. p. 203 vult: πατρὸς ἡῦς Χαιρίωνος ἐπευχή | ταῖν . . . quae lectio cum ob alias causas tum ideo nullam probabilitatis speciem habet, quia vestigia tertii versus non exstant. — Titulus exaratus litteris Atticis antiquioribus: A ⋮ et E ⊕ M ⋮ R V + H (spir. asp.).

---

214. Marmor album e stratis prope murum arcis septentrionalem erutum. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[105] p 90 et p. 182.

a Παλ(λ)άδι Ἀϑαναίαι Λύσων ἀνέϑηκεν ἀπαρχὴν
ἧων αὐτοῦ κτ[εά]νων, τῆι δὲ ϑεῶι χάριεν.

b Θηβάδης ἐπ[οίησε . . .]ου παῖς τόδ' ἄγαλμα.

Notanda Ἀϑαναίαι *forma admissa in carmine hominis ut videtur Attici, et iota finale vocis* Παλλάδι *metri causa elisum.* (Kirchhoff.) De Θηβάδης metrum violante cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Litterae tituli sinistrorsum incisi Atticae antiquiores: E ⊕ M Y R ⋮, beta angularis non rotunda, alpha habet mediam lineam paullulum inclinatam; spiritus asper signo H expressus.

---

215. *Eleusine. Ex schedis Fourmonti* ed Boeckh CIG. 27, inde Kirchhoff CIA. I. 332, Kaibel Ep. Gr. 741, Cougny Anth. Pal. III. 1. 15. *Monumenti huius postea a sinistra magis etiam decurtati partem eam, quae etiamtunc supererat, aliquando Athenis Megara iter faciens Eleusine incertum quo loco vidit et exscripsit* Goettling Ges. Abh. aus d. klass. Altert. I. (1851) p. 120 n. 4; cf. Kirchhoff CIA. IV. p. 153.

Δήμωι Ἀθηναίων Ἀ . . . . . .
Ἀλκίφρον[ος παῖς τ]όνδε δρόμον ποίησεν [ἄμεμπ]τον
Δήμητρός τε χάριν [καὶ Φερσεφόνης τ]ανυπέπλου.

Versum alterum restituit Kaibel Boeckhii et Kirchhoffii supplementis usus; *δρόμον* recte Kirchhoff interpretatur *ambulationem eorum usui destinatam qui ad sacra celebranda convenissent;* idem recte adnotat nullam esse causam, cur Boeckhio de vetustate tituli dubitanti adstipulemur. — In v. 3 invenit Proserpinae epitheton *τ]ανυπέπλου* Blass Rhein. Mus. 1881 XXXVI p. 616 sq.; idem *καὶ θυγατέρος* praecessisse censet; sed cum prima vocis *θυγατέρος* syllaba correpta huic coniecturae oppugnet, equidem *καὶ Φερσεφόνης* praefero. — Titulus, cuius prima linea sinistrorsum, ceterae dextrorsum scriptae sunt, habet litteras Atticas antiquiores ΑΕΘΜΡΣΦ, rho angularem non rotundam.

---

216. Fragmentum marmoris albi repertum in loco Hieraka, in ecclesia. Edd. Boeckh CIG. 23, Kirchhoff CIA. I. 344 et IV p. 40, Loewy Inschr. gr. Bildh. n. 9.

. . . . . *μ'ἀνέθηκ[εν Ἀ]ριστοκλῆς ἐπόησεν.*

Titulum metro fuisse compositum perspexit Benndorf Goettgel. Anz. 1871 p. 603. — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus litteratura Attica antiquiore: ΑΕΘΡΣ; rho non rotunda, sed angularis; interpunctionis nota ⁝ semel adhibita.

---

217. *Fragmentum basis ἀγγείου λίθου Πεντελησίου, erutum*

in arce. Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 1133, Kirchhoff CIA. I. 343, Kaibel Ep. Gr. 739.

. . . . . ς *Ἀθηναίαι μ' ἀνέθ[ηκεν].*

Titulus sinistrorsum incisus litteris Atticis antiquioribus (ΑΘΜΓΣ).

---

218. *Truncus columellae striatae et capitulo Ionico ornatae, cuius in striarum quinque incisus titulus a capitulo deorsum decurrens. Effossus est ad murum arcis septentrionalem inter Propylaea et Erechtheum.* Edd. Kabbadias *Ἐφημ. ἀρχ.* 1886 p. 79 n. 1, Kirchhoff CIA. IV. 373[85] p. 87.

Ἀλκίμαχός μ' ἀ[νέθηκε Διὸς γλαυκώπιδι κούρηι]
εὐχωλὴν ἐσθλοῦ δ[αίμονος ἐκτελέων].

Supplementa sunt Allenii Gr. versif. in insc. p. 175 n. VIII — Titulus sinistrorsum exaratus litteratura Attica antiquiore: ΑΕ et ΕΜΝΣΥΙ, sed scribitur iam Θ.

---

219. *Fragmentum marmoreae tabulae, erutum olim in arce.* Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[4] p. 80.

[Πότ]νι' Ἀθηναία . . . . . .
. . . *κίας ἀνέθηκ[ε* . . . . . .

Supplevit Kirchhoff. — Litteratura Attica antiquior (ΑΕΘΓΣ).

---

220. Fragmenta sex marmoris ad murum arcis septentrionalem reperta; ex quibus duo iam Kirchhoff CIA. IV. 373[208] p. 101 edidit, cetera adiecit Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1888 p. 93 sq; inde Kirchhoff CIA. IV. p. 183.

Σοί [με], θεά, τόδ' ἄγα[λμ' ἀνέθ]ηκε Μελάνθυρο[ς ἔργων]
εὐξάμενος δε[κάτ]ην παιδὶ Διὸς μηεγάλου.

Supplevit Lolling, nisi quod distichi initium Robert invenit. Iam Herwerden Stud. crit. p. 127 sq. Sositheae nomini quod

Lolling proposuerat manifeste locum non esse recte intellexit; verum quod ipse coniecit *σοί γε*, in litterarum vestigia quae supersunt non quadrat. Finem hexametri restituit Kirchhoff, qui et ipse initio idem ac Robert legit. — Ad *θεά* in v. 1 cfr. n. s. n. 246. 1 *Παλλάδος εἰμὶ θεᾶς;* itaque corrigenda sunt quae adnotavit Meisterhans Gr. d. att. Inschr.[2] § 47. 4 p. 98: Für Göttin verwendet die klassische Zeit *ἡ θεός*, als *ἡ θεός* (= Athene), *τὼ θεώ* (= Pluton und Persephone); aber in Gegensätzen *ὁ θεὸς καὶ ἡ θεά* (Pluton und Persephone), *τοῖς δώδεκα θεοῖς καὶ ταῖς σεμναῖς θεαῖς*. — Erst in nachklassischer Zeit findet sich *ἡ θεά* auch ohne solche Nöthigung: *τὰς θεάς, ταῖς θεαῖς* (282 v. Chr., etc. = Demeter und Persephone). — Litterae Atticae antiquiores ΑΕΘΙΚΣΥΙ; omicron puncto notatum; notanda forma *μηεγάλου* (cf. quae adnotavi ad n. s. n. 49); spiritus asper signo Η expressus.

---

221. Fragmenta marmoris in arce reperta quae Kirchhoff separatim edidit CIA. IV. n. 373[28] p. 82 et n. 373[36] p. 83 *coniungenda esse quum intellexisset Lolling (cfr. Δελτ. ἀρχ. 1888 p. 95 n. 2), postea etiam n. 373[211] p. 101 ad idem monumentum referendum esse cognovit lapidisque quantum fieri iam potuit redintegrati proposuit imaginem Δελτίον 1891 p. 72 et tab. A n. 3.* Cf. Kirchhoff CIA. IV. p. 180.

[— ⏑ *ἄγαλμ᾽ ἀ*]*νέ*[*θη*]*κεν* [*Ἀθ*]*ηνα*[*ίαι τόδ᾽ ἀ*]*πα*[*ρ*]*χὴν*
[*εὐ*]*ξ*[*άμενος*] *κού*[*ρ*]*ηι* [*παι*]*δ*[*ὶ Διὸς μη*]*εγάλου.*

Titulum in hunc modum restituit Lolling. — Litteratura Attica antiquior (ΑΕΝΣΙ); memorabilis forma *μηεγάλου* (cf. quae adnotavi ad n. s. n. 47); spiritus asper signo Η expressus.

---

222. Tabula marmoris albi ad Erechtheum eruta. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[188] p. 98.

[. . . . . *μ᾽ ἀνέθηκεν ἀπ*]*αρχὴν τἀθηναίαι*
[*εὐξάμενος δεκάτην· ἡῶι χά*]*ριν ἀντι*[*δίδου*].

Supplevi titulum, nisi quod v. 1 *ἀπαρχήν* et v. 2 *χάριν* iam

Kirchhoff invenit. — V. 1 de *τἀθηναίαι* cf. n. 5. 1. — Litteratura Attica antiquior (ΑΕΘΜ).

223. Fragmenta tria cymatii columellae in arce orientem versus ab Erechtheo eruta. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[201] p. 100.

Αἰσχυλ[ίδης μ᾽ ἀνέ]θηκε[ν Ἀθηναίαι τόδ᾽ ἄγαλμα]
αὐτοῦ κα[ὶ παίδων μν]ῆμ[α δικαιοσύνης.]

Versuum exitus restitui; reliqua Kirchhoff. — Litteratura Attica antiquior (ΑΕΘΜΣΥΙ).

224. Cymatium columnae marmoris albi in arce orientem versus ab Erechtheo repertum. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[202] p. 100 et p. 183.

Αἰσχίνης ἀνέθηκεν Ἀθηναίαι τόδ᾽ ἄγαλμα
εὐξάμενος δεκάτην παιδὶ Διὸς μεγάλου.

De *Αἰσχίνης* versum violante cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Litterae Atticae antiquiores: Γ(γ)ΕΘΜΣΙΥ; alpha mediam lineam paullulum inclinatam habet.

225. Lapis marmoris albi in arce orientem versus ab Erechtheo repertus. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[215] p. 101 et p. 183.

[Μν]ησιάδης κεραμεύς με καὶ Ἀνδοκίδης ἀνέθηκεν.

Nomen supplevit Kirchhoff; *Νησιάδης* vult Studniczka Jb. d. k. d. arch. Instit. 1888 II. p. 145, quam coniecturam Kirchhoff recte refutat. — *Andociden nostrum qui una cum Mnesiade figulo eodemque fortasse vasorum pictore donarium posuit, eandem atque illum artem factitasse neque diversum esse ab Andocide eo, cuius adhuc opera exstant, persuasum habeo.* (Kirchhoff). Andocides, cuius vasa adhuc supersunt, inter a. 550—530 a. Chr. n. floruit. Titulus dextrorsum una linea incisus litteris Atticis antiquioribus (ΑΕΑΓΥ), bis scribitur Ζ et bis Σ.

226. Magnus lapis marmoris albi repertus in arce orientem versus ab Erechtheo, cuius unum latus angustius exhibet inscriptionem dedicatoriam. Ed. Kirchhoff. CIA. IV. 373[216] p. 102.

[Παλ(λ)]άδι μ' ἐγρεμάχαι Διονύσιο[ς τό]δ' ἄγαλμα
στῆσε Κολοίου παῖς [εὐξά]μενος δεκάτην.

Supplevit Kirchhoff. V. 1 legendum *Διονύσιος τόδ'*, cf. n. s. n. 26. — Litteratura Attica antiquior: ΑΕΜΡΣΣΥΗ.

---

227. Columna marmoris albi olim muro arcis inaedificata. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[231] p. 131.

Φαρθένε, ἐν ἀκροπόλει Τελεσῖνος ἄγαλμ' ἀνέθηκεν
Κήτ(τ)ιος, hῶι χαίρουσα διδοίης ἄ[λ](λ)ο ἀναθεῖναι.

Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΘΡΣΗΟ; rho angularis, non rotunda; spiritus asper signo Η expressus.

---

228. Fragmentum columnae repertum in occidentali Hymetti parte; nunc Athenis. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 422[12] p. 106 et p. 184.

. . . . . *θῆκεν τόδ' [ἄγαλμα]*
. . . . . *δέ]χεται πρ[οφρόνως]?*

Supplevit Kirchhoff, sed Milchhoeffer Ath. Mitth. XIII. 1888 p. 361 n. 761 v. 1 extrem. ΤΟΙ dedit. Fragmenta carminis dedicatorii esse videntur. — Litterae Atticae antiquiores ΑΕΘΡΙ (Ρ Milchhoeffer exscripsit) +.

---

229. *Fragmentum marmoris Hymettii, nunc Athenis in pinacotheca.* Edd. Kirchhoff CIA. I. 347, Kaibel Ep. Gr. 766.

. . . . . *ἔργ]ματα* s. . . . *ἀπάργ]ματα Θούτιμ[ος]* s. *Θουτίμ[ου]*
. . . . . *πνο ἔ[σ]τησε* . . . . .

Supplementa sunt Kirchhoffii; versus fuisse videntur, sed reliquiae nobis servatae qua sede fuerint incompertum. — Litteratura Attica antiquior (ΑΕΘΜΡ).

---

230. Fragmenta duo cymatii porici in aedicula ad Erechtheum reperta. Ed. Koehler Ath. Mitth. VII. 1882 p. 222, Kirchhoff CIA. IV. 373[x] p. 43 et p. 128.

. . . . . *νης καὶ παῖδες Ἀ[ϑ]ην[α]ίαι τόδ' ἄγ[αλμα]*
[ἄνϑεσαν]· ἡ δ' αὐτ[οῖ]ς [εὔφ]ρονα ϑυ[μ]ὸ[ν ἔχοι].

Supplevit Koehler, nisi quod Kirchhoff v. 2 *ἄνϑεσαν* scripsit pro *στήσανϑ'*. — Litteratura Attica antiquior: ΑΕΘΝΥΣΗ (spir. asp.).

---

231. *Fragmentum porinum, erutum olim in arce.* Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[6] p. 80.

. . . . . *Ἀϑηνα]ίαι τόδ' ἄγ[αλμα]*
. . . . . *δῶ]ρον Ἀϑ[ηνα]γό[ρας]?*

Supplevit Kirchhoff. — Litterae Atticae antiquiores ΑΘΝ; rho angularis, non rotunda.

---

232. *Columella circa mediam partem fracta, litteris per latitudinem eius dispositis, eruta orientem versus a Parthenone.* Edd. Mylonas *Ἐφημ. ἀρχ.* III. 1883 p. 35, Kirchhoff CIA. IV. 373[79] p. 86, Cougny Anth. Pal. III 1. 249[b] add. p. 588.

Τόνδε Φίλων ἀνέϑηκεν Ἀϑηναίαι τριποδίσκον
ϑαύμασι νικήσας (ἐ)ς πόλιν Ἁρεσίου.

V. 2 de *Ἁρεσίου* cf. n. 5. 1; Kirchhoff correxit (*ἐ*)*ς πόλιν*; lapicida incisit ΙΣΓΟΛΙΝ; nam *Ἴσπολις* permirum nomen proprium. Reisch Gr. Weihgesch. p. 53 adn. 3 *τριποδίσκον* Minervae dedicatum fuisse praemium certaminis *ϑαυματοποιῶν* imitatione expressum conicit. — Litteratura Attica antiquior ΑΕΕΘΝΣΥΦ; spiritus asper signo Η expressus.

---

233. Tabula marmoris albi ad murum arcis septentrionalem prope Erechtheum eruta. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[192] p. 99.

[Σῶσον] Ἀρισ[τάρ]χην καὶ Ἀρχεστρατ . . . . . παῖδε,
φαρθένε, καὶ γενεά[ν]· hοῖν [οὐκ ἀμέλησε] Κύναρβος,
παισὶ . . . . . .

Supplevit Kirchhoff *pro liberorum salute Cynarbum patrem solitario sane nomine praeditum donarium obtulisse* statuens. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕ et ΚΘΝΣΡ et ΡΥΦΤΗ (spir. asp.); interpunctionis nota ⁝ adhibita ad singula verba distinguenda.

---

234. Fragmenta duo tabulae marmoris albi in arce orientem versus ab Erechtheo reperta. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[217] p. 102.

. . . . . τ]οτέλη[ς
Παλ(λ)[άδι τριτογεν]εῖ γλαυκ[ώπ]ιδι [ἄγαλμ' ἀν]έθηκεν.

Supplevit Kirchhoff adnotans videri nomen dedicatoris extra versum collocatum fuisse; ἄγαλμ' ipse addidi. — Litterae Atticae antiquiores (ΑΕΘ); interpunctionis nota ⁝ adhibita esse videtur ad singula verba distinguenda.

---

235. Fragmenta duo tabulae marmoris albi in arce ab Erechtheo orientem versus reperta; inferior margo servatus est. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[230] p. 131.

a	b
. . . . πολ]λά τε δοὺ[ς	. . . . ε]ὐχω[λήν . . .

Supplementa Kirchhoffii, quae qua versus sede fuerint obscurum. — Litterae Atticae antiquiores (ΑΕΥΗ).

---

236. *Basis marmoris Pentelici, eruta in arce.* Edd. Pittakes Ἐφημ. 1113, Kirchhoff CIA. I. 349, Kaibel Ep. Gr. 756, Roberts Introd. to gr. epigr. n. 51., Cougny Anth. Pal. III. 1. 63.

. . . . . *θάνης μ᾽ἀνέθηκεν Ἀθηναία[ι πολιούχωι]*
. . . . . *ρίου δεκάτην τοῦ τέκνου εὐχ[σαμένου].*

V. 1 supplevit Kaibel; conieceris etiam *τόδ᾽ ἄγαλμα.* V. 2 restituit Kirchhoff; ab initio versus alterius supplendum esse *ἀργυρίου* sim. Kaibel suspicatur; fortasse nomen pueri hic fuisse conieceris. *Filiolus enim pro patris fortasse reditu votum susceperat, susceptum qui unus potuit pater ratum fecit.* (Kaibel). — Litteratura Attica antiquior: ΑΕ et ΕΘΜΛ (*μ*) ΝΡΣV.

---

237. Fragmentum marmoris albi dextero margine servato, olim in arce erutum. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[32] p. 82.

	α ν
	ε π α
τ ῆ]	*ι h υ* [*γιείαι* (?)
ἀ π α]	*ρ χ ή* [*ν* (?)
	α ι
	^ F

Supplevit Kirchhoff. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΗ (spir. asp.) Ν+.

---

238. *Cymatium arae e marmore sive Pario sive Pentelico factum (discrepant enim auctores), fractum illud in duas partes; erutum est ad dextram Ilissi ripam haud procul a Callirrhoe fonte et ponte novicio, quo ad coemeterium itur.* Ed. Mylonas Bull. de corr. Hellén. I. 1877 p. 349 sq., Kaibel Ep. Gr. 743[a] praef. p. XVI, Kirchhoff CIA. IV. 373e p. 41, Roberts Introd. to gr. epigr. n. 56, Cougny Anth. Pal. III. 1. 51.

Μνῆμα τόδε hῆς ἀρχῆς Πεισίστ[ρατος Ηιππίου h]υιὸς
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυ[θίου] ἐν τεμένε[ι].

Thuc. VI. 54 . . . . *Πεισίστρατος ὁ Ἱππίου τοῦ τυραννεύσαντος υἱὸς, τοῦ πάππου ἔχων τοὔνομα, τῶν δώδεκα βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἄρχων ἀνέθηκε καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίου. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος*

Ἀθηναίων μεῖζον μῆκος τοῦ βωμοῦ ἠφάνισε τοὐπίγραμμα· τοῦ δ' ἐν Πυθίου ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυδροῖς γράμμασι λέγον τάδε· μνῆμα τόδε κ. τ. λ. Iam quaerendum est, num illa inscriptio, quam vidit Thucydides quamque *ἀμυδροῖς γράμμασι* insculptam fuisse dicit, eadem sit atque illa, cuius fragmenta nobis supersunt quamque optimis elegantissimisque litteris incisam esse editores contendunt. Bergk Poet. lyr. Gr. II[4] p. 379 sq. *ἀμυδρὰ γράμματα* pro evanescentibus litteris accipiens Athenienses titulum temporum iniquitate plane exstinctum post Thucydidis aevum renovasse existimat. Cui Kirchhoff, cum litterarum ductus puri et simplices bonae et vetustae aetatis prodant ingenium neque ante Romanorum tempora tyrannorum memoriam Athenienses recoluisse verisimile videatur, recte adversatur. Itaque inscriptionem nobis servatam Thucydidem iam legisse manifestum est. Quid tamen significatur *ἀμυδροῖς γράμμασι*? Heydemann Herm. XIV. p. 317 sq. (cf. Lolling Ath. Mitth. V. 1880 p. 252 adn.) *ἀμυδρά* dici *γράμματα* censet, quia pigmento deleto non tam bene quam prius legi poterant. Haec interpretandi ratio multo magis mihi placet quam illa a Szantone Wien. Stud. III. p. 155 sq. prolata, qui *ἀμυδρόν* pro obsoleto intellegens illo adiectivo significari vult Thucydidis aetate antiquas illas litteras non iam bene notas fuisse. Nam Thucydidem inscriptionem litterarum vetustioribus formis conceptam fuisse expresse adnotasse non putem, quia illius aetate antiquior scribendi ratio paullo ante demum e scribarum usu disparuerat et monumenta litteratura Attica conscripta ante omnium ocula versabantur. Preger Inscr. Gr. metr. n. 71 p. 58 sq. praeter sententiam a me probatam aliam quoque vocis *ἀμυδρός* interpretationem proposuit; putat enim titulum fortasse sic fuisse collocatum, ut de plano non facile legi posset. Quod si Thucydides dicere voluisset, alio adiectivo eum usum esse existimo. — Itaque titulus una linea a sinistra ad dextram exaratus inter annos 525 et 510 incisus est. Litterae Atticae antiquiores: ⊕ΜΡΣΓ; signo H expressus est spiritus asper.

239. *In vico Kaidari inter Athenas et Daphni sito . . . . effossus Hermes capite truncus, marmoris candidi. Titulus uno versu exaratus legitur iuxta marginem dextrum partis anticae, exordio integro, extremis fractura lapidis haustis, in medio versu deletis litteris fere quindecim. Athenis in museo centrali.* Edd. Kirchhoff CIA. I. 381, Kaibel Ep. Gr. 758.

Πρὶμ μὲν Καλλιτέλης ἱιδρύσατ[ο· τόνδε δ'ἐκείνου]
[ἔ]γ[γ]ονοι ἐστήσαν[θ', ἡοῖς χάριν ἀντιδίδου].

Epigramma exstare Anth. Pal. VI. 138 *τοῦ αὐτοῦ* i. e. Anacreontis nomine addito intellexit Kirchhoff Sitzgsber. d. berl. Akad. 1871 p. 393 sqq; sed lemmatis fides non magni aestimanda est, quamquam litterarum species non adversatur. — Litteratura Attica antiquior: AH (spir. asp.) N⊰.

---

240. *Basis marmoris Pentelici a partibus superiore et sinistra mutilata, eruta a Parthenone orientem versus; litterae fuere rubricatae.* Edd. Mylonas *Ἐφημ. ἀρχ.* 1883 p. 35, Kirchhoff CIA. IV. 373[78] p. 86.

[Μνῆμ'] ἀνέθηκε Τύχανδρος ἀπαρχὴν τἀθηναίαι.

Versum ni fallor tenemus non nimis eleganter compositum. (Kirchhoff.) --- De *τἀθηναίαι* cf. n. 5. 1. — Litterae Atticae antiquiores: A⊕NR⊰V+; interpunctionis nota ⁝ ad singula verba distinguenda adhibita.

---

241. Fragmenta duo columnae striatae marmoris albi *eruta e stratis ad arcis murum septentrionalem.* Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[87] p. 87.

[Ἀνγέ]λιτός μ' ἀνέθη[κε Διὸς γλαυκώπιδι κούρηι]·
[πότνι'] Ἀθηναία, χεχ[αρίσθω σοι τόδε δῶρον].

Εὐήνωρ ἐποίησεν.

V. 1 nomen proprium dubitanter profert Allen Gr. versific. in inscr. p. 206; finem temptavit Haeberlin. — Versum alte-

rum supplevit Kirchhoff. *Donatoris titulum ab alia manu incisum esse, ab alia artificis vel ectypon intuenti statim adparet.* (Kirchhoff.) — Litterae Atticae antiquiores: ΑΘΜ ΡΡ (ρ) ΣΤΥ; interpunctionis nota ⁝ adhibita ad singula verba distinguenda.

---

242. Basis rotunda marmoris albi e stratis prope murum arcis septentrionalem excavata. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[106] p. 91.

[*Ἀστῶν*] *θαλ(λ)όντων, πολιήοχε πότνι᾽ Ἀθάνα,*
Σμίκρου καὶ παίδων μνῆμ᾽ ἔχοι ἡήδε πόλις.

Supplevit Kirchhoff. Notanda est forma *Ἀθάνα*. — Litteratura Attica antiquior: ΑΘΡΡΣ; spiritus asper signo Η expressus.

---

243. Fragmenta quattuor marmoris albi prope murum arcis septentrionalem eruta. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[107] p. 91.

. . . . . *ἡυὺς Ἀθήνηι*
. . . . . *ἡῶι χ*]*άριν ἀντιδίδου.*

Supplevit Kirchhoff, nisi quod ᾧ addidi; idem adnotat distichi elegiaci versuum exitus esse verba nobis servata. — *Notatu digna forma Ἀθήνη in carmine adhibita, quod ab homine Attico compositum esse existimes. At potest fuisse donator peregrinus; quo posito nihil iam habebit illa forma quod offendat.* (Kirchhoff) — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΘΗ (spir. asp.) Ν et ΡΣΥ.

---

244. Fragmenta duo marmoris albi e stratis prope murum arcis septentrionalem eruta. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[122] p. 93.

Φαῖ[*δρος* . . . . . .]*σοὶ τό*[*δ᾽ ἄγαλμ᾽ ἀνέθηκεν*],
ἡῶι [*χάριν ἀντιδίδου*], *πολι*[*ήοχε πότνι᾽ Ἀθάνα*].

Supplevi, nisi quod v. 1 *Φαῖδρος* s. *Φαίδων, τόδ᾽ ἄγαλμα* et

v. 2 *πολιήοχε* iam Kirchhoff restituit. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΗ (spir. asp.) ΣΦ.

---

245. Fragmentum tabulae marmoris albi ad Erechtheum erutum. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[193] p. 99.

. . . . . *Λυσίφιλος κα*[*ὶ* . . . . .
. . . . *εὐξαμ*]*ένων προγό*[*νων* . . . . .

Supplevit Kirchhoff, sed ipse dubitanter; itaque utrum revera verba ad carmen pertineant necne, strictim diiudicari nequit. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΜΡΣΥΦ.

---

246. Fragmenta quattuor columnae in arce orientem versus ab Erechtheo reperta. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[218] p. 102.

[*Παλλ*]*άδος εἰμὶ θεᾶς· ἀνέθηκε δὲ μ᾽ Εὐδίκου ἡνὸς*
[*Εὐξί*]*θεος κτεάνων μοῖραν ἀπαρξάμενος.*

Supplevit Kirchhoff; idem adnotat nomen dedicatoris fuisse posse *Μνησίθεος* sim. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΘΗ (spir. asp.) ΝΡΣΥΙ.

---

247. *Fragmenta duo marmoris Pentelici a dextra et sinistra parte mutila, inventa in ruderibus Asclepiei.* Ed. Kirchhoff CIA. IV. 422[1] p. 104.

⏑ — *τὸν Ἑρμῆν θεοῦ* (*φ*)*ραδ*[*αῖς εἰργάζε*]*το.*
vel (*φ*)*ραδ*[*ῆισιν ἡείσα*]*το.*

Trimetrum iambicum esse, cuius primus pes nomen artificis continebat, agnovit Kirchhoff; idem supplevit finem versus. — De vocis *θεοῦ* synizesi cf. n. 7. 2. — De (*φ*)*ραδ*[*αῖς*] s. (*φ*)*ραδ*[*ῆισιν*] cf. n. 270. — Litteratura Attica antiquior: ΘΗ (spir. asp.) ΝΡΦ.

---

248. Fragmentum basis marmoris Pentelici, superiore et dextro margine partim servatis, in arce repertum. Edd. Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1889 p. 51 n. 1 et Kirchhoff CIA. IV. 373[249] p. 201.

[. . . . . Ἀθηνα]ίαι[. . . . . ἀν]έθηκε
[. . . . . χε]ρσὶν . . . . . παῖς.

Videtur distichon fuisse dedicatorium, ut adnotat is qui prior titulum edidit. — Litterae Atticae antiquiores: ᵮ⊕ᴷᵖᵛ.

---

249. Herod. V. 77 perhibet Athenienses victoria a. 508 reportata captivos Boeotos vinctos custodivisse, donec magno pretio redimererentur. *τὰς δὲ πέδας αὐτῶν, ἐν τῇσι ἐδεδέατο, ἀνεκρέμασαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν· καὶ τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον· τὸ δὲ ἀριστερῆς χειρὸς ἕστηκε πρῶτα ἐσιόντι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλι· ἐπιγέγραπται δέ οἱ τάδε·* sequitur epigramma, quod affert etiam Arist. II. 512, Diod. Excerpt. Vatic. III. 40 Dind. quodque cum lemmate *ἄδηλον*, corr. *Ἡροδότου* ex Herodoto aperte exscriptum Anth Pal. VI. 343 invenitur. Huius epigrammatis duo diversa fragmenta marmori incisa in arce Athenarum nuper reperta sunt, ita tamen ut antiquius alium versuum ordinem ac recentius, Herodoti reliquique praebeant. Vetustius enim est (cf. Kirchhoff CIA. IV. n. 334ᵃ p. 78; recepi lectiones Hilleri Anth. lyr. p. 261; cf. etiam Preger Inscr. Gr. metr. n. 72 p. 59 sqq.):

[*Δεσμῶι ἐν ἀχνυόεντι σιδηρέωι ἔσβεσαν ὑβ*]*ριν*
παῖδε[*ς Ἀθηναίων, ἔργμασιν ἐν πολέμου*]
[*ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες*]·
[*τῶν ἱππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἀνέθεν*].

Recentior huius inscriptionis forma haec est (cf. Kirchhoff CIA. I. n. 334 p. 178, Kaibel Ep. Gr. 748):

[*Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες*]
[*παῖδες Ἀ*]*θηναίων ἔργμα*[*σιν ἐν πολέμου*]
[*δεσμῶι ἐν ἀχνυόεντι σιδηρέωι ἔσβεσαν ὑβριν*]·
[*τῶν ἱ*]*ππους δεκά*[*την Παλλάδι τάσδ' ἀνέθεν*].

Cuius discrepantiae quae fuerit causa quoque modo explicanda sit, Kirchhoff Sitzgsb. d. berl. Akad. d. Wiss. 1887 p. 111 sq.

perbene exposuit. Statim post victoriam de Chalcidensibus et Boeotiis reportatam sexto saeculo a. Chr. n. exeunte Athenienses prope catenas muris suspensas quadrigam aheneam dedicaverunt. Hanc Persae Athenis captis aut abstraxerunt aut disiecerunt, ex illius basi autem lapidis fragmentum cum priore inscriptione servatum est. Verum circa tempora medii sequentis saeculi Athenienses donarium illud redintegraverunt neque tamen priore, sed alio loco eique eandem inscriptionem ac pristino insculpserunt, ita tamen, ut, quia catenae non iam prope quadrigam erant, hexametrorum sedes commutarent. De huius recentioris monumenti basi, cuius epigramma Herodotus vidit cuiusque lectionem ceteri quoque praebent, alterum fragmentum superest. — Reisch Gr. Weihgesch. p. 12 adn. 4 et p. 17 c. add. quadrigam ab Atheniensibus dedicatam esse suspicatur, quia victi hostes in proeliis de curribus pugnaverant; idem hoc monumentum Ageladae Argivo tribuit, quam coniecturam testimoniis neque comprobare neque refellere possumus. — Litterae vetustioris fragmenti sub finem saeculi sexti insculpti Atticae antiquiores ΑΜΡ; Η= spir. asp. interpunctionis nota ⁝ ad versus distinguendos adhibita. Litterae recentioris fragmenti circa medium saeculum quintum incisi Atticae vulgares.

---

250. Fragmentum basis marmoris Pentelici anno 1858 repertum *ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ Φορβαντείου.* Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 1858 n. 3343, Kirchhoff CIA. I. 353 coll. add. p. 222, Kaibel Ep. Gr. 765, Loewy Inschr. gr. Bildh. n. 36, Roberts Introd. to gr. epigr. 63.

. . . . . *ς ἀγέρωχος* . . . *ο* . . .
. . . . . *ε]ὐ(ξ)άμενος δεκάτην.*

Γοργίας ἐποίησε.

V. 2 lapicida incisit in voce *εὐξάμενος* pro +ϛ errore ϛ+. Plin. N. H. XXXIV. 49: *(floruit) . . . . olympiade 87 Hageladas, Callon, Gorgias Lacon;* sed Plinii auctor valde erravit, quia

illorum artificum aetatem c. octoginta annis ante ol. 87 statuendam esse nunc iam inter omnes constat. Hoc in tempus quadrant litterarum huius tituli formae, quare de identitate huius monumenti artificis cum Gorgia Lacedaemonio cur dubitemus causa non exstat. *Γοργίας ἐποίησεν* invenitur etiam in alio titulo Attico CIA. IV. 373[214] p. 101. — Litteratura Attica antiquior A ξ ⋎ D et R ⋚ +.

---

251. Columna in duas partes fracta, eruta ad murum arcis septentrionalem inter Propylaea et Erechtheum. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[99] p. 89 et p. 182.

Τίμαρχός μ᾽ἀνέθηκε Διὸς κρατερόφρ[ονι κούρηι].
Μαντειῶν φρασμοσύναι μητρ(ὸ)ς ἐπ[ῆραν μεγάλης].
s. *ἔπ[εισαν μεγάλης].*

Ὀνάτας ἐποίησεν.

Supplevit Kirchhoff, nisi quod adieci v. 2 *μεγάλης*. Priorem versum esse hexametrum primo obtutu apparet, alterum ionicis compositum esse numeris putat editor; idem donum Matris deorum iussu a Timarcho dedicatum esse effecit. *Onatam qui opus fecit non diversum esse ab Onata Miconis filio Aegineta statuario celeberrimo non est quod dubitetur.* (Kirchhoff) Floruit autem Onatas in quattuor prioribus saeculi quinti decenniis, ita ut hoc monumentum non multo ante bella Persarum dedicatum fuerit. — Litterae Atticae antiquiores: A ξ et ⋚ ⊕ ⋎ ⋚ ⋎ ⊕; interpunctionis nota ⁝ in priore versu ad singula verba distinguenda adhibita.

---

252. Fragmenta tria marmoris Pentelici, ex quibus fragmentum unum edd. Pittakes *Ἐφημ.* 2778, Kirchhoff CIA. I. 354, Kaibel Ep. Gr. 767, alterum Kirchhoff ib. n. 362, tertium adiecit alteri Kirchhoff CIA. IV. p. 79; fragmenta tria ad unum idemque monumentum pertinere indicavit Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1888 p. 95; inde Kirchhoff CIA. IV. p. 154.

a in facie superiore:

. . . . . ὕρχαμε : τ . .
. . . . . ε : καλος . .
. . . . . hέν]εκεν . . .
. . . αν [h]υγιεια . . . . . ν . . . .

b in facie adversa:

5 [Ε]ὐφρόνιός [μ' ἀνέθηκε]ν [Ἀθηναίαι πολιούχωι]
[ὢν] κεραμεὺς [δεκάτην π]αιδὶ [Διὸς μεγάλου].

. . . . . .

V. 2 καλός s. καλούς s. καλῶς. V. 3 ἕνεκεν supplevit Lolling. v. 4 [ἱκεσί]αν ὑγιεία[ι coniecit Kirchhoff. — V. 5. 6 temptavit Kirchhoff, sed haec supplementa cum aliis ex causis tum propter participium ὢν non multum probabilitatis habent. V. 7 continebatur artificis titulus; in eo fuisse Archermi vel Eleutheri nomen suspicatur Lolling; sed valde incertum. — Euphronius qui hoc monumentum Minervae dedicavit celeberrimus ille vasorum pictor in ultimo saeculi sexti primisque sequentis saeculi decenniis floruit. — Litterae Atticae antiquiores (ΑΜΡΦ).

---

253. Pars superior cippi marmoris Pentelici ex septem frustulis in arce Athenarum repertis composita. Edd. Foucart Bull. de corresp. Hellén. 1889 XIII. p. 159 sq., Lolling Δελτ. ἀρχ. 1889 p. 127, Kirchhoff CIA. IV. 422[13] p. 185.

[Κλε]όδωρός μ' ἀνέθηκ' Ἀφροδίτηι δῶρον ἀπαρχήν
πότνια, τῶν ἀγαθῶν τῶι σὺ δὸς ἀφθον[ί]αν.
hοί τε λέγ[ου]σι λόγους ἀδίκ[ω]ς ψευδᾶς κα[τ'] ἐκ[είνου],
τῶ[ν . . . . . .

V. 1 initio Foucart legere vult: Ἑρμόδωρος, sed lacuna ad hanc restitutionem excipiendam non satis magna est; fortasse Herwerden Stud. crit. p. 101 Κλεόδωρος proponendo rectum attigit (cf. n. 7. 2). Kirchhoff auctori epigrammatis licentiam

metricam in nominibus propriis metro dactylico adversantibus non ita raram tribuens *Ἡρόδωρος* nomen dedicatoris fuisse conicit. V. 3 finem restituit Kirchhoff. — Litterae Atticae antiquiores ΕΘΜΡΣΦ, sed iam scribuntur Α, bis Θ, nonnumquam Ρ; omicron puncto notatum; spiritus asper signo Η expressus; interpunctionis nota ⁝ ⁝ et ⁝ ⁝ adhibita ad singulos versus distinguendos. *Notanda forma contracta ψευδᾶς hic primum obvia.* Titulum exeunte sexto vel ineunte quinto a. Chr. saeculo exaratum esse censet Kirchhoff.

---

254. Fragmenta tria columellae striatae marmoris albi exstracta e stratis ad murum arcis septentrionalem. Ex his unum iam ed. Kirchhoff CIA. I. 350ᵃ falso coniungens cum alterius columellae parte (Kaibel Ep. Gr. 755, Roberts Introd. to gr. epigr 47); alterum edd Kabbadias *Ἐφ. ἀρχ.* 1886 p. 133sqq., Kirchhoff CIA. IV. 375⁹⁵ p. 89; utrumque ad eandem pertinere inscriptionem agnovit Lolling *Ἀελτ. ἀρχ.* 1888 p. 118 n. 3; tertium adiecit idem l. l. 1889 p. 119 n. 8. Haec omnia denuo exscripta ed. Kirchhoff CIA. IV. p. 181.

Ἄρχερμος ἐποίησεν ὁ Χῖος.
Ἰφιδίκη μ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίαι πολιούχωι.

Dedicationis carmen qui panxit Atticus Attice locutus est. Qui vero utrumque titulum sua manu incidit artifex Chius quamquam . . . et ipse Athenis Atticorum hominum scribendi consuetudinem imitari conatus est, tamen non valuit omnino; nam . . . Η *posito* (in voce *ἐποίησεν*) *pro eo quod debebat* Ε *errorem postmodum correxit et consonas ex Asianorum consuetudine formavit ita ut* Γ *et* Ξ *exararet pro* Ι *et* Σ, *fortasse etiam* Θ *pro* Φ. *Quae cum ita sint, nihil est cur miremur, quod spiritum asperum notare neglexit . . . . Ceterum litterarum ductus in universum is est, qui titulum nostrum Deliaco illo* (n. s. n. 289) *longe recentiorem esse demonstrare videatur, ut tuo iure possis dubitare, utrum Archermus noster idem sit existimandus atque Micciadae filius an potius antiquioris illius Archermi nepos habendus cognominis, quae est suspicio*

R. Weilii edita in concilio archaeologorum Berolinensium (Berl. philol. Wochenschr. VII. p. 288). (Kirchhoff) — Litteratura memorabilis propter Atticarum antiquiorum formarum ΑΝΟ (ρ) + cum Ionicis ΘΙ (λ) ξ coniunctionem.

---

255. Fragmenta duo basis marmoris Pentelici in arce reperta, quorum unum iam a. 1859 inventum edd. Pittakes *Ἐφημ.* 1859 p. 51 n. 3515, ex Koehleri apographo Kirchhoff CIA. I. 482, inde Kaibel Ep. Gr. 17, Loewy Inschr. gr. Bildh. 396; alterum nuper excavatum adiecit Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1888 p. 111 (minusculis) et ex eiusdem apographo Kirchhoff CIA. IV. p. 156.

Ἑρμεί[αι τόδ' ἄ]γαλμα [καλὸν] Χαρῖνός [μ' ἀνέ]θηκεν
Οἰ[νοβί]ου κήρυξ μ[νημο]σύνης ἑ[νεκα].

Supplevit Lolling. Kirchhoff, qui et in metro nomine *Χαρῖνος* nulla quorsus cogente necessitate violato offendit et in v. 2 ante *κήρυξ* disserta litterae ϛ vestigia dispexisse sibi videbatur, hanc fuisse distichi indolem conicit:

Ἑρμεί[αι τόδ'] s. *Ἑρμῆι [καλὸν] ἄγαλμ' ἀ[ρετῆς] χάριν ὅς [μ' ἀνέ]θηκεν*
Οἰ[νόβιο]ς κήρυξ μ[νημο]σύνης ἕ[νεκα].

Sed cum neque sententia neque forma huius restitutionis mihi satis apta esse videatur (cf. *ἀρετῆς χάριν . . . μνημοσύνης ἕνεκα* et verbum finitum omissum), equidem in Lollingii supplementis acquiescere malo, suspicatus lapicidam fortasse genuinum verborum ordinem errore turbasse (*καλόν μ' ἀνέθηκε Χαρῖνος*). — Litterae Atticae antiquiores: ϟ et ΕΝΡΥΙ, sed scribitur iam Θ; alpha mediam lineam paullulum inclinatam habet; spiritus asper scribitur signo Η; interpunctionis nota ⁝ ad singula verba distinguenda usurpata.

---

256. Fragmenta quattuor tabulae marmoris albi, eruta olim in arce, quae separatim edidit Kirchhoff CIA. IV. 373[54] p. 84, 373[68], 373[17] p. 81, 373[9] p. 80; huc accedunt duo alia fragmina

nuper reperta, quae composuit compositaque publicavit Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1890 p. 146, inde Kirchhoff CIA. IV. p. 179.

[Τή]νδε κόρην ἀνέθηκεν ἀπαρχὴν [Ναύ]λοχος ἄγρας,
ἣν οἱ ποντομέδ[ων χρυ]σοτρία[ι]ν' ἔπορεν.

Supplevit Lolling, nisi quod Neptuni epitheton invenerunt Heberdey et Wilhelm et nomen proprium piscatoris *Ναύλοχος* fuisse conieci. De epitheti forma adnotat Kirchhoff: *aut epigrammatis auctor forma quae est χρυσοτρίαινα pro nominativo usus esse statuendus aut errasse quadratarius, qui ἔπορεν dederit pro eo quod debebat ἔπορες.* Statua non Minervae, sed Neptuno dedicata fuisse videtur. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΝΣ praeter Θ; spiritus asper signo non expressus.

---

257. Fragmentum marmoris nunc in museo novo quod est Athenis in arce. Ed. Kirchhoff CIA. IV. 373[a6] p. 44.

Πότ[νια . . . . . .
γλαυ[κώπιδι . . . .

Versus hi fuisse videntur carminis votivi. — Versu altero errans ΛΑΛ *primum exaraverat lapicida, dein animadverso errore pro* Λ *scripsit* ⌊ *et ab initio addidit* Λ, *cuius mutationis in ectypo perspicua adparent vestigia.* (Kirchhoff.) — Litterae Atticae antiquiores (ΑΛ).

---

258. Fragmenta duo basis marmoris Pentelici in arce reperta. Edd. Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1889 p. 16 (minusculis) et ex eiusdem ectypo Kirchhoff CIA. IV. n. 373[269] p. 205.

[Σμ]ικύθη μ' ἀνέ[θηκεν Ἀθ]ηναίηι τό[δ' ἄγαλμα]
[εὐξαμέ]νη [δι' ⏑ — ⏑] ὑπὲρ πα[ίδων κ]αὶ ἑαυτ[ῆς].

[Ε]ὔφρω[ν Πάριος ἐποί]ησεν.

Titulum supplevit Lolling, nisi quod initio v. 2 Kirchhoff invenit *εὐξαμένη*; idem conicit legendum esse *δι' ὄνειρον.* — De *Σμικύθη* metrum corrumpente cf. quae adnotavi ad n. s. n.

26. — Artifex Euphron Parius idem est atque is qui basin Pythonis Abderiti confecit (n. s. n. 322); cf. etiam CIA. IV. n. 373[270] p. 205: *Φαῖδρο[ς Π]ροθυ . . . Κεφαλῆθεν ἀνέθ[ηκ]εν. Εὔφρων ἐποίη[σ]εν.* Itaque monumentum hoc eidem fere aetati atque illae inscriptiones tribuendum est. — Titulus dialecto Ionica scriptus litteras item Ionicas antiquioris formae exhibet: ΑΜΝ.

---

259. Fragmenta duo basis marmoris Pentelici inter se arte cohaerentia, in arce reperta, ex quibus unum iam ediderunt Pittakes *Ἐφημ.* 1083, Kirchhoff CIA. I. 382, Kaibel Ep. Gr. 754; alterum adiecit Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1888 p. 90 (minusculis) et ex eiusdem apographo iterum publicavit Kirchhoff CIA. IV. p. 154.

[*Μνῆμ᾽ ἀνέθηκ . . . .*]*ος Ἀθηναίαι τόδ᾽ ἀπαρχὴν*
[*εὐξάμενος δεκά*]*την παιδὶ Διὸς μεγάλου.*

Supplevit Kirchhoff; Lolling maluit v. 2 initio [*ἔστησεν δεκά*]*την*, priorem versum intemptatum relinquens. — Litterae Atticae: ΑΝΣ.

---

260. *Fragmentum basis quam videri donarii fuisse nuntiavit is qui in arce exscripsit Koehler.* Edd. Kirchhoff CIA. I. 414, Kaibel Ep. Gr. 764.

. . . . . *ον ἐπὶ πλατε*[*ῖ Ἑλλησπόντωι*]
. . . . . *ον* vacat.
vacat.

Exordium v. 1 esse clausulam Homericam (H 86, *ω* 82) indicavit Kirchhoff; cf. etiam Athen VI. p. 232 d: *παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον* et Anth. Pal. VI. 49. 4: *ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον.* — Litterae Atticae vulgares.

---

261. *Τεμάχιον πίνακος* Athenis in arce repertum. Ed. Kabbadias *Δελτ. ἀρχ.* 1888 p. 32.

. . . *δης ἀ*[*νέθηκε Διὸς κ*]*ρατερό*[*φρονι κούρηι*].

Editor errore supplet *κρατερόφρονος*. — Apographon inscriptionis non exstat; id unum constat *ε* pro *η* usurpatum fuisse.

---

262. Fragmenta tria paterae marmoris Pentelici in arce reperta. Edd. Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1888 p. 91 n. 8 (minusculis) et ex eiusdem apographo Kirchhoff CIA. IV. p. 194.

. . . *ίτη μ' ἀνέθηκεν ἀπα[ρχὴ]ν τἀθ[ηναί]αι.*

Nomen eius quae dedicavit prorsus incertum; Lolling exempli gratia *Πουλυκρίτη* proposuit. — De *τἀθ[ηναί]αι* cf. n. 5. 1. — Litterae Atticae antiquiores: ΑΕΝ, sed scribitur iam Θ.

---

263. Basis marmoris Pentelici Athenis in arce reperta. Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 3291, Kirchhoff CIA. I. 374, Kaibel Ep. Gr. 752, Loewy Inschr. gr. Bildh. 40, Roberts Introd. to gr. epigr. 67, Cougny Anth. Pal. III. 1. 32.

[Παρ]θένωι Ἐκφάντου με πατὴρ ἀνέθηκε καὶ ἱυιὸς
ἐνθάδ' Ἀθηναίηι, μνῆμα πόνων Ἄρεος,
Ἡγέλοχος· μεγάλη(ν δ)ὲ φιλοξενίης ἀρετῆς τε
πάσης μοῖραν ἔχων τήνδε πόλιν νέμεται.

Κρίτιος καὶ Νησιώτης ἐποιησάτην.

Versum tertium correxit Kaibel; lapis habet ΜΕΛΑΙΕΤΕ. *Hegelochus ex Ionica quadam civitate oriundus (Kirchhoff Herm. V. 55) Ecphanti filius Ecphantique pater fuit, ut recte primus interpretatus est Keil Philol. vol. suppl. II p. 551sq.* (Kaibel) — Critium et Nesioten, quorum tyrannocidae ol. 75. 4 (= a. $47^7/_6$ a. Chr. n.) Athenis erecti sunt (Paus. I. 8. 5, Marm. Par. CIG. II. p. 302 l. 70 sqq.), paullo post statuam dedicatoriam cuius basis superest fecisse puta. — Titulus *στοιχηδὸν* incisus litteris Atticis Α (semel, ceteroquin Α) ΡΣΦ, sed scribitur iam Θ; ny utrimque lineas obliquas habet; spiritus asper littera Η expressus in voce *ἱυιός*, omissus in nomine proprio dedicatoris.

---

264. *Fragmentum columellae striatae lapidis porici, erutum meridiem versus a theatro Bacchi. Litterae quae in striis duabus restant incisae perquam eleganter.* Edd. Kumanudes Ἀθήν. VII. 1878 p. 386, Loewy Inschr. gr. Bildh. 419, Kirchhoff CIA. IV. 422² p. 104.

. . . . . *Κ*]*αλλίμαχος* . . . .
. . . . . *σοφίαι.*

Fragmentum esse carminis dedicatorii cognovit Kumanudes. Callimachus utrum sit nomen artificis an dedicatoris propter parvas epigrammatis reliquias dubium videtur; sed si re vera artificis cuiusdam nomen hic habemus, sine dubio de Callimacho *τῷ κατατηξιτέχνῳ* qui c. a. 460—450 floruit cogitandum est (Plin. N. H. XXXIV. 92, Paus. I. 26 6, Vitruv. IV 1. 10.). Huic sententiae tituli litteratura non adversatur Litterae Atticae: ΑΜΗΣ; omicron puncto notatum.

---

265. *Marmor Pentelicum . . . . erutum in ea arcis regione quae est a Parthenone versus orientem.* Edd. Rangabé Antiq. Hellén. I 340, Kirchhoff CIA. I. 493, Kaibel Ep. Gr. 923.

. . . . . *ρωι* s. *ροι ἀνδρῶ*[*ν*]
. . . . . *ἀνέθηκ*]*εν ὅρον* s. *ὅρων*
. . . . . *ὁροις ἔξω κατὰ φῦ*[*λα*]
. . . . . *τρίποδος.*

Kirchhoff temptavit:

[*Νίκας ὅσσοι ἕλοντ' ἐν ἀγῶνι θεᾶς χ*]*οροὶ ἀνδρῶ*[*ν*],
[*δῆμος Ἐρεχθειδῶν ἐνθάδ' ἔθηκ*]*εν ὅρον,*
[*στήσασθαι τεμένους χ*]*ώροις ἔξω κατὰ φῦ*[*λα*]
[*κλεινὸν ἀριστείας μνημόσυνο*]*ν τρίποδος.*

Monumentum insignitum pro termino fuisse e v. 2 videtur posse colligi. Quae sententia si probanda est, Kaibel scribere vult: v. 1 [*ἐκπρεπὲς ἆθλον ἑλὼν ἐν ἀγῶνι θεᾶς χο*]*ρῶι ἀνδρῶ*[*ν*] et v. 2 fortasse . . . *μέσσον ἔθηκ*]*εν ὅρον* (cf. Anth. Pal.

IX. 786) supra indicato fortasse confinio quo positus erat terminus. — Kaibel ipse supplevit:

[*Νικήσας τὸν ἀγῶνα . . . . . χο*]*ρῶι ἀνδρῶ*[*ν*]
. . . . . *τόνδ' ἀνέθηκ*]*εν ὅρον*
[*ἔξοχα τοῖς ἄλλοισιν*] *ὅροις ἔξω κατὰ φῦ*[*λα*]
[*τοῦδε μεταπρέψαι καλλοσύνην*] *τρίποδος.*

Fingo victorem aliquo urbis loco tripodem pro termino posuisse, quem reliquis terminis extra urbem conlocatis (hoc enim v. 3 dictum videtur; etsi quid sit κατὰ φῦλα nescio) pulcritudine longe antecellere gloriatur. Sed cum hic ipse de sensu verborum nobis servatorum dubitet, restitutio eius sufficere nequit. Quam ob rem Wilamowitz Kydath. p. 226 haec proposuit:

[*Τόνδε με φῦλον Ἐρεχθῆος νικῶν χο*]*ρῶι ἀνδρῶ*[*ν*]
[*ἐντὸς Ἀθηναίας τῆιδ' ἀνέθηκ*]*εν ὅρων·*
[*τὴν δ' ἄρ' ἀγωνίζοντα χ*]*οροῖς ἔξω κατὰ φῦ*[*λα*]
[*πρόφρον' Ἐρεχθείδαις ἀγλαία*]*ι τρίποδος.*

Censet enim Erechtheidem praeter usum tripodem in Minervae templo vovisse. Contra haec supplementa iam id mihi dubitationes movere videtur, quod in voce ἔξω a Wilamowitzio accepta spiritus asper non, ut in *ἡόρον* s. *ἡόρων* v. 2, littera H expressus est. — Attamen cum secundum parva epigrammatis fragmina nullus restituendi conatus multam probabilitatis speciem habere possit, supplementa virorum doctorum una cum iis quae contra illa dici possunt apposite attulisse satishabeo; equidem id modo in textum recepi, quod sine ulla dubitatione legi et restitui potest. — Litterae Atticae: H (spir. asp.) N ⊢ ⊰ Φ.

---

266. *Fragmentum marmoris . . . . ad radices arcis orientales erutum . . ., nunc in museo societatis archaeologicae.* Edd. Kirchhoff CIA. I. 333, Kaibel Ep. Gr. 749, Roberts Introd. to greek epigr. 64.

— — — — — — — — — — — — — —

Ηελλ[άδα μὴ] πᾶσαν δούλιο[ν ἦμαρ ἰδεῖν].

b [*Ἦ μάλα δὴ κεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ῥα τ]ότ' αἰχμὴν*
στῆσαμ πρόσθε πυλῶν ἀγ[ροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς]·
5 [*μαρνάμενοι δ' ἐσάωσαν Ἀθηναίας πολυβούλ]ου*
ἄστυ, βίαι Περσῶν κλινάμενο[ι δύναμιν].

Ingeniose titulum temptavit Kirchhoff; idem probabiliter conicit inscriptionem, quam fuisse dedicatoriam referendamque ad pugnam Marathoniam ex verbis epigrammatis nobis servatis eluceat, olim basi statuae colossicae Minervae Propugnatricis insculptam fuisse. Quod signum Praxiteli maiori natu tribuendum esse veri simillimum est, qui circa medium quintum saeculum Athenis floruit. — Litterae Atticae ξ, H (spir. asp.), N et Γ, ⲤⲤ, V et Y, sed O; beta et rho angulares, non rotundae; interpunctionis nota ⁝ semel adhibita ad versus singulos distinguendos.

---

267. *Discus marmoris Hymettii ex parte fractus, qui olim pro basi fuit donarii, erutus in arce.* Edd. Bull. dell' instit. 1864 p. 88, Kirchhoff CIA. I. 397, Kaibel Ep. Gr. 753, Cougny Anth. Pal. III. 1. 33.

Πότνι, ἀπαρχὴν τήνδε Μένανδρο[ς ἔθηκ' ἀπὸ τέχνης]
εὐχωλὴν τελέσας, σοὶ χάριν ἀντ[ιδιδούς],
Αἰγιαλεύς, ἡνιὸς Δημητρίου, ἡῶ[ι πολὺν ὄλβον]
σῶιζε, Διὸς θύγατερ, τῶνδε χάρ[ιν θεμένη].

V. 1 supplevit Kaibel; v. 3. 4 restituit Kirchhoff. — Litterae tituli *στοιχηδὸν* incisi Atticae vulgares (H= spir. asp, Ⲥ) praeter O, ny nonnumquam utrimque lineas obliquas habet.

---

268. *In cionocrano quadrato marmoris Pentelici, eruto ad Erechtheum.* Edd Pittakes *Ἐφημ.* 3769, Kirchhoff CIA. I. 398 coll. IV. p. 44, Kaibel Ep Gr. 760.

Διογέν[ης] ἀνέθηκεν Αἰσσχύλου ἡυὸς Κεφ[α]λῆος.

Titulum esse hexametrum suo iure ratus sic scripsit Neubauer Herm. X. p. 159 sq: *Διογένης ἀνέθηκεν Ἀϊσσχύλου ἡνὺς Κεφαλῆος*; sed res valde incerta neque multum probabilitatis prae se fert. — Menrad Wochenschr. f. klass. Phil. 1887 n. 51 putat lapicidam verbo *ἀνέθηκε* errore addidisse *ν παραγωγικόν*, ita ut is qui composuit titulum habere voluerit: *Διογένης ἀνέθηκ' Αἰσσχύλου ἡνὺς Κεφαλῆος*. Sed mihi veri simillimum est in hoc quoque epigrammate nomine proprio metrum violatum esse; nam eum qui titulum excogitavit hexametrum fingere voluisse et ex poetica voce *ὑὶς* et ex genetivo *Κεφ[α]λῆος* elucere mihi videtur. De nominibus propriis versum corrumpentibus cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — In nostro titulo litteratura Ionica et Attica mire inter se mixtae sunt; nam scribuntur et Γ (γ) Η (η) Λ (λ) et Ε (η) Η (spir. asp.) Ο (*ο,ου*) ϟ; praeterea ΘΝΦ.

---

269. Basis marmoris Pentelici inaedificata *κατὰ τὸ μέσον περίπου τῆς δεξιᾶς τῷ εἰσερχομένῳ παραστάδος τοῦ δυτικοῦ θυρώματος τοῦ Παρθενῶνος*. Edd. Rhusopulos *Ἐφ. ἀρχ.* 1872 p. 409 sq., Kirchhoff CIA. I. 403, Kaibel Ep. Gr. 751, Loewy Inschr. gr. Bildh. 47.

a [*Τόνδε Πύρης*] *ἀνέθηκε Πολυμνήστου φίλο*[*ς υἱὸς*]
εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι τριτογενεῖ.

b *Κυδωνι*(*ά*)*τας Κρησίλας εἰργάσσατο.*

Kirchhoff vidit epigramma exstare Anth. Pal. XIII. 13; idem putat errore lapicidae ΚΥΔΟΝΙΕΤΑϹ scriptum esse pro eo quod debebat ΚΥΔΟΝΙΑΤΑϹ aut ΚΥΔΟΝΙΑΤΕϹ. Cresilas Cydoniates inter a. 450—430 floruisse videtur. — Litterae Atticae vulgares praeter ΘΝϹΞ.

---

270. In fronte antri interioris prope Vari apud veterem Anaphlystum siti. Edd. Boeckh CIG. 456, Kirchhoff CIA. I. 423, Kaibel Ep. Gr. 762, Cougny Anth. Pal. III. 1. 48.

Ἀρχέδημος ὁ Θηραῖος ὁ νυμφόληπτος
φραδαῖσι Νυμφῶν τἄντρον ἐξηργάξατο.

Archedamus, Theraeus origine, post civis Atticus factus et Chollidarum pago adscriptus est, ut ceteri tituli ibidem reperti ostendunt. Illi partim Dorice partim Attice conscripta alii litteraturam Atticam alii Ionicam exhibent et annis ol. 87 (= a. 432 a. Chr. n.) proxime antecedentibus tribuendi sunt. (Kirchhoff) Nostrum epigramma Ionicis litteris totum insculptum postea demum neque tamen multo incisum esse videtur. — V. 2 ad *φραδαῖσι* cf. Sim. Rhod. Anth. Pal. XV. 24. 4: *πάντα δὲ Γᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγραῖς ἑρπετά* et. n. s. n. 247: . . . . *τὸν Ηερμῆν θεοῦ (φ)ραδ[αῖς εἰργάζε]το* sive *(φ)ραδ[ῆισιν ἱείσα]το.* De *τἄντρον* cf. n. 5. 1.

---

271. Basis lapidis calcarii *reperta a. 1890 Rhamnunte a fodientibus iussu societatis archaeologicae in area templi Nemesis.* Ex Lollingii exscriptione edidit Kirchhoff CIA. IV. 422[16] p. 185.

Λυσικλείδης ἀνέθηκεν Ἐπανδρίδου υὸς ἀπ<η>αρχὴν
τόνδε θε(ᾶ)ι τῆιδε, ἣ τόδ' (ἔ)χει τέμενος.

De metro huius epigrammatis adnotat editor: *Auctor epigrammatis quod Lysiclidis nomen inserens metro vim inferre non dubitavit, suo id iure fecit in nomine scilicet proprio* (cf. quae adnotavi ad n. s n. 26)*; at in versu pentametro condendo turpiter lapsus est metro vitiato nulla cogente necessitate.* Conferas complures pentametros, in quibus ante caesuram brevis syllaba nec sequenti quidem consonante producta invenitur, qui tamen omnes praeter unum coniecturis demum suppleti sunt: n. s. n. 79. 4. [*ἐχθροῦ Ἀρι*]*σ*[*τ*]*όκρ*[*ιτ*]*ον ὤλεσε θοῦρος Ἄρ*[*ης*], n. 104. 2 [*ἐς τὸν*] *ἅπα*[*ντ*]*α χρόνο*[*ν αὐ*]*τοκασιγνήτα,* n 128. 3 [*έ*]*ν πᾶσι*[*ν κλεινὸν ἔργμασιν αἶν*]*ο*[*ν*] *ἔ*[*χ*]*ων,* n. 151. 2 *Εὐκτίτο*[*υ, ὃν θάνα*]*τος ἐξαν*[*ιόντα πλα*]*νῶν.* — Sermo Atticus (cf. genetivum *Ἐπανδρίδου*), Ionica est litteratura. Statuam iuvenis olim basi superimpositam, nunc iuxta illam

inventam viri archaeologicarum rerum studiosi, ut adnotat Lolling, ad ultima saeculi quinti decennia referendam esse putant.

272. *Fragmentum basis marmoris Pentelici, repertum pone Propylaea.* Ed. Koehler Athen. Mitth. VII. 1882 p. 222 et CIA. II. 1423.

[Φα]ιδιμίδης ἀνέθηκεν [Ἀθ]ηναίαι τόδ' ἄγαλμα
υὸς Πρωτάρχου Προβαλίσιος, ὦι σὺ δὸς ὄλβον
αὐτῶι καὶ παισὶν τοῖς τ' ἐπιγιγνομένοι[ς].

Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum. *Protarchus Phaedimidae pater hellanotamias fuit ol. 93. 2 (407/6 a. Chr.) cf. CIA. I. 189.* (Koehler) Titulus noster igitur primis saeculi quarti decenniis tribuendus est.

---

273. *Basis marmoris Pentelici in arce reperta.* Edd. Pittakes Ἐφήμ. 22, Kaibel Ep. Gr. 770, Koehler CIA. II. 1427, Cougny Anth. Pal III. 1. 80.

Σωθε[ὶ]ς ἐγ μεγάλων κινδύνων εἰκόνα τήνδε
στῆσεν Λυσίμαχος Παλλάδι τριτογενεῖ.

Λυσίμαχος Λυσιθείδου Ἀγρυλῆθεν.

Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum.

---

274. *Frustum mormoris Pentelici in clivo meridionali arcis repertum; ex anaglypho quod titulo subiectum fuit supersunt capita equorum duorum sinistrorsum versa.* Edd. Kumanudes Ἀθην. VI. p. 371 n 5, Kaibel Rh. Mus. XXXIV. p. 197 n. 773ᵃ, Koehler CIA. II. 1441.

. . . . . Μέ]νανδ[ρος . . . . . ὅλισθεν]
[ἠλιβάτ]ωμ πετρῶν ἡγεμόνο[ς χατέων]·
[πημοσυνῶ]ν σωθεὶς δέ, Ἀσκληπιέ, τό[νδε λέβητα]
[θῆκε σὸ]ν ἐς τέμενος· τῶι δίδου ε[ὐπορίαν].

Temptavit Allen Gr. versif. in inscr. p. 169; displicent tamen

v. 3 δὲ particula tertio loco posita et σωθεὶς cum simplici genetivo coniunctum, v. 4. θῆκε ἐς usurpatum (conferas Anth. Pal. VI. 151. 2: τόνδ' ἐς Ἀθαναίας ἐκρέμασ' Ἰλιάδος). — V. 4 in exorsu Kaibel vult ε[ὐτυχίαν]. — Litterae Ionicae vulgares; Ε pro ει et Ο pro ου scriptum.

---

275. *Tabula marmoris Pentelici in tres particulas fracta, reperta in clivo meridionali arcis.* Edd. Kumanudes Ἀθήν. VI. p. 137 n. 14, Kaibel Rh. Mus. XXXIV. p. 197 n. 773[b], Koehler CIA. II. 1442, Cougny Anth. Pal. III. 1. 62.

[Τηλέμαχ]ός σε ἱέρωσε Ἀσκληπιῶι ἠδὲ ὁμοβώμοις
πρῶτος ἱδρυσάμενος θυσίαις, θείαις ὑποθήκαις.

Notandus est titulus, quia hic monumentum compellatum inducitur. — Litterae vulgares; *titulus parte priore saeculi quarti lapidi incisus est.* (Koehler)

---

276. *Fragmentum tabulae marmoris Pentelici, repertum in clivo meridionali arcis.* Edd. Koehler Ath. Mitth. II. 1877 p. 241, Kaibel Rh. Mus. XXXIV. p. 197 n. 773[b], Koehler CIA. II. 1443.

Σαῖς ὑποθημοσ[ύναις, Ἀσκληπιέ, ...
βωμὸν τόνδ' ἐπό[ησ . . . . . .

Supplevit Koehler. — Litterae Ionicae vulgares; titulum priori saeculi quarti parti adscribit Koehler.

---

277. *Marmor Pentelicum a tribus partibus ut videtur mutilum, repertum in arce.* Edd. Pittakes Ἐφημ. 361, Koehler CIA. II. 1512.

[Διοπείθη]ς Στρομβίχου
[Εὐωνυμε]ὺς ἀνέθηκεν.

. . . . . Δι]οπείθης Στρονβίχου ὑὸς
. . . . . μνῆ]μα δικαιοσύνης.
. . . . . νοις τ . . . . . .

Supplevit Koehler. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ov* scriptum.

---

278. *Frustum marmoris Pentelici in arce repertum.* Edd. Rangabé Ant. Hellén. II. 1179, Heydemann Herm. IV. p. 387, Koehler CIA. II. 1545.

. . . . . η τοὐπινόημα . . . . .
. . . . . κοιν]ωνὸν δὲ πό[νων . . .
. . . . . Δήμητρ]ος καρποφό[ρου . . . .
. . . . . δεκάτηι τε . . .

Primo obtutu apparet titulum fuisse metro inclusum. Supplevit Rangabé, nisi quod versum alterum Gurlitt ap. Heydemannum restituit. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ov* scriptum.

---

279. *Fragmentum basis marmoris Pentelici, repertum in clivo meridionali arcis.* Edd. Philios Ἀθήν. V. 1876 p. 321, Loewy Inschr. gr. Bildh. 73, Koehler CIA. II. 1455.

Ἀσκληπιῶ[ι]
Κιχήσιππος Διον[υσίου] Ἀναχαιεὺς ἀνέ[θηκεν].
Στρατωνίδης ἐπόη[σεν].

. . . . . τοῦ χαλεποῦ δ . . . . .
. . . . . θ]ος δῶρον θεῶι εἶ[ναι].

Verba supra epigramma scripta supplevit Philios; versum alterum carminis restituit Koehler. — Litterae Ionicae vulgares; *titulus circa medium saeculum quartum exaratus est.* (Koehler)

---

280. *Basis quadrata marmoris Hymettii in arce reperta.* Edd. Ross Arch. Aufs. I. 83 sq., Rangabé Ant. Hellén. II. n. 1030, Kaibel Ep. Gr. 776, Koehler CIA. II. 1434, Cougny Anth. Pal. III. 1. 127.

Χερσί τε καὶ τέ[χνα]ις [ἔρ]γων τόλμαις τε δικαίαις
θρεψαμένη τέκνων γεν[εὰ]ν ἀνέθηκε Μέλιννα
σοὶ τήνδε μνήμην, θεὰ Ἐργάνη, ὧν ἐπόνησεν
μοῖραν ἀπαρξαμένη κτεάνων, τιμῶσα χάριν σήν.

Supplevit Ross. — Litterae Ionicae vulgares; *titulum Rossius aetati Alexandri Magni recte adscripsit.* (Koehler)

---

281. Fragmenta quattuor epistyliorum aediculae in arce reperta, ex quibus duo ad sinistram partem pertinentia iam ed. Foucart Bull. de corr. Hellén. XIII. 1889 p. 161; cetera, quae ad dextram partem referenda sunt, adiecit Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1889 p. 127 sqq.

Τόνδε σοι, ὦ μεγάλη σεμνὴ Πάνδημε Ἀφρ[οδίτη]
. . . . . .
. . . . . .
[δή]μου μὲν δώροις, εἰκόσιν ἡμετέραις.

Ἀρχῖνος Ἀλυπήτ[ο]υ Σκαμβωνίδης
Μενεκράτεια Δεξικράτους Ἰκαριέως θυγάτηρ
ἱέρεια τῆς [Ἀφροδίτης . . . . . .
. . . . . .
. . *Δ]εξικράτους Ἰκαριέως θυγάτηρ, Ἀρχίνου δὲ μήτηρ.*

V. 4 Herwerden Stud. crit. p. 102 *εἰκόσι δ'* legendum esse suspicatur; sed confer 368. 3: *δήμῳ μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφο[ροῦντι]*. — De aedificio, quod epistyliis repertis ornatum erat, adnotat Lolling: *ἴσως ἦν ἱερός τις οἶκος ἐν ᾧ διέμενον οἱ τοῦ ἱεροῦ ἐπιμελούμενοι καὶ μάλιστα αἱ ἱέρειαι. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐκοσμήθη δαπάνῃ τοῦ δήμου διὰ τῶν εἰκόνων τῶν μελῶν οἰκογενείας τινός, ἥτις τὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς λατρείας τῆς Ἀφροδίτης τῆς Πανδήμου διῴκει.* — Litterae Ionicae vulgares praeter omicron minoris moduli. Titulum alteri saeculi quarti parti adscribit Foucart; *εἰς τὸν τέταρτον πρ Χρ. αἰῶνα* refert cum Lolling.

---

282. *In frustulo marmoris Pentelici reperto in clivo meridionali arcis.* Ed. Koehler CIA. II. 1526.

. . . . . τόδε δῶ[ρον . . . . .
. . . . τ]ης ἀνέθη[κε . . . .

Supplevit Koehler. — Litterae Ionicae vulgares.

283. *Infra anaglyphum musei Britannici. In cortina sedet Apollo . . . adstant Diana et Latona . . . accedunt vir et duo pueri.* Edd Boeckh CIG. 1946, Kaibel Ep. Gr. 799, Wolters Rh. Mus. XLI. 1886 p. 346, Koehler CIA. II. 1527[b] add. p. 351.

Σ[οὶ] Χάρ[μος, βα]σιλεῦ Παιάν, ἑκατηβόλ' Ἄπολ[λον],
Ἱπποκ[ράτους δῶρον] π[αῖ]ς ἀνέθηκε τόδε.

Supplevit Koehler adnotans: *De origine monumenti non constat; et artem et litteraturam originem Atticam indicare adfirmavit Purgold.* — Litterae vulgares.

---

284. *Fragmentum basis marmoris Hymettii repertum in clivo meridionali arcis.* Edd. Philios Ἀθην. V. p. 161, Koehler CIA. II. 1547.

. . . . . τῆς Ἥρωι
εὐξ[άμενός μ' ἀνέθηκε]ν ἀπαρχήν, ὧν ἐ[πόνησεν].

Supplevit Koehler, nisi quod versus alterius finem restitui; inserui etiam μ'. — Litterae Ionicae vulgares.

---

285. *Infra fragmentum anaglyphi repraesentantis hominem barbatum lecto incumbentem, sinistra pateram dextra elata rhyton tenentem, adsidente femina. Lapis repertus est in clivo meridionali arcis.* Edd. Philios Ἀθήν. V. p. 321 n. 47, Koehler CIA. II. 1574.

Τυχὼν ἁπάντων . . . . . .

Litterae Ionicae vulgares.

II. RELIQUA.

286. *Therae, in vineto lapis in formam coni ovati rotundatus.* Ex Rossii diario ed. Roehl Inscr. Gr. ant. 466; inde Roberts Introd. to gr. epigr. 4[m].

Κώ[ϑι]ος ὁ Κριτο(β)ού(λ)ου ἀπὸ Ε[ὐμ]νάστας ἀνέϑη[κ]εν.

Titulum legit Roehl, nisi quod Pilling apud Collitz. Herm. XXII. p. 136 pro *νεα(ρ)ηβ[ῶ]ν* invenit *ἀνέϑη[κ]εν*. Initium tituli valde incertum. — Litteratura: Α Ϝ (*β* Collitz) Θ (*ϑ* ?) Β (*h*) ϟ (i) Ρ Ο (*o*, *ου*) Ρ Μ (*σ*). Titulum alterius partis saeculi septimi esse evicit Kirchhoff Stud.[4] p. 64.

---

287. *Ara duabus escharis instructa, quae reperta est inter paretinas Crissae prope vicum quae vocatur Χρυσό, haud procul a via quae inde orientem versus ad dirutam ecclesiam quadraginta sanctorum fert . . . ineunte quinto huius saeculi decennio titulus truncatus est lapidis parte desecta, ut ad ecclesiam reparandam usui esset; etiam terrae motu qui a. 1870 factus est aliquot litterae perierunt. Fragmentum superstes nunc asservatur in ecclesia S. Georgii.* Edd. praeter alios Boeckh CIG. 1, Kirchhoff Philol. VII. p. 192 sqq., Kaibel Ep. Gr. 742, Roehl Inscr. Gr. ant. 314, Roberts Introd. to gr. epigr. 228, Bechtel Dial.-Inschr. II. 1537.

Τάσδε γ' Ἀϑηναίαι δραϝεοὺς Φα . . . ιστος ἔϑηκε
Ηήραι τε, ἠως καὶ κεῖ[ν]ος ἔχοι κλέϝος ἄπϑιτον αἰϝεί.

Titulum interpretatus est Kirchhoff. *δραϝεούς* coniecit Bechtel; cf. Hesych. *δραιόν· μακρὸν πύελον.* Nomen proprium eius qui dedicavit aram incertissimum est. — Inscriptio *βουστροφηδὸν* ab inferiore parte lapidis incisa posterior saeculo sexto nullo modo esse potest; cf. Kirchhoff Stud.[4] p. 144. Litterae: Α Γ (*γ*) D Ε (*ε*, *η*) Β (*h*) ⊕ ⊗ Ϝ Ρ Γ (*λ*) Ο (*o*, *ου*, *ω*) Ρ Μ (*σ*) Υ (*χ*) Φ (*φ*).

---

288. In collectione Tyszkiewicziana exstat discus aheneus,

in insula Cephalenia repertus, cuius titulum circa decurrentem ed. Froehner Rev. archéol. 1891 p. 1 sqq.

Εὐσοίδα μ' ἀνέθηκε Διϝὸς ϙούροιν μεγάλοιο
χάλκεον, ἡῶι νίκασε Κεφαλ(λ)ᾶνας μεγαθύμους.

Nomen proprium legit Blass Jb. f. kl. Phil. 1891 p. 577 sqq., quae forma est nominativus masculini generis sine *σ* finali. Froehner voluit *Ἐξώτρα*, quae lectio vel ideo recipi nequit, quia feminam in certamine virorum vicisse incredibile videtur. Ad versum priorem confert editor Hymn. hom. 33 v. 8 sq: *οἱ δ' ἀπὸ νηῶν εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο* et ad versum alterum Iliad. II. 631: *αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους.* Ad *Διϝός* cf. *ἀπὸ Διϝ[ός]* in tit. Corinth. Roehl Insc. Gr. ant. 20. 61 (incertum tamen; cf. Furtwaengler Vasens. ad no. 694) et *τῷ Διϝί* in tit. Argivo n. s. no. 308. — *νίκασε* sine augmento secundum usum Homericum. — Titulus sinistrorsum incisus praebet has litterarum formas AA (bis) A (ter), C (*γ*), D, ꟻ, E (bis) E (semel), F (*ϝ*), B (spir. asp.), ⊕ ⊗, I, K K, ᒣ (*λ*), M, M N (semel), ◇ O (*ο*, *ω*), ϙ (koppa), P R (semel), M et bis M (*σ*), Y, Φ (*φ*), Y (*χ*). De litteris iam Kirchhoff Stud.[4] p. 167.

---

289. Fragmenta duo basis marmoreae Deli reperta, ex quibus unum edd. Homolle Bull. de corresp. Hellén. V. 1881 p. 272 sqq., Roehl Inscr. Gr. ant. n. 380[a] p. 182; alterum adiecit Homolle Bull. de corr. Hellén. VII. 1883 p. 254 sqq. Utrumque denuo tractaverunt R. Schoell Aufs. f. E. Curtius p. 121 sq., Loewy Inschr. gr. Bildh. n. 1 coll praef. p. XVII, Lolling *Ἐφημ. ἀρχ.* 1888 p. 71 sq., Robert Herm XXV. 1890 p. 445 sqq.

Μικκιά[δηι τόδ' ἄγαλ]μα καλὸν [εἰργασμένον ἡυιοῦ]
[Ἀ]ρχίρμου σο[φ]ίηισιν, ἡ(ε)κηβό[λε δέξαι ἄνασσα],
[τ]ῶι Χίωι, Μέ[λαν]ος πατρώιον ἄσ[τυ λιπόντι].

Sic titulum legit Robert. *τόδ' ἄγαλ]μα* iam Homolle; *εἰργασ-*

μένον ipse apud Robertum. *σοφίῃσιν* Koehler ap. Robertum, Froehner ap. Bechtel. Abh. d. K. Ges. d. Wiss. zu Goett. XXXIV. 1887 p. 50, Six Athen. Mitth. XIII. 1888 p. 142 sq., cf. n. 396 *ἄνδρες ἐποίησαν σοφίαισι καλὸν ἄγαλμα; τῶι Χίωι* Blass Deutsch. Litter.-Zeitg. 1883 p. 1728; *ἄστυ λιπόντες* Furtwaengler et Kirchhoff ap. Brunn. Sitzgsber. d. bair. Akad. 1884 p. 523 adn. Ad versum secundum cf. n. s. n. 311 *Δέξο ϝάναξ Κρονίδα*, n. 290 *Παῖ Διός, Ἐκφάντωι δέξαι τόδ' ἀμενφὲς ἄγαλμα*, Anth. Pal. VI, 18. 5: *ἀλλά σύ μοι, Κυθέρεια, δέχου νεότητος ἑταῖρον δίσκον.* — Fortasse scripseris, ut adnotat Robert, v. 1 *ϝειργασμένον* et v. 2 *ἑκηβόλε δέξο ϝάνασσα.* — Litterarum formae: Α C(β) ΙΚΓ(λ) ΜΝΡΣΧ; Ε = ε et = η in *σοφίεισιν*; Η = η et = *h* + ε in Η κ Η*βόλε* (cf. in titul. Nax n. 299); Ο = ο in *καλόν, σοφίηισιν, Μέλανος* et = ω in *πατρόϊον, τῶι Χίοι*; Ω = ο in *ἑκηβΩλε, πατρωϊΩν* et = ου in *ἈχέρμΩ.* — Is qui dedicavit litteraturam patriae cum Delia miscuisse videtur. Titulus circa ol. 50 (= a. 576 a. Chr. n) insculptus. — Ex nostra inscriptione aperte, ut Robert adnotat, is hausit, quem exscripsit Plin. N. H. XXXVI. 11: *cum hi* (i. e. Dipoenus et Scyllis) *essent, iam fuerat in Chio insula Melas scalptor, dein filius eius Micciades ac deinde nepos Archermus, cuius filii Bupalus et Athenis vel clarissimi in ea scientia fuere Hipponactis poetae aetate, quem certum est LX olympiade* (540 a. Chr. n.) *fuisse . . . quodsi quis horum familiam ad proavum usque retroagat, inveniat artis eius originem cum olympiadum initio coepisse . . . . patris quoque eorum* (Archermi) *et Deli fuere opera et in Lesbo insula.* — Statua, quam confecit Archermus quamque dedicavit pater Micciades, erat Diana volabilis, nempe illa figura feminina non longe ab inscriptione nostra reperta. Hanc figuram veteres rerum archaeologicarum studiosi pro Victoria male intellexerunt; cf. Schol. Arist. av. v. 573: *νεωτερικὸν τὸ τὴν Νίκην καὶ τὸν Ἔρωτα ἐπτερῶσθαι. Ἄρχερμον γάρ φησι τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα, οἱ δὲ Ἀγλαοφῶντα τὸν Θάσιον ζωγράφον, πτηνὴν ἐργάσασθαι τὴν Νίκην, ὡς οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Περγαμηνόν φασι.*

290. *Inscriptio exarata est in canalicis columnae striatae, marmoris Parii . . . Monumentum a. 1755 ex insula Melo in museum Nanianum illatum, recentiore aetate in aedes Tiepolanas transportatum est.* Edd. post alios Boeckh CIG. 3. Kaibel Ep. Gr. 740, Roehl Inscr. Gr. ant. 412, Loewy Inschr. gr. Bildh. 5, Roberts Introd. to gr. epigr. 7, Cougny Anth. Pal. III. 1. 17.

Παῖ Διός, Ἐκφάντωι δέξαι τόδ' ἀμενφὲς ἄγαλμα·
σοὶ γὰρ ἐπευχόμενος τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόφων.

Ad v. 1 cf. n. 289; *γρόφων* Dorice i. q. *γράφων* vid. n. 319, cf. G. Meyer Gr. Gr.[2] § 22 p. 27, Kuehner-Blass Gr. Gr. I[3] p. 118. -- Litterae: Α ⅂ (γ) Δ ⋮ ≻ (ι) Κ ⅃ (λ) /ʷ (μ) Ν Ο (ο, ω) Γ ▷ (ρ) Μ (σ) Τ V, Κ Η (χ), Γ Η (φ), Κ Μ (ξ). Titulum ad priorem saeculi sexti partem pertinere ostendit Kirchhoff Stud.[4] p. 73 sq.

---

291. Rhodi. *Lapis in regione Κούτζουρα τῆς Ἁγ. Σοφίας occidentem versus a vico hodierno Ἔμβωνας* repertus. Ed. Selivanov Ath. Mitth XVI. 1891 p. 112 sqq. et p. 240; cf. Wackernagel ibidem p. 243 et Meister p. 357.

Σᾶμα τόζ' Ἰδαμενεὺς ποίησα, ἵνα κλέος εἴη·
Ζεὺ(δ) δέ νιν ὅστις πημαίνοι, λειώλη θείη.

Sic recte titulum legunt Wackernagel et Meister. Ad *τόζ'* pro *τόδ'* usurpatum comparat ille Eleam et Arcadiam dialectos, ubi similia inveniuntur. — *Ἰδαμενεύς* vocali *α* pro *ο* scriptum; cf. in vasculo quodam Camiri reperto *Ἰδαμενῆος ἠμὶ* Smith Journ. of hell. stud. VI. 1885 p. 374, Kirchhoff Stud.[4] p. 49; alia huius commutationis exempla dialecto Doricae propriae afferunt Ahrens Dial. II § 17 p. 119 sq., G. Meyer gr. Gr.[2] § 55 p. 63 sq, Kuehner-Blass Gr. Gr. I[3] § 24 p. 117: *ϝίκατι, ϝείκατι, ἴκατι, εἴκατι, διακατίοι, τριακατίοι κτλ, ἄναιρον· ὄνειρον. Κρῆτες* et *ἄναρ· ὄναρ* ap. Hesych., *σαλία· θολία. Λάκωνες* ib. Ad versus prioris finem cf. no. 287. 2: *ὡς καὶ κεῖ[ν]ος ἔχοι κλέϝος ἄπθιτον αἰϝεί*, Odyss. IV. 584: *χεῦ' Ἀγαμέμνονι*

τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη, hymn. Apoll. v. 275: *ὄφρα οἱ αὐτῇ Τελφούσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονί* . . . . sim. — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus est, cuius prior hexameter in parte adversa, alter in parte posteriore lapidis legitur. Litterae: A, ⋮, ⋮I, B (spiritus asper et *η*), ⊕, I (*ζ*), ⊢ (*λ*), ⋎ et N, O (*ο*, *ω*), ⋮. Notandus est spiritus asper et scriptus littera B in capite vocis *λίνα* et in vocis *ὅστις* initio omissus. Titulum altera septimi saeculi parte exaratum esse adnotat Selivanov; sed mihi aliquanto recentior esse videtur.

---

292. Testa Corinthi ab arce meridiem versus reperta. Edd. Roehl Inscr. Gr. ant. 20. 7, Blass Dial.-Inschr. III. 3119[a].

Σιμίων μ' ἀνέθ(η)κε Ποτειδάϝων[ι ϝάνακτι].

Supplevit Roehl. Post *θ* ab eo qui pinxit inscriptionem littera *η* errore omissa est, id quod et Roehl et Blass adnotare neglexerunt. — De nomine proprio metrum violante cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Titulus una linea dextrorsum scriptus litteris Corinthiacis antiquioribus: A⋮(*ε*)⋮(*ει*)F(*ϝ*)⊕⋮(*ι*)⋎⋎.

---

293. Testa Corinthi ab arce meridiem versus reperta. Edd. Roehl Inscr. Gr. ant. 20. 12, Blass Dial.-Inschr. III. 3119[a].

[. . . . . *μ' ἀνέθηκε Ποτ*]*ειδάϝωνι ϝάνακτι.*

Litteratura Corinthiaca antiquior: A⋮(*ει*)⋮(*ι*)F(*ϝ*)⋎.

---

294. Testa Corinthi ab arce meridiem versus reperta. Edd. Roehl Inscr. Gr. ant. 20.62, Blass Dial.-Inschr. III. 3119[c].

. . . . . .
. . . . . *δί*]*δοι χαρίεσ(σ)α*[*ν ἀ*]*φορμάν.*

Sic legit Blass; Roehl vult . . . . *δῳ*, i. e. ab initio dativum nominis proprii cuiusdem. Cfr. Od. *γ*. 58 *δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν*. — Litteratura Corinthiaca antiquior: A⋮(*ι*)⋎NM(*σ*)P.

---

295. Testa Corinthi ab arce meridiem versus reperta. Edd. Roehl Inscr. Gr. ant. 20. 63, Blass Dial.-Inschr. III. 3119[c].

. . . . . .
. . . . . ἐπαγγείλα]ς· τὺ δὲ δὸς χαρίεσ(σ)αν [ἀφορμάν].
s. [ἀμοιϝάν].

Ἐπαγγείλας i. e. εὐξάμενος, cf. Pindar. Pyth. IV. 31, Aeschyl. Choeph. 213; ad versus finem cf. Odyss. γ. 58: δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν. — Litterae Corinthiacae antiquiores: A B (ε) ⊰ (ι) M (σ) Ꝑ.

---

296. Testa Corinthi ab arce meridiem versus reperta. Edd. Roehl Inscr. Gr. ant. 20. 64, Blass Dial.-Inschr. III. 3119[c].

. . . . . μ' ἀνέ]θηκε [Ποτει]δᾶνι ϝ[άναχτι]
. . . . . ἐπαγγείλας]· τὺ δὲ δ[ὸς χαρίεσ(σ)αν ἀφορμάν].
s. ἀμοιϝάν].

Supplementa efficiuntur ex aliis titulis ibidem repertis. Prioris hexametri metrum corrumpitur Ποτειδᾶνι pro Ποτειδάϝωνι scripto. — Titulus βουστροφηδὸν scriptus litteris Corinthiacis antiquioribus: A ⋗ (ε) ⊕ ⊰ (ι) F (ϝ) Ꝑ.

---

297. Testa Corinthi ab arce meridiem versus reperta. Edd. Roehl Inscr. Gr. ant. 20. 108[a] add. p. 171, Blass Dial.-Inschr. III. 3119[c].

. . . . . .
. . . . ἐπ]αγγείλας· τὺ δὲ δὸ[ς χα]ρίεσ(σ)αν ἀμοιϝάν.

Ἐπαγγείλας i. e εὐξάμενος Pind. Pyth. IV. 31, Aesch. Choeph. 213. — δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν Odyss. γ. 58. — Litteratura tituli dextrorsum conscripti Corinthiaca antiquior: A, ⟨ (γ), ⋗ (ε), F (ϝ), ⋗ ⊰ (ει in ἐπαγγείλας), ⊲ (ο), M, Ꝑ, M (σ), V.

---

298. *Fra i bronzi del conte Tyskiewicz un frammento d'una corazza la parte inferiore cioè della metà destra d'una pettabotta. Sull' orlo ripiegato al disotto è incisa l'iscrizione.* Repertum Epidauri ed. Wernicke Roem. Mitth. IV. 1889 p. 171.

. . . . . ἀνέ]θηκε
Λὶ Κρονίωνι ϝάνα[κτι . . . . . .

Titulum distichon elegiacum fuisse suspicatur editor; res tamen valde dubia. ϝάνα[κτι, quod post Κρονίωνι exstitisse mihi videtur, si iure adieci, inscriptionem, si omnino metricam, hexametricam habemus. — Litteratura ΑΕΘϜΝΟ(ο)D(ρ). Titulum priori saeculi sexti parti tribuit Wernicke.

---

299. In femore dextro statuae lapideae muliebris Deli repertae. Edd. Homolle Bull. de corr. Hellén. III. 1879 p. 3 sqq., Fraenkel Arch. Zeit. 1879 XXXVII. p. 85 sqq., Roehl Inscr. Gr. ant. 407, Gomperz Arch.-epigr. Mitth. VII. 1883 p. 148 sq., Loewy Inschr. gr. Bildh. 430, Roberts Introd. to gr. epigr. 25, Cougny Anth Pal. III. 1. 8

Νικάνδρη μ' ἀνέθηκεν h(ε)κηβόλωι ἰοχεαίρηι
ϙούρη Δεινοδίκεω τοῦ Ναξσίου, ἔξσοχος ἀλ(λ)έων,
Δεινομένεος δὲ κασιγνήτη, Φhράξσου δ' ἄλοχος ν[ῦν].

De synizesi in Δεινοδίκεω ἀλ(λ)έων Δεινομένεος cf. n. 7. 2. — V. 3 ν[ῦν] supplevit Blass Jb. f. klass. Phil. 1891 p. 336; omnes priores editores ultimam litteram esse μ putaverunt. — Litterae tituli βουστροφηδὸν scripti: Α(β) Λ(γ) Δ Ε(ε); Β(h) Θ ΙΚΡ(λ) ΜΜΟ(ο, ω) Ρ Ξ Σ Φ Χ; Ω (ξ cf. Blass; σ insuper additum est, cf. in Chiot. inscr. ἐξς, n. s. no. 324. 2 in tit. Eub. εὐξσάμενος, no. 412 in titulo Rhod. κύλιξς). — Litterae ε et η ex ᾱ ortae scriptae sunt Β; eaedem si aliunde originem ducunt, forma Ε; idem Β est spiritus asper et ε, vid. n. 305. 1 Η(ή)ρακλες et n. 289. 2. Ηκηβόλε (cf. Dittenberger Herm. XV. 1880 p. 229). Titulum saeculo sexto tribuit Kirchhoff Stud.[4] p. 85.

---

300. Basis statuae aheneae Apollinis Naxi reperta, nunc in museo Berolinensi. Edd. Fraenkel Arch. Zeit. 1879 XXXVII. p. 84 sq., Roehl Inscr. Gr. ant. 408, Roberts Introd. to gr. epigr. 26[a], Cougny Anth. Pal. III. 1. 68.

[Δ]ειναγό[ρ]ης μ' ἀνέθηκεν ἑκηβόλωι Ἀπόλλωνι.
[δε]κά[ι ηγν]?

Litterae: Α (β) Λ (γ) Δ Θ Ι Κ Μ (λ) Μ Ν Ο (ο, ω) Γ Ρ Σ Τ; Ε = ε et η omnibus Graecis dialectis commune; Η = η in dialecto Ionica ex ᾱ vulgari exortum (cf. ad n. 299). — Titulus quamquam n. s. n. 299 posterior sine dubio sexto saeculo a. Chr. n. scriptus est; cf. Kirchhoff Stud.[4] p. 85.

301. Columna striata marmoris Parii ex loco nescio quo a Graecis mercatoribus a. 1738 Anconam subvecta, ab Olivierio Pisaurum deportata; ibi nunc quoque in museo Olivieriano asservatur. Ed. post alios Boeckh CIG. 24; deinde Kaibel Ep. Gr. 750, Roehl Inscr. Gr. ant. 402; ex accuratiore exscriptione Purgold Arch. Zeit. 1882 p. 391 sq. n. 1, inde Loewy Inschr. gr. Bildh. 6, Roberts Introd. to gr. epigr. 15, Cougny Anth. Pal. III. 1. 55.

a Ἄρτεμι, σοὶ τόδε ἄγαλμα Τελεστοδί[κη μ' ἀνέθηκεν]
Ἀσφαλίου μήτηρ, Θερσέλεω θυγάτηρ.

b Τοῦ Παρίου ποίημα Κριτωνίδεω εὔχομ[αι εἶναι]

Supplevit Kirchhoff Stud.[2] p. 57, nisi quod v. 1 μ' adieci; v. 3 de vocis Κριτωνίδεω synizesi cf. n. 7. 2. — Ex litterarum specie Kirchhoff Stud.[4] p. 79 sqq. evicit titulum esse Parium: Α Λ (γ) Δ Ϝ (ε) Θ Η (η) Ι Κ Μ (λ) Μ Ν Γ Ρ (ρ) Σ Τ Φ +, Θ (ω) Ω (ο, ου). Titulus sexti saeculi est.

302. Pari lapis in insulae septentrionali parte iuxta portam ecclesiolae S. Ioannis Spilaeotae insertus. Edd. Olympios Ἀθήν. V. p. 8, Kaibel Ep. Gr. add. 750[a], Roehl Inscr. Gr. ant. 401, Roberts Introd. to gr. epigr. 17, Cougny Anth. Pal. III. 1. 347.

Δημοκύδης τόδ' ἄγαλμα Τελεστοδίκη τ' ἀπὸ κοινῶν
εὐξάμενοι στῆσαν παρθένωι Ἀρτέμιδι
σεμνῶι ἐνὶ ζαπέδωι, κούρηι Διὸς αἰγιόχοιο·
τῶν γενεὴν βίοτόν τ' αὖξ' ἐν ἀπημοσύνηι.

V. 1 *Τελεστοδίκη* in superiore quoque titulo Pario est ea, quae dedicavit; fortasse eadem femina. — V. 3 *ζάπεδον* i. q. *δάπεδον*, cf. Hesych. *ζάπεδον· μέγα ἔδαφος.* Ad v. 4 cf. Theogn. 758 sq: *Ζεὺς μὲν τῆσδε πόληος ὑπειρέχοι, αἰθέρι ναίων, αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ.* — Litterae: Α (β) Λ (γ) ΔΕΙΗ (η) ΘΙΚΙ (λ) ΜΥΓ Ρ (ρ) ΣΤΥΧ (χ) ΧΣ (ξ) Ο (ω) Ω (*ο, ου*). Kirchhoff Stud.[4] p. 81 sqq. titulum sexto saeculo tribuit.

---

303. *Basis rectangula ahenea composita ex tribus gradibus, in superficie tenens vestigia statuae pedibus magno intervallo distantibus gradientis. In summi gradus latere longiore atque in verticuli quidem planicie titulus a, in medii gradus eiusdem lateris planicie superiore horizontali b, in contigua lateris brevioris planicie superiore c. In antiquario musei Berolinensis (cf. Furtwaengler Archaeologisches Jahrbuch IV. p 93 n. 9). Ed. P. Kretschmer Hermae XXVI. p. 125 n. III. Cf. quae de titulo disputavit R. Meister Hermae XXVI. p. 319. 480.* Denuo publicavit Dittenberger IGS. I. add. n. 4249.

a b c
[*Γόργος Ἴων τ*']*ἄνφω ξυν*|*ηῆ πρωροὲ*|*ἀνέθεικαν.*

Titulum esse Boeoticum Kretschmer iure comprobavit ex nominativo *πρωροὲ* in *οε* cadente; inscriptionem enucleavit Meister, qui et ipse exempli gratia in initio hexametri nomina propria supplevit. Ad *πρωροέ* adposite affert idem Hesychii glossam *πρωροῖ· κηδεύει· ἐκρεῖ· προυρᾷ, φοβεῖται* et Dittenberger ad formam non aspiratam ex titulo Larisaeo in Ath. Mitth. XVI. 1891 p. 261 n. 1 edito lectiones *ἀρχιπρουρεύσας* et *σύνπρουροι* comparat. De *ξυνηῆ* cf. quae adnotavi ad n. s. no. 48. — De hiatu inter *πρωροὲ* et *ἀνέθηκαν* cf. n. 3. 2. — Litteratura tituli, cuius pars a currit a dextra ad sinistram, ΑΕΗ (ϑ) Ν et Υ + (ξ) ◇ ΡΥ ◇ (φ); spiritus asper signo Η expressus.

---

304. *Fragmenta tria magni vasis fictilis nigri globi figura cum margine prominente et ansis. Prior tituli versus in mar-*

gine, alter infra eum in ipso vase. Ed. E. Szanto Mitth. des arch. Inst. zu Athen XV. (1890) p. 407 n. 79. Exscripsit P. Arndt qui alterum versum a dextra integrum esse testatur; inde Dittenberger IGS. I add. n. 3598.

[*Φέρ*]*ω, Κάβιρε, τόνδε τ*[*ὸν* ⏑̄ — ⏑ *σοὶ*]
[⏑̄ — ⏑ — ⏑̄ — ⏑ *πρὸς*]*ναὸν καλόν.*

Litteratura Boeotica antiquior: A ▷ (*δ*) ⋮ ⋏ ⊢ (*λ*) R

---

305. *Columella fictilis reperta ad S. Maurum Fortem vicum septem fere ad septentrionem chilometris ad Stagliano situm a Matera oppido ad occidentem versus;* nunc in musco Neapolitano. Edd. Notizie delgi scavi 1882 p. 119 sq., Comparetti Rev. d. Fil. XI 1882 p. 1 sqq., Roehl Imag. inscr. Graec antiq. XV. 5, Roberts Introd. to gr. epigr. 304ᵃ, Hiller Jb. f. klass. Phil. CXXVII. 1883 p. 144 n. 29, Peppmueller Philol. N. S. I. 1888 p. 163, O. Hoffmann Dial.-Inschr. II. 1643, Kaibel Inscr. Gr. Sicil. et Ital. 652.

Χαῖρε ϝάναξ Η(*ή*)*ρακλες* (?), *ὅ τοι κεραμεύς μ᾽ ἀνέθηκε·*
δὸς δέ ϝ᾽ ἐν ἀνθρώποις δόξαν ἔχην ἀγαθ(*ά*)*ν.*
Νικόμαχός μ᾽ ἐπόει.

Sic Kaibel versus dirimit, adnotans: *postquam ipsum carmen ille per quattuor columellae latera apte distribuit, subscriptionem ibi addidit, ubi spatium maxime vacabat.* — V. 1 *τοι* est dativus pronominis, cf. Eurip. Or. 355: *ὁ ναυτίλοισι μάντις*, ut adnotat Comparetti. — V. 2 *ϝ᾽ἐν* i. e. *ϝέ* accusat. (cf. G. Meyer Gr. Gr.² § 414) et *ἐν* praepositio apud Arcades et Cyprios usitata (cf. G. Meyer Gr. Gr. § 58). — Nicomachus, cuius nomen disticho non inclusum infra additum est, is est, qui Heracli columellam nostram et confecit et dedicavit. — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus habet has litterarum formas: A I (*γ*) D Ξ (*ε*, *η*, *ει*) Θ F (*ϝ*) Z (*ι*) K ⊢ (*λ*) M ⋏ O (*ο*, *ω*) Π (*π*) P M (*σ*) T V (*χ*) + (*ξ*) H (*hη*; cf. quae adnotavi ad n. s. n. 299.)

306. *Posidoniae (Paesti) empta et fortasse reperta statua exigua virginis canephori, nunc in museo Berolinensi. Titulus quattuor plinthi latera occupat.* Edd. E. Curtius Arch. Zeit. XXXVIII. 1879 p. 27 sqq., Roehl Inscr. Gr. ant. 542, Roberts Introd. to gr. epigr. 304, O. Hoffmann Dial.-Inschr. II. 1650, Kaibel Inscr. Graec. Sic. et Ital. 664.

Τἀϑάναι Φιλλὼ Χαρμυλίδα δεκάταν.

Titulus est pentameter; cf. quae adnotavi ad n. 68. De *Τἀϑάναι* cf. n. 5. 1. — Inscriptio sinistrorsum incisa his litterarum formis: Α D E Θ ϟ (ι) Κ ᒣ (λ) Μ ᒥ Ο (ο, ω) Ρ Τ V Φ Ψ (χ). Curtius inscriptionem initio saeculi quinti a Chr. n. tribuit.

---

307. Pars inferior tabulae marmoreae Vurliae prope Sellasiam reperta, nunc Spartae in museo; in tabula repraesentati erant Dioscuri, sed lapidis fractura dextra tantummodo pars inferioris imaginis superest. Edidit ex Purgoldii ectypo Roehl Inscr. Gr. ant. 62ᵃ p. 174 add.; inde Roberts Introd. to gr. epigr. 255.

Πλειστιάδας μ' ἀ[νέϑηκε] Διοσκώροισιν ἄ[γαλμα]
Τινδαριδᾶν δ[ιδύμων] μᾶνιν ὀπιδ(δ)ό[μενος].

Titulum supplevit Kirchhoff apud Roehlium. — Prima vocis *Τινδαριδᾶν* syllaba littera *ι* scripta invenitur etiam in inscriptione Cytherea *Τινδαρίδα[ις]* Athen. Mitth. V. 1880 p. 231 (cf. G. Meyer Gr. Gr.² p. 106, Blass Ausspr.³ p. 39 sq., Kuehner-Blass Gr. Gr. I³ p. 70). — Litterarum formae: AD ᒣ ᒥ ᒥ P ϟ ϟ (σ). Titulum ol. 75 (= a. 480 a. Chr. n.) priorem esse propter litterae sigma formam vestustiorem ϟ effecit Kirchhoff Stud.⁴ p. 152 sq.

---

308. Galea ahenea prope Olympiam a. 1795 in Alpheo flumine reperta, nunc in museo Britannico. Post alios edd. Boeckh CIG. n. 29 coll. add., Kaibel Ep. Gr. 746, Newton Anc. gr. inscr. in the Brit. Mus. II. 137, Roehl Inscr. Gr. ant. 32,

Roberts Introd. to gr. epigr. 75, Prellwitz Dial.-Inschr. III. 3263.

Τἀργ[εῖ]οι ἀνέθεν τῶι Διϝὶ τῶν ϟορινθόθεν.

Editores titulum esse senarium iambicum contendunt. Sed cum in altero pede tribrachys *οι ἀνέ* artis metricae praeceptis adversetur et crasis *τἀργεῖοι* etiam in inscriptionibus Argivis quas prosaicas esse apertum est (cf. Roehl Insc Gr. ant. 21) inveniatur, valde dubium esse videtur, num re vera noster titulus metro sit conclusus; quae est sententia Hilleri in schedis epigraphicis, quas inspiciendi venia mihi post praematuram illius mortem ab uxore benignissime data est. Habemus igitur fortasse inscriptionem quae quamquam metrico quodam colore concepta tamen inter epigrammata enumeranda non est. — Ad *τἀγρ[εῖ]οι* cf. etiam n. 5. 1. — Litteratura Argolica antiquior: A Λ (γ) D ϟ F (ϝ) ⊕ ϟ (koppa) ϒ.

---

309. Duo lapides, qui mediam basis marmoreae partem formabant, Olympiae a. 1876 reperti. Edd. Curtius Arch. Zeitg. 1876 XXXVI. p. 48 sq. c. tab. VI, Kaibel Ep. Gr. 744, Roehl Inschr. Gr. ant. 95, Loewy Inschr. gr. Bildh. n. 30, Bechtel Dial.-Inschr. I. 1200, Roberts Introd. to gr. epigr. n. 277, Cougny Anth. Pal. III. 1. 43.

Πραξιτέλης ἀνέθηκε Συρακόσιος τόδ' ἄγαλμα
καὶ Καμαριναῖος· πρόσθα (δ)ὲ Μαντινέαι
Κρίνιος ἡνιὸς ἔναιεν ἐν Ἀρκαδίαι πολυμήλω[ι]
ἡεσλὸς ἐὼν καί ϝοι μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἀρετᾶς.

In fine v. 2 exhibet lapis: ΓΡΟΣΘΑΡΕΜΑΥΤΙΝΕΑΙ i. e. *πρόσθ' ἄρ' ἐ(μ) Μαντινέαι*; sed correptio syllabae *ἐ(μ) Μαντινέαι* legibus metricis adversatur. Atque cum aliae offensionis causae accedant, Dittenberger Herm. XIII. p. 388 sqq. in titulo ceteroquin accurate insculpto lapicidae errore pro D incisum R putavit, ita ut legendum sit *πρόσθα (δ)ὲ Μαν-*

τινέαι — V. 4 de *hεσλός* cf. Meyer Gr. Gr.² p. 260 § 267. — Litteratura Arcadica: A C(*γ*) E(*ε*, *η*) ⊕ B (*h*) ᚴ *λ*) N Γ R ⋚ + (*ξ*) V F(*ϝ*). Is qui dedicavit Praxiteles olim in Arcadia habitavit; postea patria relicta et Syracusarum et Camarinae civis factus est, id quod ita intellegendum esse videtur, ut ille, postquam Camarina a. 484 a. Chr. una cum aliis Camarinaeis Syracusas transmigravit (cf. Herod. VII. 156), inter utriusque urbis cives quamquam illa diruta erat numerare sese potuerit. Neque multo post illam transmigrationem statuas, ex quarum basi pars nobis servata est, Olympiae dedicasse putandus est. Nam dedicationem factam esse oportet ante templi Iovis aedificationem, quia fundamenta huius ita sunt constructa, ut basin Praxitelis iam prius exstitisse primo obtutu appareat. Atque cum aedes Iovis a Libone aedificatas ante a. 458 a. Chr. n., quo tempore Lacedaemonii sociique victoria Tanagraea reportata clipeum in templi fastigio dedicaverunt, perfectas esse pro certo habendum sit, Praxiteles inter illos fuisse non potest, qui a. 461 a. Chr. n., quo anno Camarina a Gelonte Syracusarum tyranno restituta est, Syracusis huc transmigraverunt ibique cives facti sunt, quia hac sententia probata tempus ad adyton Iovis perficiendum non suppetit. Itaque verum esse videtur Praxitelem paulo post annum 484 statuas Olympiae erigendas curasse et Iovis templum brevi post bella Medica construi coeptum esse Haec est sententia, quam ni fallor Robert in scholis ad Graecae artis historiam pertinentibus commilitonibus proposuit.

---

310. Galea ahenea a. 1817 Olympiae reperta, nunc in museo Britannico. Edd. post alios Boeckh CIG. 16, Kaibel Ep. Gr. 745, Roehl Inscr. Gr. ant. 510, Roberts Introd. to gr. epigr. 111, Blass Dial.-Inschr. III. 3228.

Ηιάρων ὁ Δεινομένεος καὶ τοὶ Συρακόσιοι
τῶι Δὶ Τυρ(ρ)άν' ἀπὸ Κύμας

i. e. *Hiero Dinomenis filius et Syracusani Iovi Tyrrhena (haec arma) a Cumis (dedicaverunt).* — Verba licet rhythmico

colore tamen metro non conclusa sequitur, ut Boeckh recte agnovit et propter *α* elisum et huius partis tituli indolem, versus paroemiacus. — Litteratura Α Δ Ε Β (spir. asp. in *Ηιάρων* scriptus, in articulo *ὁ* omissus) ΙΚΜΝΟΓΡΣΤV. Res, de quibus agitur in hac inscriptione, gestae sunt ol. 76. 3 (= a. 47⁴/₃ a. Chr. n.).

---

311. Fragmenta duo basis rotundae marmoreae anno 1876 Olympiae *apud eum Olympiei angulum, qui euronoto est oppositus* repertae; in summo illius margine titulus una linea scriptus erat. Edd. Curtius Arch. Zeitg. XXXIV. 1876 p. 49 sq., Kaibel Ep. Gr. 743, Roehl Inscr. Gr. ant. n. 75 c. add p. 174, Roberts Introd. to gr. epigr. 261; Cougny Anth. Pal. III. 1. 16, Preger Insc. Gr. metr. n. 57.

[Δέξ]ο, ϝάν[αξ] Κρονίδα, [Ζ]εῦ Ὀλύνπιε, καλὸν ἄγαλμα
ηιλήϝω[ι θυ]μῶι τῶι Λακεδαιμονίω[ι].

De hoc titulo cf. Paus. V. 24. 3: *Τοῦ ναοῦ δέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ μεγάλου Ζεὺς πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου, μέγεθος μὲν δυόδεκα ποδῶν, ἀνάθημα δὲ λέγουσιν εἶναι Λακεδαιμονίων, ἡνίκα ἀποστᾶσι Μεσσηνίοις δεύτερα τότε ἐς πόλεμον κατέστησαν· ἔπεστι δὲ καὶ ἐλεγεῖον ἐπ' αὐτῷ· Δέξο ἄναξ Κρονίδα Ζεῦ Ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα ἱλάῳ θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.* V 1 post *Κρονίδα* in lapide pars inferior hastae, quam Ahrens Philol. XXXVIII. (1879) p. 240 pro iota intellegens ad vocativi formam *Κρονίδᾳ* construendam adhibet; sed talem fuisse formam nemo illi viro docto adstipulabitur. Schubart Jb. f. klass. Phil. 1876 p. 681 sqq. censet post *Κρονίδα* secutum esse vocativum *Σδεῦ*; ipse tamen concedit, si haec forma olim exstitisset in inscriptione, lineolam illam magis inclinatam esse debuisse. Itaque hastam illam directam pro interpunctionis nota accipiendam esse putem, quam in titulis Cretensibus, uno Theraeo unoque Laconico Gereniae reperto usurpatam esse invenimus; cf. Roehl Inscr. Gr. ant. n. 478, Kaiser De inscr. Graec. interp. p. 11 sq. — *δέξο* resipit Homerum; cf.

etiam no. 289. 2. — In versu altero exstat *ἱλήϝωι*, quae forma adhuc nondum satis explicata est; atque cum ipse nihil gravius addere possim, in virorum doctorum commentationes reicere sufficiat. Ad singularem collectivum *τῷ Λακεδαιμονίῳ* defendendum recte Preger affert Aeschyli epitaphii v. 3. 4 (Hiller. Anth. lyr. p. 123): *ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.* Ahrens eumque secutus Roehl, qui lapidis Pausaniae iam aetate eodem modo atque nunc laesi titulum a peregetis expletum esse suspicantur, versum alterum sic legunt: *ἱληϝῶ[ς δά]μωι τῶι Λακεδαιμονίω[ν]*. Sed cum neque criticum hoc studium Pausaniae aut alii illorum temporum viro mea quidem sententia tribui possit neque sine iusta causa librariorum socordiae talis epigrammatis corruptela: secundum Pausaniae lectiones inscriptionem supplendam esse censeo; minora emendanda esse ex litteris traditis elucet. — Pausanias narrat Lacedaemonios initio tertii belli Messenii Iovi hoc monumentum dedicasse; sed cum nesciamus, unde hauserit periegeta, diiudicari nequit, utrum verbis eius fidere possimus necne; litteratura non adversatur. Litterae Laconicae antiquiores: ϟ F (ϝ) Ꞓ (spir. asp.) M M ꟾ.

---

312. Fragmenta tria marmorea inter se cohaerentia Olympiae reperta. Edd. Purgold Arch. Zeitg. XL. 1882 p. 179 sqq. no. 435, Roehl Inscr. Graec. ant. n. 26ᵃ p. 171, Roberts Introd. to gr. epigr. no. 93, Blass Dial.-Inschr. III. n. 3157, Preger Inscr. Gr. metr. n. 59.

[*Ναὸς μὲν φιάλαν χρυσέα*]*ν ἔχει, ἐγ δὲ* [*Τανάγρας*]
[*τοὶ Λακεδαιμόνιοι συμ*]*μαχία τ' ἀν*[*έθεν*]
[*δῶρον ἀπ' Ἀργείων καὶ Ἀθα*]*ναίων καὶ* [*Ἰάνων*]
[*τὰν δεκάταν νίκας ἧείν*]*εκα τοῦ πο*[*λέμου*].
. . . . . *Κο*[*ρινθ*]*ι*[*ο* . . . .
. . . . . *ϱ* . . . . . .

Ingeniose cognovit Purgold in fragmentis inscriptionis nobis servatis epigramma illud, quod Lacedaemonios eorumque socios post pugnam Tanagraeam (ol. 80. 4 = a. 457 a. Chr. n.) Olympiae insculpendum curavisse Paus. V. 10. 4 narrat: . . . *τὸ ἄγαλμα ἀσπὶς ἀνάκειται χρυσῆ, Μέδουσαν τὴν Γοργόνα ἔχουσα ἐπειργασμένην. τὸ ἐπίγραμμα δὲ τὸ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι* (cf. Schaarschmidt De *ἐπὶ* praepositione apud Pausaniam p. 30) *τούς τε ἀναθέντας δηλοῖ καὶ καθ' ἥντινα αἰτίαν ἀνέθεσαν· λέγει γὰρ δὴ οὕτω· Ναὸς κ. τ. λ.* — Epigrammati subscriptum fuisse aut catalogum sociorum aut titulum artificis Corinthii suspicantur Purgold et Roehl. — V. 1 · *ναϝός* praebent Purgold et Roehl; Blass *ναός* scribit et propter litterarum numerum et propter digamma in voce *Ξενοκλῆς* Dial.-Inschr. no. 3155 (= Roehl no. 23) littera non expressum. Idem *ἐγ* recepit contra Purgoldium et Roehlium; littera enim fractura lapidis laesa hos viros doctos induxit, ut *ἐκ* falso exstare putarent. — V. 1 *χρυσέαν* per synizesin legendum; cf. n. 7. 2. — Litteraturam huius tituli non Laconicam, sed Corinthiam esse effecit Kirchhoff et apud Purgoldium l. l. et in Stud. z. Gesch. d. gr. Alph.[4] p. 105; scribuntur enim < (γ) E N Θ (ο) Ρ X (χ), alpha mediam lineolam et in hanc et in illam partem paullulum inclinatam habet.

---

313. *Lapis calcarius oblongus, repertus in radicibus Cithaeronis montis prope vicum Crecucium, ad occidentem viae quae Athenis fert Thebas;* nunc servatur Thebis in museo. Edd. Haussoullier Bull. de corr. Hellén. II. 1878 p. 589 n. 1, inde Kaibel Rh. Mus. XXXIV. 1879 p. 197 n. 756[a]; Roehl Inscr. Gr. ant. 143, Meister Dial.-Inschr. I. 860, Loewy Inschr. gr. Bildh. 44, Roberts Introd. to gr. epigr. 223[a], Dittenberger IGS. I. 1670.

Roehl temptavit hunc titulum, cuius dimidium deperditum est, sic:

[*Δ*]*άματρο*[*ς*] *τόδ' ἄγαλμα*[. . . . . *ἔστασεν ἀπαρχὴν*]
[*ἑ*]*νθάδε γ*[*ᾶ*]*ς ὁράοντι σε*[*βάσμιον* . . . . . .
[*Τ*]*εισαμενὸς Κυδάδας καὶ*[. . . . . *ἐποησάταν*].

Sed cum ϙυδάδας neque gentilicium nomen esse posset neque copulativa particula si illud nomen proprium esset omitti licuisset, Dittenberger aliam restituendi viam ingressus haec supplementa proposuit:

[Δ]άματρο[ς] τόδ' ἄγαλμα [ὡραφόρου ἀγλαοκάρπου]
[ἐ]νθάδε γ[ᾶ]ς ὁράοντι σέ[βας, πάντεσσι δὲ θαῦμα]
[h]εισάμενος ϙυδάδας κα[ρπῶν κόσμησεν ἀπαρχαῖς].

Sed cum alia offendant mihi in hac restitutione, tum maxime, quod spiritum asperum in voce ὁράοντι non scriptum in εἰσάμενος littera expressum esse censet Dittenberger. Equidem editorum priorum supplementis adhibitis duos priores versus scribere velim:

[Δ]άματρο[ς] τόδ' ἄγαλμα[. . . . . ἔστασεν ἀπαρχὴν]
[ἐ]νθάδε γ[ᾶ]ς ὁράοντι σέ[βας, πάντεσσι δὲ θαῦμα]

insequitur titulus artificum ut videtur soluta oratione conceptus:

[Τ]εισαμενὸς ϙυδάδας Κα[. . . . . ἐποιησάταν];

particula copulativa omissa est (cf. CIA. II. 1435, 1623: Πολύμνηστος Κένχραμος ἐποίησαν, Loewy Inschr. gr. Bildh. 101: Ὑπατόδωρος Ἀριστο[γείτων] ἐποιησάταν Θηβαίω). Litteris ΚΑΙ fortasse principium incipit ethnici vel patris nominis artificum. — Litterae: ΑΓΔΕΘϙ (koppa) ΙΜΝΘ (ο) R ϟ et S (σ).

---

314. Titulum Thisbae in lapide oblongo, qui domus parieti inaedificatus erat, exscripsit et ed. Leake Mus. crit. II. 577; inde Boeckh CIG. 1592, Kaibel Ep. Gr. 757, Roehl Inscr. Gr. ant. 148, Meister Dial.-Inschr. I. 743, Roberts Introd. to gr. epigr. 211, Dittenberger IGS. I. 2230.

[. . . . . μ' ἐπόει· Γλαύκω]ν δ' ἀνέθεικεν Ἀθάναι.

Temptavit Hiller in schedis epigraphicis adstipulatus Roehlio, qui verbis inesse fragmentum versus intellexit. Quod tamen hic ante *ἀνέθεικεν* fuisse *τόνδ'* sive *τάνδ'* suspicatur, Hiller recte adversatur, quia hoc supplemento accepto versum non bene sonantem efficimus. — Litteratura Boeotica A D E (*ε, ει*) ⊕ N.

---

315. Aeginae. Columna lapidea muro ecclesiae *τοῦ Ἁγίου Ἀσωμάτου* inaedificata. Post alios edd. Boeckh CIG. II. p. 1011 n. 2138[d], Kaibel Ep. Gr. 761, Roehl Inscr. Gr. ant. 354, Schmidt Ath. Mitth. VI. 1881 p. 360 n. 70, Loewy Inschr. gr. Bildh. n. 410; Roberts Introd. to gr. epigr. 122, Bechtel Dial.-Inschr. III. 3409, Cougny Anth. Pal. III. 1. 64.

Ἡὸς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε, Φιλόστρατός ἐστ' ὄνυμ' αὐτῶι,
πατρὶ δὲ τῶι τήνου Δαμοφόων ὄνυμα.

Epigramma dedicatorium titulus artificis secutus esse videtur; nam ex litteris Prokeschii Boeckh ultimam lineam . . . E Γ O I E ⚡ E addidit et Schmidt infra Φ O O N se legisse ⁄⁄⁄ ⚡ E ⁄⁄⁄ O adnotat. — Litteratura A Γ Δ E Θ H (spir. asp.) I K Λ M Ν O (*ο, ω*) Γ R ⚡ T V Φ. Titulum priori quinti saeculi parti tribuit Kirchhoff Stud.[4] p. 114.

---

316. *Tabella ahenea inventa in horto sito sesquihorae intervallo ab oppido Megarensium in eam regionem quae spectat inter septentriones et occidentem solem. A dextra et a sinistra aes fractum est.* Edd. Korolkow Ath. Mitth. VIII. 1883 p. 181, Roberts Introd. to gr. epigr. n. 113[a], Bechtel Dial.-Inschr. III. 3001, Dittenberger IGS. I. 37.

[Τ]οίδε ἀπὸ λα[ία]ς τὰν δεκάτα[ν] ἀνέθηκαν Ἀθ[ά]ναι.

Korolkow supplevit. Hexameter qui efficitur non bene sonat, quia caesura deest; cf. n. 420. B. 11 *ποὶ δ' Ἀσκλαπιὸν ἔρνεσι ἐλαίας ἡμεροφύλλου*, adde etiam n. 35. 1 *Μν[ᾶ]μα [τόδ' ἐστὶ*

ἐ]πὶ σ(ώ)ματι κείμενο(ν) ἀνδρὸς ἀρίστου et n. 200. 1 [Τῶιδ' ὑ]πὸ [π]έτρω[ι] κε[ῖμ]αι ἀγ[ήνορος Εὐξενίδαο]. — Nomina eorum, qui partem praedae Minervae dedicaverunt, infra tabulam aheneam in ipsa lapidis basi insculpta fuisse probabiliter suspicatur Korolkow. — Litterarum species: Λ (α) Β (ε, η) Θ (ϑ) Λ (λ) Ν ξ. Titulus medio quinto saeculo a. Chr. n. tribuendus est.

---

317. Basis fusca, cuius in superficie foramen insculptum est, in vico Xeronomio inter Thespias et Thisbam reperta. Edd. Kumanudes Ἀθήν. IV. 1876 p. 378 (minusculis), inde Kaibel Ep. Gr. 757ᵃ praefat. p. XVI; ex Lollingii apographo Roehl Inscr. Gr. ant. 284, Meister Dial.-Inschr. I. 797, Roberts Introd. to gr. epigr. 210, Dittenberger IGS. I. 1794.

Εὐχὰν ἐκκτελέσαντι Διωνύσοι Νεομείδεις
ἔργων ἀντ' ἀγαϑῶν μνᾶμ' ἀνέϑεικε τόδε.

Ad. v. 1 ἐκκτελέσαντι affert Blass Misc. crit. in Sat. philol. p. 122: ἐκκ τῶν CIA. II. 314. 40 et Ἔκκτωρ in vasculo Corinthio ap. Wachsmuth. Mus. Rh. XVIII. p. 580. — Titulus στοιχηδὸν scriptus miscet vetustiores et recentiores litterarum formas: Α Λ (γ) Ϟ Ε (ε, ει) Θ (ϑ) Μ Ν Ι (λ) Ο (ο, ω) Ρ ξ et ϟ Υ Χ (χ).

---

318. Basis marmoris albi in Peneo flumine reperta; nunc asservatur Larissae in didascaleo. Edd. Lolling Ath. Mitth. XI. 1887 p. 450, Roberts Introd. to gr. epigr. n. 242ᵃ p. 380.

Ἀργεία μ' ἀνέϑηκε ὑπὲρ παιδὸς τόδ' ἄγαλμα·
εὔξατο δ' Ἀγήτωρ ϝαστικᾶι εἰνοδίαι.

V. 1 in ἀνέϑηκε ὑπὲρ ν paragogicum omissum; idem mendum inest n. 374. 1: Δαμώνων ἀνέϑηκε Ἀϑαναία[ι] πολιάχωι; in utroque versu hiatus caesura excusatur. Cf. praeterea n. 3. 2. — V. 2 ϝαστικάν dici Hecaten a Thracum genere Ἀσταῖς (cf. Steph. Byz.) putat Lolling; melius tamen Herwerden Stud. crit. p. 113 hoc epitheton explicat: *quae in hac urbe colitur, sive huius urbis patrona*; Haeberlin

ϝαστικά i. q. *πολιοῦχος*. — Litterarum formae: A ▷ E (*ε*, *ει*, *η*) C (*ϝ*) Θ M Y O (*ο*, *ω*) + (*ξ*) R ϟ V; interpunctionis signum : usurpatum ad voces quae non arte inter se cohaerent distinguendas.

---

319. Fragmenta duo columnae striatae Olympiae reperta, ex quibus unum a. 1878 inventum edd. Kirchhoff Arch. Ztg. XXXVI. 1878 p. 143, Kaibel Rh. Mus. XXXIV. 1879 p. 218 n. 1098[a], Roehl Inscr. Gr. ant. 12, alterum a. 1880 excavatum edd. Purgold Arch. Ztg. XXXIX. (1881) p. 86 n. 388, Roehl Inscr. Gr. ant. add. p. 169; utrum que Loewy Inschr. gr. Bildh. 25, Roberts Introd. to gr. epigr. 113[b].

a *Θρασυμάχου παῖδες τοῦ Μαλίου* . . . . . .
τῶι Δὶ Δάιαλκος καὶ . . . . . *με* [*ἀνέθηκαν*].

b *Γρόφων ἐποίει Μάλιος Κα* . . . .*ης*.

Titulus, ut Kaibel adnotat, et propter verborum ordinem et propter articulum ante *παῖδες* omissum versibus continetur. Supplementa quae Roehl proposuit (v. 1 *ἐν Μεγαρεῦσι*, v. 2 *Στρατοκλῆς με ἀνέθεν*, v. 3 *Καβειροκλῆς*) non magni aestimanda sunt. De nominis proprii prima syllaba metri gratia producta cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Litterae: A C (*γ*) Δ E ⊕ K ᴉ (*λ*) M Y O (*ο*, *ου*) Γ ᴉ ϟ T Φ X. Litteratura maximam habet similitudinem cum inscriptionibus Meliis, quae inter bella Medica et olymp. 91. 1 (a. 416 a. Chr. n.) exaratae sunt; discedit tamen ab iis forma litterae gamma C, littera O pro *ου* scripta, forma vetustior litterae ⊕ adhibita. Quae dissimilitudines etiamsi exstant, nostrae inscriptionis alphabetum aliud esse quam Melium dubitat Kirchhoff Stud.[4] p. 74 adn. 1. Mihi quoque haec sententia maxime placet, quamquam illae scripturae discrepantiae quomodo explicandae sint non video. Roehl litteraturae inconstantiam eo ortam esse putat, quod aliquot Melii ol. 91. 1 (a. 416 a. Chr. n.) Megara demigrassent ibique recepti litteris nonnullis Megaricis usi essent; verum huius aetatis tituli Megarici, ne loquar de aliis rebus, litterae ⊕ formam non offerunt.

---

320. Fragmenta duo marmoris Parii, reperta Olympiae,

praeter marginem superiorem undique defracta. Ex apographo Purgoldii edd. Roehl Inscr. Gr. ant. 12ª p. 169, Purgold Arch. Zeitg. 1882 n. 428 p. 88 sqq., Loewy Inschr. gr. Bildh. 25 app.

[*Θρασυ*]*μάχου παῖδες τ*[*οῦ Μαλίου* . . . . . .
— — — — — — — — — — — — — — —

Haec reliqua sunt ex basi alterius donarii ab iisdem ac n. 319 dedicati, cuius inscriptio eadem manu incisa esse videtur. Infra litteram ⋸ fastigium alterius litterae, fortasse Μ, superest, ita ut aut verba superioris tituli aliter disposita aut omnino alii versus incisi fuisse videantur.

---

321. Titulus Iulide in insula Cea parieti infixus. Edd. ex Rossii diario Kirchhoff Monatsber. d. berl. Akad. 1868 p. 1 sqq. et Roehl Inscr. Gr. ant. 393; ex accuratiore Halbherri apographo Comparetti Mus. Ital. 1885 I. p. 221, inde Roberts Introd. to gr. epigr. 32.

[*Εἰκόν' Ἀθη*]*ναίης χρυσαιγίδ*<*ε*>*ος ὀβριμ*[*οπάτρης*]
[*ἄνθετο τὴν χρυ*]*σῆν Σίφνιος Ἀλκιδάμας*
. . . . . *τηξηπολ* . . . . *οτα* . *υλα* . .
. . . . . *ναι* . . . . . .

Capita primi et secundi versus supplevit Kirchhoff. — Versus 3. 4 adhuc restituti non sunt; lectiones a Kirchhoffio propositae meliori Halbherri exscriptioni adversantur. Supplementa quae Comparetti temptavit:

[*ἦι γὰ*](*ρ*) *κατήξ' ἡ Πολ*(*ιὰς*) *ἀνάλωτα φυλά*[*σ*](*σ*)[*ει*]
[*ἀστῶν τέ*](*κ*)*να τ*(*ί*)[*ει δ' αὐτά τε καὶ πατέρας?*]

rem metricam et orthographicam corrumpunt atque omnino sobrio iudicio carent. — Litteratura Α ((β) Λ (γ) Δ ⋸ Η (η) Ι Κ ⊢ (λ) Μ ⋎ Ξ Ο Γ ⊢ ⋸ Τ V + Φ.

---

322. Basis quadrata marmoris Pentelici Piraeei reperta. Edd. Hirschfeld Arch. Zeit. 1872 XXX. p. 20 sq, Kaibel Ep. Gr. 759, Roehl Inscr. Gr. ant. 349, Loewy Inschr. gr. Bildh. 48, Roberts Introd. to gr. epigr. 143, Bechtel Abh. d. goett Akad. 1887 p. 101, Cougny Anth Pal. III. 1. 34, Kirchhoff CIA. IV. n. 373[268] p. 204.

a *Πύθων Ἑρμῆι ἄγαλμα Ἑρμοστράτου Ἀβδηρίτης*
ἔστησεμ πολλὰς θησάμενος πόληας.

b *Εὔφρων ἐξεποίησ' οὐκ ἀδαὴς Πάριος.*

Python Abderites titulum et dialecto et litteratura Ionica insculpendum curavit. — V. 2 *θησάμενος* est aoristus verbi *θέομαι*, in qua forma *εη* contractum in *η*; cf. Odyss. XVIII. 191 *ἵνα μιν θησαίατ' Ἀχαιοί*. *πόληας* est forma Ionica (cf. G. Meyer Gr. Gr.[2] § 340 p. 331), cuius longa vocalis ante vocalem correpta (cf. n. s. n. 11. 2). Wilamowitz Ztsch. f. d. Gymn. XXXII. p. 281 sculptorem errore *πόληας* formam Homericam pro Ionica *πόλιας* incidisse putat; cui cur adstipulemur, causam non video. — Artificis titulus pentameter est; cf. n. 68. De Euphrone Pario cf. n. 258. Verbi *ἐξεποίησ'* diphthongus correpta; cf. n. 148. — Litterae Ionicae vulgares praeter V Φ; O pro *ου* scriptum. Titulum quinto a. Chr. n. saeculo tribuit Kirchhoff.

---

323. *Lapis durissimus paene nigri coloris in phalli speciem formatus vici Antipolitani q. d. la Peyrégoue in villulae muro repertus a P. Mougins de Roquefort medico a. 1866. Nunc Antipoli penes Mutersium.* Edd. Froehner Rev. arch. 1867 XV. 360, Heuzey Mem. de la société nationale des antiqu. de France 1874 p. 99 sq., Kaibel Ep. Gr. 784 coll. praef., Roehl Inscr. Gr. ant. 551, Bazin Le galet d' Antibes (Ann. du mus. Guimet vol. X) Paris 1885 p. 1 sqq., Cougny Anth. Pal. III. 1. 49, Lebègue ap. Kaibel. Inscr. Gr. Sic. et Ital. 2424.

Τέρπων εἰμὶ, θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
τοῖς δὲ κατασιήσασι Κύπρις χάριν ἀνταποδοίη.

Recte Heuzey Terponem eorum daemonum numero accedere putat, quales Plato comicus in Phaone fabula (Athen. p. 441ᵉ) enumerat. — Litteratura Ionica vulgaris praeter ϟ V. Titulus saeculo quinto a. Chr. n. scriptus.

---

324. Tabula marmoris candidi a sinistra et dextra parte defracta, prope vicum Platanistum insulae Euboeae reperta. Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 3162, Rangabé Ant. Hellén. II. 2237, Roehl Inscr. Gr. ant. 7.

[Κρά]ναϑ' Ὀδίτηι [ἀρωγοὶ ἐέλδωρ, ὅ]ς μ' ἐπόησεν
τόνδε β[όλον, ξαν]ϑαὶ Συράδες, εὐξάμ[ενος].

Temptavit Roehl; supplementa valde incerta. V. 1 *Κράναϑ' Ὀδίτῃ* i. q. *ἐκράνατε Ὀδίτηι*; v. 2 *Συράδες* nomen fuisse nympharum suspicatur Roehl. — Litterae memorabiles A D E (*ε*, *η*) Θ R ⊰ V + (*χ*, fortasse *ξ* cf. Kirchhoff Stud.⁴ p. 119); *hunc titulum in Atticis ponere liceat, donec novi Euboeae tituli plura nos docuerint.* (Roehl)

---

325. Fragmentum basis Erythris repertum. Edd. Lebas Voy. arch. III. 38 c. text. p. 6, Ross Arch. Aufs. II. 677 sqq., Kaibel Ep. Gr. 769, Loewy Inschr. gr. Bildh. 59, Cougny Anth. Pal. III. 1. 46 (= III. 1. 10ᵉ add.).

. . . ϑέρσης ἀνέϑηκεν Ἀϑηναίηι πολιούχ[ωι]
πα[ῖς] Ζωίλου· Νήτης δ' ἔ[ρ]γ[ο]ν [ἔ]τευξε τοδε.

V. 1 *[Κλευ]ϑέρσης* Keil ap. Rossium; *[Παν]ϑέρσης* Lebas. Versum 2 restituit Ross, nisi quod nomen *Νήτης* invenit Buecheler; Ross *Ἠνήτης* pro *Ὀνήτης* i. e. *Ὀνάτας* scriptum fuisse putavit. Vocis *Ζωίλου* prima syllaba correpta est; cf. n. 11. 2. — Litterae Ionicae vulgares praeter N; *O* pro *ου* scriptum; titulus sub finem quinti aut adeo initio quarti saeculi inscriptus esse videtur.

---

326. Basis marmorea Olympiae reperta. Ed. Pomtow Topogr. v. Delphi p. 54 sqq. c. tab. XIV nr. 39 et Athen. Mitth. XIV. (1889) p. 16 sqq. et p. 40.

Πύθι᾽ Ἄπολλον ἄν]αξ, τά[δε σοι καλὰ] δῶ[ρ᾽ ἀνέθηκεν]
αὐτοχθὼν ἱερᾶς λαὸς ἀ[π᾽ Ἀρκαδί]ας·
Νίκηγ Καλλιστώ τε Λυκάο[νος], τῆι πο[τ᾽ ἐμίχθη]
Ζεύς, ἱεροῦ δὲ γένους Ἀρκ[άδ᾽] ἔφυσε κό[ρον]·
5 *ἐκ τοῦ δ᾽ ἦν Ἔλατος καὶ Ἀφε[ίδ]ας ἠδὲ κ[αὶ Ἀζάν],*
τοὺς δ᾽ Ἐρατὼ νύμφα γείνατ᾽ ἐν Ἀρκαδί[αι]·
Λαοδάμεια δ᾽ ἔτικτε Τρίφυλον, παῖς Ἀ[μύκλαντος],
Γογγύλου ἐκ κούρας δ᾽ ἦν Ἀμιλοῦς Ἔρα[σος]·
τῶνδε σοὶ ἐκγενέται Λακεδαίμονα δη[ιώσαντες]
10 *Ἀρκάδες ἔστησαν μνῆμ᾽ ἐπιγινομένοις.*

Cf. Paus. X. 9. 5: *Ἐφεξῆς δὲ Τεγεατῶν ἀναθήματα ἀπὸ Λακεδαιμονίων Ἀπόλλων ἐστὶ καὶ Νίκη καὶ οἱ ἐπιχώριοι τῶν ἡρώων, Καλλιστώ τε ἡ Λυκάονος καὶ Ἀρκὰς ὁ ἐπώνυμος τῆς γῆς καὶ οἱ τοῦ Ἀρκάδος παῖδες Ἔλατος καὶ Ἀφείδας καὶ Ἀζάν· ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Τρίφυλος· τούτῳ δὲ ἦν οὐκ Ἐρατὼ τῷ Τριφύλῳ μήτηρ, ἀλλὰ Λαοδάμεια ἡ Ἀμύκλα τοῦ ἐν Λακεδαίμονι βασιλεύσαντος· ἀνάκειται δὲ καὶ Ἔρασος Τριφύλου παῖς. Οἱ δὲ εἰργασμένοι τὰ ἀγάλματα Παυσανίας ἐστὶν Ἀπολλωνιάτης, οὗτος μὲν τόν τε Ἀπόλλωνα καὶ Καλλιστώ, τὴν δὲ Νίκην καὶ τοῦ Ἀρκάδος τὴν εἰκόνα ὁ Σικυώνιος Δαίδαλος· Ἀντιφάνης δὲ Ἀργεῖος καὶ Σαμόλας Ἀρκάς, οὗτος μὲν τὸν Τρίφυλον καὶ Ἀζᾶνα, Ἔλατον δὲ καὶ Ἀφείδαντά τε καὶ Ἔρασον ὁ Ἀργεῖος· ταῦτα μὲν δὴ οἱ Τεγεᾶται ἔπεμψαν εἰς Δελφοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτε ἐπὶ σφᾶς ἐστρατεύσαντο, αἰχμαλώτους ἑλόντες.* Quod attinet ad titulum nostrum supplendum, de versuum primi et tertii restitutione dubitari potest. Versum 1 sic, ut ipse praebeo, temptavit Diels ap. Pomtowium; ibidem Kirchhoff *τά[δ᾽ ἀγάλματ᾽ ἔ]δω[κεν ἀπαρχάς]*, Roehl *τά[δε σὸν κατὰ] δῶ[μ᾽ ἀνέθηκεν]*. Omnes hae restitutiones, ut Pomtow recte adnotat, non bene quadrant in verba Pausaniae, qui inter statuas a Tegeatis dedicatas Apollinem fuisse tradit. Quam difficultatem ut editor nostrae inscriptionis, qui ipse Kirchhoffii supplementum praebet, e medio tollat, Pausaniam erravisse putandum esse censet. Verum nonne nominat ille artificem, qui statuam Apollinis confecit? Quamquam igitur

nullius viri docti conatus pristinam huius versus formam mea quidem sententia assecutus est, tamen Dielsii coniecturam, quae mihi maxime arridet, in textum recepi. — V. 3 *Λυκάο[νος]* praebet editor; *Λυκα[νίδα]* proposuerunt Kirchhoff, Diels, Roehl apud Pomtowium; lapis ΛΥΚΑϹ.. ϟ; neutrum igitur supplementum litterarum reliquiis plane convenit. An in lapide exstitit *Λυκαο[νίδ]α*, qua in voce lapicida aut errore litteram quandam omisit aut ob aliquam causam ordinem litterarum *στοιχηδὸν* dispositarum disturbavit? *Λυκάονος* legendum per synizesin vocalium *αο*; cf. n. 7. 2. — Monumentum hoc non multo post annum 369, cuius anni hieme Arcades una cum Boeotiis eorumque sociis in Laconicam incursionem fecerunt, erectum esse Pomtow comprobavit. His temporibus floruerunt etiam artifices huius dedicationis, de quibus aliunde nonnihil scimus: Daedalus Sicyonius et Antiphanes Argivus; Pausanias Apolloniates et Samolas Arcadius ceteroquin ignoti sunt — Litteratura vulgaris praeter Ν.

---

327. Lapis Minutolino inter Abusir et Memphin repertus; naufragio periit. Edd. Franz CIG. 4702, Kaibel Ep. Gr. 775, Cougny Anth. Pal. III. 1. 78.

[*Ἀργαλέου πολέμου κρυερὸν νέφος οἵδε φυγόντες*]
[*κλειναῖς οἰκ*]*οδομαῖς Τᾶνον θεὸν ἱδρύσαντο.*

Sequuntur nomina.

Temptavit Kaibel. *Τᾶνος ist der zu Memphis verehrte mit Ptah zusammenfallende Weltschöpfer Tanon.* (Drexler W. f. kl. Ph. 1886 p. 1081 sq.) — Ex litteratura nominibusque Franz evicit titulum esse mercenariorum, qui Chabria Atheniensium duce circa a. 360 ante Chr. n. in Aegypto pugnaverunt. — Litterae vulgares.

---

328. Tabula marmoris albi reperta Larissae. Ed. Lolling Athen. Mitth. VIII. (1883) p. 23.

Μούσαις Εὐρυδάμας ἀνέθηκε υἱὸς Κρατεραίου,
τόμ ποτε μὴ λε[ί]ποι τερψίχορος σοφία.

Litterae vulgares; *O* pro *ov* scriptum.

---

329. *In muro urbis Prienae non magnis litteris difficilibusque lectu.* Edd. Boeckh CIG. 2907, Lebas Voy. archéol. III. 186, Ross Arch. Aufs. II. 582 sq., Kaibel Ep. Gr. 774, Bechtel Abh. d. goett. Ak. 1887 p. 88 n. 141, Cougny Anth. Pal. III. 1. 103.

Ὑπνωθεὶς Φίλιος, Κύπριος γένος ἐξαλαμῖνος,
υἱὸς Ἀρίστωνος, Ναόλοχον εἶδεν ὄναρ
Θεσμοφόρους τε ἁγνὰς ποτνίας ἐμ φάρεσι λεοχοῖς·
ὄψεσι δ' ἐν τρισσαῖς ἥρωα τόνδε σέβειν
5 *ἤνωγον πόλειως φύλακον χῶρόν τ' ἀπέδειξαν·*
ὧν ἕνεκα ἵδρυσεν τόνδε θειὸν Φίλιος.

Ex Rayeti ectypo apparet versu primo in lapide fuisse *ὑπνωθείς*; cf. Foucart Rev. crit. 1879 I. p. 31. — Naulochum esse heroem eponymum urbis cognominis ad Maeandrum sitae, quae Prienae erat subiecta, volunt Waddington ad Leb. et Foucart. Contra quos Blass Jb. f. klass. Philol. CXLIII. (1891) p. 167 sq. suo iure explicat *Ναόλοχον* esse pro urbe ipsa accipiendum et *ἥρωα τόνδε* indicare illum deum, quem statua repraesentatum aspicientes videbant. — Ionica non est dialectus, verum scribendi ratio: v. 2 *Ναόλοχον*, v. 3 *λεοχοῖς*, v. 5 *πόλειως*, v. 6 *θειόν*. — V. 1 *ἐξαλαμῖνος* i. e. *ἐκ Σαλαμῖνος*, cf. *ἐξυβριτᾶς* CIG. 3049, *ἐξύρου* CIG. 2347°, *ἐξουνιέων* CIG. 789. — V. 4 *ἥρωα* simili ratione legendum atque *ἥρωος* Od. VI. 303 (— ⏑ ⏑); cf. n. 11. 2. — Litteratura vulgaris praeter Ν et Ξ (semel); titulum neutiquam post a. 334 a. Chr. n. insculptum esse propter litterarum formas Bechtel contendit.

---

330. *Xanthi in obelisco litteris Lyciis tecto, in latere euroaquilonem spectante in media inscriptione Lycia.* Edd. Franz CIG. 4269 coll. add. III. p. 1122, Kaibel Ep. Gr. 768, Cougny Anth. Pal. III. 1. 83.

[Ἐ]ξ οὗ τ' Εὐρώπην [Ἀ]σίας δίχα πόν[τ]ος ἔνε[ιμεν],
[ο]ὐδείς πω Λυκίων στήλην το(ι)άνδε ἀνέθηκ(ε)ν
[δώ]δεκα θεοῖς ἀγορᾶς ἐν καθαρῶι τεμένει,
[νικ]έων καὶ πολέμου μνῆμα τόδε ἀθάν(α)τον.
5 [Χέρσ]ις ὅδε Ἁρπάγου υἱός, ἀριστεύσας τὰ (ἅ)π[α]ν[τα]
[χε]ρσὶ παλὴν Λυκίων τῶν τότ' ἐν ἡλικίαι·
[πο]λλὰς δὲ ἀκροπόλεις σ(ὺ)ν Ἀθηναίαι πτολιπόρθ[ωι]
[π]έρσας συνγενέσιν δῶκε μέρος βασιλέας.
[ὧ]ν χάριν ἀθάνατο(ί) οἱ ἀπεμν(ή)σαντο δικαίαν·
10 ἑπτὰ δὲ ὁπλίτας κτεῖνεν ἐν ἡμέραι [Ἄρ]σαδας ἄν[δρας]·
Ζηνὶ δὲ π(λ)εῖστα τροπαῖα β(ρ)οτῶν [ἔστ]η[σ]εν ἁπάν(τ)ων·
καλλίστοις δ' ἔργοις Κα . . κα γένος ἐστεφάνωσεν.

Titulus scriptus est *στοιχηδὸν* nec tamen constanter; huc accedit quod lapicida in inscriptione incidenda nonnullas litteras omisit, alias male insculpsit. De vocum *θεοῖς* v. 3 et [*νικ*]*έων* v. 4 et *βασιλέας* v. 8 synizesi cf. n. 7. 2. — V. 5 *Χέρσ*]*ις* temptavit Franz; de hiatu inter *τὰ* et (*ἅ*)*π*[*α*]*ν*[*τα*] cf. n. 3. 2. — V. 6 *παλήν* pro *βαλήν* i. e. *βασιλεύς* positum vid. Bergk Arch. Zeitg. 1847 p. 33 et M. Schmidt Lyk. Stud. p. 130. — Ad v. 9 affert adposite Kaibel Hes. Theog. v. 503: *Οὐρανίδαι, οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων.* De versus hiatu cf. quae adnotavi ad n. s. n. 174. V. 10. . . ϹΑΔΑϹ in lapide esse testantur Schoenborn Arch. Ztg. 1844 p. 279 et Lloyd ib. 1848 p. 68; inde efficiunt *Ἄρσαδας*; sed nomen incertum. — Versum 11 supplevit Bergk, nisi quod *ἔστησεν* iam alii dederant. — V. 12 in ΚΑ . . ΚΑ gentis auctoris nomen latet, quod ut inveniret adhuc nemini contigit. — Ad quattuor priores versus affert Kaibel Anth. Pal. VII. 296, Simonideum quod fertur epigramma:

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε
καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδενί πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα.

et epigramma Atticum n. s. n. 352:

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζ[ει]
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δήμωι Ἀ[θηνῶν],
οὐδεὶς Σωσιβίου καὶ Πύρρα μείζονα θ[ν]ητ[ῶν]
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργωι ἔδρασε ἀγαθά.

Videtur Alexandri Magni aetate non recentius; qui adcuratiores temporum calculos inierunt (Franz et Bergk) vereor ne nihil profecerint. (Kaibel) Litterae Ionicae vulgares praeter Ν et Θ O minoris quam reliquae moduli; Ε pro *ει* scriptum.

---

331. *Säulentrommel vom Pronaos des Athenatempels aus graublauem Trachyt . . . . gefunden . . . . September 1879 unterhalb der byzantinischen Mauer südostlich von der Agora . . . die Inschrift befindet sich . . . . unmittelbar am oberen Rande.* Ed. Fraenkel Pergam. Inschr. I. n. 2 p. 2.

. . . . . *ος [τ]όνδε ἀνέ[θηκεν]*
Ἀρτέμωνος παῖς σοί, τριτογένεια θεά.

Patris nomen versum alterum violat, cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Litterae vulgares praeter Ν. Propter scripturae rationes titulum quarto a. Chr. n. saeculo tribuit Koehler apud Bohnium Altert. von Pergamon II. p. 24.

---

332. Simpulum argenteum Idalii repertum. Edd. M. Schmidt Inschr. von Idal. n. 3, Deecke Dial.-Inschr. I. n. 61. p. 30 sq., O. Hoffmann Gr. Dial. I. p. 73 n. 136.

Ἀμ(μ)ῦς κατέθηκε τᾶι θιῶι τᾶι Γολγίαι.

Editores omnes secundam litteram ·Χ pro ·Χ· intellegentes nomen dedicatoris *Ἀμ(μ)ῦς* esse volunt praeter O. Hoffmannum, qui signum hoc *ke* significare contendens nomen *Ἄγης* vel *Ἄκης* restituit. Huic supplemento id maxime adversatur, quod hac restitutione probata *ke* in una eademque inscriptione duobus signis valde inter se diversis expressum esset. Quam ob rem ipse quoque nomen *Ἀμ(μ)ῦς* legendum esse censeo.

— Titulus inter septimum et quartum saeculum incisus est; accuratius quidquam de huius aetate dici nequit.

---

333. Basis statuae calcariae Curii reperta. Edd. Hall Journ. of the Americ. Orient Soc. X. tab. VIII. 32, Deecke Dial.-Inschr. I. 45, Meister Gr. Dial. II. p. 145 et p. 200 sq. et Zum el., ark., cypr. Dial. p. 20, O. Hoffmann Gr. Dial. I. p. 62 n. 120.

Ἀριστώχων ὁ Ὀνασί(ja)
ὐευξάμενος περὶ παιδὶ τῶι Περσεύται ὐνέθηκε.
ἰ(ν) τύχαι.

Versum 1 legit O. Hoffmann; v. 2 *ὐευξάμενος* Ahrens Philol. XXXV. p. 27 i. e. *ἐπευξάμενος*. — De aetate huius tituli id tantum dici potest inscriptionem inter saeculum septimum et quartum incisam esse.

---

334. Tabulae tres marmoreae subcaeruleae ad idem bathrum magnum pertinentes, repertae mens. novembr. a. 1884 et mens. mai. a. 1885 Pergami in Minervae aedibus una cum quattuor similibus tabulis scriptura carentibus. Ed. M. Fraenkel Pergamen. Inschr. I. n. 10—12 p. 8 sqq.

I [*Πολ*]*λὰ μὲν ἐγ Λ*[*ιβ*]*ύης ἦλθ' ἅρματα, πολλὰ δ' ἀπ' Ἄργε*[*υς*],
[*πο*]*λλὰ δὲ π*[*ι*]*είρης ἦλθ' ἀπὸ Θεσσαλίης,*
[*ο*]*ἶσιν ἐν*[*η*]*ρι*[*θμ*]*εῖτο καὶ Ἀττάλου. ἀθρόα δ' ὕσπληξ*
πάντα διὰ στρεπτοῦ τείν[*ατ' ἔ*]*χουσα κάλω·*
5 [*ἦ*] *μέγ'* [*ἐπ*]*α*[*χ*]*ήσασα θοὰς ἐξήλασε πώλους,*
αἱ δ[*ὲ*] *διὰ σταδίου πυκνὸν ὄρεγμ' ἔφερον,*
ἄλλαι ἐπ' ἄλλα θέουσαι. ὁ δ' Ἀττάλου ἶσος ἀέλλῃ
δίφρος ἀεὶ προτέραν πο[*σσὶν ἔφ*]*α*[*ινε κ*]*όνιν·*
χοὶ μὲν ἔτ' [*ἀ*]*μπνείοντες ἐδήριον, αὐτὰρ ὁ τοῖσ*[*ιν*]
10 *ἐγρ*[*ά*]*φεθ', Ἑλλάνων ταῖς τόκ*[*α μυ*]*ριάσιν.*
φῆμα δ' εἰς Φιλέταιρον ἀοίδιμος ἦλθε καὶ οἴκους
Περγάμου Ἀλείωι τ[*ει*]*σαμένα στεφάνωι.*

II . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
5 [ἧ]λ[ϑε . . .]ν ὥκιστος . . . . . .
τήνω καὶ μεγ[α . . . . . .
ἧς μέγα πρατ . . . . . .
Ἀσιάδων νικ[α . . . . . .
ἑξῆς γὰρ με[τ . . . . . .
10 πολλὸν τοὺς . . . . . .
Ἕλλανες δὲ . . . . . .
Ἄτταλον ὡς . . . . . .

III — — — — —
Ἐπίγονος ἐποίησεν.

Supplevit Fraenkel, nisi quod primi carminis v. 12 *τεισαμένα* coniecit A. Wilhelm Ath. Mitth. XVI. (1891) p. 347 adn. 1 pro *τελσαμένα* a Schuchhardtio proposito. — De carm. I. v. 9 *χοὶ* cf. n. 5. 1. — Celebratur victoria Olympiae ab Attalo patre Attali I, fratre minore Philetaeri, reportata, ad quam fortasse etiam Arcesilai epigramma ap. Laert. Diog. IV. 6. 30 referendum est. Titulum igitur a. 263 a. Chr. n. antiquiorem esse effecit Fraenkel. — Litterae vulgares praeter ΝΞΓ et theta et omicron paullo minoris moduli.

---

335. Fragmentum tabulae albae marmoreae Pergami vere anni 1879 in muro Byzantino repertum. Ed. Fraenkel Pergamen. Inschr. I. n. 14 p. 17.

[Ἀριστόνικο]ς Ἀϑ[ηναίη]ι.

[Το]ίη μοι παρσ[τᾶσ]α, Διὸς ϑύγατερ μεγάλοιο,
Παλλάς, ἀνεμ[νή]σας τῶμ προτέρωμ παϑέων.
. . ως δ' ἐστὶ . . . ν Ἀριστονίκου πολὺς ὧδε
. . . . . σα]ῖς ὑποϑημοσύναις
. . . . λησ [. . . . . μισ(?)]ϑὸν καταϑεὶς σὺ δὲ [τ]ο . . .
. . . . . αιχαμ . . . . .

Supplevit Fraenkel. — V. 3 nomen proprium metro adversatur, sed cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Litterae vulgares praeter Ν.

---

336. Pars superior tabulae marmoreae subcaeruleae, composita ex tribus fragmentis Pergami in area theatri infra aram magnam repertis. Ed. M. Fraenkel Pergam. Inschr. I. n. 15 p. 18.

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
Εὐμέ[νεο]ς, Πολιά[ς, τ]ήνδε . . . . . .
5 *τέρπεο δερκομ[ένη· φιλ]έεις δέ μιν, οὐ γ[ὰρ ἂν] οὕτω*
δου[ρί τ]ε κ[α]ὶ [ν(ί)]κη[ι . . . . . .

Litterarum formae vulgares, sed Ν et Ο Ω minore quam reliquae mensura.

---

337. Fragmentum tabulae lapidis calcarii subcaerulei Pergami mens. iun. a. 1881 in templo Minervae repertum. Ed. Fraenkel Pergam. Inschr. I. n. 16 p. 18.

a	b
ἄν]αξ(?)	⫼*κα*
Ἑλλ]άδο[ς	*ενει*
≗*ν*	*πα]τρίδι κο* . . .
	αν.

Haec esse fragmenta carminis dedicatorii agnovit editor. — Litterae vulgares.

---

338. Lapis calcarius ab omni parte defractus, repertus mens. octobr. anni 1884 in theatro Pergameno. Ed. Fraenkel Pergam. Inschr. I. n. 17 p. 18.

. . . . . *χά]ριν Δι[ί* s. *Δι[ός* . . . . .
. . . . . *τη[ν]* . . . . . .

Lacinias has pertinere ad epigramma dedicatorium sensit Fraenkel. — Litterae vulgares praeter N.

339. Basis marmorea, reperta Elateae in ruderibus ecclesiae Panagiae. Edd. P. Paris Bull. de corr. Hellén. X. (1886) p. 367, Cougny Anth. Pal. III. 1. 101[b] p. 587.

Ποντίωι ἱππομέδοντι Ποσειδῶνι Χρόνου υἱεῖ
ἡ πόλις εὐξαμένη τοὐσδ' ἀνέθηκε θεῶι
ἡμιθέους σωτῆρας ὑπὲρ προγόνων τε καὶ αὐτῶν
καὶ γῆς καὶ τεκέων καὶ σφετέρων ἀλόχων.

Is qui primus edidit hunc titulum ad basin monumenti a Phoceis Thessalis feliciter victis Neptuno eponymi Phoci patri dedicati pertinere censet. Verum cum cladem Thessalorum fuisse ante bella Medica Paus. X. 1 tradat atque epigramma et propter scripturae rationem et propter poematii formam tam vetusto tempori neutiquam adscribi possit, pristinum monumentum postea restauratum novaque inscriptione exornatum esse suspicatur. Qua in restauratione is qui incisit titulum vetustioris alphabeti proprietatem retinens litteram O puncto notatam scripsit, quod punctum etiam litterae Ω tribuit. Sed lapicidam quendam litterarum formas prioris aetatis tali modo imitatum esse nullo exemplo probari potest. Attamen quidquid de causa cur monumentum nostrum erectum sit cogitamus, titulum *στοιχηδὸν* scriptum litterarum speciem saeculi quarti praebere apparet. Litteratura Ionica vulgaris praeter N Ξ; O Ω punctum habent.

340. Cymbium in inventario templi Apollinis Delii ol. 149 enumeratum. Ed. Homolle Bull. de corr. Hellén. VI. (1882) p. 33 l. 41.

Ἱστιαιεύς μ' ἀνέθηκεν Κάλλωνος ὕπερ· φίλ' Ἄπολλον,
τήνδε συναμφοτέροις εὐτυχίην ὄπασον.

Leutsch ap. Menrad. Wochenschr. f. klass. Philol. 1887 n. 51 proposuit non male *Κάμωνος*; sed hic quoque, ut in mul-

tis aliis locis nomine proprio metrum corrumpitur (cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26). De *ν* paragogico falso addito cf. n. 12. 1. In nomine proprio *Ἱστιαιεύς* diphthongus *αι* correpta est; cf. n. 148. 3. — V. 2 *τήνδε εὐτυχίην* i. e. bonam valetudinem, quam priore versu Hestiaeus a deo petit; Useneri coniectura Altgr. Versb. p. 30 *τὺν δὲ* supervacanea est. — Aetas huius tituli accuratius definiri nequit; necesse tamen est eum ante ol. 149 (a. 181 a. Chr. n.) incisum esse.

---

341. Cymbium in inventario templi Apollinis Delii ol. 149 enumeratum. Edd. Homolle Bull. de corr. Hellén. VI. (1882) p. 34 l. 46sq., Dittenberger Syll. inscr. II. n. 367 p. 513.

Ἥρ[α]ι Θηρὶς τήνδε ἀνέθηκεν παῖς Ἀμιάντου.

Initium correxit Dittenberger; lapicida errore pro Α insculpsit Χ. In Apollinis Delii aedibus etiam aliorum deorum dearumque donaria, ut monumentorum dedicatorum enumeratio nos docet, reposita habebantur. — Aetas huius tituli accuratius definiri nequit; necesse tamen est eum ante ol. 149 (a. 181 a. Chr. n.) incisum esse.

---

342. Phiala in inventario templi Apollinis Delii ol. 149 enumerata. Edd. Homolle Bull. de corresp. Hellén. VI. (1882) p. 34, Dittenberger Syll. inscr. II. n. 367 p. 513.

Μύνδιος Ἀρτεμῆς Θεοκρίτου Ἀπόλλωνι
Δηλίωι.

Dedicationis verba versum integrum cum initio alterius efficere manifestum est; neque enim si pedestri sermone usus esset, qui scripsit, ethnicum Μύνδιος primo loco posuisset; nominum Ἀρτεμῆς et Θεοκρίτου mensura necessitate excusatur. (Dittenberger) Cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Vocis *Ἀπόλλωνι* syllaba prima producta; aeque n. 300. — Quae ad tempora haec inscriptio pertineat, efficere nequimus; antiquior tamen est ol. 149 (a. 181 a. Chr. n.).

---

343. Fragmenta duo lapidis cani Elateae reperta. Edd. Loewy Inschr. gr. Bildh. 155[c] p. 388, P. Paris Bull. de corresp. Hellén. XI. (1887) p. 345.

[Π]ότνια Ἀθηναία, τόδε [δέξαι ἀμεμφὲς ἄγαλμα],
τὸ πρέπον ἐν χαλκῶι σ[οί γ' ἀνέθηκα σέβων],
ἐξ ὁσίων ἔργων ἀκροθίν[ιά τ' ἠδὲ δι]καί[ων]
πολλάκι καλλιτέχνωι φωτι . . . σ . η μ . . . .
τῶι σφε καὶ Εὐκλείδης Μουσᾶ[ν . . .]ιερος
κοσμεῖ ἀειμνήστοις εὐλογ[ί]ας ἔπεσιν.

Ξενοκράτης Ἐργοφίλου ἐπόησε.

Supplevit Paris, nisi quod versum 3 temptavit Haeberlin, qui etiam *ἀκρόθιν' [ἤθει τε δι]καί[ωι]* proposuit; Paris voluit *ἀκροθίν[ια, μνῆμα δί]και[ον]*. V. 2 Haeberlin recte in *γε* offendit. — Litteratura vulgaris praeter ΝΞ; Paris titulum tertio saeculo a. Chr. n. tribuit.

---

344. Fragmentum basis marmoreae albae Sami in insula repertum; exstant exordia epigrammatis. Ed. P. Girard Bull. de corr. Hellén. V. (1881) 486.

. . . . . *Σ]τράτωνος*
. . . . . *ος ἦλθεν*
. . . . . *ιν ὅσσα ἐώργει*
. . . . . *ἀρίδηλα*
5 . . . . . *ς γένετ' ἀνδρῶν*
. . . . . *οις*
. . . . . *Β]άκχον*
. . . . . *α]ν.*

De versus tertii hiatu cf. quae adnotavi ad n. s. n 174. — Litterae vulgares.

---

345. Mytilenis in ludo publico, marmor pernigrum. Edd. Conze Lesbos p. 12 coll. tab. V. 2, Kaibel Ep. Gr. 780.

Τήνδε Ποσείδ[ιππος . . . . . εἰκόν' ἔθηκεν]
κοσμῶν Παιᾶνο[ς . . . . . .
ναοῦ Θ' ἥδε πόλις πη[κτοὺς ἐπέθηκε πυλῶνας]·
ἀνθ' ὧν σῆς τέχν[ης ἐλπόμεθ' ὠφελίην].

Temptavit Kaibel; v. 4 scripseris etiam *εὐχόμεθ'*; v. 3 aequo iure scribi potest: *ναοῦ Θ'· ἡ δὲ πόλις.* — Litterae vulgares.

---

346. Fragmentum basis albae marmoreae ex insula Imbro Londinium devectum. Edd. Boeckh CIG. 2156, inde Kaibel Ep. Gr. 772; Hicks Anc. gr. inscr. in the Brit. Mus. I 58 p. 128 et add., Cougny Anth. Pal. III. 1. 77.

Κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῆι σιῆσάμ με ἀγοραίωι
σοὶ μέν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθέντες
αὐτοκασίγνητοι παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου.

Ἀγασικράτης Εὐωνυ(μεύς). Ἀγασικλῆς Εὐωνυ(μεύς).

Ad versum 1 cf. Hesiod. Theog. 938: *Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν κήρυκ' ἀθανάτων.* — Litterae vulgares praeter Ξ. Interpunctionis nota : in subscriptione singula verba distinguit.

---

347. Basis alba marmorea Cedreae reperta. Edd. Diehl et Cousin Bull. de corr. Hellén. X. (1886) p. 424.

Ἡ μάλα καὶ ταύταν ὁ Κλειππίδα εἵσατο Νίκων
εἰκόνα τῆιδε κλυτὸμ μνᾶμα καὶ ὀψιγόνοις,
δαρὸν ὅπως θυόεντι θεοῦ γέρας ἅ γ' ἐνὶ ναῶι
ἡμένα ἀγγέλλοι δῶρα θυαπολίας.

Litterae vulgares praeter theta et omicron minoris quam reliquae moduli; ΕΙ pro *ηι* in *τεῖδε.*

---

348. Calymnae, in oppido cognomine ad murum posticum aedis *τῆς Παναγίας.* Edd. Ross Inscr. inedit. III. 298 p. 39, Kaibel Ep. Gr. 778, Dittenberger Herm. XIII. (1878) p. 393 sq., Loewy Inschr. gr. Bildh. 467, Cougny Anth. Pal. III. 1. 105.

Νικίας με ἀνέθηκεν, Ἄπολλ(ο)ν⟨ι⟩, υἱὸς Θρασυμήδεος,
ἔργων ὧν ὁ πατὴρ ἠργάσ(σ)ατο τὴν δεκάτην σοι.

Versus prioris, quo lapis exhibet *Ἀπόλλωνι*, metrum claudicat. Mendum ut sanaret, Herwerden Mnem. 1882 p. 393 et Stud. crit. p. 9 *υἱός* utpote lapicidae glossema delevit, Menrad Wochenschr. f. klass. Philol. 1887 n. 51 et alteram vocis *Ἀπόλλωνι* syllabam corripiendam et *ν ἐφελκυστικὸν* verbo *ἀνέθηκε* a quadratario falso adiectum esse putavit. Sed neque *υἱός* deleri potest, quae vox, cum in ceteris inscriptionibus metricis rarissime patris nomen solo genetivo addatur, hic propter verborum positionem postulatur, neque eo versum corrigere par est, ut voci cuidam mendum metricum obtrudamus. Itaque iam nihil aliud restat, quam ut priorem versum ita accipiamus ut nobis traditus est, nisi forte Dittenbergero *Ἄπολλ(ο)ν υἱὸς* suspicanti adstipulamur, quae coniectura cum et metro et constructioni epigrammatis perbene satisfaciat, in textum recipienda esse videtur, praesertim cum lapidarium eius qui panxit hexametrum similibus titulis respectis corrupisse facile intellegatur. — De *Νικίας* metrum violante cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Vocis *υἱὸς* syllaba prior correpta est; cf. n. 148. — De synizesi per quam legendum *Θρασυμήδεος* cf. n. 7. 2. — Litterae vulgares.

---

349. Anno 1889 prope aediculam Musarum Thespiensem Francogalli stelam votivam lapidis calcarii duri in tres partes imparis magnitudinis divisam reppererunt. Edd. P. Jamot Bull. de corresp. Hellén. XIV. (1890) p. 546 sqq. et tab. IX. X. et Dittenberger IGS. I. add. 4240.

Ex partibus cippi suprema, capituli instar aliquanto eminens, habet inscriptionem metricam tribus versibus hexametris compositam; haec cognosci possunt:

I . . . *ιος Ἀμφικρίτου Μούσαις ἀνέθηκε,*
ὃς μ . . . . . ,ἵν' ἀεινῶς
καὶ γέν[ε]ος τὸ τέλος [κεί]νωι κα[ὶ τοῦ]νομα σώιζοι.

Versum tertium enucleavit Dittenberger, verba recte interpretatus: *Optat ut deus prolem desideratam et nomen suum in perpetuum conservet.* — V. 3 de *τοὔ]νομα* cf. n. 5. 1. — Sequitur anaglyphum senem caecum cum efferata barba hirtisque capillis et cum foramine triangulo in summa fronte repraesentans, *dont le torse nu semble sortir d'une gaîne.* Inferior haec columnae pars duabus ornata est inscriptionibus, ex quibus una infra imaginem insculpta quattuor hexametros continet; haec nondum evanuerunt:

II *Οὗτος ἀ[ρισ]τοφο . . . . . β[ρ]οτῶ[ι ἶ]σα*
οὐκ ἀ[δαὴ]ς Ἑλικὼν Μο[υσάω]ν χρη[σ]μὸν ἰαχέω·
ἁ πειθομένοι(σι) βροτοῖς ὑποθήκαις Ἡσιόδοιο
εὐνομία χ[ώρ]α τ' ἔ[σ]τ[αι] καρποῖσι βρύουσα'.

Horum versuum restitutio paene tota Dittenbergeri est. *Recte οὗτος v. 1 ad senis horridi effigiem, infra quam ipsam hoc carmen scriptum est, rettulit Jamotus. Ille autem sine dubio Helicon mons est, quem sumo ipsum vaticinantem fingi a poeta . . . . Duo postremi versus ipsum vaticinium continent, in quo lapicidae . . . . error necessario emendandus mihi fuit πειθομένοισι pro πειθομένοιο.* — V. 2 *ἰαχέω* per synizesin legendum; cf. n. 7. 2. — Altera inscriptio circa coronam lauream exarata et ipsa quattuor versibus constitisse videtur; ex hac supersunt:

. . . . . .
Ἡσίοδος Διίου Μούσας Ἑλικῶνά τε θεῖον
καλ(λ)ίστοις ὕμνοις . . . . . .
. . . . . *σ . Μούσας.*

Litterae vulgares praeter M et omega minoris quam reliquae mensurae; *l'inscription . . . . ne peut pas être posterieure au III*me *siècle.* (Jamot)

B. HOMINUM HONORES.

1. ATTICA.

350. *In marmore Pentelico a tribus partibus praefracto, reperto in arce.* Edd. Pittakes Ἐφημ. 171 et 2309, Kaibel Ep. Gr. 771, Loewy Inschr. gr. Bildh. 62, Koehler CIA. II. 1425.

. . . . ἀρετῆς . . . . . .
[δῆμο]ς ὅδε αὐτόχθων ἄν[θετο Κεκροπίας]·
[τῶι] δὲ σὺ πλοῦτον σῶιζ[ε, Διὸς παῖ, πότνι' Ἀθηνᾶ],
αὐτῶι καὶ γενεᾶι δοὺς [πολὺν ὄλβον ἀεί].

Δημήτ[ριος] ἐπόησ[εν].

Supplevit Kaibel, nisi quod v. 2 δῆμος restituit Loewy et ipse v. 4 pro δὸς dedi participium aoristi, ne duo imperativi sine adverbio copulativo inter se coniungantur. Pro Ἀθηνᾶ scripseris etiam Ἀθάνα coll. n. 351. 3. Artifex huius monumenti. Demetrius ὁ Ἀλωπεκῆθεν, inter annos 410—380 floruit; cf. n. s. n. 351. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ou* scriptum, *Titulus parte priore saeculi quarti lapidi incisus est.* (Koehler)

---

351. *Basis rotunda marmoris Pentelici a sinistra fracta, reperta in arce; in superficie vestigia sunt statuae aeneae longa c. 0,20.* Edd. Rangabé Ant. Hellén. II. 1094, Kaibel Ep. Gr. 43, Loewy Inschr. gr. Bildh. 64, Koehler CIA. II. 1376.

. . . . . *δρακο . . . οην . . . ος μὲν*
. . . . . [*ἐξ*]*επέρ*[*ασ*]*εν ἔτη*
. . . . . *ο*]*ντα δ' ἔτη* [*κα*]*ὶ τέσσαρ*[*α*] *Ἀθάναι*
. . . . . *τέσσαρ' ἐπεῖδε τέκνων.*
. . . . . *εους Φλυέως μήτηρ.*
[*Δημήτριος ἐπό*]*ησεν.*

Benndorf Ath. Mitth. VII. (1882) p. 47 hunc titulum referendum esse ad Lysimachae signum a Demetrio confectum ingeniose suspicatur; cf. Plin. N. H. XXXIV. 76: Demetrius Lysimachen (confecit), quae sacerdos Minervae fuit LXIIII annis . . . et Paus. I. 27. 4: *πρὸς δὲ τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐστι μὲν εὐῆρις πρεσβῦτις, ὅσον τε πήχεος μάλιστα, φαμένη διάκονος εἶναι Λυσιμάχῃ*; cf. etiam Plut. de vit. pud. 14 p. 534 B. — Singula expediri nequeunt. — Demetrius *ὁ Ἀλωπεκῆθεν*, qui coniectura Benndorfii probata hoc monumentum confecit, inter annos 410—380 floruit; cf. n. 350. — Litterae Ionicae vulgares; *O* pro *ου* scriptum.

---

352. Athenis, in basilica S. Nicolai Borealis. Edd. Boeckh CIG. 85, Koehler CIA. II. 555, Kaibel Ep. Gr. 844 coll. p. 533, Cougny Anth. Pal. III. 1. 76.

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζ[*ει*]
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δήμωι Ἀ[*θηνῶν*],
οὐδεὶς Σωσιβίου καὶ Πύῤῥ[*α*] *μεί*[*ζ*]*ονα θ*[*ν*]*ητ*[*ῶν*]
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργωι ἔδρασε ἀγαθά.

Sequitur inscriptio metro non inclusa.

Supplevit Boeckh, nisi quod v. 3 *θνητῶν* restituit Kaibel. *Boeckhius hoc decretum esse dicit pro Sosibio et Pyrrhe ob merita de tribu . . . Attamen probabilius habeo Sosibium patrem Pyrrhi sive Pyrrhae fuisse nec aliam ob causam nomen eius epigrammati insertum esse.* (Koehler) — Ex verbis soluta oratione compositis sequitur, ut titulus ol. 101. 1. (a. $37^{6}/_{5}$ a. Chr.) *ἐπὶ Χαρισάνδρου ἄρχοντος* insculptus sit — Litteratura Ionica vulgaris; E pro *ει* scriptum in *οὐδές*, contra *μείζονα*; *O* pro *ου* scriptum in *Σωσιβίο*, contra *οὗ*, *οὐδείς*.

---

353 *In parte sinistra basis marmoris Hymettii reperta in clivo meridionali arcis.* Ed. Koehler CIA. II. 1461.

Φανόστρατο[ς . . . . . .]

Δηλοφάνης ἀνέθηκε Χ[ολαργεὺς εἰκόνα τήνδε]
τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Δ[. . . εὐξαμένης]·
Λυσιμάχηι γὰρ μητρὶ . . . . . .
χεῖρα μέγας σωτὴρ . . . . . .
Ἐπὶ Πατ[αίκου ἱερέως].

Titulum temptavit Koehler. *Filiam Delophanis suspicor vovisse, si Lysimache mater convaluisset, signum sese Phanostrati medici in sacrario Aesculapii dedicaturam esse; votum Delophanem patrem vovisse.* (Koehler) — Litterae Ionicae vulgares. *Titulus ad partem alteram saeculi quarti pertinet.* (Koehler)

---

354. Fragmenta duo basis quadratae marmoris Pentelici, ex quibus unum ad Erechtheum repertum edd. Ross Arch. Aufs. I. p. 174sq., Pittakes *Ἐφημ.* 125, Rangabé Ant. Hellén. II. 1009, Kaibel Ep. Gr. 850, Loewy Inschr. gr. Bildh. 75, Koehler CIA. II. 1378, Cougny Anth. Pal. III. 1. 97; alterum in arce exscriptum adiecit Koehler CIA. II. p. 349.

Συη . . . ο[ν] Σ . . .
Λυσ[ιμάχ(?)]ης διά[κο]νος
ἡ ἐν [τῶι ἱε]ρῶι.

Εἰκών με [ἥδε] σαφὴς δηλοῖ τύπου· ἔ[ργα] δὲ καὶ νοῦς
[νῦν ζώ]ει παρὰ πᾶσι σαφῆ [σε]μνὴ δέ με μοῖρα
[ἤ]γαγεν εἰς ναὸν περικαλλέ[α] Παλλάδος ἁγνῆς
[καὶ] πόνον οὐκ ἀκλεᾶ τόνδε ἐλάτρευσα θεᾶι.

Νικόμαχος ἐπόησεν.

Epigramma supplevit Ross, nisi quod v. 2 *σεμνὴ* invenit Rangabé; v. 4 Koehler *οὗ* malit. — Litterae Ionicae vul-

gares praeter Γ. *Titulum propter litterarum speciem saeculo quarto exeunti vel tertio ineunti adscripsit Lud. Ross, mihi paullo recentior esse visus est.* (Koehler)

---

355. Tabula marmorea Athenis in arce reperta, nunc in museo Britannico inter marmora Elginiana. Edd. Boeckh CIG. 747, Kumanudes *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 969, Hicks Anc. gr. inscr. in the Brit. Mus. I. 56, Kaibel Ep. Gr. 70, Koehler CIA. II. 1398, Cougny Anth. Pal. III. 1. 73.

Πόλυλλος Πολυλλίδου Παιανιεύς.

Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολύστρατος, αὑτοῦ ἀδελφόν,
μνημοσύνην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

Titulus quia in arce repertus inter dedicatorios referendus est: Polystratus dedicat imaginem fratris Polylli morte abrepti; sic Boeckh, Hicks, Koehler, Cougny. Nec recte Kumanudes et Kaibel epigramma esse sepulcrale contendunt. — Litterae Ionicae vulgares.

---

2. RELIQUA.

356. *Basis lapidis leucophaei, inventa prope Thebas, exstat in museo Thebano.* Edd. Kumanudes *Ἀθήν.* VI. (1877) p. 151 sqq. (scriptura minuscula); cum apographo Mylonas Bull. de corr. Hellén. I. (1877) p. 351 et Egger ibidem II. (1878) p. 23 (inde Kaibel Ep. Gr. 768ᵃ praef. p. XVI, Cougny Anth. Pal. III 3. 41), Dittenberger IGS. I. 2462.

Ξενοκράτης Θεόπομπος Μνασίλαος.

Ἀνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηνάκις εἶλεν
Ξεινοκράτης κλάρωι Ζηνὶ τροπαῖα φέρειν,
οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ Λάκαιναν

ἀσπίδα· "Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμωι."
καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τροπαῖα·
οὐδ' Ἐπαμεινώνδα δεύτεροι ἑδράμομεν.

Xenocratem hunc Pausanias commemorat in eiusdem rei, ad quam hoc epigramma refertur, narratione (IV. 32. 6) et praeterea IX. 13. 6, ubi eum inter boeotarchos in consilio una cum Epaminonda censuisse dicit, ne proelium detrectarent. Mnasilaus ceteroquin ignotus est, Theopompus inter principales qui tum Thebis fuerunt viros aliquot Plutarchi locis (Pelop. 8, de ingen. Socrat. 25. 30) commemoratur. (Dittenberger) — Buechelero, qui Mus. Rhen. XXXII. (1877) p. 479 sq. longe aliter rem gestam esse atque a Pausania narraretur ex carmine collegit, recte adversatur Dittenberger, adnotans verba *ἀνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ* non de ipsius proelii primo tempore, quo Lacedaemonii aliquantisper superiores erant, sed de toto tempore pugnam Leuctricam antecedente, quo nondum perfracta erat illorum potestas, intellegenda esse. — In epigrammate formae Boeoticae non exstant; inveniuntur tamen Doricae: *ἀνίκα Σπάρτας τηνάκις κλάρωι Εὐρώτα καρύσσει νικαφόρα Ἐπαμεινώνδα*; voces e sermone epico vel communi petitae *Ξεινοκράτης Ζηνί φέρειν πολέμωι δουρί*; cf. Larfeld Syllog. inscr. Boeot. n. 308. — Quod ad aetatem huius monumenti attinet, ex litterarum formis efficit Dittenberger nullam esse causam, cur cum Kaibelio non statim post proelium Leuctrense, sed posteriore demum aetate titulum inscriptum esse putemus. Litteratura Ionica vulgaris praeter *N* nonnumquam incisum et ypsilon maioris omegaque paullo minoris mensurae.

---

357. Titulum marmoris nigri repertum Olympiae in angulo Iovis templi inter septentriones et solem occidentem sito edd. Fraenkel Arch. Zeitg. 1877 p. 43 n. 54, Kaibel Ep. Gr. add. p. 534 n. 875ᵃ, Cougny Anth. Pal. III. 1. 72.

Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντῖνος.

a *Τὴμ μὲν ἀδελφὴν Δηϊκράτης τὴγ Γοργίου ἔσχεν,*
ἐκ ταύτης δ' αὐτῶ(ι) γίγνεται Ἱπποκράτης,
Ἱπποκράτους δ' Εὔμολπος, ὅς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
δισσῶν παιδείας καὶ φιλίας ἕνεκα.

b 5 *Γοργίου ἀσκῆσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας*
οὐδείς πω θνητῶν καλλίον' ἦυρε τέχνην·
οὗ καὶ Ἀπόλλωνος γυάλοις εἰκὼν ἀνάκειται,
οὐ πλούτου παράδειγμ', εὐσεβείας δὲ τρόπων.

Statuam, ad quam pertinet hoc epigramma, Gorgiae Leontini ab Eumolpo sororis nepote erectam commemorat Paus. VI. 17. 7 . . . *καὶ τὸν Λεοντῖνον Γοργίαν ἰδεῖν ἔστιν· ἀναθεῖναι δὲ τὴν εἰκόνα ἐς Ὀλυμπίαν φησὶν Εὔμολπος ἀπόγονος τρίτος Δηϊκράτους συνοικήσαντος ἀδελφῇ τῇ Γοργίου*; has adnotationes Pausaniae ex hoc ipso titulo nobis servato haustas esse verisimile est. — V. 7 respicitur illa statua ab Gorgia ipso Delphis exstructa, de qua cf. Paus. X. 18. 7, Plin. N. H XXXIII. 83, Hermipp. ap. Athen. p. 505[d], Philostr. vit. soph. I. 9. p. 209 (Kayser), Cic. de orat. III. 129, Valer. Max. VIII. 15 ext. 2, Dion. Chrysost. II. p. 115 (Reisk.). Quod attinet ad verba *Ἀπόλλωνος γυάλοις ἀνάκειται*, comparandi sunt hi loci: Eurip. Ion. 233 *μεθεῖσαν δεσπόται θεοῦ με γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν*, 245 *πάντες ἄλλοι γύαλα λεύσσοντες θεοῦ χαίρουσιν*, Androm. 1092 *θεοῦ χρυσοῦ γέμοντα γύαλα*. — V. 8 de correptione diphthongi vocis *εὐσεβείας* cf. quae adnotavi ad n. s. n. 148. 3. — Ex aetate Gorgiae et v. 4, quo Eumolpus sese fuisse illius discipulum dicit, Fraenkel nostram inscriptionem fere medio quarto saeculo tribuendam esse recte mihi enucleasse videtur. Quae in tempora quadrant etiam litterarum formae; litteratura enim Ionica vulgaris; memorabile iota mutum v. 2 in dativo *αὐτῷ* omissum.

---

358. Basis a 1840 effossa Argis, cuius media pars cubo lapidis nigri calcarii efficitur. Edd. praeter ceteros Ross Arch. Aufs. II. 662, Lebas-Foucart Voy. archéol. II. 122, Kaibel Ep. Gr. 846, Cougny Anth. Pal. III. 1. 96.

[*M*]*ατρ*[*όπολ*]*ίς μοι χθὼν Πέλοπος τὸ Πελαζγικὸν Ἄργος.*
Πνυταγόρας δὲ πατὴρ Αἰακοῦ ἐκ γενεᾶς·
εἰμὶ δὲ Νικοκρέων, θρέψεν δέ με γᾶ περίκλυστος
Κύπρος, θειοτάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ.
5 *στᾶσαν δ' Ἀργεῖοί με χάριν χαλκοῖο τίοντες,*
Ἥραι ὃς εἰς ἔροτιν πέμπο[*ν ἄε*]*θλα νέοις.*

Nicocreontem, Cypriorum regem, quem Argivi hoc titulo honorati sunt, inter a. 331 et 312 memorari adnotat Foucart (cf. etiam Rev. crit. 1879 I. p. 31); huic igitur aetati nostra inscriptio tribuenda est. Versum primum Foucart ita interpretatus est, ut matrem Nicocreontis Argis progenitam esse putet (idem iam adnotat Keil ad Ross. Arch. Aufs. II. 664 adn. 6) *Ματρόπολις* i. q. patria matris etiam invenitur apud Isyllum n 420 D. 23. Propter hanc matris originem cum Argivis arte coniunctus vasa ahenea, quae magni aestimabat (Athen. p. 337ᵉ), illis praemia certaminum misit (v. 5. 6); ob eamque causam Argivi statuam eius publice erexerunt. — De prima vocis *Πνυταγόρας* syllaba metri gratia producta cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26; v. 6 *ἔροτιν· ἑορτήν. Κύπριοι* Hesychius. — Litterae Ionicae vulgares praeter Ν et ΘΟΩ minoris moduli.

---

359. Marmor album, Paphi repertum, nunc asservatur in museo Britannico. Edd. Deecke Journ. of hell. stud. IX. p. 239 n. 46, inde Meister Gr. Dial. II. praef. p. VIII sq.

Εὐρύχορος πόλις ἅδε τεᾶι, Νικόκλεες, ὁρμᾶι
ὑψηλὸμ πύργων ἀμφέθετο στέφανον.
ιοστ . . λεσε

Iam Deecke intellexit titulum pertinere ad Nicoclem II Paphi regem, qui a. 310 a. Chr. n. in pugna contra Ptolemaeum Soterem urbem novis moeniis circumdedit; inscriptio igitur sub finem quarti saeculi exarata est. — Litterae Ionicae vulgares.

---

360. Delphis. Edd. minusculis litteris Ulrichs Reis. u. Forsch. I. 38, cum apographo Lebas Voy. arch II. 890; inde Kaibel Ep. Gr. 849, Cougny Anth. Pal. III. 1. 111.

Π(λ)είστους ἐξε . . . . . .
Ἑλλάδος ἐμ . . . . . .
πεζοὶ δὲ ἱππῆές τε γέρας θέσαν, οὓς προέηκεν
δᾶμος ὁ Βοιωτῶν τοῦδε μεθ' ἁγεμόνος,
ῥυσαμένους Ὀπόεντα· βαρὺν δὲ ἀπὸ δεσμὸν ἑλόντες
φρουρᾶς Λοκροῖσιν τεῦξαν ἐλευθερίαν.

Bergk Arch. Zeitg. 1850 p. 172 titulum statuae Ptolemaei Lagi f., quo duce a. fere 311 Boeotia Phocide Locride praesidia Cassandri expulsa sunt, subscriptum fuisse suo iure putavisse videtur. — Litterae vulgares praeter Ξ; *O* pro *ου*.

---

361. Basis marmorea cana Astypalaeae a. 1871 reperta. Edd. Rayet Bull de corr. Hellén. III (1879) p. 483, Cougny Anth. Pal. III. 1. 88.

Κόσμον Ἄρης πατρίδι στῆσε ἐνθάδε παῖδα Πίδωνος,
Τιμαγόραν, νίκης ναυμάχου ἡγεμόνα.

Nomen proprium *Πίδων* adhuc ignotum; Herwerden Stud. crit. p. 8 suspicatur fuisse *Πίθων*, Haeberlin Wochenschr. für klass. Phil. 1891 no. 27 p. 739 conicit *παῖδ' Ἀπισῶνος* (i. e. *Ἀπισάονος*). Sed causa non exstat, cur litteras dilucide nobis traditas mutemus, quia in dies in inscriptionibus noviter repertis nomina propria adhuc ignota nobis occurrunt. — Litterae vulgares praeter Ν Titulum pulchris et correctis litteris incisum Rayet alteri saeculi quarti parti tribuit.

---

362. Basis marmorea reperta prope Hypaten. Edd. post Verettan Girard Bull. de corr. Hellén. I. (1877) p. 119 sq. et p. 263, Kaibel Ep. Gr. praef. p. XVIII n. 856ᵃ, Cougny Anth. Pal. III. 1. 202.

Λατυέων ἁ πόλις
Σώσανδρον Τολμαίου
εὐεργέταν τοῖς θεοῖς.

Τὸν μέγαν ἐμ βουλαῖς τε καὶ ἤθεσι καὶ φρενὸς ἀλκῆ(ι),
Σώσανδρον, κλεινῶν ἔκγονον Αἰνιέων,
Τολμαίου κλυτὸν υἷα πόλις Λάτυια φιλόπλου
χάλκεον ἀντ᾽ ἀρετᾶς εἵσατο τᾶ(ι)δε θεοῖς·
5 *τόνδε γὰρ ἁγητῆρα δι᾽ εὐξυνέτοιο μερίμνας*
σωτῆρα, κτίσταν, ἄλλον ἔδεκτο Λία.
ἡρώων θρέπτειρ᾽ ἐναρηφόρε πότνι᾽, ἀγώνων
σὸν κλέος, εἰ τοιούσδ᾽ ἄνδρας ἔχεις, Ὑπάτα.

V. 3 *φιλόπλου genetivus male collocatus videtur ad ἀρετᾶς referendus.* (Kaibel) Fortasse pertinet ad *Τολμαίου*. — Litterarum apographum non vidi. Verettas titulum ad Alexandri Magni tempora pertinere ait; indolem epigrammatis recentiorem esse adnotat Kaibel, praeterea iota mutum ubique omissum posterioris aetatis documentum praebere videtur.

C. AGONISTICA.

1. ATTICA.

363. *In haltere plumbeo, perforato, qui inventus est Eleusine* εἰς τὰ στρώματα ἐκεῖνα τῶν χωμάτων ἔνθα καὶ πλεῖστ' ὅσα θραύσματα ἀγγείων τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης. Edd. Philios Ἐφ. ἀρχ. 1883 p. 190, Kirchhoff CIA. IV. 422[4] p. 105, Roberts Introd. to gr. epigr. 41[a].

Ηαλ(λ)όμενος νίκησεν Ἐπαίνετος ηούνεκα τοῦδε.

Recte Wilamowitz Eurip. Heracl. II. p. 83 sic titulum legendum esse putat, carminis partem deperditam esse negans; nam litteras *ha*, quae sequuntur hunc hexametrum, ex versus initio repetitas addidit is, qui incisit titulum, ad spatium vacuum explendum. In haltere altero, quem una cum eo qui solus est repertus victor dedicavisse putandus est, idem epigramma incisum fuisse conicias. Ibidem Wilamowitz exempla affert, quibus *οὕνεκα* praepositionis instar usurpatum fuisse comprobatur; cf. n. 33. 2. — Titulus *βουστροφηδὸν* conscriptus in tres lineas divisus est, quarum prima et tertia a dextra ad sinistram, altera a sinistra ad dextram currit. Litterarum formae Atticae antiquiores: Α ⋮ Η (*h*) Ρ ⋮; interpunctionis nota ⋮. *Titulus initiis saeculi a. Chr. sexti vix recentior, immo fortasse aliquanto vetustior.* (Kirchhoff)

---

364. Basis marmoris Pentelici a dextro et sinistro mar-

gine fracta, reperta Athenis in arce Edd Lolling *Δελτ. ἀρχ.* 1889 p. 35, Kirchhoff CIA. IV. 373[258] p. 203.

σι Φαυλ[λο
κον τρὶς
Πυθοῖ κα
α σ α σ ι σ

Kirchhoff v. 2 [*νι*]*κῶν*(?)*τρὶς* et v. 4....*ας*, *Ἀσίς*, ...(?). Quamquam pauca supersunt, ita ut de totius epigrammatis indole atque sententia nihil fere enucleari possit, recte tamen Lolling de Phayllo Crotoniata, qui solus ex Graecis occidentalibus pugnae Salaminiae intererat, cogitasse videtur. Cf. Paus. X. 9. 2: *Ὀλυμπίασι μὲν οὐκ ἔστιν αὐτῷ νίκη· τὰς δὲ Πυθοῖ πενάθλου δύο ἀνείλετο καὶ σταδίου τὴν τρίτην· ἐναυμάχησε δὲ καὶ ἐναντία τοῦ Μήδου ναῦν τε παρασκευασάμενος οἰκείαν, καὶ Κροτωνιατῶν ὁπόσοι ἐπεδήμουν τῇ Ἑλλάδι ἀνεβίβασε*; cf. etiam Herod. VIII. 47. Schol. Arist. Ach. 215 et Suidas s. v. *Φάυλλος* hoc afferunt epigramma: *Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος· δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ὑπολειπομένων.* — Litterae Atticae: Ϝ, ϟ, V et Y, Φ, sed iam Θ.

---

365. *Basis fracta marmoris Pentelici, inmissa nunc ianuae opisthodomi Parthenonis.* Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 1143, Kirchhoff CIA. I. 418, Kaibel Ep. Gr. 763, Loewy Inschr. gr. Bildh. 42.

[*Ἴσθμια νικήσας μ' ἀ*]*νέθηκεν* [*μνῆμα Λυκ*]*αῖος*
[*πάντας Ἀθ*]*ηναίους* [*εὐκλεΐσας*] *μεγάλως.*

[*Μίκ*]*ων* [*Φ*]*ανομάχου ἐποίησε.*

Carmen dedicatorium temptavit Kaibel. — Artificis titulum supplevit Rochette Quaest. p. 114 sqq respecto schol. Aristoph. Lysistr. 679: *ἔνθα πεποίηκεν ὁ Μίκων τῶν Ἀμαζόνων τὴν*

μάχην· ἣν δὲ Φανόχου (*l. Φανομάχου*) *υἱός, Ἀθηναῖος.* Mico et pictor et statuarius floruit circa medium quintum saeculum. — Litterae Ionicae vulgares praeter Ν; *Ο* pro *ου* scriptum, Ε vocalem productam indicat.

---

366. *Tabula marmoris Pentelici a dextra integra, reperta in arce.* Edd. Pittakes *Ἐφημ.* 179, Kaibel Ep. Gr. 940, Koehler CIA. II. 1302, Cougny Anth. Pal. III. 1. 87 (III. 4. 24).

[. . . . *συνωρί*]*δι καὶ ἑ-*
[. . . . *Πα*]*ναθήναια παί-*
[*δων*] *Θαργήλια.*

[*Τ*]*οιάδε τις δείξας παραδείγματα παισὶν ἑαυτοῦ*
μᾶλλον ὀρέξασθαι τῆς ἀρετῆς προτρέπει.

Litterae Ionicae vulgares; Ε pro *ει* scriptum in *παραδέγματα*, contra *δείξας*, *προτρέπει* *Ο* pro *ου* scriptum. *Titulus est saeculi quarti ineuntis.* (Koehler)

---

367 *Basis marmoris Pentelici, reperta in arce orientem versus ab Erechtheo.* Edd. Boeckh CIG. 233, Pittakes *Ἐφημ.* 2201, Keil Mel. Gréco-Rom. II. p. 90 sq., Kaibel Ep. Gr. 941, Koehler CIA. II. 1301, Cougny Anth. Pal. III. 1. 106.

Διοφά[*ν*]*ης*
Ἐμπεδίωνος
νίκη Ἰσθμοῖ.

Ἐμπεδίωνος παῖδες Ἀθηναῖο[*ι*] *δύ' ἐνίκων*
Διοφάνης ἀγένειο[*ς*] *ἑ*[*ν*] *Ἰσθμῶι πανκρατι*[*ασιὴς*]
κα[*ὶ*] *πρόγονος Στέφ*[*ανος*]· *ῥώμην δὲ χερῶν ἑ*[*πέδειξαν*].

Restituit Keil *Stephanum puto Diophanis avum Empedionis et ipsum filium fuisse, qui, cum similem Diophanis victoriam reportasset, eius in titulo Diophanis non sine acumine quodam mentio facta est.* (Koehler) — Litterae Ionicae vulgares. Titulus pertinet haud dubie ad partem priorem saeculi quarti.

---

368. *In mensa sacra ecclesiae prope vicum Vari in fronte tabulae marmoris Pentelici.* Edd. Lebas Voy. arch. I. 85, Keil Mel. Gréco-Rom. II. p. 84, Kaibel Ep. Gr. 925, Koehler CIA. II. 1285, Cougny Anth. Pal. III. 1. 74.

Ἡδυγέλωτι χορῶι Διονύσια σ[ύ]μ ποτε ἐν[ίκων],
μνημόσυνον δὲ θεῶι νίκης τόδε δῶρον [ἔθηκαν]
δήμωι μὲν κόσμιον, ζῆλον πατρὶ κισσοφο[ροῦντι]·
τοῦδε δὲ ἔτι πρότερος στεφανηφόρον [εἵλετο ἀγῶνα].

V. 1. 2 restituit Koehler praeeunte Keilio; v. 3 supplevit Kaibel; v. 4 temptavit Kaibel, Keil voluit *εἷλεν ἀγῶνα.* — *Nomina fratrum duorum, qui hoc monumentum in memoriam victoriarum ab ipsis et a patre partarum in pago suo Baccho dedicaverant, in alia parte basis inscripta fuerunt.* (Koehler) — Litterae Ionicae vulgares; *titulus post medium saeculum quartum lapidi incisus est.* (Koehler)

---

369. *In marmore Pentelico reperto ad viam Hadriani; lapis recentiore aetate sectus et in alium usum conversus esse videtur*; nunc Athenis in museo centrali. Edd. Kumanudes *Ἐφημ. ἀρχ.* 1883 p. 22 sq., Koehler CIA. II. 1311, Cougny Anth. Pal. III. 1. 126[b] add. p. 587.

Δόξα μὲν Ἑλλήνων ἱεροῖς ἀναθήμασιν αὔξει
τόνδε, τέχνης δ' εἰκὼν ἥδε δίδωσ[ι] κρίσι[ν]·
νικήσας δὲ ἵππων τε δρόμοις ἔργων τε ἐν ἁμίλλα[ις]
τὴν ἱερὰν στεφανοῖ πατρίδα Κεκροπίαν.

Ἰλίεια	*Κλάρια*	*Ἐφέσε[ια]*
συνωρί[δι].	*ἵππω[ι].*	*ἵππω[ι].*

Titulus subobscurus est. Homo, ad quem pertinet, sculptor fuisse et suam ipsius statuam confecisse mihi videtur. (Koehler) — Litteratura Ionica vulgaris. *Alexandrum novimus sublato imperio Persarum Iliensibus promisisse certaminibus institutis sese urbem eorum celebrem redditurum esse (Strabo 593). Quod*

Alexander promisit, praestitisse videtur Lysimachus. Titulum ad tempora Lysimachi regis referendum esse puto. (Koehler)

---

2. RELIQUA.

370. Tabula ahenea Olympiae apud Altis murum meridionalem reperta. Edd. Kirchhoff Arch. Zeit. XXXVII. (1879) p. 161, Roehl Inscr. Gr. ant. 512[a], Roberts Introd. to gr. epigr. 131[a] p. 322, Cougny Anth. Pal. III. 1. 10[b] add.

Παντάρης μ' ἀνέθηκε Μενεκράτιος Διὸ[ς ἆθλον]
[ἅρματι(?) νικάσας, πέδον ἐκ κλειτ]οῦ Γελοαίου.

Ad genetivum *Μενεκράτιος* cf. Boeot. *Φιλοκράτιος* sim. G. Meyer Gr. Gr.[2] p. 330, Kuehner-Blass Gr. Gr.[3] I. p. 434. — Purgold apud Kirchhoffium Pantarem esse patrem tyrannorum Gelensium Cleandri et Hippocratis recte intellexit (cf. Herod. VII. 154); titulus igitur sub finem saeculi sexti inscriptus est. — Litterae: Α ᴦ (γ) ᐅ Ε (ε, η) ⊗ Ι Κ ᴦ (λ) Μ Ν Ο (ο, ου) Γ Ρ ϟ.

---

371. *Lapis calcarius niger, effossus Olympiae in Leonidaei parte meridionali, ubi muro Romano insertus erat . . . ad dextram hic lapis olim continuabatur alteri.* Edd. Kirchhoff Arch. Zeitg. XXXIX. p. 84, Roehl Inscr. Gr. ant. 552[a].

. . . . . προ]τέρω δ' ἐπάτει Δ[αμάσ]ιππος.
κλεινοτέραν δὲ πόλιν πατρίδ' ἔ[θηκε . . . .].

Supplevit Kirchhoff In distichi initio fuisse *τἆλλοι ἀπεῖπον ὅμως* vel simile quid suspicatur Roehl; idem, si inscriptio unum distichon non excesserit, clausulam fuisse *ἔ[θηκεν Ἀβάς]*, *ἔ[θηκε Πύλον]*, *ἔ[θηκ' Ἀλέαν]* conicit; si duo fuerint disticha, in priore mentionem factam esse patriae, patris, certaminis, in fine alterius supplendum esse *ἔ[θηκε φίλαν]* vel simile

quid. — De patria eius, qui dedicavit hoc monumentum, nihil dici potest, quia litterae unius regionis propriae in titulo non inveniuntur. — Inscriptio sinistrorsum incisa hanc exhibet litterarum speciem: Α D Ε Ι (λ) Μ Ο Γ Ρ Ξ

---

372. Fragmenta duo basis albae marmoreae Olympiae reperta. Edd. Kirchhoff Arch. Zeitg. XXXVII. (1879) p. 161 n. 312, Roehl Inscr. Gr. ant. 355 coll. add. p. 182, Loewy Inschr. gr. Bildh. 416, Roberts Introd. to gr. epigr. 123.

a [*Εἰκόνα ϝαλεῖος τάνδ' Ἀγι*]*άδας ἀνέθ*[*ηκε*]
[*πὺξ παῖς νικάσα*]*ς καλὸν ἀ*[*γῶνα Διός*].

b [*Σηράμβου τοῦ ἐν Αἰγ*]*ίναι μ' ἰ*[*δοῦ ἐνθάδε ϝέργον*].

Roehl temptavit coll. Paus. VI. 10. 9: *Λυκῖνον δὲ Ἡραιέα . . . καὶ Ἠλεῖον Ἀγιάδαν ἐν παισὶν ἀνελομένους νίκας, Λυκῖνον μὲν δρόμου, τοὺς δὲ ἐπ' αὐτῷ κατειλεγμένους πυγμῆς . . . . τὸν μὲν αὐτῶν Πτόλιχος Αἰγινήτης ἐποίησε, τὸν δὲ Ἀγιάδαν Σήραμβος, γένος καὶ οὗτος Αἰγινήτης.* Coniectura Roehlii speciosissima est nec tamen satis comprobanda; et ut ille verum agnoverit, dubitare possumus, num versus maximeque titulum artificis recte suppleverit. — Litterae: Α Α D Ε (ε) Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ο Ξ Monumentum priori quinti saeculi parti tribuit Kirchhoff Stud.[4] p. 114.

---

373. Argis in ecclesia S. Demetrii. Edd. praeter alios Boeckh CIG. 17, Kaibel Ep. Gr. 936, Roehl Inscr. Gr. ant. 37, Roberts Introd. to gr. epigr. 78, Prellwitz Dial.-Inschr. III. 3267, Cougny Anth. Pal. III. 1. 30.

[*Τώδε τύπω δίων ϝανά*]*ϙων ἀνέθηκ' ἐ*[*λάο*]*ντε*
Αἴσχυλλο[*ς*] *Θίοπος, τοῖς δαμοσίοις ἐν ἀέθλοις*
τετράκι τε [*σ*]*πάδιον νίκη κα*[*ὶ*] *τρὶς τὸν ὁπλίτα*[*ν*].

Praebeo textum, quem restituit Roehl eumque secuti receperunt Roberts et Prellwitz; sed illius supplementa maximeque versus primi valde incerta. Displicent enim *τύπω ἐλάοντε*

i. e. imagines equitantes pro imaginibus equitantium. Huc accedit, quod, si Roehlii restitutionem probamus, v. 2 *τοῖς* pro pronomine relativo accipienda et ad *δίων ϝανάκων* referenda est; quo dura sententia nec facilis structura efficitur. Cf. Fick Goett. gel. Anz. 1883 p. 117. — Kaibel scribere voluit:

Ἄλ]κων ἀνέθηκε [τῆ]ντεα
Ἰσχύ[λ]λον, θ[ε]οῦ [h]ὸς κτλ.,

sed hic supplendi conatus ideo maxime mihi reicienda esse videtur, quia ille bis litteras ab omnibus editoribus uno consensu lectas commutat; huc accedit, quod rarissime versibus praecedunt verba metro non inclusa, sed arte cum illis cohaerentia. — Fortasse scripseris:

Ἄλ]ϙων ἀνέθηκε [τῆ]ντεα.

Ἴσχυλλο[ς] Θίοπος τοῖς δαμοσίοις ἐν ἀέθλοις
τετράκι τε [σ]πάδιον νίκη κα[ὶ] τρὶς τὸν ὁπλίτα[ν].

Puta Alconem arma sive fratris sive patris sive cognati cuiusdam deis vovisse. — V. 3. *σπάδιον* Dorice i. q. *στάδιον*, cf. Ahrens Dial. II. 109, Kühner-Blass Gr. Gr. I p. 143. — Litteratura Argolica: Ａ Ε ϟ Φ Ｋ (λ) ϙ (koppa) Ｍ Θ (ο) ϟ.

---

374. Epigramma inscriptum marmori, quod olim Misithrae muro monasterii quadraginta sanctorum infixum erat, primus ed. Leake Travels in the Morea II p. 521 tab. n. 71. Inscriptionem lapidis anno 1877 Spartam in museum transportati iterum ediderunt Dressel et Milchhoefer Ath. Mitth. II. p. 318 sqq. Ex ectypo, quod confecit Tieu, denuo publici iuris fecit titulum Roehl Inscr. Gr. ant. 79.

Δαμώνων ἀνέθηκε Ἀθαναία[ι] πολιάχωι
νικάϝας ταυτᾶ, hᾶτ' οὐδὴς πήποκα τῶν νῦν.

Sequitur inscriptio soluta oratione composita, quae catalogum victoriarum a Damonone reportatarum continet. — In versu

priore notandus est hiatus *ἀνέθηκε Ἀθαναίᾳ* (cf. n. s. n. 318, 1 et n. 3. 2). — *Πολιάχῳ* per contractionem Doricam ortum ex *πολιαόχῳ*; cf. G. Meyer Gr. Gr.[2] p. 147, Kuehner-Blass Gr. Gr. I[3] p. 202. — V. 2 *νικάϊας* cf. G. Meyer p. 223, Kuehner-Blass p. 113. — *ταυτᾶ ἄτε* i. q. sic ut (cf. G. Meyer p. 365); hiatus exstat (cf n. s. n. 3. 2). — Litteratura Laconica: Θ Β (*h*) Υ (χ) ξ (quae forma posterior c. ol. 75 in titulis Laconicis fere semper usurpata est; cf. Kirchhoff Stud.[4] p. 152 sq.). Furtwaengler in adn. ad Sammlg. Sabouroff I. tab. XXVI inscriptionem extremae saeculi quinti parti tribuit et Reisch Gr. Weihgesch. p. 50 adn. 3 eam fortasse etiam recentiorem esse putat; mihi tamen propter litterarum formas circa medium quintum saeculum titulus exaratus esse videtur.

---

375. *Fragmentum baseos ex marmore Pario . . . . erutum Olympiae ante Olympiei latus orientale.* Edd. Kirchhoff Arch. Zeitg. XXXIX. (1881) p. 169, Roehl Inscr. Gr. ant. 563.

. . . . . *ἀ]νέθηκέ με παῖς ὁ [Π]ίθωνος*
[παῖδας νικά(-ή)σας Τιμο?]κράτης σιάδιον.

Supplevit Kirchhoff; *παῖδας* restituit, quia in catalogo virorum stadionicarum duo tantummodo nomina in *κράτης* desinentia enumerantur, quorum patria scripturae tituli nostri adversatur Patris nomen metrum violat; cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Litterae: Α Ε (*ε, η*) Θ Μ Ν Ο (*ο, ω*) Ρ ξ.

---

376. Fragmentum basis marmoreae albae, erutum Olympiae extra murum Byzantinum orientalem. Titulus in margine superficiei aequae insculptus est. Edd. Furtwaengler Arch. Zeitg. XXXVIII. p. 70, Roehl Inscr. Gr. ant. 98, Roberts Introd. to gr. epigr. 279.

[Τέλλων τόνδ' ἀνέθηκε Δαήμονος ἀγλαὸς υἱός,]
[Ἀρκὰς Ὀρε]σθάσιος, π[ὺξ ἐνὶ παισὶ κρατῶν].

Supplementa sumpta sunt et ex Paus. VI. 10. 9: *Λυκῖνον δὲ Ἡραιέα καὶ Ἐπικράδιον Μαντινέα καὶ Τέλλωνα Ὀρεσθάσιον*

καὶ Ἠλεῖον Ἀγιάδαν ἐν παισὶν ἀνελομένους νίκας Λυκῖνον μὲν δρόμου, τοὺς δ' ἐπ' αὐτῷ κατειλεγμένους πυγμῆς . . . . τὸν δὲ Τέλλωνα ὅστις εἰργάσατο, οὐ μνημονεύουσιν et ex tituli nostri repetitione eiusdem lapidis superficiei margini dextro secundo fere vel primo a. Chr. n. saeculo incisa, quam edd. Dittenberger Arch. Zeitg. XXXV. (1877) p. 190, Kaibel Rh. Mus. XXXIV. (1879) p. 204. — Litteratura ΑΘΙΟΓϹ.

---

377. Basis marmoris albi reperta a. 1877 inter rudera ecclesiae Byzantinae. Edd. Fraenkel Arch. Zeitg. XXXV. (1877) p. 138 n. 86, Kaibel Rh. Mus. XXXIV. (1879) p. 205 n. 941[c], Roehl Inscr. Gr. ant. 99 coll. add. p. 175, Loewy Inschr. gr. Bildh. 50, Roberts Introd. to gr. epigr. 280, Cougny Anth. Pal. III. 1. 67[b] p. 587.

Πύ[κτας τόν]δ' ἀνέθηκεν ἀπ' εὐδόξοιο [Κ]υνίσκος
Μαν[τ]ινέας νικῶν, πατρὸς ἔχων ὄνομα.

Versum priorem supplevit Roehl. *τόνδε*, quod restituit, significare videtur *τόνδε πύκταν*, ita ut Cyniscus pugil repraesentatus fuerit. Attamen nonne suppleri possit *τάνδε* sc. *εἰκόνα*? Cf. Paus. VI. 4. 11: *Κυνίσκῳ δὲ τῷ ἐκ Μαντινείας πύκτῃ παιδὶ ἐποίησε Πολύκλειτος τὴν εἰκόνα.* Polycleti nomen sive Pausanias sive auctor eius ex inscriptione, quam in inferiore basis parte nunc deperdita legerat, deprompsit. Referendum autem est monumentum sine dubio ad Polycletum illum celeberrimum propter formas litterarum vetustiores; titulus igitur, ut adnotat Purgold, vix multo recentior medio quinto saeculo est. — Litterae: Α Ε (*ε, η*) Θ Υ Ο (*ο, ω*) + (*ξ*) Ρ V Ψ (*χ*) ϹΕ.

---

378. Basis marmorea alba d. V. mens. mart. a. 1878 Olympiae reperta. Edd. ex Weilii apographo E. Curtius Arch. Zeitung XXXVI. (1878) p. 82 sq., inde Kaibel Rh. Mus. XXXIV. (1879) p. 203 n. 940[a]; Roehl Inscr. Gr. ant. 388, Loewy Inschr. gr. Bildh. 23; Roberts Introd. to gr. epigr. 156, Cougny Anth. Pal. III. 1. 27.

Εὔθυμος Λοκρὸς Ἀστυκλέος τρὶς Ὀλύμπι' ἐνίκων·
εἰκόνα δ' ἔστησεν τήνδε βροτοῖς ἐσορᾶν.

Εὔθυμος Λοκρὸς ἀπὸ Ζεφυρίου ἀνέθηκε.
Πυθαγόρας Σάμιος ἐποίησεν.

Versus alterius exorsum *τήνδε βροτοῖς ἐσορᾶν* in rasura manus diversa scripsit eademque v. 3 adiecit *ἀνέθηκε*; verba, quae prius in lapide fuerunt, nunc iam cognosci nequeunt. Commutato autem pentametri fine epigrammatis structura inconcinna deprehenditur in *ἐνίκων* et *ἔστησεν*. — De Euthymo Locrensi cf. Paus. VI. 6. 4: . . . . *τὰ δὲ ἐς Εὔθυμον τὸν πύκτην, οὗ με εἰκὸς ὑπερβαίνειν ην τὰ ἐς τὰς νίκας αὐτῷ καὶ τὰ ἐς δόξαν ὑπάρχοντα τὴν ἄλλην γένος μὲν δὴ ἦν ὁ Εὔθυμος ἐκ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρῶν, οἳ χώραν τὴν πρὸς τῷ Ζεφυρίῳ τῇ ἄκρᾳ νέμονται, πατρὸς δὲ ἐκαλεῖτο Ἀστυκλέους* . . . . . *ἀνελομένῳ δέ οἱ πυγμῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκην τετάρτῃ πρὸς ταῖς ἑβδομήκοντα ὀλυμπιάδι οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐς τὴν ἐπιοῦσαν ὀλυμπιάδα ἔμελλε χωρήσειν* . . . . . *ἕκτῃ δὲ ὀλυμπιάδι ἐπὶ ταῖς ἑβδομήκοντα* . . . . *καὶ ἐπὶ τῆς μετ' ἐκείνην ὀλυμπιάδος τὸν ἐπὶ πυγμῇ στέφανον ἀνείλετο ὁ Εὔθυμος· ὁ δέ οἱ ἀνδριὰς τέχνη τέ ἐστι Πυθαγόρου καὶ θέας ἐς τὰ μάλιστα ἄξιος.* Plin. N. H. VII. 152: Euthymus pycta semper Olympiae victor et semel victus; patria ei Locri in Italia. Ibi imaginem eius et Olympiae alteram eodem die tactam fulmine Callimachum ut nihil aliud miratum video. — Itaque titulus paullo post ol. 77 (i. e. a. 472 a. Chr. n.), quo anno Euthymus tertiam Olympiae victoriam reportavit, exaratus esse videtur. Litteratura est Ionica vulgaris praeter ϝ; *O* pro *ου* scriptum.

---

379. Tabula marmoris Pentelici Olympiae d. XXVI. mens. octobr. anni 1880 excavata, undique defracta praeter marginem inferiorem. Edd. Purgold Arch. Zeitg. 1881 p. 181 n. 401, Roehl Inscr. Gr. ant. 388[a], Loewy Inschr. gr. Bildh. 24, Roberts Introd. to gr. epigr. 157.

[*Πυ*]*θαγόρ*[*ας Σάμιος*] *ἐποίει.*
. . . . . *ι τῶι Διὶ νι*[*κῶν ἀνέθηκεν*].

Nomen artificis invenit Purgold; *Σάμιος* adiecit Roehl, idem temptavit finem hexametri. — Litteratura Ionica vulgaris, sed alpha mediam lineam paullulum inclinatam habet; *O* et correptam et productam vocalem indicat; *E* pro *ει* scriptum. Litterae in universum eaedem atque in n. 378, modo paullo maiores et latiore ductu inscriptae (Purgold); itaque titulus eadem fere aetate insculptus esse videtur.

---

380. Basis marmorea reperta Olympiae in muro orientali Byzantino. Edd. Curtius Arch. Zeit. 1878 p. 83 n. 128, Kaibel Rh. Mus. XXXVI. (1879) p. 206 n. 942 a, Loewy Inschr. gr. Bildh. 90, Cougny Anth. Pal. III. 1. 61.

Ξενοκλῆς Εὐθύφρονος Μαινάλιος.

Μαινάλιος Ξενοκλῆς νίκασα Εὐθύφρονος υἱός,
ἀπτὴς μουνοπαλᾶν τέσ(σ)αρα σώμαθ' ἑλών.

Πολύκλειτος ἐποί(η)σε.

Cf. Paus. VI. 9. 2: *μετὰ τούτου (Θεογνήτου) τὴν εἰκόνα Ξενοκλῆς τε Μαινάλιος ἕστηκε παλαιστὰς καταβαλὼν παῖδας . . . . Ξενοκλέους δὲ τὸν ἀνδριάντα Πολύκλειτός ἐστιν εἰργασμένος.* — *ἀπτὴς* dorice dictum esse pro *ἀπτὴν* putat Curtius; sed cum nullum afferat exemplum similis Dorici usus atque omnino significatio pulli cuiusdam ab hoc loco aliena esse videatur, magis mihi placet Kaibelii interpretatio, qui hanc vocem a stirpe *πετ-* eadem ratione derivatam esse censet, qua *ἰθυτμής* ab *τεμ-*, *ἴγνητες* ab *γεν-*, alia multa; cf. Lobeck Paralip. p. 83. Qua explicatione probata iam similem, ut adnotat Kaibel, habemus sensum ac [Simon.] fragm. 151 (Hill.): *Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὅς ποτε Πίσῃ ἑπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν* et Alcaei ep. Anth. Pal. IX. 588. 6 sq.: *ἀλλὰ παλαίσας ἀπτώς, τοὺς τρισσοὺς Ἰσθμόθεν εἷλε πόνους.* — *μουνοπάλαι* Kaibelio refutata sententia Curtii, qui interpretatur *qui nil nisi luctari consuerunt*, ei potius dici videntur: *qui singuli cum singulis se componunt, ut haec singularis*

fuerit Xenoclis laus, quod quattuor adversarios integros certaminisque labore intritos vicit. Notum est aliam quoque pugnandi rationem fuisse in ludis Olympicis ut cum compluria paria depugnassent singuli inter se victores de palma certarent. — V. 4 lapis habet ΕΓΟΙΣΕ; ex his litteris Kaibel aoristum verbi quod certum esse dicit *ποίζειν* construit; verum cum alios locos ubi haec vox usurpatur neque ille indicaverit neque ipse invenerim, Curtio adstipulatus errore quadratarii litteram Η omissam esse censeo, ita ut scribendum sit *ἐποί(η)σε*. Verum viro huic docto, qui etiam in ΜΟΡΟΓΑΛΑΡ et in ΤΕΣΑΡΑ lapicidam erravisse contendit, assentiri nequeo propter causas, quas afferre supervacaneum duco. — Litterae vulgares Ionicae praeter Ρ; omicron minore quam reliquae mensura; *O* pro *ου* scriptum. Referendus est hic titulus ad medium saeculum quartum, quibus temporibus floruit is qui confecit hoc monumentum, Polycletus minor (cf. quae adnotaverunt Curtius et Loewy); cf. etiam n. 179.

---

381. Basis rotunda Olympiae a. 1879 in parte septentrionali Prytanei reperta. Edd. Furtwaengler Arch. Zeitg. 1879 p. 151 n. 301, Loewy Inschr. gr. Bildh. 99.

Σπάρτας μὲν [βασιλῆες ἐμοὶ] πατέρες καὶ ἀδελφοί·
[ἅρμασι δ' ὠκυπόδων ἵππων] νικῶσα Κυνίσκα
εἰκόνα τάνδ' ἔστασε· μόν[αν] δέ μέ φαμι γυναικῶν
Ἑλλάδος ἐκ πάσας τό[ν]δε λαβεῖν στέφανον.

Ἀπελλέας Καλλικλέους ἐπόησε.

Epigramma exstat Anth. Pal. XIII. 16; inde supplementa. Cf. Paus. VI. 1. 6: *Ἐς δὲ τὴν Ἀρχιδάμου Κυνίσκαν, ἐς τὸ γένος αὐτῆς καὶ ἐπὶ ταῖς Ὀλυμπικαῖς νίκαις, πρότερον ἔτι ἐδήλωσα ἐν τοῖς λόγοις οἳ ἐς τοὺς Λακεδαιμονίων ἔχουσι· πεποίηται δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Τρωΐλου λίθου κρηπὶς καὶ ἅρμα τε ἵππων καὶ ἀνὴρ ἡνίοχος καὶ αὐτῆς Κυνίσκας εἰκών, Ἀπελλοῦ τέχνη· γέγραπται δὲ καὶ ἐπιγράμματα ἐς τὴν Κυνίσκαν*

ἔχοντα. Paus. III. 8. 1: *ἐγένετο δὲ Ἀρχιδάμῳ καὶ θυγάτηρ, ὄνομα μὲν Κυνίσκα, φιλοτιμότατα δὲ ἐς τὸν ἀγῶνα ἔσχε τὸν Ὀλυμπικόν, καὶ πρώτη τε ἱπποτρόφησε γυναικῶν καὶ νίκην ἀνείλετο Ὀλυμπικὴν πρώτη . . . . ὅτι γὰρ μὴ τῇ Κυνίσκᾳ τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησεν ὅστις δή, καὶ ἔτι πρότερον Παυσανίᾳ . . . ἄλλο γε παρὰ ἀνδρὸς ποιητοῦ Λακεδαιμονίων τοῖς βασιλεῦσιν οὐδέν ἐστιν ἐς μνήμην.* — Litteratura vulgaris Ionica praeter *N*; *O* pro *ου*, E pro *ει* scriptum. Titulus ad priorem quarti saeculi partem pertinet.

---

382. Lamina ahenea Olympiae a. 1879 in septentrionali parte Prytanei reperta. Edd. Furtwaengler Arch. Zeitg. 1879 p. 145 sq., Loewy Inschr. gr. Bildh. 94, Cougny Anth. Pal. III. 1. 82.

Ἑλλήνων ἦρχον τότε Ὀλυμπίαι, ἡνίκα μοι Ζεὺς
δῶκεν νικῆσαι πρῶτον Ὀλυμπιάδα
ἵπποις ἀθλοφόροις· τὸ δὲ δεύτερον αὖτις ἐφεξῆς
ἵπποις· υἱὸς δ' ην Τρωΐλος Ἀλκινόου.

Cf. Paus. VI. 1. 4: *πλησίον δὲ τοῦ Κλεογένους Δεινόλοχός τε κεῖται Πύῤῥου καὶ Τρωΐλος Ἀλκίνου· τούτοις γένος μὲν καὶ αὐτοῖς ἐστιν ἐξ Ἤλιδος, γεγόνασι δέ σφισιν οὐ κατὰ ταὐτὰ αἱ νῖκαι, ἀλλὰ τῷ μὲν ἑλλανοδικεῖν τε ὁμοῦ καὶ ἵππων ὑπῆρξεν ἀνελέσθαι νίκας, τῷ Τρωΐλῳ, τελείᾳ τε συνωρίδι καὶ πώλων ἅρματι· ὀλυμπιάδι δὲ ἐκράτει δευτέρᾳ πρὸς ταῖς ἑκατόν· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ νόμος ἐγένετο Ἠλείοις μηδὲ ἵππους τοῦ λοιποῦ τῶν ἑλλανοδικούντων καθιέναι μηδένα· τούτου μὲν δὴ τὸν ἀνδριάντα ἐποίησε Λύσιππος.* — Troilus igitur ol. 102 (a. 372 a Chr. n.) priorem ut videtur victoriam reportavit, quo anno erat *Ἑλλανοδίκης*, atque alteram insequenti olympiade; statuam autem fortasse paullo post demum ad memoriam certaminum bene confectorum erexit. — Litterae vulgares praeter N Ϝ; *O* pro *ου* scriptum.

---

383. Basis lapidis nigri Delphis in domo quadam reperta. Edd. Haussoullier Bull. de corr. Hellén. VI. (1882) p. 446 sq.; inde Cougny Anth. Pal. III. 1. 86[b] p. 587.

a — — — — — — — — — — — — — — —
[. . . . . *στεφ*]*άνους* . . . . .
[. . . . . *πάν*]*τα ἐκράτεις ἀμ*[*αχεί*].

b [*Πλ*]*είστοις δὴ Σικυῶνα πάτραν*, [*Σω*]*σιστράτου υἱέ*,
Σώστρατε, *καλλίστοις τ᾽ ἠγλάισας στεφάνοις*
5 [*ν*]*ικῶ*[*ν*] *πανκράτιον τρὶς Ὀλύμπια*, *δὶς δ᾽ ἐνὶ Πυθοῖ*,
δώδεκα δ᾽ ἐξ Ἰσθμιο[*ῦ καὶ Νεμ*]*έας στεφάνους*·
[*τ*]*οὺς δ᾽ ἄλλους ἄπορο*[*ν στεφάν*]*ους* [*ἐπι*]*δεῖξαι ἀριθμόν*
[*πα*]*ύσας δ᾽ ἀντι*[*πάλους πάν*]*τα* [*ἐ*]*κράτεις ἀμαχεί.*

Supplevit Haussoullier. Cf. Paus. VI. 4. 1: . . . . *Σικυώνιος Σώστρατος παγκρατιαστὴς ἀνήρ, ἐπίκλησις δὲ ἦν ἀκροχερσίτης αὐτῷ· [παρα]λαμβανόμενος γὰρ ἄκρων τοῦ ἀνταγωνιζομένου τῶν χειρῶν ἔκλα, καὶ οὐ πρότερον ἀνίει πρὶν ἢ αἴσθοιτο ἀπαγορεύσαντος· γεγόνασι δὲ αὐτῷ Νεμείων μὲν νῖκαι καὶ Ἰσθμίων ἀναμὶξ δυόδεκα, Ὀλυμπίασι δὲ καὶ Πυθοῖ, τῇ μὲν δύο, τρεῖς δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν τετάρτην δὲ ὀλυμπιάδα ἐπὶ ταῖς ἑκατόν* (a. 364 a. Chr. n.), *πρώτην γὰρ δὴ ἐνίκησεν ὁ Σώστρατος ταύτην, οὐκ ἀναγράφουσιν οἱ Ἠλεῖοι, διότι μὴ αὐτοὶ τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ Πισαῖοι καὶ Ἀρκάδες ἔθεσαν ἀντ᾽ αὐτῶν.* Quas adnotationes Pausanias ex inscriptione nostrae simili, fortasse pari sumpsisse videtur, quam Sostratus monumento Olympiae dedicato insculpendam curavit. Titulus noster, ut adnotat editor, circa medium quartum saeculum exaratus est; continebat olim duo epigrammata, ex quibus alterum anxie ad alterius imitationem compositum erat. Litterarum formae Ionicae vulgares praeter Ν. —

---

384. Titulus in dextra parte eiusdem lapidis nigri Thebis scalae septentrionali ecclesiae S. Georgii immissi ac n. s. n. 179 inscriptus. Edd. Kumanudes *Ἀθήν.* III. (1874) p. 478 sq., Foucart Rev. arch. 1875 I. 110 sq., Kaibel Ep. Gr. 492[b]

praef. p. XIV, Meister Dial.-Inschr. I. 710, Loewy Inschr. gr. Bildh. 93[b], Preuner Bonn. Stud. Kekulé gewidm. p. 217 sqq., Dittenberger IGS. I. 2533.

. . . . . ς *Πουθιῆος τὸ* [*δεύτερον*]
π[*αῖδας*] *Πούθια παγκρ*[*άτιον*].

Παῖδ[*α*]ς *ὅδε κρατέω*[*ν τὸν Πουθικὸν αὖθις ἀγῶνα*]
Κορϝείδας ἱερᾶι νί[*ψ*]*α*[*το Κασταλίαι*]
ἐγ νίκας ἔτι θέρμος ὀ[*ρούσας δὶ᾽ ἐπὶ λουτρό*],
Φοίβου τῶν ἑτύμων [*ἐκγεγαὼς τροφίμων*].

Λύσιππος Σι[*κυώνιος ἐποίησε* s. *ἐπόεισε*].

Duas lineas supra epigramma positas temptavit Dittenberger; *Πουθιῆος* esse adiectivum patronymicum intellexit Meister. — Prius distichon restituere conatus est Dittenberger; v. 2 eodem modo Preuner; *νί*[*ψ*]*α*[*το* iam Kumanudes invenit. Alterum distichon non sine dubitatione supplevit Preuner, qui ipse v. 3 mavult *ὄ*[*ρουσεν*, ut participia inter se excipientia evitet; sed sententia eius probata particulam copulativam omitti non licuit; *ὀρούσας* iam Kumanudes. Ad versum quartum confert Preuner Kaibel. Ep. Gr. 852. 3: *Βουταδέων ἑτύμων ἐξ αἵματος* et 874. 5 sq.: *ταύτῃ καὶ γένος ἔσχες ἑτήτυμον, Ἡράκλεια, Ἡρακλέους, Φοίβου πρὸς δ᾽ ἔτ᾽* [*ἀπ᾽ Ἰα*]-*μ*[*ι*]*δῶν*. — Is, qui confecit monumentum, erat Lysippus notissimus ille Sicyonius artifex. De aetate nostri tituli Preuner enucleasse sibi videtur signum illud aut a. 342 aut a. 338 a. Chr. n. erectum esse, quia pancratio puerorum a. 346 a. Chr. n. Delphis instituto (Paus. X. 7. 8) alius nec *Κορϝείδας* primam victoriam reportavit et Thebas ab Alexandro Magno a. 335 a. Chr. n. eversas Cassander a. 316 a. Chr. n. demum exaedificavit. Attamen nihil obstat, quin Lysippum etiam post a. 316 a. Chr. fuisse putemus, quam sententiam Dittenberger ad inscriptionem proxime antecedentem (n. s. n. 179) exponit. — Litteratura Ionica vulgaris praeter Ν et Θ O paullo minoris moduli.

---

385. Fragmenta duo basis marmoreae Olympiae reperta, ex quibus unum a. 1878 effossum ed. Weil Arch. Zeitg. 1879 p. 46 n. 222; alterum adiecit Furtwaengler Arch. Zeitg. 1879 p. 144 n. 287. Utrumque ed. Loewy Inschr. gr. Bildh. 103.

. . . . . δ]ι᾽ ἰσχύος ἔσχον
. . . . . ἄριστα
. . . . . τρὶς ἐν Ἰ(σ)θμῶι
. . . . . λεύς.

. . . . . ἐπ]οίησε Πατροκλέ[ους . . . .]σιος.

Furtwaengler suppleverat v. 4: [Δαμαρέτου υἱὸς (vel παῖς ὢν vel παῖς ἦν) Ναρυκίδας Φιγα]λεύς et v. 5: [Δαίδαλος ἐπ]οίησε Πατροκλέ[ους μαθητὴς καὶ] υἱός respectis verbis Paus. VI. 6. 1: Ναρυκίδαν τὸν Δαμαρέτου παλαιστὴν ἄνδρα ἐκ Φιγαλίας Σικυώνιος Δαίδαλος (ἐποίησεν). Verum cum Loewy Purgoldii verbis appositis hastam illam, quae in v. 5 ante ιος superest, partem esse non litterae υ, sed σ contendat, iam apparet post patris nomen exstitisse ethnicum in σιος desinens; de artificis nomine et epigrammatis supplementis iam nihil dici potest. — Litterae vulgares praeter Ν; ΟΙ pro ῳ in Ἰσθμοῖ.

---

386. *Lapis inaedificatus inversa positura Thebis in scalis deversorii Papadami, quod est prope introitum urbis a meridionali parte, Plataeas versus.* Edd. Kumanudes Ἀθήν. III. (1874) p. 477, Kaibel Ep. Gr. praef. p. XX n. 938ᵃ, Loewy Inschr. gr. Bildh. 120, Cougny Anth. Pal. III. 1. 89, Preuner Bonn. Stud. Kekulé gew. p. 220 sqq., Dittenberger IGS. I. 2470.

[Π]άμμαχον, ὦ Θήβα, κρατέοντά με παῖδα[ς ἐν Ἰσθμῶι]
καὶ τὸ πάλιν μεσάταν ἁλικίαν τις ἐρεῖ
τοίας ἐκ προβολᾶς εὐάγκριτον· ἁ δὲ Νέμειος
νίκα μοι λεκτῶν ἦλθεν ἀπ᾽ ἠϊθέων

πατρὸς δῶμα Τρίακος· ἄεθλα γάρ οἱ παρὰ Λίρκαι
ἀμφαδὸν Ἑλλάνων πλεῖστα φέροντι νέοι.

Τεισικράτης ἐποίησε.

Qui victoriarum reportatarum laudibus hic extollitur, eum non fuisse fratrem Phorystae, sed utrumque victorem fortuito patres cognomines habuisse comprobavit Dittenberger; cf. ad n. 390. — Quod attinet ad priorem epigrammatis sententiam recte intellegendam, non parvae difficultates nobis offeruntur. Ac primum quidem recte Benndorf ap. Loewyum et Anzeig. d. philos.-histor. Kl. Wien. 1886 n. XXII eumque secuti Preuner, Dittenberger pronomen *τίς* non interrogativum, sed indefinitum esse contenderunt. V. 1 scribit Kumanudes *πάμμαχον . . . . ἀγῶνα*, idem Benndorf, qui tamen aut *Πάμμαχον* fuisse aut in fine versus exstitisse posse nomen victoris indicat; Kaibel *Πάμμαχον . . . . ἀγῶνι*, qui et ipse *Πάμμαχον* fuisse eum, qui victorias enumeratas reportaverat, putavisse videtur; ei adstipulatur Loewy. Preuner supplet v. 1 *Πάμμαχον . . . . παῖδα[ς ἐν Ἰσθμῶι]* et v. 3 *Εὐάγκριτον* pro nomine proprio accipit. Dittenberger Kumanudem secutus scribit *Πάμμαχον . . . . ἀγῶνα*, quibus verbis pancratii notio poetica circumlocutione indicari ei videtur. Mea quidem sententia recte Preuner intellexit in fine v. 1 commemoratum fuisse locum, ubi is, qui statuam dedicavit, priores duas victorias reportavit; nam v. 3 tertium Nemeae vicisse disertis verbis dicitur. Qua re probata *Πάμμαχον* iam de pancratio intellegi nequit, quod *παμμάχῳ ἀγῶνι* (cf. Plut. mor. p. 804 B) nec tamen solo *παμμάχῳ* exprimitur. Iam nihil restat, nisi ut *Πάμμαχον* eius, qui hoc signum propter victorias reportatas erexerat, nomen fuisse putemus. Inde sequitur, ut id, quod Preuner de nomine *Εὐάγκριτος* proposuit, iam stare nequeat; ex voce *εὐάγκριτον* dependet aperte *τοίας ἐκ προβολᾶς* eo sensu, quem statuunt Benndorf, Dittenberger. Quo tame[illegible] in certaminum genere Pammachus vicisset, addere su[illegible] vacaneum fuit, quod, quisquis statuam ipsam vidit, e[illegible] positura facile id cognoscere potuit. — Litterae [illegible]

gares praeter N et omicron minoris moduli; *hastarum fines dilatati et profundius incisi, littera Θ punctum non rotundum habet, sed triangulum.* Hoc monumentum sub finem quarti aut initio tertii a. Chr. n. saeculi (fere 320—284 a. Chr. n.) dedicatum esse censet Dittenberger.

---

387. Fragmentum tabulae albae marmoreae, repertum Artemisii. Ed. Lolling Athen. Mitth. VIII. (1883) p. 202.

. . . . . *αι πυρρίχηι ἄθλω*[*ι* s. *ν*]
. . . . . *πα*]*ρ*[*θ*]*ένον Ἀ*[*γρ*]*οτέρ*[*αν*].

Artemisii, ubi conventus ludique habebantur, sedes solemnium religionum Euboeae septentrionalis fuisse videtur. (Lolling) — Litterae Ionicae vulgares.

---

388. Tabula ahenea Olympiae a. 1878 reperta. Edd. E. Curtius Arch. Zeit. 1878 p. 84 n. 130, Kaibel Rh. Mus. XXXIV. (1879) p. 205 n. 941[b], Loewy Inschr. gr. Bildh. 126, Cougny Anth. Pal. III. 1. 28.

Ὧδε στὰς ὁ Πελασγὸς ἐπ' Ἀλφειῶι ποκα πύκτας
τὸμ Πολυδεύκειογ χερσὶν ἔφανε νόμον,
ἅμος ἐκαρύχθη νικαφόρος· ἀλλὰ πάτερ Ζεῖ,
καὶ πάλιν Ἀρκαδίαι καλὸν ἄμειβε κλέος·
5 *τίμασον δὲ Φίλιππον, ὃς ἐνθάδε τοὺς ἀπὸ νάσων*
τέσσαρας εὐθείαι παῖδας ἔκλινε μάχαι.

Cf. Paus. VI. 8. 5: *μετὰ δὲ τὸν Βαύκιδά εἰσιν ἀθλητῶν Ἀρκάδων εἰκόνες . . . . Ἀζὰν ἐκ Πελλάνας Φίλιππος κρατήσας πυγμῇ παῖδας . . . . Φιλίππου δὲ τοῦ Ἀζᾶνος Μύρων τὴν εἰκόνα ἐποίησε.* — Litteratura vulgaris praeter N et ΟΩ paullo minoris mensurae. Titulus, qui propter litterarum formas, ut Weil apud Curtium adnotat, priori parti saeculi tertii assignandus est, nos cogit praeter Myronem illum [illegible]m artificem quinti saeculi alium cognominem ponere, qui [illegible] *τοίω*[illegible]us, quibus inscriptio nostra insculpta est, floruit. Fou[illegible] *νίκι*[illegible]

---

389. Titulum Oropiae in Amphiaraeo a. 1884 repertum edd. Loewy Inschr. gr. Bildh. 135ᵃ p. 105, Dittenberger IGS. I. 336.

Ἐπὶ ἱερέως Ὀλυμπίχου.

Τηλόθε [νισ]άμενο[ν Διομ]ήδεα χαλκὸς ἀντεῖ
ἀθλ' ἀπ' ἐυ[κλειοῦς ἀρά]μενον γενεᾶς,
ὅμ Πα[τρ]εὺς μὲν ἐὼν . . . . . .
κἀ[μφιαρ]α(ε)ίοις εὐπα[λάμοισι δ]όμοις
τὸμ πολὺν ἐστήσαντο μένειν χρόνον· ἐγ [δ'] ἑνὸς οἴκου
Τροζὴν [ἀθλοφόρον δεύτερο]ν [η]ὐ[γ]άσατο.
τοῖς ἕκατ . . . . . ἄνδρα . . . .
ἐφθέ[γξ]ω . . . . . τιον εὐνομία.

Ξενοκράτης Ἀθηναῖος ἐπόησε.

Restituit epigramma lapide magnopere detrito difficile lectu quantum potuit Dittenberger, qui ipse libere confitetur, quid sibi velint disticha secundum et quartum sibi obscurum esse. — V. 4 de *κἀ[μφιαρ]α(ε)ίοις* cf. n. 5. 1. — Litterae vulgares; *littera a ubique cum media linea curva distincte agnoscenda*; titulus ad priorem saeculi tertii partem pertinet, quantum quidem, ut adnotat Dittenberger, conicere licet ex Xenocratis artificis nomine; cf. Loewy.

---

390. *Lapis niger inaedificatus Tanagrae (Skimatari) in pariete ecclesiolae S. Thomae sitae iuxta pontem Asopi.* Edd. Leake Mus. of crit. II. (1826) p. 590, inde Boeckh CIG. 1582, Kaibel Ep. Gr. 938 coll. praef. p. XX; ex novo apographo et ectypo Kumanudes Ἀθήν. III. (1874) p. 475, inde Meister Dial.-Inschr. I. 945, Loewy Inschr. gr. Bildh. 119, Cougny Anth. Pal. III. 1. 93; Dittenberger IGS. I. 530.

Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε Φορύστας παῖς ὁ Τρίακος
κήρυξ νικήσας καλὸν ἀγῶνα Διός·
ἄλλους τε ἀθλοφόρους πτανοῖς ποσὶν εἷλον ἀγῶνα,
εὐόλβου δὲ πάτρας ἄστυ καλὸν στεφανοῖ.

Καφισίας ἐπόεισε.

V. 1 ἀνέθηκε correctum ex ἀνέθεικε. — Editores hunc titulum coniunxerunt cum altero n. s. n. 386, quia et utriusque victoris pater *Τρίαξ*, quod nomen rarissimum erat, nominabatur et utriusque litterarum formae similes esse videntur. Cui sententiae recte adversatur Dittenberger Phorystam fuisse Tanagraeum, alterum Thebanum ostendens; accedit, quod patris nomen *Τρίαξ*, rarissimum ceteroquin, et Thebis et Tanagrae usitatum fuisse tituli docent. — Litterae Ionicae vulgares; *hastarum fines dilatati et profundius incisi; littera* Θ *punctum non rotundum habet, sed triangulum;* propter litteraturam plebiscitumque subiunctum titulum tertio a. Chr. n. saeculo tribuit Dittenberger.

---

391. *Lapis albus quadrangulus, qui anno 1869 inaedificatus fuit in muro ἁγίας Τριάδος ad radices montis Heliconis prope Thespias. Nunc est in museo vici Erimokastro.* Edd. ex apographo Foucarti I. Martha Bull. de corr. Hellén III. (1879) p. 447, plenius I. Schmidt Ath. Mitth. V. (1880) p. 124 n. 13, ex ectypo Lollingii Dittenberger IGS. I. 1818.

. . . . . *ει δ' ἐμὲ*
[*ἀείρατ' ἆ*]*θλον, ἀλλὰ τᾶι τέχναι σοφὸς*
[*μελωιδ*]*ός, αὐλῶι φθόγγον εὖ προσαρμόσας,*
[*Μουσᾶ*]*ν ὄπ*[*ω*]*ς μελιχρὸν ἀπύσαι μέλος,*
5 [*βάσ*]*ιν τιθ*[*εὶ*]*ς πρὸς τέρμα καίριον ῥυθμῶι.*
. . . . . *παρ*[*κ*]*ειμένοις ἄειδ' ἀεί,*
οὕτως ἐνῆς ἐν τῶι μέλει πολλὰ φάσις.
τοιόσδ' ἐὼν ἀείρατ' ἐγ Μουσᾶν ἐμὲ
Στράτων ἀγῶνος, σφᾶι πάτραι μέγα κλέος.
10 *ἁ Θεσπία δ' ἔοικεν οὐ μόνομ φέρειν*
ἄ[*νδ*]*ρας* [*μ*]*α*[*χ*]*ητάς, ἀλλὰ καὶ ἐμ Μούσαις ἄκρο*[*υ*]*ς.*

Dedicatio est praemii, quod Strato quidam auloedus ex Musarum certamine reportaverat. (Dittenberger) — Versus 1—5 supplevit Dittenberger; sextum, quem ille sese expedire non posse profitetur, iam Allen Greek versif. of inscr. p. 195 sq. tem-

ptavit: [ἅ]λις δέ [π]α (lapis habet . . ΛΙΣΔΕΙΑ); sed haec supplementa non bene quadrant. In septimo versu, cuius lectio certa est, quid sibi velit φάσις illa, quam multam in Stratonis cantu fuisse poeta dicit, Dittenbergero obscurum videtur; hanc vocem esse terminum quem dicunt technicum rei musicae fortasse vim significantem (similiter atque ἔμφασιν) recte adnotat Herwerden Stud. crit. p. 108. — V. 11 καὶ ἐμ per synizesin legendum; cf. n. 406 τοῦ ἀϝυτοῦ, n. 410. 1 μὴ ἐκ, n. 420. A. 5 καὶ ἔλεγον. — Litteratura vulgaris praeter Σ et Μ nonnumquam scriptum; *litteratura tertium fere a. Chr. n. saeculum indicare videtur.* (Dittenberger)

III. FRAGMENTA DUBIA.

EPIGRAMMATA SEPULCRALIA SIVE DEDICATORIA.

392. Amorgi in rupe prope vicum Brutzi. Ex Logiotatidis exemplo ed. Roehl Inscr. Gr. ant. 391; idem accuratius ex novis et Logiotatidis et Weilii apographis in add. p. 183; ex exscriptione Halbherri Comparetti Mus. Ital. I. (1885) p. 225, inde Roberts Introd. to gr. epigr. 160[a].

Φαι
συτλιησποτεκ (s. *ρ*) *αγωσυβ* (s. *ρ*) *ακηνεπ* (s. *λ*) *ινα* (s. *ο*) *με*
(s. *α*) *ν*
οελιϑ (s. *φ*) *ατσιλαμα* . . . . . .

Et Roehl et Comparetti inscriptionem metro inclusam esse viderunt; quae tamen legerunt, non multam probabilitatis speciem prae se ferunt. Ille duos hexametros latere putat, quorum alter in *ἐπινωμᾶν*, alter in *μάλιστα Φιλ*[*ή*]*βου* desierit; hic distichon efficere vult:

Φαισυτλίης ποτὲ κἀγὼ συβάκην ἐλίναμεν
. . . . . *α, Μάμαλι Σταϑιλέου.*

λίνω esse pro *λινεύω*, ut *δίνω* pro *δινεύω*; *συβάκην* esse animal ab iis qui dedicant retibus captum, fortasse suem ferum coll. *σύαξ* et *συάκι*. — Titulus *βουστροφηδὸν* scriptus his litterarum formis: Α Γ Δ (*ε*) Β (*η*) Θ (*ϑ*?) Ι Κ Γ (*λ*) Μ Ν Ο Γ Ξ Τ Φ Ω (*ω*). Kirchhoff Stud.[4] p. 32 sqq. inscriptionem ad tempora saeculo sexto priora pertinere comprobavit.

---

393. Lapis truncus Didymis in muro domus inaedificatus. Edd. Ross Arch. Aufs. II. 660, Roehl Inscr. Gr. ant. 489, Roberts Introd. to gr. epigr. 139.

. . . . . *οι* . . . . . .
. . . *ηιστοιφ* . . . . . *δε εἶπεν δί[κ]αιον*
ποιεῖν . . . . . *ὡς πατέρες.*

Etsi nonnullae voces enuntiatorumque fragmenta facili negotio leguntur, tamen de sensu totius tituli propter parvas reliquias nihil dici potest; versus tamen fuisse videntur. -- De *ν* in *εἶπεν δί[κ]αιον* errore addito cf. quae adnotavi ad n. 12. 1. — Titulus *βουστροφηδὸν* incisus his litterarum formis: Α Δ Ε (ε) Η (η) Ι Ν Ο (ο, ω) Γ D (ρ) Ε (σ) Τ Φ (incertum, fortasse ⊕). Inscriptionem ad sextum a. Chr. n. saeculum vergens pertinere indicat Kirchhoff Stud.[4] p. 18 sq.

---

394. Magulae prope Spartam lapis undique fractus, nisi quod margo superior integer esse potest, muro domus privatae infixus. Edd. Dressel et Milchhoefer Ath. Mitth. II. (1877) p. 433 sq., Kaibel Rh. Mus. XXXIV. (1879) p. 203 n. 936[a], Roehl Inscr. Gr. ant. 62, Roberts Introd. to gr. epigr. 253.

. . . . . .
. . . . *ρος ἀθρῆν δ* . . . . . *γ' αὐτὸς*
νίκας . . . . . *χυτάτως ἐδ* . . . .
. . . . . *ε χαριζομεν* . . . . . .
5 *ἐνθάδε παῖς Π* . . . . . *ωι καί ἑ εὔφρων*
. . . . . *Διὸς αἰγιοχ* . . . . . .

V. 2 exstitisse potuerit etiam *π]ροσαθρῆν*, id quod Wilamowitz ap. Kaibelium suspicatur. — V. 5 de hiatu inter *ἑ* et *εὔφρων* cf. n. 3. 2. — Non satis apparet, utrum titulus sepulcralis an dedicatorius fuerit. Roehl inscriptionem inter sepulcrales enumerandam esse ratus sic temptavit:

[*Ἀλκιμάχω τάνδ' εἰκόν' ἔνεστ' ἀγαθῶ καὶ ἀγαυῶ*]
[*ἀνδ*]*ρὸς ἀθρῆν· δ*[*ιαμιλλαθὴς δ' ἤδη τε θί*]*γ' αὐτὸς*
νίκας [*καὶ θορύβως κατὰ τρα*]*χυτάτως ἐδ*[*αμάσθη*]·
[*οἰχομένῳ δ*]*ὲ χαριζόμεν*[*ος στᾶσεν τόδε σάμα*]
ἐνθάδε παῖς Π[*ολυκλῆς. ἀλλ' ἵλαθι τ*]*ῷ καί ἑ εὔφρων*
[*δέξο ϝάναξ ἐνέρων,*] *Διὸς αἰγιόχ*[*ω κάσι σεμνέ*].

Litterae: A, E, D, ⊕ (ϑ), N, ᚱ, ⲝ ⲥ, ⲥ, Y (χ). Titulum ante ol. 75 (a. 480 a. Chr. n.) inscriptum esse propter litterae sigma formam vetustam evicit Kirchhoff Stud.[4] p. 152 sq.

---

395. Therae, in pariete ecclesiolae *τοῦ Χριστοῦ*. Partem iam ed. Michaelis Ann. dell' Inst. 1864 p. 256; accuratius Weil Athen. Mitth. II. (1877) p. 65.

. . . . . *τέταρται*
. . . . . .
. . . . . *τοῖσδε*
. . . . . .

Titulus 'durch krystallinischen Kalksinter theilweise überdeckt' a dextra tantum parte legi potest; verum hic quoque quamquam complures litterae agnoscuntur, duo verba sola intellegimus, ita ut de totius inscriptionis sententia atque indole nihil dicere possimus. — Litterae vulgares.

IV. EPIGRAMMATA VARIA.

A. EPIGRAMMATA ARTIFICUM.

Vide iam n. s. n. 6 b: [*Οὐκ ἀνεπ*]*ιστήμων τόδ' ἐπόει Ἱπ-*(*π*)*ό*[*στρατ*]*ος* (*σ*)*ῆμα*; 181 b: . . . . . *οἰκείαι γνώμηι Θηβαῖος ἔτε*[*υξεν*]; 214 b: *Θηβάδης ἐπ*[*οίησε* . . .]*ου παῖς τόδ' ἄγαλμα*; 269 b: *Κυδωνι*(*ά*)*τας Κρησίλας εἰργάσσατο*; 301 b: *Τοῦ Παρίου ποίημα Κριτωνίδεω εὔχομ*[*αι εἶναι*]; 319 b: *Γρόφων ἐποίει Μάλιος Κα* . . . . . *ης*; 322 b: *Εὔφρων ἐξεποίησ' οὐκ ἀδαὴς Πάριος*; 372 b: [*Σηράμβου τοῦ ἐν Αἰγ*]*ίναι μ' ἰ*[*δοῦ ἐνθάδε ϝέργον*].

---

396. *Titulus incisus in pede qui solus mansit integer vasis fictilis grandis, eruto olim (Athenis) in arce; servatur nunc conditus in museo quod est in arce.* Edd. Benndorf Gr. u. Sicil. Vasenb. p. 48 tab. XXVIII. n. 24, Kaibel Ep. Gr. 1100, Kirchhoff CIA. IV. 373[122] p. 131.

Ἄνδρες ἐποίησαν σοφίαισιν καλὸν ἄγαλμα.

Benndorfio tituli dedicatorii partem esse iudicanti nemo accedet; artificum vel fabrum nomina videntur in ipso vase scripta fuisse. (Kaibel) — Litterae Atticae antiquiores: Α Ε Μ Ν Υ Ρ (ρ) Σ Φ.

---

397. Titulus inscriptus in margine superiore amphorae grandis musei Vaticani; repraesentantur in uno latere Achilles et Aias tesseris ludentes, in adverso Tyndarides domum revertentes. Ed. CIG. 8157; cf. Benndorf Wien. Vorlegebl. 1888 tab. VI n. 1.

Ἐξηκίας ἔγραψε κἀπο[ί]ησέ με.

Execias inter annos 550—530 a. Chr. n. floruisse videtur. — De *κἀπο[ί]ησε* cf. n. 5. 1. — Litteratura Attica antiquior: A E M S Φ.

---

398. Titulus in margine superiore amphorae fictilis nigrae musei Berolinensis (n. 1720) inscriptus; repraesentatur in uno amphorae latere Hercules cum leone pugnans adstantibus Minerva et Iolao, in latere adverso Acamas et Demophon Theseidae frena equorum tenentes. Edd CIG. 8154, Kaibel Ep. Gr. 1099; cf. etiam Benndorf Wien. Vorlegebl. 1888 tab. VI n. 3.

Ἐξηκίας ἔγραψε κἀπόησε ἐμέ.

Execias inter annos 550—530 a. Chr. n. floruisse videtur. -- De *κἀπίησε* cf. n. 5. 1. — Litteratura Attica antiquior: A E M S +.

---

399. Fragmentum tabellae fictilis Athenis in arce repertum; exstant reliquiae hominis, scuti, hastae. Ed. Benndorf Gr. u. Sicil. Vasenb. p. 20 tab. V. 5.

[Τόδ' ἐστὶ γράμμα τῶ]ν Πασείου γραμμάτων.

Temptavit titulum Studemund ap. Benndorfium; incertum tamen est supplementum. — Litterae tituli sinistrorsum incisi Atticae antiquiores: A (etiam iam A) N R S.

---

400. Columna marmoris Naxii in coemeterio prope Orchomenum reperta cum imagine viri barbati cani assurgenti lacustam dextra manu porrigentis; nunc Athenis in museo. Edd. Conze et Michaelis Ann. dell' Inst. 1861 p. 81, Michaelis Arch. Anz 1867 p. 110, Kaibel Ep. Gr. 1098, Roehl Inscr. Gr. ant. 410, Loewy Inschr. gr. Bildh. 7, Roberts Introd. to gr. epigr. 28, Dittenberger IGS. I. 3225.

Ἀλξήνω[ρ ἐ]π[ο]ίησεν ho Νάξιος· ἀλλ' ἐσίδ[εσθε].

Nomen proprium invenit Michaelis; finem versus supplevit Kirchhoff Stud.[2] p. 63 sqq. — Vocis *ἐποίησεν* diphthongus correpta est; cf. n. 148. 3. — Titulus Boeotica neque dialecto neque litteratura conceptus; artifex enim, ut adnotat Kirchhoff Stud[1] p. 87 sqq., in hac subscriptione scripturam domesticam usurpavit. Litterae: A E (ε) H (η et spir. asp.) ᚴ (λ) ᚴ O (ο, ω) ⋚ X (χ), X ⋚ (ξ). Kirchhoff inscriptionem sub finem saeculi sexti lapidi incisam esse adnotat; initio quinti saeculi hoc monumentum tribuit Friederich-Wolters Gipsabg. p. 13 sq., cf. etiam quae exposuit Br. Sauer Ath. Mitth. XVII (1892) p. 79.

---

401. Pars sinistra basis Olympiae a. 1878 reperta. Edd. E. Curtius Arch. Zeitg. 1878 p. 181 sq., Roehl Inscr. Gr. ant. 41, Loewy Inschr. gr. Bildh. 30[a], Roberts Introd. to gr. epigr. 80, Prellwitz Dial.-Inschr. III. 3270, Cougny Anth. Pal. III. 1. 67.

Ξυνὸν Ἀθαναδώρου τε καὶ Ἀσωποδώρου τόδε ϝέργον·
χὼ μὲν Ἀχαιός, ho δ' ἐξ Ἄργεος εὐρυχόρου.

Versus prior hexameter esse videtur, sed, ut saepe fit, nomina propria dactylico metro non convenientia versum corrumpunt (cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26); aliter Usener Altgr. Versb. p. 38, Menrad Wochenschr. f. klass. Phil. 1887 n. 51. — V. 2 de χὼ cf. n. 5. 1. — Hic titulus paulo post a. 484 a. Chr. n. inscriptus est; cf. quae adnotavi ad n. 309. — Litteratura: A ((γ) ▷ E ⋚ F (ϝ) B (spir. asp.) ⊕ Ξ R ⋚ V +.

---

402. Fragmenta duo basis lapideae eruta Olympiae inter aulam palaestrae; ex his sinistrum iam ed. Kirchhoff Arch. Zeitg. XXXVI (1878) p. 142, utrumque idem ibidem XXXIX. (1881) p. 83, Roehl Inscr. Gr. ant. 536, Loewy Inschr. gr. Bildh. 33.

In lapidis superficie legitur titulus artificis:

[Γλαυκί](α)ι με Κάλων γενε[ᾶι ϝ]αλεῖ[ο]ς ἐποίει.

in lapidis fronte invenitur dedicatio Glauciae:

Γλαυκίης ὁ Λυκκίδεω [τῶ]ι Ἑρμῆι Ῥ[η]γῖνος.

Supplevit Kirchhoff. Cf. Paus. V. 27. 8: *Οὐ πόρρω δὲ τοῦ Φενεατῶν ἀναθήματος ἄλλο ἐστὶν ἄγαλμα, κηρυκεῖον Ἑρμῆς ἔχων. ἐπίγραμμα δὲ ἐπ' αὐτῷ Γλαυκίαν ἀναθεῖναι γένος Ῥηγῖνον, ποιῆσαι δὲ Κάλλωνα Ἠλεῖον.* — De nomine proprio metrum corumpente cf. quae adnotavi ad n. s. n. 26. — Prior titulus Eleus, de quo hic solo agitur, habet vulgarem litterarum speciem praeter Ꞓ Ꞓ; Ꞓ pro *ει* et *O* pro *ου* scriptum. Monumentum pertinet ad priorem saeculi quinti partem.

---

403. Ephesi *ad aquaeductus fornicem n. XXXIII in lapide inverso.* Edd. post alios Boeckh CIG. II. 2984, Loewy Inschr. gr. Bildh. 88.

Εὔθηνος Εὐπείθεος.

[Υ]ἱὸς Πατροκλέους Δαίδαλος εἰργάσατο.

Artificis titulum pentametrum esse Boeckh, Benndorf Goett. gel. Anz. 1871 p. 603 recte iudicaverunt (ceteros nostrae syllogae pentametros singulos collegi ad n. 68); contra Bechtel Abh. d. Goett. Akad. 1887 p. 91 n. 146 ab initio *Σικυών]ιος* restituere vult, sed huic supplemento praeter miram verborum in oratione prosaica collocationem id adversatur, quod in inscriptione aequabiliter et congruenter incisa tot litterae ab initio versus alterius fuisse non possunt. — Is, qui confecit hoc monumentum, Daedalus Patroclis filius, erat frater minor natu Polycleti celeberrimi; titulus igitur c. a. 400 insculptus esse videtur. — Litterae vulgares; *O* pro *ου*, E pro *ει* scriptum.

---

404. Halicarnassi *in montanis, in magno lapide, pars maioris inscriptionis.* Edd. Boeckh CIG. II. 2660, inde Loewy Inschr. gr. Bildh. 60.

. . . . . ε]ὺς Ἀ[ϑ]ηναίηι δεκάτην.
. . . . α . . . ου Μαλιεὺς Ἀ[ϑη]να[ί]ηι δεκάτην.
. . . . . εας . . . . . αυγ . . . . δεὺς Ἀϑηναίηι
. . . . . τὸ ἥμ[ι]σ[υ] τοῦ ἀνα[ϑ]ήματος.

Ποίησεν Μακεδὼν Διονυσίου Ἡρακλεώτης.

Titulum artificis esse hexametrum agnovit Keil Philol. IX. (1854) p. 455. — Litterae vulgares; desunt indicia, quae ad aetatem huius tituli accuratius definiendam ansas nobis praebent; titulum satis antiquum esse adnotat Boeckh, temporibus ol. 80 prioribus tribuit Hirschfeld, saeculo quarto assignatur Loewy, qui mea quidem sententia rectum vidit.

B. RELIQUA.

405. Titulus incisus in vasculo fictili geometricis ornamentis ornato, reperto in sepulcris ad Dipylon sitis. Edd. Kumanudes Ἀϑήν. IX. (1880) suppl. 1, Furtwaengler Athen. Mitth. VI. (1881) p. 106 sqq. coll. tab. III, Roberts Introd. to gr. epigr. 34, Kirchhoff CIA. IV. 492ᵃ p. 119.

Ὁς νῦν ὀρχηστῶν πάντων ἀταλώτατα παίζει,
τοῦ τό[δ]ε . . . . . .

Versum hexametrum recte legit Kumanudes, in reliquis sese cognoscere ratus *τοῦτον ἔκαυσεν*; Kirchhoff praeter *τοῦ τό[δ]ε* . . . . se nihil dispicere adnotat. — Titulus sinistrorsum exscriptus ita, *ut ab ansa exorsus per cingulum redeat eodem*, habet hanc litterarum speciem: ᐸ (*α*) ⋮ (*ε, η*) I ⊟ (*h*) ⋚ (*ι*) ⊢ (*λ*) ⋎ P ⋚ ⋛ T X; omicron minoris mensurae. Inscriptio concepta est dialecto Attica, cui propria est forma contracta *ὀρχηστῶν*; litteratura tamen notabilis propter litterarum for-

mas ⲥ (ι) et ⲣ (λ) iuxta Χ (χ). Kirchhoff hunc titulum omnium Atticorum antiquissimum saeculo sexto a. Chr. n. vetustiorem esse adnotat.

---

406. Basis quadrata, in qua olim stabat statua Apollinis a Naxiis dedicata, Deli reperta. Edd. post alios Boeckh CIG. 10, Kaibel Ep. Gr. 1097, Roehl Inscr. Gr. ant. 409, Roberts Introd. to gr. epigr. 27, Th. Homolle Bull. de corr. Hellén. XII. (1888) p. 465.

[T]οῦ ἀϝυτοῦ λίθου εἰμὶ ἀνδριὰς καὶ τὸ σφέλας.

Supplevit Bentley Act. liter. societ. Rh.-T. II. (1795) p. 16 sqq. Bergk vult *θαϝυτοῦ* i. e. *θαυμαστοῦ λίθου*, cui assentitur Wilamowitz Ztschr. f. d. Gymn. XXXI. (1877) p. 644 adn. 1. Titulus continetur iambico trimetro, nam hiatus *λίθου εἰμί* tolerari potest (cf. quae adnotavi ad n. 3. 2) et vox *ἀϝυτοῦ*, in qua scriptura Kirchhoff Stud.[4] p. 86 maxime offendit, minime trisyllaba est; cf. tit. Att. n. s. n. 1: *καλὸν ἰδεῖν ἀϝυτὰρ Φαίδιμος εἰργάσατο.* — *τοῦ ἀϝυτοῦ* per synizesin legendum cf. n. 391. 11. Articulus autem ante *ἀνδριάς* omissus et ante *σφέλας* positus dilucide indicat eum qui confecit inscriptionem metricam esse voluisse. — Litterae: Α Δ ⋮ (ε, ει) Ϝ (ϝ) Θ Ι Κ ⲣ (λ) Μ Ο (ο, ου) ⲥ Τ Φ Υ. Titulus sub finem saeculi sexti scriptus est.

---

407. Tabula marmoris albi in regione Attica reperta, cuius in altero latere CIA. I. 492 (Kaibel Ep Gr. 19) et in altero CIA. I. 530 exstat; utramque inscriptionem unius eiusdemque lapidis esse intellexit Lolling Ath. Mitth. V. (1880) p. 244, inde Kirchhoff CIA. IV. p. 118. Cf. praeterea quae exposuit Kretschmer Herm. XXVI. (1891) p. 118 sq.

Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὅμο[σ]ε[ν κατ]ὰ. ἡόρκια παιδὸς ἐρα[σ]θ(ε)ὶς
νείκεα συνμε[ί]ξ[ειν] πόλεμόν θ' ἅμα δακρυόεντα.
Γναθ(θ)ίου, τοῦ ψυχ[ὴ] ὄλετ' ἐ[νθάδε], ἱερός εἰμι.
τοῦ Ἡρωιάδου.

in altero latere:

. . . . . ϑιε· αἰεὶ σπεῦδ[ε . . . .

V. 1 supplevit Bergk Poet. lyr. Gr. II.[3] p. 238; alterum restituit Lolling; tertium enucleavit Kretschmer, subaudiendus ὁ τόπος s. ὁ χῶρος; pro ἐνϑάδε fuisse potest etiam ἐνταῦϑ' vel ἐν δαῖ sim., ut adnotat Kretschmer. — De hiatu v. 1 inter κατ]ὰ h́όρκια et v. 3 inter ψυχ[ὴ] ὄλετ' et ἐ[νϑάδε] h́ιερός cf. n. 3. 2. — V. 3 Γναϑ(ϑ)ίου per synizesin legendum; cf. n. 7. 2. — Titulum non esse sepulcralem, sed indicare locum, ubi Gnathius casu quodam aut in pugna obiit, recte iudicat Kretschmer. Inscriptionem tribus hexametris compositam sequitur genetivus, quem propter spiritum asperum post τοῦ scriptum Kretschmer Ἡρωιάδου (genetivum nominis patris) esse mavult quam Ἐροιάδου a Lollingio propositum. — Quid alterius lateris inscriptio sibi velit, propter parvas reliquias dubium est. — Litterae Atticae antiquiores ΕΘΗ(h)ΝΣΥΦΦ+, scribitur tamen etiam ΕΘ; ΣΦ pro ΦΣ i. e. ψ scriptum, cf. quae adnotat Kretschmer.

---

408. Fragmentum pinacis rubri Athenis in arce repertum. Ed. P. Wolters Ἐφημ. ἀρχ. 1888 p. 183. 188 c. tab. XI.

. . . . . νος σῆμα τόδ' ἐστὶν Ἀρείου.

Inscriptionem priorem delevit pictor, quia errore in voce σῆμα pro litteris ΜΑ scripserat Σ, ita tamen, ut nunc quoque priores litterae dilucide aspici possint. In inscriptione supra deletam picta omisit litteram ν in voce ἐστίν, quam in priore scripserat, fortasse quia adhibita interpunctionis nota ⁝ ad verba, quae non arte inter se cohaerent, dirimenda spatium non iam suffecit. — Litterae Atticae antiquiores ΑΕΝΣ; interpunctionis nota ⁝.

---

409. *Amphora caeretana, in cuius antico latere duo viri circa oleam ex adverso sedentes expressi sunt, alter ex amphora haustum oleum in vasculum immittens, alter illi intentus ba-*

culum manu tenens, in postico eidem homines dominus sedens, mercator empto oleo ad proficiscendum paratus. Edd. Ritschl Ann. dell' Instit. 1837 p. 183 sqq., Kaibel Ep. Gr. 1133. Cf. praeterea quae exposuit Robert Bild u. Lied p. 82.

a *Ὦ Ζεῦ πάτερ, αἴθε πλούσιος γεν[οίμαν].*
b *Ἤδη μὲν ἤδη πλεῖον παραβέβακε.*

Versum priorem supplevit Ritschl. Sententiam utriusque versus exposuit Robert. — Litterae: Α Β Γ (γ) Δ Ε (ε, η) Ι Θ Ι Κ Ι Μ Ν Ο Γ R ⲤT.

---

410. *Aeginae, sub monte qui τὸ ὄρος dicitur ad septentrionem versus inter alia saxa rudia iacet lapis.* Ex apographo Koertii ed. Roehl Inscr. Gr. ant. 360, inde Roberts Introd. to gr. epigr. 127[a]; denuo tractavit inscriptionem Comparetti Riv. di filol. XI. p. 553, inde Bechtel Dial.-Inschr. III. 3416.

Μὴ ἐκ τᾶς hοδοῦ λhαβὼν λίθον στάσης σκοπόν,
ἀλ . . .

Titulum enucleavit Comparetti; idem intellexit priorem versum esse trimetrum iambicum; quae sequuntur quid sibi velint, intellegi iam nequit. — *μὴ ἐκ* per synizesin legendum; cf. n. 391. 11. De voce *λhαβών* cf. n. 48. — De coniunctivo *στάσης* sine iota adscripto cf. G. Meyer Gr. Gr.[2] § 582 p. 502 (cf. n. 411). — Litterae memorabiles: Η (spir. asp.) Ν; Ε Ο et correptam et productam vocalem indicant.

---

411. *Titulus incisus in parte exteriore canthari nigri in Boeotia inventi, Athenis in collectione O. Rayeti.* Edd. Kaibel Ep. Gr. 1130, Rayet Bull. de la société d. antiq. de France 1878 p. 61, Meister Dial.-Inschr. I. 1133 coll. add. p. 405, cum apographo Dittenberger IGS. I. 3467.

Μογέα

δίδωτι τᾶι γυναικὶ δῶρον Εὐχάρι
τηὐτρειτιφάντω κότυλον, ὡς χ' ἅδαν πίῃ.

V. 2 χ᾽ ἄδαν Dittenberger Jen. Litt.-Zeitg. 1879 p. 367. — πίῃ coniunctivus sine iota adscripto; cf. n. 410. — V. 2 ad τηὐτρειτιφάντω cf. n. 5. 1. – *Apparet vas a viro cui nomen Mogeas fuit (sigma finale omissum ut in Ὀλυμπιονίκα n. 1888 et passim alibi) uxori Euchari Eutretiphanti filiae dono datum esse.* (Dittenberger) — Litteratura Boeotica antiquior: Α, Ϝ, D, Ε ξ Κ, L, Μ, O, R R, Γ, +, V Ϝ, Φ, Ψ (χ). Titulus sub finem saeculi sexti aut initio subsequentis inscriptus est.

---

412. Titulus incisus in superficie pedis vasis Camiri in tumulo reperti. Ed. C. Smith Journ. of hellén. stud. VI. (1885) p. 372. Cf. praeterea quae exposuit Kirchhoff Stud.[4] p. 49.

Φιλτῶς ἠμι τᾶς καλᾶς ἁ κύλιξς ἁ ποικίλα.

Titulus, si re vera trimeter trochaicus catalecticus, mirum in modum inconditus est. — Litterae: Α Α, Η (η), Ι, Κ, Λ, Μ, + (ξ), Ο (ο, ω), Γ, ϵ, Τ, Υ (υ). De ξσ cf. n. 299.

---

413. Vasculum in Magna Graecia repertum; repraesentantur duo viri hominem strictis ensibus aggredientes. Edd. Tischbein Coll. of engravings of anc. vas. I. tab. 23, Boeckh CIG. 5 c. add., Roehl Inscr. Gr. ant. 550, Comparetti Riv. di Filol. XI. (1883) p. 7 sqq., O. Hoffmann Dial.-Inschr. II. 1657.

Titulum Roehl dubitanter restituit:

Δίς πει πὺ(ξ) Ἴρος τοῖόν νυ ἐπάσατο χήειν.

i. e. *bis alicubi pugilatu Irus tale vas nunc adeptus est, quo funderet.* — O. Hoffmann temptavit:

Δίς πη Πύ(ρρ)ι δός, τοῖόν νυ ἐπάσατ᾽ ὀχήην s. *ἐπάσατο· χήην.*

i. e. bis Pyrri da tantum, quantum nunc sibi paravit, ut habeat s. paravit. funde. — Utriusque conamina verum epigrammatis sensum attigisse mihi non videntur; sed ipse non habeo, quid proferam ad hanc inscriptionem obscuram enucleandam;

idem Larfeld Berl. philol. Wochenschr. 1891 p. 311. — Litterae: A D E ⋮⋮ ⋮ (ι) ⋮ O Γ Π ▷ (ρ) M (σ) T V X (χ); nonne octavum inscriptionis signum ⋮ significat γ?

---

414. *Apud Coliadem promunturium repertum vas grande, cuius in parte superiore defuncti prothesis; infra titulus est.* Edd. Conze Ann. dell' Instit. 1864 p. 183. 197, inde Kaibel Ep. Gr. 1134.

Ἀνδρὸς ἀπ[οφθιμ]ένοιο κά[ρη] κα[λ]ὸ[ν] ἐνθάδε κεῖμαι.

Supplevit Kaibel. — Litterae Atticae antiquiores: A E N Γ (π), sed iam Θ.

---

415. Sub lucernae musei Britannici fundo. Edd. Hirschfeld Arch. Zeitg. 1873 p. 109, Kaibel Ep. Gr. 1131, Roehl Inscr. Gr. ant. 588.

Εἰμὶ δὲ Παυσανία τοῦ καταπυγοτάτου.

De metro cf. n. s. n. 68. — Litterae vulgares praeter A ▌ iuxta A usurpata et ⋮⋮ ; *O* pro *ου*.

---

416. Athenis *marmor muro infixum prope portam arcis exteriorem.* Edd. Boeckh CIG. 525, Kaibel Ep. Gr. 1043, Koehler CIA. II. 1078.

[*Ἡ πόλις*] *ἔστι*[*η*]*σ*[*έν με β*]*ροτ*[*οῖς*] *μνημεῖον ἀληθὲς*
[*πᾶσιν*] *σημαίνε*[*ιν μέ*]*τ*[*ρον*] *ὁδοιπορίας·*
[*ἔστιν γὰρ τ*]*ὸ μεταξὺ θεῶμ πρὸς δώδεκα βωμὸν*
[*πέντ' ἐπὶ*] *τεσσαράκοντ' ἐγ λιμένος στάδιοι.*

Restituit Boeckh Buttmanni et O. Muelleri supplementis usus. V. 4 conieceris eodem iure in capite: *ἕπτ' ἐπὶ, ἓξ καὶ, τρεῖς καὶ.* — Litterae Ionicae vulgares; *titulus siquidem v. 3* M E T A X ⋮⋮ Y *in lapide exaratum fuit, saeculo quarto utique antiquior habendus est.* (Koehler)

---

417. Golgis in vico Athienu sub anaglypho Iovis sedentis

reperto. Edd. Hall Journ. of the Americ. Orient. Soc. X. tab. IV. 13, Deecke Dial.-Inschr. I. 68, Meister Gr. Dial. II. p. 157 sq. et p. 201, O. Hoffmann Goett. gel. Anz. 1889 p. 894 sqq., Meister Zum cl., ark., cypr. Dial. p. 30 sqq., O. Hoffmann Gr. Dial. I. p. 76 sqq. n. 144.

Meister legit:

Χαίρετε.

Καρσιτίναξ κά(π)πωϑι. ϝέπο(μ) μέγα μήποτε ϝεί[πω]
ϑεοῖς πόρω ἀϑανάτοις ἐρεράμενα παντακοράστως·
ὀϝ γὰρ Λὶ ἐπισταῖς, ἄ(ν)ϑρωπε, ϑεῶι, ἀλ(λ)᾽ ἔτυχ᾽ ἁ χὴρ
ϑεῶι κυμερῆναι πά(ν)τα, τὰ ἄ(ν)ϑρωποι φρονέωλι.

Χαίρετε.

O. Hoffmann vult:

Χαίρετε.

Γράσϑι, ϝάναξ, κὰ(π) πῶϑι. ϝέπο(μ) μέγα· μήποτε ϝείσης
ϑεοῖς πόρω ἀϑανάτοις ἐρεραμένα πά(ν)τ᾽ ἀκοραιτῶς.
οὐ γάρ τι ἐπίσταλις ἀ(ν)ϑρώπω ϑεῶι, ἀλ(λ)᾽ ἔτυχ᾽ ἁ χὴρ
ϑεῶι κυμερῆναι πά(ν)τα, τὰ ἄ(ν)ϑρωποι φρονέωλι.

Χαίρετε.

De lectione huius tituli nihil efficere possum; de aetate id dici potest inscriptionem inter saeculum septimum et quartum incisam esse.

---

418. Laminae aureae tres in agro Thuriensi ad vicum Corigliano per sepulcra repertae. Edd. Fiorelli Notizie delgi scavi 1880 p. 155 sq. c. tab. VI. 1—3, O. Hoffmann Dial.-Inschr. II. 1654, Kaibel Inscr. Gr. Sic. et Ital. 641.

I.

Ἔρχομαι ἐκ κοϑαρ(ῶν) κοϑαρά, χϑονί(ων) βασίλεια,
Εὐκλῆς Εὐβουλεύς τε καὶ ἀϑάνατοι ϑεοὶ ἄλλοι·

καὶ γὰρ ἐγὼν ὑμῶν γένος ὄλβιον εὔχομαι εἶμεν,
ἀλ(λ)ά με μο(ῖ)ρα ἐδάμασ(σ)ε καὶ ⟨ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
καὶ⟩ ἀστεροβλῆτα κεραυνό(ς),
5 κύκλου δ' ἐξέπταν βαρυπενθέος ἀργαλέοιο,
ἱμερτοῦ δ' ἐπέβαν στεφάνου ποσὶ καρπαλίμοισι.
Δεσσποίνας δὲ ὑπὸ κόλπον ἔδυν χθονίας βασιλείας.
⟨ἱμερτοῦ δ' ἐπέβαν στεφάνου ποσὶ καρπαλίμοισι⟩
ὄλβιε καὶ μακάριστε, θεὸς δ' ἔσηι ἀντὶ βροτοῖο.
10 ἔριφος ἐς γάλ' ἔπετον.

V. 2 Buecheler Euclem esse Ditem vidit coll. Hesychii glossa εὐκλῆς· ὁ ᾅδης. — *V. 4* κατ' ἀστεροβλῆτα κεραυνὸν *Buecheler Rh. Mus. XXXVI. 333; sed* καὶ *nisi fuisset, non poterat qui scripsit ita errare ut verba* ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι *iteraret. Videtur* κεραυνός *emendandum esse, ut poeta nominativum* ἀστεροβλῆτα *formaverit, sicut apud Homerum* κυανοχαῖτα, ἱππότα *sim. exstant;* κεραυνὸν *autem scripsit homo socors* ἀστεροβλῆτα *accusativum esse ratus.* (Kaibel)

II.

Ἔρχομα(ι) ἐ(κ) καθαρῶ(ν) ⟨χ(θ)ον(ί)ων⟩ καθαρά, χ(θ)ονίων
βασίλει(α),
Εὔκλε καὶ Εὐβουλεῦ καὶ θεοὶ δαίμο(ν)ε(ς) ἄλλοι·
καὶ γ(ὰρ) ἐγὼν ὑμῶ(ν) γένος εὔχομαι ὄλβιον εἶναι,
πο(ι)νὰ(ν) δ' ἀνταπέ(τ)ε(ι)σ(α) ἔργω(ν) ἕνεκα οὔ(τ)ι δικα(ι)ων,
5 εἴτε με μο(ῖ)ρα ἐδαμάσατο εἴτε ἀστεροπῆτι κεραυνῶι (?).
νῦν δ' ἱκέτι(ς) ἵκωι πα(ρ)' ἁγνὴ(ν) Φε(ρ)σεφόνειαν,
ὥς με πρόφ(ρ)ω(ν) πέμψη(ι) ἕδρας ἐς εὐαγέω(ν).

V. 2 Εὔκλε *formam vindicavit Buecheler;* θεοί τ' εὐδαίμονες *non recte Comparetti. — V. 5 alterius hemistichii lectio incerta; dativus, qui etiam in tertio carmine scriptus videtur, ferri non potest nisi sumpseris, in archetypo orationem olim fuisse ampliorem in hanc sententiam: sive parca me domuit sive Juppiter ipse me interfecit. Mutilata oratio etiam v. 7, nisi forte pentametrum esse velis; cf. III. 7.* (Kaibel) — De dialecto nota ποινάν v. 4 iuxta ἁγνήν v. 6.

III.

Ἔρχομαι ἐ(κ) καθαρῶ(ν) καθ(αρά, χθ)ο(νίων) βασίλ(ει)α,
(Ε)ὖκλε καὶ Εὐβουλεῦ καὶ θεοὶ ὅσοι δ(αί)μονες ἄλλοι·
καὶ γὰρ ἐ(γ)ὼ(ν) ὑ(μῶν) γένος εὔχομαι ὄλβιο(ν) εἶνα(ι).
ποινὰν (δ' ἀν)τα(πέτε(ισα) ἔργω(ν ἕνεκ') οὔτι δικα(ί)ων,
5 *ε(ἴ)τ(ε) με μοῖρα (ἐδάμασσε) εἴτ' (ἀστ)εροπῆτι<κη>κεραυν(ῷ)·*
νῦν δὲ (ἰ)κέ(της ἥ)κω<ἥκω>(ἁγνὴν) παρὰ Φ(ερ)σεφ(όνειαν),
ὥς με (π)ρόφ(ρων) πέμψ(ῃ) ἕδρας ἐς εὐ(α)γ(έ)ω(ν.)

V. 2 de Εὖκλε forma vid. ad II. 2. — V. 3 ὄλβιον transponendum et extremae litterae N *apertum superest vestigium in ligatura post εὔχομαι, plane ut II. 3. — v. 5 ad II. 5.* (Kaibel) — V. 6 de hiatu inter ἥκω et ἁγνήν cf. n. 3. 2. — *Fuit aliquando saeculo IV antiquius apud Sybaritas carmen quod Orphico ut ita dicam dicendi genere conceptum laminis aureis inscriptum defunctorum corporibus imponi solebat, quo ipsi vitae ante actae tamquam testimonio fidei deorum inferorum commendarentur. Quod carmen cum in usum sepulcrorum saepius describeretur, sensim corrumpebatur et in brevius redigebatur omissis aliis, aliis additis, pluribus denique mutatis, ut tamen primaria indoles non obliteraretur. Tria nunc exempla inventa sunt . . . Antiquius primum est, quod ad quartum a. Chr. n saeculum referri iubet ipsa ratio orthographica, sed haud ita multo recentiora reliqua duo, quod docet scripturae genus simillimum.* (Kaibel)

---

419. *Prope Peteliam reperta lamina aurea mutilata, quam olim possidebat Millingen; nunc in museo Britannico.* Edd. Franz Bull. dell' inst. 1836 p. 149 et CIG. 5772, Goettling Progr. Jen. 1843, Comparetti Journ. of hellen. stud. III. p. 111 sqq., Kaibel Ep. Gr. 1037 et Inscr. Gr. Sicil. et Ital. 638.

Εὑρήσεις δ' Ἀίδαο δόμων ἐπ' ἀριστερὰ κρήνην,
παρ δ' αὐτῇ λευκὴν ἑστηκυῖαν κυπάρισσον·
ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας.
εὑρήσεις δ' ἑτέραν, τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης

5 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἔασιν.
εἰπεῖν· 'γῆς παῖς εἰμὶ καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντο(ς),
αὐτὰρ ἐμοὶ γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί.
δίψηι δ' εἰμὶ αὔη καὶ ἀπόλλυμαι· ἀλλὰ δότ' αἶψα
ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης'.
10 καὐ[τοί σο]ι δώσουσι πιεῖν θείης ἀπ[ὸ κρήν]ης
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄ[λλοισι μεθ'] ἡρώεσσιν ἀνάξει[ς].
. . . . . ιης τόδε . . . . . θανεῖ[σ]θ[αι]
. . . . . τόδ' ἔγρα[ψε . . . . . .
. . . . . σκότος ἀμφικαλύψας.

Laminis Sybaritanis comparatis oraculum esse non potest. (Kaibel) De Lethae et Memoriae fontibus cf. Paus. IX. 39. 8: ἐνταῦθα δὴ χρὴ πιεῖν αὐτὸν Λήθης τε ὕδωρ καλούμενον, ἵνα λήθη γένηταί οἱ πάντων ἃ τέως ἐφρόντιζε, καὶ ἐπὶ τῷδε ἄλλο αὖθις ὕδωρ πίνει Μνημοσύνης, ἀπὸ τούτου τε μνημονεύει τὰ ὀφθέντα οἱ καταβάντι. — V. 10 de καὐτοί v. n 5. 1. — Litteratura vulgaris praeter V Ξ; *pertinet lamina ad saeculum III vel summum IV.* (Kaibel)

---

420. Tabula marmorea Epidauri reperta; titulus litteris pulchris lectuque facilibus scriptus. Edd. Kabbadias Ἐφημ. ἀρχ. 1885 p. 65 sqq., Wilamowitz Isyllos von Epidauros Berlin 1886.

A.

Ἴσυλλος Σωκράτευς Ἐπιδαύριος ἀνέθηκε
Ἀπόλλωνι Μαλεάται καὶ Ἀσκλαπιῶι.

Λᾶμος εἰς ἀριστοκρατίαν ἄνδρας α[ἰ] πρ[ο]άγοι καλῶς,
αὐτὸς ἰσχυρότερος· ὀρθοῦται γὰρ ἐξ ἀνδραγαθίας.
αἰ δέ τις καλῶς προαχθεὶς θιγγάνοι πονηρίας
πάλιν ἐπαγκρούων, κολάζων δᾶμος ἀσφαλέστερος.
5 τάνδε τὰν γνώμαν τόκ' ηχον καὶ ἔλεγον καὶ νῦν λέγω.
εὐξάμαν ἀνγράψεν, αἴ κ' εἰς τάνδε τὰν γνώμαν πέτη(ι)
ὁ νόμος ἁμὶν ὃν ἐπέδειξα. ἔγεντο δ' οὐκ ἄνευ θε(ῶ)ν.

V. 1 supplevit Kabbadias; idem correxit v. 7, ubi lapis ΘΕΟΝ. — V. 5 *καὶ ἔλεγον* per synizesin legendum; cf. n. 391. 11.

B.

Τόνδ' ἰαρὸν θεῖαι μοῖραι νόμον ηὗρεν Ἴσυλλος
ἄφθιτον ἀέναον γέρας ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
καί νιν ἅπας δᾶμος θεθμὸν θέτο πατρίδος ἁμᾶς,
χεῖρας ἀνασχόντες μακάρεσσιν ἐς οὐρανὸν εὐρύ[ν]·
5 *οἵ κεν ἀριστεύωσι πόληος τᾶσδ' Ἐπιδαύρου*
λέξασθαί τε ἄνδρας καὶ ἐπαγγεῖλαι κατὰ φυλὰς
οἷς πολιοῦχος ὑπὸ στέρνοις ἀρετά τε καὶ αἰδώς,
τοῖσιν ἐπαγγέλλεν καὶ πομπεύεν σφε κομῶντας
Φοίβωι ἄνακτι υἱῶι τε Ἀσκλαπιῶι ἰατῆρι
10 *εἵμασιν ἐν λευκοῖσι δάφνας στεφάνοις ποτ' Ἀπόλλω,*
ἠοὶ δ' Ἀσκλαπιὸν ἔρνεσι ἐλαίας ἡμεροφύλλου
ἁγνῶς πομπεύειν καὶ ἐπεύχεσθαι πολιάταις
πᾶσιν ἀεὶ διδόμεν τέκνοις τ' ἐρατὰν ὑγίειαν.
τὰν καλοκἀγαθίαν τ' Ἐπιδαυροῖ ἀεὶ (δ)ρέπεν ἀνδρῶν
15 *εὐνομίαν τε καὶ εἰράναν καὶ πλοῦτον ἀμεμφῆ*
ὥραις ἐξ ὡρᾶν νόμον ἀεὶ τόνδε σέβοντας.
οὕτω τοί κ' ἁμῶν περιφείδοιτ' εὐρύοπα Ζεύς.

V. 14 lapicida postea demum inseruit; lapis exhibet ΡΕΓΕΝ, correxit Wilamowitz. De *καλοκἀγαθίαν* cf. n. 5. 1. — Ad vers. 16 cf. Plut. Lyc. c. 6.

C.

Πρῶτος Μᾶλος ἔτευξεν Ἀπόλλωνος Μαλεάτα
βωμὸν καὶ θυσίαις ἠγλάισεν τέμενος.
οὐδέ κε Θεσσαλίας ἐν Τρίκκηι πειραθείης
εἰς ἄδυτον καταβὰς Ἀσκληπιοῦ, εἰ μὴ ἀφ' ἁγνοῦ
5 *πρῶτον Ἀπόλλωνος βωμοῦ θύσαις Μαλεάτα.*

D.

Ἴσυλλος Ἀσιυλαΐδαι ἐπέθηκε μαντεύσασθαί οἱ περὶ τοῦ παιᾶνος ἐν Δελφοῖς, ὃν ἐπόησε εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἀσκλαπιόν,

ἦ λώιόν οἱ κα εἴη ἀγγράφοντι τὸν παιᾶνα. ἐμάντευσε λώιόν οἱ κα εἶμεν ἀγγράφοντι καὶ αὐτίκα καὶ εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.

Ἰεπαιᾶνα θεὸν ἀείσατε λαοί,
ζαθέας ἐνναέτα[ι] τᾶσδ' Ἐπιδαύρου.
ὧδε γὰρ φάτις ἐνέπουσ' ἤλυθ' ἐς ἀκοὰς
προγόνων ἁμετέρων, ὦ Φοῖβε Ἀπόλλων.
5 Ἐρατὼ Μοῦσαν πατὴρ Ζεὺς λέγεται Μά-
λ[ωι] δόμεν παράκοιτιν ὁσίοισι γάμοις.
Φλεγύας δ', [ὃς] πατρίδ' Ἐπίδαυρον ἔναιεν,
θυγατέρα Μά[λ]ου γ[αμ]εῖ, τὰν Ἐρατὼ γεί-
ναιο μάτηρ, Κλεοφήμα δ' ὀνομάσθη·
10 ἐκ δὲ Φλεγύα γένετο, Αἴγλα δ' ὀνομάσθη·
τόδ' ἐπώνυμον· τὸ κάλλος δὲ Κορωνὶς ἐπεκλήθη.
κατιδὼν δὲ ὁ χρυσότοξος Φοῖβος ἐμ Μά-
λου δόμοις παρθενίαν ὥραν ἔλυσε,
λεχέων δ' ἱμεροέντων ἐπέβας, Λα-
15 τῶιε κόρε χρυσοκόμα.
σέβομαί σε· ἐν δὲ θυώδει τεμένει τέκε-
τό ⟨ι⟩νιν Αἴγλα, γονίμαν δ' ἔλυσεν ὠδῖ-
να Διὸς [π]αῖς μετὰ Μ[ο]ιρᾶν Λάχεσίς τε μαῖα ἀγαυά.
ἐπίκλησιν δέ νιν Αἴγλας ματρὸς Ἀσκλα-
20 πιὸν ὠνόμαξε Ἀπόλλων, τὸν νόσων παύ-
στορα, δωτῆρα ὑγιείας, μέγα δώρημα βροτοῖς.
Ἰεπαιάν, ἰεπαιάν, χαῖρεν Ἀσκλα-
πιέ, τὰν σὰν Ἐπίδαυρον ματρόπολιν αὔ-
ξ(ο)ν, ἐναργῆ δ' ὑγίειαν ἐπιπέμποις
20 φρεσὶ καὶ σώμασιν ἁμοῖς, ἰεπαιάν, ἰεπαιάν.

Versus 7, 8, 18 supplevit Kabbadias; v. 17 correxit Semitelos; v. 2 et v. 24 pro ΑΥΞΩΝ restituit Wilamowitz, idem vult v. 22 χαῖρε⟨ν⟩. V. 23 ματρόπολις i. q. πόλις τῆς μητρός; cf. 358. 1.

E.

Καὶ τόδε σῆς ἀρετῆς, Ἀσκληπιέ, τοὔργον ἔδειξας
ἐγ κείνοισι χρόνοις, ὅκα δὴ σιρατὸν ἦγε Φίλιππος

εἰς Σπάρτην ἐθέλων ἀνελεῖν βασιληΐδα τιμήν.
τοῖς δ' Ἀσκληπιὸ[ς ἦ]λθε βοαθόο[ς] ἐξ Ἐπιδαύρου
5 τιμῶν Ἡρακλέος γενεάν· ἃς φείδετο ἄρα Ζεύς.
τουτάκι δ' ἦλθε, ὅχ' ὁ παῖς ἐκ Βουσπόρου ἦλθεν κάμνω[ν]·
τῶ(ι) τύ γα ποστείχοντι συνανιήσας σὺν ὅπλοισιν
λαμπόμενος χρυσέοις, Ἀσκλαπιέ. παῖς δ' ἐσιδὼν σε
λίσσετο χεῖρ' ὀρέγων ἱκέτηι μύθωι σε προσαντῶν
10 Ἄμπορος εἴμι τεῶν δώρων, Ἀσκλαπιὲ Παιάν,
ἀλλά μ' ἐποίκτειρον'. τὺ δέ μοι τάδε ἔλεξας ἐναργῆ
Θάρσει· καιρῶι γάρ σοι ἀφίξομαι (ἀλλὰ μέν' αὐτεῖ)
τοῖς Λακεδαιμονίοις χαλεπὰς ἀπὸ κῆρας ἐρύξας,
οὕνεκα τοὺς Φοίβου χρησμοὺς σώζοντι δικαίως,
15 οὓς μαντευσάμενος παρέταξε πόληι Λυκοῦργος'.
ὣς ὁ μὲν ὤιχετο ἐπὶ Σπάρτην· ἐμὲ δ' ὦ[ρ]σε ν(ό)ημα
ἀγγεῖλαι Λακεδαιμονίοις ἐλθόντα τὸ θεῖον
πάντα μάλ' ἑξείας. οἱ δ' αὐδήσαντος ἄκουσαν
σώτειραν φήμαν, Ἀσκληπιέ, καί σφε σάωσας.
20 οἱ δ(ὴ) ἐκάρυξαν πάντας ξενίαις σε δέκεσθαι
σωτῆρα εὐρυχόρου Λακεδαίμονος ἀγκαλέοντες.
ταῦτά τοι, ὦ μέγ' ἄριστε θεῶν, ἀνέθηκεν Ἴσυλλος
τιμῶν σὴν ἀρετήν, ὦναξ, ὥσπερ τὸ δίκαιον.

Versus 4 et 6 supplevit Kabbadias; idem correxit v. 16 et 20. Wilamowitz vult v. 6 ἦλθεν (ὁ) κάμνω[ν]; fortasse recte. Initium v. 7 enucleavit Wilamowitz, Kabbadias: τῶ τύ γ' ἀποστείχοντι. — De τοὔργον v. 1 et ὦναξ v. 23 cf. n. 5. 1. — V. 8 χρυσέοις per synizesin legendum; cf. n. 7. 2. — Titulum circa a. 280 a. Chr. n. exaratum esse evicit Wilamowitz; litterae vulgares praeter Ξ.

---

421. *In poculo rotundo fictili Athenis reperto.* Edd Boeckh CIG. 545, Kaibel Ep Gr. 1132.

Κηφισοφῶντος ἡ κύλιξ· ἐὰν δέ τις κατάξη(ι),
δραχμὴν ἀποτείσε(ι), δῶρον ὂν παρὰ ξέν(ο)υ [Θρασύλλο]υ.

Supplevit Boeckh. In nomine hospitis Υ quod superest non

eum locum habere potest, quem huic litterae tribuit Boeckh [*Θρασ*]*ύ*|*λλου*]; nam ex initiis ceterorum circulorum patet infra Δ vocis *δῶρον* inscriptum fuisse nominis caput, ita ut, si Boeckhianam coniecturam licet valde dubiam retinemus, scribendum sit [*Θρασύλλο*]*υ*. — Litterae Ionicae vulgares.

422. Vasculum loci incerti, nunc in museo Neapolitano; titulus est in picto cippo sepulcrali; *utrinque fig ra virilis palliata baculum tene . . in parte aversa adolescens nudus, ramum tenens, ex adver . . puella ornata, tunica longa induta, taenias et cistam portans.* Edd. Franz CIG. IV. 8429. Kaibel Ep. Gr. 1135, Cougny Anth. Pal. III. 2. 120.

Νώτωι [*μὲν*] *μολάχην τε καὶ ἀσφόδ*(*ε*)*λον πολύριζον,*
κόλπωι δ' Οἰδιπόδαν Λαΐου υἱὸν ἔχω.

Franz (cf. etiam Heydemann, Vasensammlg 2868) nostrum epigramma ad exemplar epitaphii Hippothoi Pylaeique in Aristotelis peplo olim exstantis expressum esse coniecit (cf. Auson. ep. XXI, Eustath. ad Od λ p. 1698. 25.) — Litterae vulgares praeter *N*.

INDEX EPIGRAMMATUM.

Α . . . . ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον 212
. . . . . *ἄγαλμ᾽ ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ* 221
Ἀθάνατόμ με θανοῦσι . . 34[a]
Ἀθάνατος φιλία σῆς ψυχῆς 149
. . . . . *Ἀθηναίᾳ* . . . *ἀνέθηκε* 248
. . . . . *Ἀθηναίᾳ τόδ᾽ ἄγαλμα* 231
. . . . . *αι πυρρίχῃ ἄθλω* . . . 387
Αἰθὴρ μέμ ψυχὰς ὑπεδέξατο 34[b]
Αἰνείᾳ τόδε σῆμα . . . 24
Αἰνετίδαν με χθὼν Πολυαινέτου 177
. . . . . *αἶνος ἄριστος ἐν ἀνθρώποισι* 112
Αἰσχίνης ἀνέθηκεν . . . 224
Αἰσχυλίδης μ᾽ ἀνέθηκεν . 223
Αἰχμῇ τόνδε θανόντα δορός 162
Ἀλκίμαχός μ᾽ ἀνέθηκε . . 218
Ἁλλόμενος νίκησεν . . . 363
Ἀλξήνωρ ἐποίησεν ὁ Νάξιος 400
Ἀμμῦς κατέθηκε τᾷ θιῷ . 332
Ἀμφάλκεις ἔστασ᾽ ἐπὶ Κιτύλοι 60
. . . *αν* . . . *επα* . . . . *τῇ Ὑγιείᾳ* 237
. . . . *ἄναξ* . . . . . *Ἑλλάδος* 337
Ἀνγέλιτός μ᾽ ἀνέθηκε . . 241
Ἄνδρας μέμ πόλις ἥδε . . 34[c]
Ἄνδρες ἐποίησαν σοφίαισιν 396
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο . . 414
. . . . *ἀνέθηκέ Δὶ Κρονίωνι* 298
. . . . . *ἀνέθηκέ με παῖς ὁ Πίθωνος* 375
. . . . . *ἀνέθηκεν Διὸς γλαυκώπιδι* 204
Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα . . 33
Ἄνθρωπε, ὃς στείχεις . . 13
Ἁνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει 356
Ἀντιλόχου ποτὶ σῆμ᾽ . . 8
Ἀντίου τόδε σῆμα . . . 26
Ἄξιον εὐλογίας 150
Ἀργαλέου πολέμου κρυερόν 327
Ἀργεία μ᾽ ἀνέθηκε . . . 318
. . . . *ἀρετῆς* . . . . *δῆμος ὅδε* 350
Ἀριστώχων ὁ Ὀνασίμα εὐξάμενος 333
Ἄρτεμι, σοὶ τόδε ἄγαλμα 301[a]
Ἀρχένεως τόδε σῆμα. . . 3

..... ασι . ευσσα 155
Ἀσταγόρᾳ πατρί 192
Ἀσστοῖς καὶ ξείνοισι . . . 59
Ἀστῶν θαλλόντων . . . 242
Ἄφθονον εὐλογίας πηγήν 101[b]
Γαῖα μὲν εἰς φάος ἦρε . . 115
Γηραιὰν ἄνοσον παῖδας . 105
Γήραϊ δή, Κλεόνικε . . . 195
..... γι κάλυψεν .... δειξαμένην 156
Γλαυκατίας . . . . μνᾶμα καλᾶς 62
Γλαυκίᾳ με Κάλων . . . 402
Γλευκίτα τόδε σᾶμα . . . 67
Γοργίου ἀσκῆσαι ψυχήν . 357[b]
Γόργος Ἴων τ᾽ ἄνφω . . 303
Γράσθι, ϝάναξ, κὰ(π) πῶθι 417
Γρόφων ἐποίει Μάλιος . .319[b]
Δάματρος τόδ᾽ ἄγαλμα . . 313
Δᾶμος εἰς ἀριστοκρατίαν .420[a]
Δαμώνων ἀνέθηκε . . . 374
Δειναγόρης μ᾽ ἀνέθηκεν . 300
Δέξο, ϝάναξ Κρονίδα . . 311
Δεσμῷ ἐν ἀχνυόεντι . . . 249
Δϝεινία τόδε σᾶμα . . . 49
Δηιδάμαντι Πύγμας ὁ πατήρ 43
Δηλοφάνης ἀνέθηκε . . . 353
Δημαινέτης εἰμὶ μνῆμα . 44
Δημοκύδης τόδ᾽ ἄγαλμα . 302
Δήμῳ Ἀθηναίων 215
..... δης ἀνέθηκε Διός 261
..... δι᾽ ἰσχύος ἔσχον . . 385
Διογένης ἀνέθηκεν . . . 268
.... δίδοι χαρίεσσαν ἀφορμάν 294
..... δικαιοσύνης ἀρετῆς τε 31
..... Διοπείθης Στρονβίχου υἱός 277
Δίς πει πυ 413
Δόξα μὲν Ἑλλήνων . . . 369
.... δρακο .... οην .... ος μέν 351
Δωροθέου καὶ μητρὶ φίλῃ 158[a]
.... ε φίλης παιδὸς κατέθηκεν 1
..... ἐγ χθονὶ τῆιδε . . 119
Ἐγὼ ἐμὶ Ἀριστοκρέτης . . 178
..... ει δ᾽ ἐμὲ ἀείρατ᾽ ἆθλον 391
Εἴ σε τύχη προὔπεμψε . 117
Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν . . . 126
Εἴ τινα γῆ κατέχει χρηστήν 118
Εἴ τις ἐν ἀνθρώποις ἀρετῆς ἕνεκ᾽ 76
Εἴ τις ὅλως γέγονεν χρηστή 148
Εἰ τὸ καλῶς ἐστι θανεῖν 122[a]
Εἰ τοιῶνδε ἀνδρῶν εἴη πόλις . . . . . 79[a]
Εἰκόν᾽ Ἀθηναίης χρυσαιγίδος 321
Εἰκόνα ϝαλεῖος τάνδ᾽ Ἀγιάδας . . . . . 372[a]
Εἰκόνα Παρμενίδος . . . 197
Εἰκόνα τήνδ᾽ ἀνέθηκε Πολύστρατος 355
Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε Φορύστας 390
Εἰκών με ἥδε σαφὴς δηλοῖ τύπου 354
Εἰκὼν μνῆμα χρόνου . . 93

Εἰμὶ δὲ Παυσανία . . . 415
. . . . . *εἵνεκα σωφροσύνης τ' ἀρετῆς τε* 146
Εἰς φῶς παῖδ' ἀνάγουσα . 169
Εἴσιδε τὸν Νείκης . . . 185
Εἴτ' ἀστός τις ἀνήρ . . 2
. . . . *Ἑλλάδα μὴ πᾶσαν* 266[a]
Ἑλλήνων ἦρχον τότε . . 382
Ἐμπεδίωνος παῖδες Ἀθηναῖοι 367
. . . . . *ἐν Τανάγρᾳ Λακεδαιμονι* 64
Ἔνθ' ἐμὲ Πυθῶναξ . . . 53
Ἐνθάδ' ἀνὴρ ἀγαθός . . 38
Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὄμοσεν . . 407
Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι καί με χθών 199
Ἐνθάδε γῆ κατέχει τίτθην 87
Ἐνθάδε ἐγὼ κεῖμαι πρ . . 128
Ἐνθάδε Θέρσανδρον καί . 70
Ἐνθάδε Πυθοκλῆς κεῖται . 83
Ἐνθάδε σῆμα θανόντι φίλῳ 15
Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν καί . 140
Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς 72
Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς 129
Ἐνθάδε Φωκυλίδης ἄλοχον κατέθηκε 11
Ἐξ οὗ Κέκροπα λαός . . 352
Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα 330
Ἐξηκίας ἔγραψε 398
Ἐξηκίας ἔγραψε 397
. . . . . *ἐπαγγείλας· τὺ δὲ δός* 295
. . . . . *ἐπαγγείλας τὺ δὲ δός* 297
. . . . . *ἐποίει κἀνέθηκε τῇ θεῷ* 207
. . . . . *ἐποίησεν Ἀθήνῃ* . 209
Ἐργατὶς οὖσα γυνή . . . 95
. . . . . *ἔργματα Θουτιμο* . . . 229
Ἑρμείᾳ τόδ' ἄγαλμα καλόν 255
Ἔρχομαι ἐκ κοθαρῶν κοθαρά 418
. . . . . *ἐς τὸν ἅπαντα χρόνον* 104
Ἐσθλὴ τῇδε νόημα . . . 144
Ἐσθλὸν τῇδ' ἱερῆα . . . 188
Ἐσλῆς τοῦτο γυναικός . . 63
Ἐσλὸς ἐὼν Πολύιδος . . 191
. . . . . *ἕταροι δέ τε πάντες ἴσασιν* 78
Εὔθυμος Λοκρὸς Ἀστυκλέος 378
. . . . . *Εὐμένεος, Πολιάς, τήνδε* 336
Εὑρήσσεις δ' Ἀίδαο δόμων 419
Εὐρυμάχου ψυχὴν καὶ ὑπερφιάλους 92
Εὐρύχορος πόλις ἅδε . . 359
Εὐσεβῆ ἀσκήσασα . . .134[b]
Εὐσοίδα μ' ἀνέθηκε . . . 288
Εὐφρόνιος μ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ . . . . . .252[b]
Εὔφρων ἐξεποίησ' . . .322[b]
Εὐχὰν ἐκκτελέσαντι . . . 317

Ἡ μάλα δὴ κεῖνοι . . .266[b]
Ἡ μάλα δή σε φίλως . . 180
Ἡ μάλα δὴ φθίμενον . . 189
Ἡ μάλα καὶ ταύταν ὁ Κλειππίδα 347
Ἡ μὲν καλλικόμοις . . 99[b]
Ἡ πόλις ἔστησέν με βροτοῖς .. 416
. . . . . *η τοὐπινόημα* 278

Ἥδ' ἔθανεν προλιποῦσα πόσιν 86
Ἥδ' εἰκὼν ἔστηκεν Ἀμειν ίου 20
Ἡδυγέλωτι χορῷ Διονύσια 368
. . . . . ηιστοιφ . . . . . δε
εἶπεν δίκαιον 393
. . . . . ἦλθε . . . . ν ὤκιστος 334II
Ἡλικίαμ μὲν ἐμήν . . . 71
. . . . . ἦν γὰρ ἁπάσης . . 6a
Ἦν χρόνος, ἡνίκα τόνδε . 190
Ἡράκλει' ἐρατὴν προλιποῦσ' 143
Ἥρᾳ Θηρὶς τήνδε ἀνέθηκεν 341
. . . . . ης θῆκε Διὸς κούρῃ 213
. . . . Ἡσίοδος Δίου Μούσας 349III
Ἤσκουν μὲν τὸ δίκαιον 158b

. . . . . θανάτῳ 138
. . . . . θάνης μ' ἀνέθηκεν 236
. . . . . θέρσης ἀνέθηκεν . 325
Θηβάδης ἐποίησε . . . 214b
. . . . . θῆκεν τόδ' ἄγαλμα 228
Θνῆτος ὑπ' ἀθαναt 125
Θρασυμάχου παῖδες τοῦ Μαλίου 319a
Θρασυμάχου παῖδες τοῦ Μαλίου 320

. . . . . ι τῷ Δὶ νικῶν ἀνέθηκεν 379
Ἰάρων ὁ Δεινομένεος καὶ τοὶ Συρακόσιοι 310
Ἰεπαιᾶνα θεὸν ἀείσατε λαοί 420D
. . . . . ινα κάλυπτε φ. . . . 157
. . . . . ιος Ἀμφικρίτου Μούσαις 349I

Ἴσθμια νικήσας μ' ἀνέθηκεν 365
Ἰστιαιεύς μ' ἀνέθηκεν . . 340
. . . . . ίτη μ' ἀνέθηκεν . 262
Ἰφιδίκη μ' ἀνέθηκεν . . 254

Καὶ ἐγὼ τοῦδ' ἀνδρός . . 122b
Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ 127a
. . . . . καὶ σὲ μένει θάνατος 25
Καὶ τόδε σῆς ἀρετῆς . . 420E
Καλλία Αἰγίθοιο . . . 58
. . . . . Καλλίμαχος . . . . .
σοφίαι 264
Καλλιμάχου μνημεῖον . . 42
Καρσιτίναξ κάπ(π)ωθι . . 417
Κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῆι . 346
Κηφισοφῶντος ἡ κύλιξ . . 421
Κλεαγόρας . . . . . θνήσκει . . . 135
Κλεομάνδρου τόδε σῆμα . 172
Κλέοχος τεχνίτης 130
Κομψῆς τόδ' ἐστίν . . . 184
Κόσμον Ἄρης πατρίδι στῆσε 361
. . . . . κούρῃ . . . . . δῶρον
Ἀθηναίαι 206
Κουφαγόρας μ' ἀνέθηκε . 203
Κράναθ' Ὀδίτῃ ἀρωγοί . . 324
Κρήτα μὲν πατρίς μου . . 183
Κρύπτει σῆμα τόδ . . . . ον 28
Κτώμενον εὔκλειαν . . . 79b
. . . . . κυβερνήτην δ. . . . 167
Κυδίμαχον χθὼν ἥδε . . 131
Κυδωνι(ά)τας Κρησίλας . 269b
Κώθιος ὁ Κριτοβούλου . . 286

Λείπω πᾶσιν ἐν 142

Λήμνου ἀπ᾽ ἠγαθέας . . 69
Λοιμῷ θανούσης εἰμί . . 14
Λυσέᾳ ἐνθάδε σῆμα πατήρ 4
Λυσικλείδης ἀνέθηκεν . . 271
. . . . . *Λυσίφιλος καὶ* . . . .
εὐξαμένων 245

. . . . . *μ᾽ ἀνέθηκε Ποτειδάϝωνι* 293
. . . . *μ᾽ ἀνέθηκε Ποτειδᾶνι* 296
. . . . *μ᾽ ἀνέθηκεν ἀπαρχήν* 222
. . . . . *μ᾽ ἀνέθηκεν· Ἀριστοκλῆς* 216
. . . . . *μ᾽ ἐπόει· Γλαύκων δ᾽ ἀνέθεικεν* 314
Μαῖα καὶ ἰατρὸς Φανοστράτη 107
Μαινάλιος Ξενοκλῆς . . 380
Ματρόπολίς μοι χθών . . 358
. . . . . *Μένανδρος ὅλισθεν* 274
Μὴ ἐκ τᾶς ὁδοῦ λάβων . 410
Μηθεὶς ἀνθρώπων θαυμαζέτω 108
Μήτερα ἔθηκα ὁσίως . . 84
Μητρὸς παντοτέκνου πρόπολος 114
Μικκιάδη τόδ᾽ ἄγαλμα καλόν 289
Μνᾶμ᾽ ἐμὶ Πυρριάδα . . 54
Μνᾶμ᾽ ἐπ᾽ Ὀλιγείδᾳ . . 56
Μνᾶμα τόδ᾽ ἁ μάτηρ . . 55
Μνᾶμα τόδ᾽ ἐστὶ ἐπὶ σώματι 35
Μνῆμ᾽ ἀνέθηκε Τύχανδρος 240
Μνῆμα δικαιοσύνης . . . 82
Μνῆμα Μνησαγόρας . . 40
Μνῆμα τόδ᾽ Αἰνείου . . 30
Μνῆμα τόδ᾽ εὔτυκτον . . 151
Μνῆμα τόδε ἧς ἀρχῆς . . 238
Μνῆμα φίλη μήτηρ με . 174
Μνησιάδης κεραμεύς με . 225
Μογέα δίδωτι τᾷ γυναικί . 411
. . . . . *Μοῖραι τελέενθ᾽* 159
Μούσαις Εὐρυδάμας ἀνέθηκε 328
Μοχθηρᾶς ὅδ᾽ ἔβη νέατον 136
Μύνδιος Ἀρτεμῆς Θεοκρίτου 342

. . . . . *ν φθιμένους κρύπτει τάφος* 137
Ναὸς μὲν φιάλαν χρυσέαν 312
. . . . . *νης καὶ παῖδες Ἀθηναίᾳ* 230
Νικάνδρη μ᾽ ἀνέθηκεν . . 299
Νικίας με ἀνέθηκεν . . 348
. . . . . *νος σῆμα τόδ᾽ ἐστίν* 408
Νύμφη . . . . *ειο* . . . . *σῆς δὲ ἀρετῆς* 182
Νώτῳ μὲν μολάχην . . . 422

Ξάνθιος ἐκ Λυκίης . . . 176
Ξυνὸν Ἀθαναδώρου . . . 401

. . . . . *ὃ μὲν ἥνδανεν, οἷς χρῆν* 160
. . . *ὁδωρός μ᾽ ἀνέθηκ᾽* . . 253
Οἷδ᾽ ἀρετῆς 37
Οἷδε παρ᾽ Ἑλλήσποντον ἀπώλεσαν 36
. . . . . *οἰκείᾳ γνώμῃ Θηβαῖος* . . . . . 181[b]
Οἴμοι ὠρχέδαμε 52
Οἰνόβιος Δίωνος 173
Ὄλβιον εὐγήρων ἄνοσον . 152

..... ον ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ 260
..... ον Ἑρμοτίων 161
Ὃν μεγάλ' αὐχήσασα . . 181
..... ον τόδε γαῖα καλύπτει 113
..... ὄρχαμε τ . . . . . 252[a]
..... ος Ἀθηναίᾳ τόδ' ἀπαρχήν 259
..... ος ἔσχε κλυ . . . ν 163
Ὃς νὺν ὀρχηστῶν πάντων 405
Ὃς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε . 315
..... ος τόνδε ἀνέθηκεν 331
Ὀστέα μὲν καὶ σάρκας ἔχει 85
Ὀστέα μὲν κρύπτει Τμῶλος 186
..... ὅτι μοῖραν . . 168
Οὗ σπάνις ἐστὶ γυναικί . 89
Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν . 198
Οὐδὲν ἐλευθερίας κρεῖττον 100
Οὐδένα λυπήσασα . . . 127[b]
Οὐθεὶς μόχθος ἔπαινον . 90[a]
Οὐκ ἀνεπιστήμων τόδ' ἐπόει 6[b]
Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου 179
..... οὕνεκα πιστὸς ἔφυς 19
Οὔνομα μὲν τοὐμόν . . 81
Οὔτε ποτ' εὐρυχόρων Κηφισοῦ 123
Οὗτος ἀριστοφο . . . . . 349[II]
Οὗτος, ὃς ἐνθάδε κεῖται . 94
Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσόν . 110

Παῖ Διός, Ἐκφάντῳ δέξαι 290
Παῖδας ὅδε κρατέων . . 384
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο . . 22
Παλλάδι Ἀθαναίᾳ Λύσων 214[a]
Παλλάδι μ' ἐγρεμάχᾳ . . 226
Παλλάδι τριτογενεῖ . . . 234
Παλλάδος εἰμὶ θεᾶς . . 246
Πάμμαχον, ὦ Θήβα . . . 386
Παντάρης μ' ἀνέθηκε . . 370
.....παντοδαπὸς τελέσαντα 164
Πάντων ἀνθρώπων νόμος ἐστί 88
Πάντων ὧν θέμις ἐστὶ τυχεῖν 111
Παρθένῳ Ἐκφάντου με πατήρ 263
Πατρὶ . . . . . ἠδὲ Φιλίννῃ . 153
Πένθος κουριδίῳ τε πόσει 41
Πένθος μητρὶ λιποῦσα . 134[c]
.... πεντήκονθ' ὃς ἔτη . . . 98
Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεὶς βιότῳ . . . . . 99[a]
Πλειστιάδας μ' ἀνέθηκε . 307
Πλεῖστομ μὲν καὶ ζῶσα .134[a]
Πλείστοις δὴ Σικυῶνα πάτραν . . . . . .383[b]
Πλείστους ἐξε 360
Ποίησεν Μακεδών . . . 404
Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοήλικος 133
Πολλὰ μὲν ἐγ Λιβύης ἦλθ' ἅρματα . . . . . .334[I]
Πολλά σε ἔπαινος ἐπευκλέισεν 175
..... πολλά τε δούς ... εὐχωλήν 235
Ποντίῳ ἱπποπομέδοντι Ποσειδῶνι 339
Πόντος . . . . . ἀπώλλυ', ὅς . 50
Πόντου ἀπ' Εὐξείνου Παφλαγών 109

Πότνι' Ἀθηναία, ... κίας 219
Πότνι', ἀπαρχὴν τήνδε Μένανδρος 267
Πότνια . . . . γλαυκώπιδι 257
Πότνια Ἀθηναία, τόδε δέξαι 343
Πότνια Σωφροσύνη . . . 74
Πραξιτέλης ἀνέθηκε Συρακόσιος 309
Πρὶμ μὲν Καλλιτέλης ἱδρύσατο 239
Προκλείδας τόδε σᾶμα . . 51
Προξενίας ἀρετῆς τε χάριμ 32
. . . . . *προμάχοιο Θίβρωνος* 194
. . . . . *προτέρω δ' ἐπάτει Δαμάσιππος* 371
Πρῶτος Μᾶλος ἔτευξεν .420[c]
Πύθι' Ἄπολλον ἄναξ . . 326
Πύθων Ἑρμῇ ἄγαλμα . . 322
Πύκτας τόνδ' ἀνέθηκεν . 377
Πωταλὶς ἀνδρὶ φίλῳ . . 57

. . . . . *ροι ἀνδρῶν* . . . 265
. . . . . *ρος ἀθρῆν δ . . . . γ' αὐτός* 394

. . . . . *ς ἀγέρωχος . . . ο* 250
. . . . . *ς Ἀθηναίᾳ μ' ἀνέθηκεν* 217
Σαῖς ὑποθημοσύναις, Ἀσκληπιέ 276
Σᾶμα τόδε Ἀρνιάδα . . . 47
Σᾶμα τόζ' Ἰδαμενεὺς ποίησα 291
Σῆμά μ' ἐπ' Εὐκλεῖ . . 18
Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος . 9
Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ κεῖται 139
Σῆμα τόδ' ἐγγὺς ὁδοῦ Θεοσήμου 23
Σῆμα τόδ' ἐγγὺς ὁδοῦ Φιλοδήμου 21
Σῆμα τόδ' Οἰναίου Διονυσίου 103
Σῆμα τόδε Κύλων . . . 12
Σῆμα φίλου παιδός . . . 27
Σῆμα Φρασικλείας . . . 7
Σηράμβου τοῦ ἐν Αἰγίνᾳ .372[b]
Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν . . . 73
Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα . . 39
Σῆς ἀρετῆς, Νικοπτολέμη . 116
. . . . *σῆς δ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης* 165
. . . . . *σι Φαυλλο* 364
Σιμίων μ' ἀνέθηκε . . . 292
Σμικύθη μ' ἀνέθηκεν . . 258
Σοί με, θεά, τόδ' ἄγαλμ' . 220
Σοὶ τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε . 211
Σοὶ Χάρμος, βασιλεῦ Παιάν 283
Σοῦ μὲν δὴ πατρὶς δήν . 171
. . . . . *σοφοῖσι σῴζεσθαι* 208
Σπάρτας μὲν βασιλῆες . . 381
Στάλα Ξενϝάρεος τοῦ Μείξιος 48
Στάλαν . . . . ίμου ματρὸς ἐγώ 45
. . . . . *Στράτωνος* . . . 344
Σωθεὶς ἐγ μεγάλων κινδύνων 273
Σώιζων μὲν πίστιν . . . 193
Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει . . . 132
Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει . . 141
Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν . . 90[b]
Σῶμα σὸν ἐν κόλποις . . 145
Σῶσον Ἀριστάρχην . . . 233
Σώτιον ἐνθάδε γῆ κατέχει 75

Σωφροσύνης ἀρετῆς μνημεῖον 196
Σώφρων, εὐξύνετος Ξενάρης 17

. . . . . τα τε γαῖα δέδεκται 121
Τἀθάνᾳ Φιλλώ 306
Τἀργεῖοι ἀνέθεν τῶι Διϝί 308
Τάσδε γ' Ἀθηναίᾳ δραϝευύς 287
Τέλλων τόνδ' ἀνέθηκε . . 376
Τέρπων εἰμί, θεᾶς θεραπών 323
. . . . . τέταρται . . . . .
τοῖσδε 395
Τηλέμαχός σε ἱέρωσε . . 275
Τηλόθε νισάμενον Διομήδεα 389
Τηλοῦ πατρίδος οὖσ' ἔθανον 91
Τὴμ μὲν ἀδελφὴν Δημοκράτης . . . . . .357[a]
Τήνδε κόρην ἀνέθηκεν . . 256
Τήνδε Ποσείδιππος 345
Τηροῦσα ἣ διέμεινεν ἀείμνηστον 102
. . . . . της Ἥρῳ . . 284
. . . . . τιανοικετο 65
Τίμαρχός μ' ἀνέθηκε . . 251
Τόδ' ἐστὶ γράμμα . . . 399
. . . . . τόδε δῶρον 282
. . . . . τόδε σῆμ' ἀγαθῆς . 166
. . . . . τόδε σῆμα ἀγαθοῦ 10
. . . . . τόδε σῆμα μήτηρ 61
. . . . . τόδε σῆμα πατήρ . 170
Τοιάδε τις δείξας . . . 366
Τοίδε ἀπὸ λαίας 316
Τοίη μοι παρστᾶσα . . . 335
. . . . . τοισι . . . . ἔχει . . 210
. . . . . τὸν Ἑρμῆν θεοῦ φραδαῖς 247
Τὸν μέγαν ἐμ βουλαῖς . . 362
Τόνδ' ἱαρὸν θείᾳ μοίρᾳ 420[B]
Τόνδε Πύρης ἀνέθηκε . . 269
Τόνδε σοι, ὦ μεγάλη . . 281
Τόνδε Φίλων ἀνέθηκεν . 232
. . . . . τόπῳ . . . . . σῆμα θανόντος 29
Τοῦ ἀϝυτοῦ λίθου εἰμί . 406
Τοῦ Παρίου ποίημα . .301[b]
. . . . . τοῦ χαλεποῦ δ 279
Τοὐπικλέους παιδὸς Λαμασιστράτου 5
Τοὺς ἀγαθοὺς ἔστερξεν . . 80
Τρισσῶν δὴ στείχων ἀτραπόν 154
Τυχὼν ἁπάντων 285
Τώδε τύπω δίων ϝανάκων 373
Τῷδ' ὑπὸ πέτρῳ κεῖμαι . 200

. . . . . υδο . . . . οσυνα . . . 124
Υἱὸς Πατροκλέους Δαίδαλος 403
Υἱοῦ Τλασίαϝο Μενεκράτεος 46
. . . . . ὑμεναῖος, ἐν ᾧ ποτε 96
Ὑπνωθεὶς Φίλιος, Κύπριος 329
. . . . . ὑὺς Ἀθήνῃ . . . 243

Χαῖρε, ϝάναξ Ἡρακλες. . 305
Χαῖρε, Κρίτων· σοὶ μέν γε 187
Χαῖρε τάφος Μελίτης . . 147
Χαίρετε οἱ παριόντες . . 66
. . . . . χάριν Διί 338
Χερσί τε καὶ τέχναις . . 280
. . . . χιο . . . . μνημ . . . . .
ἀδελφός 16
Χρηστοῦ Τέχνωνος μνῆμα . 120

Φαιδιμίδης ἀνέθηκεν . . 272
Φαίδιμον Εὐθυγένους . . 97
Φαῖδρος.....σοὶ τόδ' ἄγαλμ' 244
Φαισυτλιησποτε 392
Φαρθένε, ἐν ἀκροπόλει . 227
Φέρω, Κάβιρε, τόνδε . . 304
Φιλογένης ἀρετᾶς μνᾶμ' . 68
Φιλτῶς ἡμι τᾶς καλᾶς . . 412
Φραδαῖσι Νυμφῶν τἄντρον 270
Φυλ.....ἀνέθηκε Διός . 205
Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα . .101[a]
Ὦ Ζεῦ πάτερ, αἴθε . . . 409
Ὦ τὸν ἀειμνήστου . . . 77
Ὦ Χρόνε, παντοίων θνητοῖς 106
Ὧδε στὰς ὁ Πελασγός . . 388
Ὤλεο δὴ στυγερῷ θανάτῳ . 201
.....*ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν* 202

Formis Kaemmererianis.

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

Ga 64.74
Sylloge epigrammatum graecorum quae
Widener Library 005296821
3 2044 085 086 973